

பாகம் 1

காலை

**அபிகமந ஆராதந காலத்தில்
அநுஸந்தாந க்ரமம்**

॥ श्रीमते लक्ष्मीनृसिंह परब्रह्मणे नमः ॥

श्री लक्ष्मीनृसिंह सुप्रभातम्

(श्रीमद्भिः श्रीवणशठकोप श्री श्रीनिवास निगमान्त यतीन्द्रमहादेशिकैरनुगृहीतम्)

कौसल्यासुप्रजा! राम! पूर्वा संध्या प्रवर्तते ।
उत्तिष्ठ नरशार्दूल! कर्तव्यं दैवमाह्निकम् ॥ १ ॥

श्रीमान् रामानुजार्यो यतिपतिरखिलान्
त्रातुकामः स्वशिष्यान्
भाष्यं शारीरकार्थप्रकटनमकरोत्
बाह्यसिद्धान्तभेत्ता ।
यस्तस्मिन् क्षुभ्यमाणे कथककुलवचो-
वज्रपातैस्स भूयः
साक्षादुत्प्रेक्ष्यमाणोऽभवदिति जयतात्
श्रीनिवासो यतीन्द्रः ॥ २ ॥

तव सुप्रभातमरुणाब्जलोचने
तरुणेन्दुबिम्बवदनेऽघमोचने ।
शरणागतार्तिहरणाय दीक्षितं,
करुणारसौघवरुणालयेक्षिते ॥ ३ ॥

तव सुप्रभातममरेन्द्रसुन्दरि!
करपल्लवान्तकलितोरुमालिनि ।
क्षणरुक्सहस्रतुलिताङ्गसौभगे
कनकाश्रितोरुमणिकुण्डलाञ्छिते ॥ ४ ॥

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ஸுப்ரபாதம்

(30வது பட்டம் ஸ்ரீமதழகியசிங்கர் அருளிச் செய்தது)

கௌஸல்யாஸுப்ரஜா ராம! பூர்வா ஸந்த்யா ப்ரவர்த்ததே |
உத்திஷ்ட்ட நரஸார்தூல! கர்த்தவ்யம் தைவமாஹ்நிகம் ||1

ஸ்ரீமாந் ராமாநுஜார்யோ யதிபதிரகிலாந்

த்ராதுகாமஸ் ஸ்வஸிஷ்யாந்

பாஷ்யம் ஸாரீகார்த்தப்ரகடநமகரோத்

பாஹ்யஸித்தாந்தபேத்தா |

யஸ் தஸ்மிந் க்ஷுப்யமானே கதககுலவசோ-

வஜ்ரபாதைஸ் ஸ பூய:

ஸாஷாதுத்ப்ரேக்ஷ்யமானோ஽பவதிதி ஜயதாத்

ஸ்ரீநிவாஸோ யதீந்தர: ||

2

தவ ஸுப்ரபாதமருணாப்ஜலோசநே!

தருணேந்துபிம்பவதநே஽கமோசநே! |

ஸரணாகதார்த்திஹரணாய தீக்ஷிதே!

கருணாரஸௌகவருணாலயேக்ஷிதே ||

3

தவஸுப்ரபாதமமரேந்த்ரஸுந்தரி!

கரபல்லவாந்த கலிதோருமாலிநி! |

க்ஷணருக்ஸஹஸ்ர துலிதாங்கஸௌபகே!

கநகாஞ்சிதோருமணிகுண்டலாஞ்ச்சிதே! ||

4

तव सुप्रभातमसुरारिवल्लभे!

निजवल्लभाङ्क सरसीसरोरुहे ।

करपल्लवात्तजलजातकुड्मले

रविकोटिभासि कुरुविन्दमौळिके ॥ ५ ॥

तव सुप्रभातमखिलार्तिभञ्जनि!

प्रणतार्तभक्तजनचित्तरञ्जनि ।

वरतापनीयविदितात्मवैभव-

प्रियवक्त्रचन्द्रसुचकोरलोचने ॥ ६ ॥

देवाश्चतुर्मुखपुरन्दरशङ्कराद्याः

सिद्धाः सनातनसनन्दननारदाद्याः ।

त्वामर्चितुं विविधपुष्पकराश्चरन्ति

लक्ष्मीनृकेसरिविभो! तव सुप्रभातम् ॥७ ॥

देवो दिवाकर इह प्रथितप्रकाशो

दिव्यैः करैस्त्वदनघाङ्घ्रियुगं सहस्रैः ।

संवाहितुं भृशमुदेति हरेर्दिशायां

लक्ष्मीनृकेसरिविभो! तव सुप्रभातम् ॥ ८ ॥

वेदाश्च सामयजुरादय आविभान्ति

शब्दैरलक्षितगुणैः स्वगुणं स्तुवन्तः ।

त्वल्लिङ्गनामगुणकीर्तनलब्धभावाः

लक्ष्मीनृकेसरिविभो! तव सुप्रभातम् ॥ ९ ॥

தவஸுப்ரபாதமஸுராரி வல்லபே!

நிஜவல்லபாங்க ஸரஸீஸரோருஹே! |

கரபல்லவாத்த ஜலஜாத குட்மலே!

ரவிகோடிபாஸி குருவிந்தமௌளிகே! ||

5

தவஸுப்ரபாதமகிலார்த்திபஞ்ஜநி!

ப்ரணதார்த்த பக்தஜந சித்தரஞ்ஜநி! |

வரதாபநீய விதிதாத்மவைபவ-

ப்ரியவக்த்ரசந்த்ர ஸுசகோரலோசந! ||

6

தேவாஸ்சதுர்முக புரந்தர ஸங்கராத்யா:

ஸித்தாஸ்ஸநாதந ஸநந்தந நாரதாத்யா: |

த்வாமர்ச்சிதும் விவிதபுஷ்பகராஸ்சரந்தி

லக்ஷ்மீந்ருகேஸரிவிபோ! தவ ஸுப்ரபாதம் ||

7

தேவோ திவாகர இஹ ப்ரதிதப்ரகாஸோ

திவ்யை கரைஸ்த்வதநகாங்க்ரியுகம் ஸஹஸ்ரை: |

ஸம்வாஹிதும் ப்ருஸமுதேதி ஹரேர் திஸாயாம்

லக்ஷ்மீந்ருகேஸரிவிபோ! தவ ஸுப்ரபாதம் ||

8

வேதாஸ்ச ஸாமயஜுராதய ஆவிபாந்தி

ஸப்தைரலக்ஷிதகுணை: ஸ்வகுணம் ஸ்துவந்த: |

த்வல்லிங்கநாம குணகீர்த்தந லப்தபாவா:

லக்ஷ்மீந்ருகேஸரிவிபோ! தவ ஸுப்ரபாதம் ||

9

विप्राः स्वनुष्ठितगरिष्ठगुणक्रियाद्याः

स्नाता विशुद्धमनसो विमलैर्वचोभिः ।

त्वां स्तोतुमद्य विविधैः प्रणताश्चरन्ति

लक्ष्मीनृकेसरिविभो! तव सुप्रभातम् ॥ १० ॥

उच्चैश्रवस्तुलित एष विभाति तेऽश्वः

स्तम्बेरमा मदजलाप्लुतगण्डदेशाः ।

भृत्याश्च ते करयुगोद्धृतचामराद्याः

लक्ष्मीनृकेसरिविभो! तव सुप्रभातम् ॥ ११ ॥

धेनुः पुरन्दरपुरान्तरभूषणं सा

त्वत्किंकरत्वकरणाय धरामवाप्य ।

त्वद्दृष्टिभावितसुधामसुधासुधारां

आकाङ्क्षते नरहरे! तव सुप्रभातम् ॥ १२ ॥

भृत्योऽहमद्य यतिरूपमुपेयिवांस्ते

पादाम्बुजद्वयपरीचरणाय यत्तः ।

जागर्मि विश्वगुणनिर्मितनर्मशील

लक्ष्मीनृकेसरिविभो! तव सुप्रभातम् ॥ १३ ॥

वाराशिराजतनयानयनाम्बुजात-

माध्वीरसज्ञनयनाख्यमिलिन्दयुग्मम् ।

सञ्चारयाद्य विनतेषु तदीयभक्ति-

सारग्रहाय नृहरे! तव सुप्रभातम् ॥ १४ ॥

விப்ரா: ஸ்வநுஷ்ட்டித கரிஷ்ட்ட குணக்ரியாத்யா:
 ஸ்நாதா விஸுத்தமநஸோ விமலைர்வசோபி: |
 த்வாம் ஸ்தோதுமத்ய விவிதை: ப்ரணதாஸ்சரந்தி
 லக்ஷ்மீந்ருகேஸரிவிபோ! தவ ஸுப்ரபாதம் || 10

உச்சைஸ்ரவஸ்துலித ஏஷ விபாதி தே஽ஸ்வ:
 ஸ்தம்பேரமா மதஜலாப்லுதகண்டதேஸா: |
 ப்ருத்யாஸ்ச தே கரயுகோத்த்ருத சாமராத்யா:
 லக்ஷ்மீந்ருகேஸரிவிபோ! தவ ஸுப்ரபாதம் || 11

தேநு புரந்தரபுராந்தரபூஷணம் ஸா
 த்வத்திங்கரத்வ கரணாய தராமவாப்ய |
 த்வத்த்ருஷ்டிபாவித ஸுதாம ஸுதா ஸுதாராம்
 ஆகாங்க்ஷதே நரஹரே தவ ஸுப்ரபாதம் || 12

ப்ருத்யோ஽ஹமத்ய யதிருபமுபேயிவாம்ஸ்தே
 பாதாம்புஜத்வய பரீசரணாய யத்த: |
 ஜாகர்மி விஸ்வகுண நிர்மித நர்மஸீல!
 லக்ஷ்மீந்ருகேஸரிவிபோ! தவ ஸுப்ரபாதம் || 13

வாராஸிராஜதநயா நயநாம்புஜாத-
 மாத்த்வீரஸஜ்ஞ நயநாக்க்ய மிளிந்தயுகம்ம |
 ஸஞ்சாரயாத்ய விநதேஷுததீயபக்தி-
 ஸாரக்ரஹாய ந்ருஹரே! தவ ஸுப்ரபாதம் || 14

सह्यापगोत्तरतरङ्गविभङ्गसङ्ग-

तुङ्गाङ्गशीतिममरुज्जडिमोत्तरङ्गे ।

रङ्गे विहाय रुचिमत्र विराजसे त्वं

श्रीरङ्गनायकविभो! तव सुप्रभातम् ॥ १५ ॥

नारायणाद्रिविसरद्विपुलस्रवन्ती

निष्क्रान्तनिर्झरझलंझलगाढशब्दैः ।

अस्पृष्टमानस इवात्र विहारकाङ्क्षी

त्वं भासि वेङ्कटपते! तव सुप्रभातम् ॥ १६ ॥

गोपीगृहान्तरुपकल्पितमन्थनात्त-

ह्यैयङ्गवीनहृतिकल्पितनृत्तजातम् ।

अद्यापि तथ्यमिह कर्तुमिवासि तादृग्-

रूपो यदूत्तमविभो! तव सुप्रभातम् ॥ १७ ॥

इत्थं रमानृहरिरङ्गधुरीणशेष-

शैलेश यादवकुलाधिपसुप्रभातम् ।

भक्त्या परं व्यतनुताखिलसाधुभाव्यं

श्री श्रीनिवासनिगमान्तयतिर्विशुद्धः ॥ १८ ॥

॥श्रीमते श्रीवणशठकोप श्री श्रीनिवास निगमान्त यतीन्द्र महादेशिकाय नमः ॥

ஸஹ்யாபகோத்தர தரங்கவிபங்கஸங்க-

துங்காங்கஸீதிம மருஜ்ஜடிமோத்தரங்கே |
ரங்கே விஹாய ருசிமத்ர விராஜஸே த்வம்

ஸ்ரீரங்கநாயகவிபோ! தவ ஸுப்ரபாதம் || 15

நாராயணாத்ரிவிஸரத் விபுலஸ்ரவந்தீ

நிஷ்க்ராந்த நிர்ஜர ஜலஞ்ஜல காடஸப்தை: |
அஸ்ப்ருஷ்டமாநஸ இவாத்ர விஹாரகாங்க்ஷீ

த்வம் பாஸி வேங்கடபதே! தவ ஸுப்ரபாதம் || 16

கோபீக்ருஹாந்தருபகல்பித மந்தத்தநாத்த-

ஹையங்கவீநஹ்ருதி கல்பித ந்ருத்தஜாதம் |
அத்யாபி தத்த்யமிஹ கர்த்துமிவாஸி தாத்ருக்-

ருபோ யதூத்தமவிபோ! தவ ஸுப்ரபாதம் || 17

இத்த்தம் ரமாந்ருஹரி ரங்கதூரீண ஸேஷ-

ஸைலேஸ யாதவகுலாதிப ஸுப்ரபாதம் |
பக்த்யா பரம் வ்யதநுதாகிலஸாதுபாவ்யம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ நிகமாந்தயதிர் விஸுத்த: || 18

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்படகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ நிகமாந்த யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

श्री भगवद्रामानुजविरचितं

गद्यत्रयम्

१. शरणागतिगद्यम्

श्रीमते रामानुजाय नमः

यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्म-
व्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धौः
रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

भगवन्नारायणाभिमतानुरूप स्वरूपरूप गुणविभवैश्वर्य
शीलाद्यनवधिकातिशय असंख्येय कल्याणगुणगणां पद्मवनालयां
भगवतीं श्रियं देवीं नित्यानपायिनीं निरवद्यां देवदेवदिव्यमहिषीम्
अखिलजगन्मातरम् (अस्मन्मातरम्) अशरण्यशरण्याम् अनन्यशरणः
शरणमहं प्रपद्ये ।

पारमार्थिक भगवच्चरणारविन्दयुगळ ऐकान्तिकात्यन्तिक परभक्ति
परज्ञान परमभक्तिकृत परिपूर्णनवरत नित्यविशदतम अनन्यप्रयोजन
अनवधिकातिशयप्रिय भगवदनुभवजनित अनवधिक
अतिशयप्रीतिकारित अशेषावस्थोचित अशेषशेषतैकरतिरूप
नित्यकैङ्कर्यप्राप्त्यपेक्षया पारमार्थिकी भगवच्चरणारविन्द शरणागतिः
यथावस्थिता अविरताऽस्तु मे ।

अस्तु ते । तयैव सर्वं संपत्स्यते ।

பூநீபகவத்ராமாநுஜர் அருளிய

கத்யத்ரயம்

1. ஸரணாகதி கத்யம்

பூநீமதே ராமாநுஜாய நம:

யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுகம்ருக்ம்-

வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே|

அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்ய தயைகலிந்தோ:

ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே||

பகவந்நாராயணாபிமதாநுரூப ஸ்வரூபரூபகுண விபவைஸ்வர்ய ஸீலாத்யநவதிகாதிஸய அஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணாம் பத்மவநாலயாம் பகவதீம் ஸ்ரியம் தேவீம் நித்யாநபாயிநீம் நிரவத்யாம் தேவதேவதிவ்யமஹிஷீம் அகிலஜகந்மாதரம் (அஸ்மந்மாதரம்) அஸரண்யஸரண்யாம் அநந்யஸரண: ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே.

பாரமார்த்த்திக பகவச்சரணாரவிந்தயுகள ஐகாந்திகாத்யந்திக பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திக்ருத பரிபூர்ணாநவரத நித்யவிஸுததம அநந்யப்ரயோஜந அநவதிகாதிஸயப்ரிய பகவதநுபவஜநித அநவதிகாதிஸய ப்ரீதிகாரித அஸேஷா-வஸ்தத்தோசித அஸேஷ ஸேஷதைகரதிரூப நித்யகைங்கர்ய ப்ராப்தயபேக்ஷயா பாரமார்த்த்திகீ பகவச் சரணாரவிந்த ஸரணாகதி: யதாவஸ்தத்திதா அவிரதாஸ்து மே.

அஸ்து தே. தயைவ ஸர்வம் ஸம்பத்ஸ்யதே.

अखिलहेयप्रत्यनीक कल्याणैकतान! स्वेतर समस्तवस्तुविलक्षण
अनन्तज्ञानानन्दैकस्वरूप!

स्वाभिमतानुरूपैकरूप अचिन्त्य दिव्याद्भुत नित्यनिरवद्य निरतिशय
औज्ज्वल्य सौन्दर्य सौगन्ध्य सौकुमार्य लावण्य
यौवनाद्यनन्तगुणनिधिविव्यरूप!

स्वाभाविकानवधिकातिशय ज्ञानबलैश्वर्य वीर्यशक्ति तेजस्सौशील्य
वात्सल्य मार्दव आर्जव सौहार्द साम्य कारुण्य माधुर्य गाम्भीर्य औदार्य
चातुर्य स्थैर्य धैर्य शौर्य पराक्रम सत्यकाम सत्यसङ्कल्प कृतित्व
कृतज्ञताद्यसंख्येय कल्याणगुणगणौघमहार्णव!

स्वोचितविविधविचित्रानन्ताश्चर्य नित्यनिरवद्य निरतिशयसुगन्ध
निरतिशयसुखस्पर्श निरतिशयौज्ज्वल्य किरीट मकुट चूडावतंस
मकरकुण्डल ग्रैवेयक हार केयूर कटक श्रीवत्स कौस्तुभ मुक्तादाम
उदरबन्धन पीताम्बर काञ्चीगुण नूपुराद्यपरिमित दिव्यभूषण!

स्वानुरूप अचिन्त्यशक्ति शङ्खचक्र गदासि शाङ्गाद्यसंख्येय
नित्यनिरवद्य निरतिशय कल्याणदिव्यायुध!

स्वाभिमत नित्यनिरवद्यानुरूप स्वरूप रूप गुण विभवैश्वर्य
शीलाद्यनवधिकातिशयासंख्येय कल्याणगुणगण श्रीवल्लभ! एवं
भूतभूमिनीळानायक!

அகிலவேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந! ஸ்வேதரஸமஸ்த
வஸ்துவிலக்ஷண அநந்தஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூப!

ஸ்வாபிமதாநுருபைகரூப அசிந்த்யதிவ்யாத்தபுத நித்ய நிரவத்ய
நிரதிஸய ஓளஜ்ஜ்வல்ய ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய
ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்யநந்த குணநிதி
திவ்யரூப!

ஸ்வபாவாகாநவதிகாதிஸய ஜ்ஞாநபலைஸ்வர்ய வீர்யஸக்தி
தேஜஸ்ஸௌஸீல்ய வாத்தஸல்ய மார்தவ ஆர்ஜவ ஸௌஹார்த
ஸாம்ய காருண்ய மாதூர்ய காம்பீர்ய ஓளதார்ய சாதூர்ய
ஸ்த்ததைர்ய தைர்ய ஸௌர்ய பராக்ரம ஸத்யகாம
ஸத்யஸங்கல்ப க்ருதித்வ க்ருதஜ்ஞாதாத்யஸங்க்யேய
கல்யாணகுணகணௌக-மஹார்ணவ!

ஸ்வோசிதவிவிதவிசித்ராநந்தாஸ்சர்ய நித்யநிரவத்ய
நிரதிஸயஸுகந்த நிரதிஸயஸுகஸ்பர்ஸ நிரதிஸய
ஓளஜ்ஜ்வல்ய கிரீட மகுட சூடாவதம்ஸ மகர குண்டல
க்ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப முக்தாதாம
உதர பந்தந பீதாம்பர காஞ்சீகுண நூபுராத்யபரிமித
திவ்யபூஷண!

ஸ்வாநுரூப அசிந்த்யஸக்தி சங்கக சக்ர கதாஸி
ஸார்ங்காத்யஸங்க்யேய நித்யநிரவத்ய நிரதிஸய கல்யாண
திவ்யாயுத!

ஸ்வாபிமத நித்யநிரவத்யாநுரூப ஸ்வரூபரூப குண
விபவைஸ்வர்ய ஸீலாத்யநவதிகாதிஸய அஸங்க்யேய
கல்யாண குணகண ஸ்ரீவல்லப! ஏவம்பூதபூமிநீளாநாயக!

स्वच्छन्दानुवर्ति स्वरूपस्थितिप्रवृत्तिभेद अशेषशेषतैकरतिरूप
नित्यनिरवद्यनिरतिशय ज्ञानक्रियैश्वर्याद्यनन्त कल्याणगुणगण शेष
शेषाशन गरुडप्रमुख नानाविध अनन्तपरिजन परिचारिका परिचरित
चरणयुगळ!

परमयोगिवाङ्मनसाऽपरिच्छेद्य स्वरूपस्वभाव स्वाभिमत विविध-
विचित्रानन्त भोग्य भोगोपकरण भोगस्थानसमृद्ध अनन्ताश्चर्य
अनन्तमहाविभव अनन्तपरिमाण नित्यनिरवद्य निरतिशय
श्रीवैकुण्ठनाथ!

स्वसङ्कल्पानुविधायि स्वरूपस्थितिप्रवृत्ति स्वशेषतैकस्वभाव प्रकृति
- पुरुष - कालात्मक विविध विचित्रानन्त भोग्य भोक्तुवर्ग भोगोपकरण
भोगस्थानरूप निखिलजगदुदय विभव लयलील!

सत्यकाम! सत्यसंकल्प! परब्रह्मभूत! पुरुषोत्तम! महाविभूते! श्रीमन्!
नारायण! वैकुण्ठनाथ!

अपार कारुण्य सौशील्य वात्सल्य औदार्य ऐश्वर्य सौन्दर्य महोदधे!
अनालोचितविशेष अशेषलोकशरण्य! प्रणतार्तिहर! आश्रित-
वात्सल्यैकजलधे! अनवरतविदित निखिलभूतजातयाथात्म्य!
अशेषचराचरभूत निखिलनियमननिरत! अशेषचिदचिद्वस्तु शेषिभूत!
निखिलजगदाधार! अखिलजगत्स्वामिन्! अस्मत्स्वामिन्! सत्यकाम!
सत्यसङ्कल्प! सकलेतरविलक्षण! अर्थिकल्पक! आपत्सख! श्रीमन्-
नारायण! अशरण्यशरण्य! अनन्यशरणः त्वत्पादारविन्दयुगळं
शरणमहं प्रपद्ये ।

(अत्र द्वयम् ।)

ஸ்வச்சந்தாநுவர்த்தி ஸ்வரூப-ஸ்த்திதி-ப்ரவ்ருத்திபேத
அஸேஷஸேஷதைகரதிரூப நித்ய நிரவத்யநிரதிஸய
ஜ்ஞாநக்ரியைஸ்வர்யாத்யநந்த கல்யாணகுணகண ஸேஷ
ஸேஷாஸந கருடப்ரமுக நாநாவித அநந்தபரிஜந பரிசாரிகா
பரிசரிதசரணயுகள!

பரமயோகி வாங்மநஸா அபரிச்ச்சேத்ய ஸ்வரூபஸ்வபாவ
ஸ்வாபிமத விவிதவிசித்ராநந்த போக்ய போகோபகரண
போகஸ்த்தாந ஸம்ருத்த அநந்தாஸ்சர்ய அநந்தமஹாவிபவ
அநந்தபரிமாண நித்ய நிரவத்ய நிரதிஸய ஸ்ரீவைகுண்டநாத!

ஸ்வஸங்கல்பாநுவிதாயி ஸ்வரூப-ஸ்த்திதி-ப்ரவ்ருத்தி
ஸ்வஸேஷதைகஸ்வபாவ ப்ரக்ருதி-புருஷ-காலாத்மக
விவிதவிசித்ராநந்த போக்ய போக்த்ருவர்க போகோபகரண
போகஸ்த்தாநரூப நிகிலஜகதுதய விபவ லயலீல!

ஸத்யகாம! ஸத்யஸங்கல்ப! பரப்ரஹ்மபூத! புருஷோத்தம!
மஹாவிபூதே! ஸ்ரீமந்! நாராயண! வைகுண்டநாத!

அபாரகாருண்ய ஸௌஸீல்ய வாத்ஸல்ய ஓளதார்ய ஐஸ்வர்ய
ஸௌந்தர்ய மஹோததே! அநாலோசிதவிஸேஷ
அஸேஷலோக ஸரண்ய! ப்ரணதார்த்திஹர! ஆஸ்ரித
வாத்ஸல்யைகஜலதே! அநவரதவிதித நிகிலபூதஜாத-
யாதாத்மய! அசேஷ சராசரபூத நிகிலநியமநநிரத!
அஸேஷசிதசித்வஸ்து ஸேஷிபூத! நிகிலஜகதாதார!
அகிலஜகத்ஸ்வாமிந்! அஸ்மத்ஸ்வாமிந்! ஸத்யகாம!
ஸத்யஸங்கல்ப! ஸகலேதரவிலக்ஷண! அர்த்தத்திகல்பக!
ஆபத்ஸக! ஸ்ரீமந்நாராயண! அஸரண்யஸரண்ய!
அநந்யஸரண: த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஸரணமஹம்
ப்ரபத்யே.

(அத்ர த்வயம்)

“पितरं मातरं दारान् पुत्रान् बन्धून् सखीन् गुरून् ।
रत्नानि धनधान्यानि क्षेत्राणि च गृहाणि च ॥”

“सर्वधर्माश्च संत्यज्य सर्वकामांश्च साक्षरान् ।
लोकविक्रान्तचरणौ शरणं तेऽव्रजं विभो! ॥”

“त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बन्धुश्च गुरुस्त्वमेव ।
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देवदेव ॥”

“पितासि लोकस्य चराचरस्य त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयान् ।
न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो लोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभाव! ॥”

“तस्मात् प्रणम्य प्रणिधाय कायं प्रसादये त्वामहमीशमीड्यम् ।
पितेव पुत्रस्य सखेव सख्युः प्रियः प्रियायार्हसि देव सोढुम् ॥”

मनोवाक्कायैरनादिकालप्रवृत्त अनन्त अकृत्यकरण कृत्याकरण भगवत
अपचार भागवतापचार असह्यापचाररूप नानाविध अनन्तापचारान्
आरब्धकार्यान्, अनारब्धकार्यान्, कृतान्, क्रियमाणान्, करिष्यमाणांश्च
सर्वान् अशेषतः क्षमस्व ।

अनादिकालप्रवृत्त विपरीतज्ञानम्, आत्मविषयं कृत्स्नजगद्विषयं च,
विपरीतवृत्तं च अशेषविषयम्, अद्यापि वर्तमानं वर्तिष्यमाणं च सर्वं
क्षमस्व ।

मदीयानादिकर्मप्रवाहप्रवृत्तां, भगवत्स्वरूपतिरोधानकरीं, विपरीत-
ज्ञानजननीं, स्वविषयायाश्च भोग्यबुद्धेर्जननीं, देहेन्द्रियत्वेन भोग्यत्वेन
सूक्ष्मरूपेण च अवस्थितां, दैवीं गुणमयीं मायाम्, “दासभूतः
शरणागतोऽस्मि, तवास्मि दासः,” इति वक्तारं मां तारय ।

“பிதரம் மாதரம் தாராந் புத்ராந் பந்தூந் ஸகீந் குரூந் |
ரத்நாநி தநதாந்யாநி சேஷத்ராணி ச க்ருஹாணி ச ||

ஸர்வதர்மாம்ஸ்ச ஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஸ்ச ஸாக்ஷராந் |
லோகவிக்ராந்தசரணௌஸரணம் தே஽வ்ரஜம் விபோ!” ||

“த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ த்வமேவ பந்துஸ்ச குருஸ்த்வமேவ |
த்வமேவ வித்யா த்ரவிணம் த்வமேவ த்வமேவ ஸர்வம் மம தேவதேவ” ||

பிதாஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய த்வமஸ்ய பூஜ்யஸ்ச குருந்கரீயாந் |
நத்வத்ஸமோ஽ஸ்த்யப்யதிக:குதோ஽ந்ய:லோகத்ரயே஽ப்யப்ரதிமப்ரபாவ||

தஸ்மாத் ப்ரணம்ய ப்ரணிதாய காயம் ப்ரஸாதயே த்வாமஹமீஸமீட்யம் |
பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகேவ ஸக்ய: ப்ரிய: ப்ரியாயாஹஸி தேவ ஸோடும்||

மநோவாக்காயைரநாதிகாலப்ரவ்ருத்த அநந்த அக்ருத்யகரண
க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூப
நாநாவித அநந்தாபசாராந் ஆரப்தகார்யாந், அநாரப்தகார்யாந், க்ருதாந்,
க்ரியமாணாந், கரிஷ்யமாணாம்ஸ்ச ஸர்வாந் அஸேஷத:
க்ஷமஸ்வ.

அநாதிகாலப்ரவ்ருத்த விபரீதஜ்ஞாநம், ஆத்மவிஷயம்
க்ருதஸ்ந ஜகத்விஷயம் ச, விபரீதவ்ருத்தம் ச
அஸேஷவிஷயம், அத்யாபி வர்த்தமாநம் வர்த்திஷ்யமாணம் ச
ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ.

மதீய அநாதிகர்மப்ரவாஹப்ரவ்ருத்தாம், பகவத்ஸ்வரூபதிரோதா
நகரீம், விபரீதஜ்ஞாநஜநநீம், ஸ்வவிஷயாயாஸ்ச
போக்யபுத்ததேர்ஜநநீம், தேஹேந்த்ரியத்வேந போக்யத்வேந
ஸூக்ஷ்மரூபேண ச அவஸ்த்திதாம், தைவீம் குணமயீம் மாயாம்,
“தாஸபூத: ஸரணாகதோஅஸ்மி, தவாஸ்மி தாஸ:” இதி வக்தாரம்
மாம் தாரய.

“तेषां ज्ञानी नित्ययुक्तः एकभक्तिर्विशिष्यते ।

प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः ॥

उदारास्सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ।

आस्थितः स हि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् ॥

बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान् मां प्रपद्यते ।

वासुदेवस्सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः ॥”

इति श्लोकत्रयोदितज्ञानिनं मां कुरुष्व ।

“पुरुषः स परः पार्थ! भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया”,

“भक्त्या त्वनन्यया शक्यः”, “मद्भक्तिं लभते पराम्”

इति स्थानत्रयोदितपरभक्तियुक्तं मां कुरुष्व ।

परभक्तिपरज्ञानपरमभक्त्येकस्वभावं मां कुरुष्व ।

परभक्ति परज्ञान परमभक्तिकृत परिपूर्णानवरत नित्यविशदतम

अनन्यप्रयोजन अनवधिकातिशयप्रिय भगवदनुभवोऽहं, तथाविध

भगवदनुभवजनित अनवधिकातिशय प्रीतिकारित अशेषावस्थोचित

अशेषशेष तैकरतिरूप नित्यकिङ्करो भवानि ।

एवंभूत मत्कैङ्कर्यप्राप्त्युपायतया अवक्लृप्तसमस्तवस्तुविहीनोऽपि,

अनन्त तद्विरोधिपापाक्रान्तोऽपि, अनन्त मदपचारयुक्तोऽपि, अनन्त

मदीयापचारयुक्तोऽपि, अनन्त असह्यापचारयुक्तोऽपि,

एतत्कार्यकारणभूत अनादि विपरीताहङ्कार विमूढात्मस्वभावोऽपि,

“தேஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்யயுக்த: ஏகபக்திர்விஸிஷ்யதே |
ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோ஽த்யர்த்தம் அஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: ||

உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்|
ஆஸ்த்தித ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் கதிம்||

பஹுநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்யதே|
வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதூர்லப: ||

இதி ஸ்லோகத்ரயோதிதஜ்ஞாநிநம் மாம் குருஷ்வ |

“புருஷஸ்ஸ பர: பார்த்த்த! பக்த்யா லப்யஸ்த்வநந்யயா”

“பக்த்யா த்வநந்யயா ஸக்ய:”, “மத்பக்திம் லபதே பராம்”

இதி ஸத்தாநத்ரயோதிதபரபக்தியுக்தம் மாம் குருஷ்வ |

பரபக்திபரஜ்ஞாநபரமபக்த்யேகஸ்வபாவம் மாம் குருஷ்வ|

பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திக்குத பரிபூர்ணாநவரத நித்யவிஸததம
அநந்யப்ரயோஜந அநவதிகாதிஸயப்ரிய பகவதநுபவவோ஽ஹம்,
ததாவித பகவதநுபவஜநித அநவதிகாதிஸய ப்ரீதிகாரித
அஸேஷாவஸ்த்஽தோசித அஸேஷஸேஷதைகரதிரூப
நித்யகிங்கரோ பவாநி.

ஏவம்பூத மத்கைங்கர்யப்ராப்தயுபாயதயா அவக்லுப்த ஸமஸ்த
வஸ்துவிஹீநோஅபி, அநந்த தத்விரோதி பாபாக்ராந்தோ஽பி,
அநந்தமதபசாரயுக்தோ஽பி, அநந்த மதீயாபசாரயுக்தோ஽பி,
அநந்த அஸஹ்யாபசாரயுக்தோ஽பி, ஏதக்கார்யகாரணபூத அநாதி
வி ப ரீ த ா ஹ ங் க ா ர வி மூ ட ா த் ம ஸ் வ ப ா வே ா ஽ பி ,

एतदुभयकार्यकारणभूत अनादि विपरीतवासनासंबद्धोऽपि, एतदनुगुण प्रकृतिविशेषसंबद्धोऽपि, एतन्मूल आध्यात्मिक आधिभौतिक आधिदैविक सुखदुःख तद्धेतु तदितरोपेक्षणीय विषयानुभव ज्ञानसंकोचरूप मच्चरणारविन्दयुगळ ऐकान्तिकात्यन्तिक परभक्ति-परज्ञान-परमभक्तिविघ्नप्रतिहतोऽपि, येनकेनापि प्रकारेण द्वयवक्ता त्वम्, केवलं मदीययैव दयया, निश्शेषविनष्ट सहेतुक मच्चरणारविन्दयुगळ ऐकान्तिकात्यन्तिक परभक्ति परज्ञान-परमभक्तिविघ्नः, मत्प्रसादलब्ध मच्चरणारविन्दयुगळ ऐकान्तिकात्यन्तिक परभक्ति परज्ञान परमभक्तिः, मत्प्रसादादेव साक्षात्कृत यथावस्थित मत्स्वरूपरूपगुणविभूति लीलोपकरणविस्तारः, अपरोक्षसिद्ध मन्नियाम्यता मद्दास्यैकरसात्मस्वभावात्मस्वरूपः, मदेकानुभवः, मद्दास्यैकप्रियः, परिपूर्णानवरत नित्यविशदतम अनन्यप्रयोजन अनवधिकातिशयप्रिय मदनुभवस्त्वं तथाविध मदनुभवजनित अनवधिकातिशय प्रीतिकारित अशेषावस्थोचित अशेषशेषतैकरतिरूप नित्यकिंकरो भव ।

एवंभूतोऽसि ।

आध्यात्मिक आधिभौतिक आधिदैविक दुःखविघ्नगन्धरहितस्त्वं द्वयमर्थानुसन्धानेन सह सदैवं वक्ता यावच्छरीरपातं अत्रैव श्रीरङ्गे सुखमास्व ।

ஏததுபயகார்யகாரணபூத அநாதிவிபரீதவாஸநாஸம்பத்த்தோ஽பி, ஏததநுகுண ப்ரக்ருதி விஸேஷ ஸம்பத்த்தோ஽பி, ஏதந்மூல ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதி தைவிக ஸுகதுஃக்க தத்ஹேது ததிதரோபேக்ஷணீய விஷயாநுபவ ஜ்ஞாநஸங்கோசரூப மச்சரணாரவிந்தயுகள ஐகாந்திகாத்யந்திக பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்தி விக்நப்ரதிஹதோ஽பி, யேநகேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தா த்வம், கேவலம் மதீயயைவ தயயா, நிஸ்சேஷவிநஷ்ட ஸஹேதுக மச்சரணாரவிந்தயுகள ஐகாந்திகாத்யந்திக பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்தி விக்ந:, மத்ப்ரஸாதலப்த மச்சரணாரவிந்தயுகள ஐகாந்திகாத்யந்திக பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்தி:, மத்ப்ரஸாதாதேவ ஸாக்ஷாத்த்ருத யதாவஸ்த்தித மதஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி லீலோபகரண விஸ்தார:, அபரோக்ஷஸித்த மந்நியாம்யதா மத்தாஸ்யைகரஸ ஆத்மஸ்வபாவாத்மஸ்வரூப:, மதேகாநு பவ:, மத்தாஸ்யைகப்ரிய:, பரிபூர்ணாநவரத நித்யவிஸததம அநந்யப்ரயோஜந அநவதிகாதிஸயப்ரிய மதநுபவஸ்த்வம் ததாவித மதநுபவஜ அநவதிகாதிஸயப்ரீதிகாரித அஸேஷாவஸ்த்தோசித அஸேஷஸேஷதைக ரதி ரூப நித்யகிங்கரோ பவ.

ஏவம்பூதோ஽ஸி.

ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிக துஃக்கவிக்நகந்த-
ரஹிதஸ்த்வம் த்வயமர்த்தாநுஸந்தானேந ஸஹ ஸதைவம்
வக்தா யாவச்ச்சரீரபாதம் அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ.

शरीरपातसमये तु केवलं मदीययैव दयया अतिप्रबुद्धः, मामेवावलोकयन्, अप्रच्युत पूर्वसंस्कारमनोरथः, जीर्णमिव वस्त्रं सुखेन इमां प्रकृतिं स्थूलसूक्ष्मरूपां विसृज्य, तदानीमेव मत्प्रसादलब्ध मच्चरणारविन्दयुगळ ऐकान्तिकात्यन्तिक परभक्ति परज्ञान परमभक्तिकृत परिपूर्णानवरत नित्य विशदतम अनन्यप्रयोजन अनवधिकातिशयप्रिय मदनुभवस्त्वं तथाविध मदनुभवजनित अनवधिकातिशय प्रीतिकारित अशेषावस्थोचित अशेषशेषतैकरतिरूप नित्यकिङ्करो भविष्यसि ।

मा तेऽभूदत्र संशयः ।

“अनृतं नोक्तपूर्वं मे न च वक्ष्ये कदाचन ।”

“रामो द्विर्नाभिभाषते ।”

“सकृदेव प्रपन्नाय तवास्मीति च याचते ।

अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्व्रतं मम ॥”

“सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं ब्रज ।

अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥”

इति मयैव ह्युक्तम् ।

अतस्त्वं तव तत्त्वतो मद्ज्ञानदर्शन प्राप्तिषु निस्संशयः सुखमास्व ॥

अन्त्यकाले स्मृतिर्यातु तव कैङ्कर्यकारिता ।

तामेनां भगवन्नद्य क्रियमाणां कुरुष्व मे ॥

ஸாரீபாதஸமயே து கேவலம் மதீயயைவ தயயா அதிப்ரபுத்த்த:,
 மாமேவாவலோகயந், அப்ரச்யுத பூர்வஸம்ஸ்காரமநோரத:,
 ஜீர்ணமிவ வஸ்த்ரம் ஸுகேந இமாம் ப்ரக்ருதிம்
 ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய, ததாநீமேவ மத்ப்ரஸாத-
 லப்த மச்சரணாரவிந்தயுகள ஐகாந்திகாத்யந்திக பரபக்தி
 பரஜ்ஞாந பரமபக்திக்ருத பரிபூர்ணாநவரத நித்யவிஸததம
 அநந்யப்ரயோஜந அநவதிகாதிஸயப்ரிய மதநுபவஸ்த்வம்,
 ததாவித மதநுபவஜநித அநவதிகாதிஸய ப்ரீதிகாரித
 அஸேஷாவஸ்த்தோசித அஸேஷஸேஷதைகரதிரூப
 நித்யகிங்கரோ பவிஷ்யஸி.

மா தே஽பூதத்ர ஸம்ஸய

“அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே ந ச வக்ஷ்யே கதாசந”

“ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே”

“ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே
 அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத்வ்ரதம் மம”

“ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ
 அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஸுச:”

இதி மயைவ ஹ்யுக்தம்.

அதஸ்த்வம் தவ தத்த்வதோ மத்ஜ்ஞாநதர்ஸந ப்ராப்திஷு
 நிஸ்ஸம்ஸய: ஸுகமாஸ்வ.

அந்த்யகாலே ஸம்ருதிர் யாது தவ கைங்கர்ய காரிதா |
 தாமேநாம் பகவந்நத்ய க்ரியமாணாம் குருஷ்வ மே ||

२. श्रीरङ्गगद्यम्

चिदचित्परतत्त्वानां तत्त्वयाथार्थ्यवेदिने ।

रामानुजाय मुनये नमो मम गरीयसे ॥

स्वाधीन त्रिविध चेतानाचेतन स्वरूप-स्थिति-प्रवृत्तिभेदम्, क्लेश-
कर्माद्यशेषदोषासंस्पृष्टम्, स्वाभाविकानवधिकातिशय ज्ञानबलैश्वर्य
वीर्य शक्तितेजस्सौशील्य वात्सल्य मार्दव आर्जव सौहार्द साम्य
कारुण्य माधुर्य गाम्भीर्य औदार्य चातुर्य स्थैर्य धैर्य शौर्य पराक्रम
सत्यकाम सत्यसङ्कल्प कृतित्व कृतज्ञताद्यसंख्येय कल्याण गुण-
गणौघमहार्णवम्, परब्रह्मभूतम्, पुरुषोत्तमम्, श्रीरङ्गशायिनम्,
अस्मत्स्वामिनम्, प्रबुद्धनित्यनियाम्य नित्यदास्यैकरसात्म-
स्वभावोऽहं, तदेकानुभवः, तदेकप्रियः, परिपूर्ण भगवन्तं विशदत-
मानुभवेन निरन्तरमनुभूय, तदनुभवजनित अनवधिकातिशय प्रीति-
कारित अशेषावस्थोचित अशेषशेषतैकरतिरूप नित्यकिंकरो भवानि ।

स्वात्म नित्यनियाम्य नित्यदास्यैकरसात्मस्वभावानुसन्धानपूर्वक
भगवदनवधिकातिशय स्वाम्याद्यखिलगुणगणानुभवजनित
अनवधिकातिशय प्रीतिकारित अशेषावस्थोचित अशेषशेष-
तैकरतिरूप नित्यकैकर्य प्राप्त्युपायभूतभक्ति, तदुपाय सम्यग्ज्ञान,
तदुपाय समीचीनक्रिया, तदनुगुण सात्त्विकताऽऽस्तिक्यादि
समस्तात्मगुणविहीनः, दुरुत्तरानन्त तद्विपर्यय ज्ञानक्रियानुगुण अनादि
पापवासना महार्णवान्तर्निमग्नः, तिलतैलवत् दारुवहिवत्, दुर्विवेच
त्रिगुण, क्षणक्षरणस्वभाव अचेतनप्रकृतिव्याप्तिरूप दुरत्यय

2. ஸ்ரீரங்க கத்யம்

சிதசித் பரதத்த்வாநாம் தத்த்வயாதார்த்தயவேதிநே |
ராமாநுஜாய முநயே நமோ மம கரீயஸே ||

ஸ்வாதீநத்ரிவிதசேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்த்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம், க்லேஸகர்மாத்யஸேஷ தோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம், ஸ்வாபாவிகா-நவதிகாதிஸய ஜ்ஞாநபலைஸ்வர்ய வீர்யஸக்திதேஜஸ் - ஸௌஸரீ ல்ய வாத்ஸல்ய மார்தவ ஆர்ஜவ ஸௌஹார்த ஸாம்ய காருண்ய மாதூர்ய காம்பீர்ய ஓளதார்ய சாதூர்ய ஸ்த்தைர்ய தைர்ய ஸௌர்ய பராக்ரம ஸத்யகாம ஸத்யஸங்கல்ப க்ருதித்வ க்ருஜ்ஞாதாத்யஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணௌக மஹார்ண வம், பரப்ரஹ்மபூதம், புருஷோத்தமம், ஸ்ரீரங்கஸாயிநம், அஸ்மத் ஸ்வாமிநம், ப்ரபுத்த நித்யநியாம்ய நித்யதாஸ யைகரஸ ஆத்ம ஸ்வபாவோஹம், ததேகாநுபவ:, ததேகப்ரிய:, பரிபூர்ணம் பகவந்தம் விஸததமாநுபவேந நிரந்தரமநுபூய, ததநுபவஜநித அநவதிகாதிஸய ப்ரீதிகாரித அஸேஷாவஸ்த் தோசித அஸேஷஸேஷதைகரதிரூப நித்யகிங்கரோ பவாநி.

ஸ்வாத்ம நித்யநியாம்ய நித்யதாஸ்யைகரஸ ஆத்மஸ்வபாவ - அநுஸந்தாநபூர்வக பகவதநவதிகாதிஸய ஸ்வாம்யாத்யகில குணகணாநுபவஜநித அநவதிகாதிஸய ப்ரீதிகாரித அஸேஷாவஸ்த்தோசித அஸேஷஸேஷதைகரதிரூப நித்யகைங்கர்ய ப்ராப்த்யுபாயபூத பக்தி ததுபாயஸம்யக்ஜ்ஞாந, ததுபாயஸமீசீநக்ரியா, ததநுகுண ஸாத்விகதா ஆஸ்திக்யாதி ஸமஸ்த ஆத்மகுணவிஹீந: துருத்தராநந்த தத்விப்ர்யய ஜ்ஞாநக்ரியாநுகுண அநாதிபாப வாஸநா மஹார்ண-வாந்தர்நிமக்ந: திலதைலவத், தாருவந்ஹிவத், தூர்விவேச த்ரிகுண க்ஷணக்ஷரணஸ்வபாவ அசேதந ப்ரக்ருதி

भगवन्मायातिरोहितस्वप्रकाशः, अनाद्यविद्यासञ्चित अनन्त अशक्य
विस्रंसन कर्मपाशप्रग्रथितः, अनागत अनन्तकाल समीक्षयापि
अदृष्टसन्तारोपायः, निखिलजन्तुजात शरण्य! श्रीमन्नारायण! तव
चरणारविन्दयुगळं शरणमहं प्रपद्ये ।

एवमवस्थितस्यापि, अर्थित्वमात्रेण परमकारुणिको भगवान्
स्वानुभवप्रीत्योपनीत ऐकान्तिकात्यन्तिक नित्यकैकर्यरतिरूप
नित्यदास्यं दास्यतीति विश्वासपूर्वकं भगवन्तं नित्यकिङ्करतां प्रार्थये ।

तवानुभूतिसंभूतप्रीतिकारितदासताम् ।

देहि मे कृपया नाथ! न जाने गतिमन्यथा ॥

सर्वावस्थोचिताशेषशेषतैकरतिस्तव ।

भवेयं पुण्डरीकाक्ष! त्वमेवैवं कुरुष्व माम् ॥

एवंभूत तत्त्वयाथात्म्यावबोध तदिच्छारहितस्यापि एतदुच्चारण मात्राव-
लम्बनेन उच्यमानार्थ परमार्थनिष्ठं मे मनः त्वमेव अद्यैव कारय ।

अपारकरुणाम्बुधे! अनालोचितविशेष अशेषलोकशरण्य!
प्रणतार्तिहर! आश्रितवात्सल्यैक महोदधे! अनवरतविदित
निखिलभूतजात याथात्म्य! सत्यकाम! सत्यसंकल्प! आपत्सख!
काकुत्स्थ! श्रीमन! नारायण! पुरुषोत्तम! श्रीरङ्गनाथ! मम नाथ!
नमोऽस्तु ते ॥

வ்யாப்திரூப தூரத்யய பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வப்ரகாஸ:, அநாத்யவித்யாஸஞ்சித அநந்த அஸக்ய விஸ்ரம்ஸந கர்மபாஸப்ரக்ரதித:, அநாகத அநந்தகால ஸமீக்ஷயாபி அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாய:, நிகிலஜந்துஜாத ஸரண்ய! ஸ்ரீமந்நாராயண! தவ சரணார விந்தயுகளம் ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே.

ஏவமவஸ்த்திதஸ்யாபி, அர்த்தத்தித்வமாத்ரேண பரம காருணிகோ பகவாந் ஸ்வாநுபவப்ரீத்யோபநீத ஐகாந்தி-காத்யந்திக நித்ய கைங்கர்யரதிரூப நித்யதாஸ்யம் தாஸ்யதீதி விஸ்வாஸபூர்வகம் பகவந்தம் நித்யகிங்கரதாம் ப்ரார்த்தத்யே.

தவாநுபூதிஸம்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம் |

தேஹி மே க்ருபயா நாத! ந ஜானே கதிமந்யதா ||

ஸர்வாவஸ்த்தோசிதாஸேஷஸேஷதைகரதிஸ்தவ |

பவேயம் புண்டரீகாக்ஷ! த்வமேவைவம் குருஷ்வ மாம் ||

ஏவம்பூத தத்த்வயாதாதம்யாவபோத ததிச்சாரஹிதஸ்யாபி ஏததுச்சாரண மாத்ராவலம்பநேந உச்யமாநார்த்த பரமார்த்தத் நிஷ்டம் மே மந: த்வமேவ அத்யைவ காரய.

அபாரகருணாம்புதே! அநாலோசிதவிஸேஷ அஸேஷலோக ஸரண்ய! ப்ரணதார்த்திஹர! ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யைக மஹோததே! அநவரதவிதிநிகிலபூதஜாதயாதாதம்ய! ஸத்யகாம! ஸத்யஸங்கல்ப! ஆபத்ஸக! காகுத்ஸ்த்த! ஸ்ரீமந்நாராயண! புருஷோத்தம! ஸ்ரீரங்கநாத! மம நாத! நமோஸ்து தே!

३. श्रीवैकुण्ठगद्यम्

यामुनार्यसुधाम्भोधिम् अवगाह्य यथामति ।

आदाय भक्तियोगाख्यं रत्नं सन्दर्शयाम्यहम् ॥

स्वाधीन त्रिविध चेतनाचेतन स्वरूपस्थितिप्रवृत्तिभेदम्, क्लेश-
कर्माद्यशेषदोषासंस्पृष्टम्, स्वाभाविकानवधिकातिशय ज्ञानबलैश्वर्य
वीर्यशक्तितेजः प्रभृत्यसंख्येय कल्याणगुणगणौघ महार्णवम्,
परमपुरुषम्, भगवन्तं, नारायणं, स्वामित्वेन सुहृत्त्वेन, गुरुत्वेन च
परिगृह्य, ऐकान्तिकात्यन्तिक तत्पादाम्बुजद्वयपरिचर्यैकमनोरथः,
तत्प्राप्तये च तत्पादाम्बुजद्वयप्रपत्तेरन्यत् न मे कल्पकोटि सहस्रेणापि
साधनमस्तीति मन्वानः तस्यैव भगवतो नारायणस्य, अखिलसत्त्व
दयैकसागरस्य, अनालोचितगुणगणाखण्डजनानुकूल अमर्याद
शीलवतः, स्वाभाविक अनवधिकातिशय गुणवत्तया देवतिर्यङ्-
मनुष्याद्यखिलजन हृदयानन्दनस्य, आश्रितवात्सल्यैकजलधेः,
भक्तजनसंश्लेषैकभोगस्य, नित्यज्ञान क्रियैश्वर्यादिभोगसामग्री-
समृद्धस्य, महाविभूतेः श्रीमच्चरणारविन्दयुगळम् अनन्यात्मसंजीव-
नेन तद्गतसर्वभावेन शरणमनुव्रजेत् । ततश्च, प्रत्यहम् आत्मोज्जी-
वनाय एवमनुस्मरेत् ।

चतुर्दशभुवनात्मकमण्डं, दशगुणितोत्तरं च आवरणसप्तकं, समस्तं
कार्यकारणजातमतीत्य वर्तमाने, परमव्योमशब्दाभिधेये, ब्रह्मादीनां
वाङ्मनसागोचरे, श्रीमति वैकुण्ठे दिव्यलोके, सनकविधिशिवाधि-
भिरपि अचिन्त्यस्वभावैश्वर्यैः, नित्यसिद्धैरनन्तैः भगवदानु-
कूल्यैकभोगैः दिव्यपुरुषैर्महात्मभिरापूरिते, तेषामपि “इत्यपरिमाणम्

3. ஸ்ரீ வைகுண்டகத்யம்

யாமுநார்யஸுதாம்போதிம் அவகாஹ்ய யதாமதி |

ஆதாய பக்தியோகாக்க்யம் ரத்நம் ஸந்தர்ஸயாம்யஹம் ||

ஸ்வாதீநத்ரிவிதசேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்த்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம், க்லேஸகர்மாத்யஸேஷதோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம், ஸ்வாபாவிக அநவதிகாதிஸய ஜ்ஞாநபலைஸ்வர்ய வீர்யஸக்திதேஜ: ப்ரப்ருத்ய ஸங்க்யேய கல்யாண குணகணௌக மஹார்ணவம், பரமபுருஷம், பகவந்தம், நாராயணம், ஸ்வாமித்வேந, ஸுஹ்ருத்தவேந, குருத்வேந ச பரிக்ருஹ்ய, ஐகாந்திகாத்யந்திக தத்பாதாம்புஜத்வய பரிசர்யைகமநோரத:, தத்ப்ராப்தயே ச தத்பாதாம்புஜத்வய ப்ரபத்தேரந்யத் ந மே கல்பகோடி ஸஹஸ்ரேணாபி ஸாதநமஸ்தீதி மந்வாந:, தஸ்யைவ பகவதோ நாராயணஸ்ய, அகில ஸத்த்வ தயைகஸாகரஸ்ய, அநாலோசிதகுணகண அகண்டஜநாநு கூல அமர்யாதஸீலவத:, ஸ்வாபாவிக அநவதிகாதிஸய குணவத்தயா தேவதீர்யங்மனுஷ்யாத்யகிலஜந ஹ்ருதயாநந்தநஸ்ய, ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யைக ஜலதே: பக்தஜந ஸம்ஸ்வே ஷைகபோகஸ்ய, நித்ய ஜ்ஞாநக்ரியைஸ்வர்யாதி போக ஸாமக்ரீ ஸம்ருத்தஸ்ய, மஹாவிபூதே: ஸ்ரீமச்சரணாரவிந்தயுகளம் அநந்யாத்ம ஸஞ்ஜீவநேந தத்கதஸர்வபாவேந ஸரணமநுவ்ரஜேத். ததஸ்ச, ப்ரத்யஹம் ஆத்மோஜ்ஜீவநாய ஏவமநுஸ்மரேத்.

சதுர்தஸுபவநாத்மகமண்டம், தஸகுணிதோத்தரம் ச ஆவரண ஸப்தகம், ஸமஸ்தம் கார்யகாரணஜாதமதீத்ய வர்த்தமாநே, பரம வ்யோமஸப்தாபிதேயே, ப்ரஹ்மாதிநாம் வாங்மநஸாகோசரே ஸ்ரீமதி வைகுண்ட்டே திவ்யலோகே, ஸநகவிதிஸரிவாதிபிரபி அசிந்த்யஸ்வபாவைஸ்வர்யை:, நித்யஸித்ததைரநந்தை: பகவதாநுகூல்யைகபோகை: திவ்யபுருஷைர்மஹாத்ம- பிராபூரிதே, தேஷாமபி “இயத் பரிமாணம், இயதைஸ்வர்யம்,

ईयदैश्वर्यम् ईदृशस्वभावम्”, इति परिच्छेत्तुमयोग्ये, दिव्या-
वरणशतसहस्रावृते, दिव्यकल्पकतरूपशोभिते, दिव्योद्यानशतसहस्र-
कोटिभिरावृते, अतिप्रमाणे दिव्यायतने, कस्मिंश्चित् विचित्र
दिव्यरत्नमयदिव्यास्थानमण्डपे, दिव्यरत्नस्तम्भ शतसहस्रकोटि-
भिरुपशोभिते, दिव्यनाना रत्नकृतस्थलविचित्रिते, दिव्या-
लंकारालंकृते, परितः पतितैः पतमानैः पादपस्थैश्च नानागन्ध-
वर्णैर्दिव्यपुष्पैः शोभमानैर्दिव्य पुष्पोपवनैरुपशोभिते, संकीर्ण-
पारिजातादिकल्पद्रुमोपशोभितैः, असङ्कीर्णैश्च कैश्चित्, अन्तस्थ
पुष्परत्नादि निर्मित दिव्यलीलामण्डप शतसहस्रोपशोभितैः
सर्वदाऽनुभूयमानैरपि अपूर्ववदाश्चर्यमावहद्भिः, क्रीडाशैलशत
सहस्रैरलंकृतैः, कैश्चिन्नारायणदिव्यलीलाऽसाधारणैः कैश्चित्
पद्मवनालयादिव्यलीलाऽसाधारणैः, साधारणैश्च कैश्चित्,
शुकशारिकामयूरकोकिलादिभिः कोमलकूजितैराकुलैः दिव्योद्यानशत-
सहस्रकोटिभिरावृते, मणिमुक्ताप्रवालकृतसोपानैः, दिव्यामलामृत
रसोदकैः दिव्याण्डजवरैः अतिरमणीयदर्शनैः अतिमनोहरमधुर-
स्वरैराकुलैः अन्तःस्थ मुक्तामय दिव्यक्रीडास्थानोपशोभितैः, दिव्य
सौगन्धिकवापीशतसहस्रैः दिव्यराजहंसावली विराजितैरावृते,
निरस्तातिशयानन्दैकरसतया च आनन्त्याच्च प्रविष्टान् उन्मादयद्भिः
क्रीडोद्देशैर्विराजिते, तत्र तत्र कृत दिव्यपुष्पर्यङ्गोपशोभिते,
नानापुष्पासवास्वाद मत्तभृङ्गावलीभिरुद्गीयमान दिव्यगान्धर्वेणापूरिते,
चन्दनागरुकर्पूर दिव्यपुष्पावगाहि मन्दानिलासेव्यमाने, मध्ये
दिव्यपुष्पसञ्चयविचित्रिते महति दिव्ययोगपर्यङ्के अनन्तभोगिनि,

ஈத்ருஸஸ்பாவம்” இதி பரிச்ச்சேத்தும் அயோக்யே, திவ்யாவரணஸதஸஹஸ் ராவ்ருதே, திவ்ய கல்பகதரூபஸோபிதே, திவ்யோத்யாந ஸதஸஹஸ்ர கோடிபிராவ்ருதே, அதிப்ரமானே திவ்யாயதநே, கஸ்மிம்ஸ்சித் விசித்ரதிவ்யரத்நமயதிவ்யாஸ்த்தாநமண்டபே, திவ்யரத் நஸ்தம்பஸதஸஹஸ்ரகோடிபிருபஸோபிதே, திவ்யநாநாரத்ந-க்ருதஸ்த்தல விசித்ரிதே, திவ்யாலங் காராலங்க்ருதே, பரித: பதிதை: பதமாநை: பாதபஸ்த்தைஸ்ச நாநாகந்தவர்ணை: திவ்யபுஷ்பை: ஸோபமாநை: திவ்ய புஷ்போபவநைருப-ஸோபிதே, ஸங்கீர்ண பாரிஜாதாதி கல்பத்ருமோபஸோபிதை:, அஸங்கீர்ணைஸ்ச கைஸ்சித், அந்தஸ்த்த புஷ்பரத்நாதி நிர்மித திவ்யலீலாமண்டப ஸதஸஹஸ்ரோபஸோபிதை:, ஸர்வதா அநுபூயமாநைரபி அபூர்வவதாஸ்சர்யமாவஹத்பி:, க்ரீடாஸலைஸதஸஹஸ்ரை: அலங்க்ருதை கைஸ்சிந்நாராயண திவ்யலீலா அஸாதாரணை: கைஸ்சித் பத்மவநாலயா திவ்யலீலா அஸாதாரணை:, ஸாதாரணைஸ்ச கைஸ்சித், ஸுகஸாரிகாமபூர கோகிலாதிபி: கோமலகூஜிதை: ஆகுலை: திவ்யோத்யாநஸதஸஹஸ்ர கோடிபிராவ்ருதே, மணி முக்தாப்ரவாளக்ருதஸோபாநை: திவ்யாமலாம்ருத ரஸோதகை:, திவ்யாண்டஜவரை: அதிரமணீயதர்ஸநை: அதி மநோஹர மதுரஸ்வரைராகுலை: அந்தஸ்த்த முக்தாமய திவ்ய க்ரீடாஸ்த்தானோபஸோபிதை:, திவ்யஸௌகந்திக வாபீஸத ஸஹஸ்ரை: திவ்ய ராஜஹம்ஸாவலீவிராஜிதைராவ்ருதே, நிரஸ்தாதிஸயாநந் தைகரஸதயா ச, ஆநந்த்யாச்ச, ப்ரவிஷ்டாந் உந்மாதயத்பி: க்ரீடோத்தேஸைர்விராஜிதே, தத்ர தத்ர க்ருத திவ்ய புஷ்பபர்யங்கோபஸோபிதே, நாநாபுஷ்பாஸவாஸ்வாத மத்த ப்ருங்காவலீபிருத்கீயமாந திவ்யகாந்தர்வேணாபூரிதே, சந்தனாகருகற்பூர திவ்ய புஷ்பாவகாஹி மந்தாநிலா ஸேவ்யமானே, மத்யே திவ்ய புஷ்பஸஞ்சயவிசித்ரிதே மஹதி திவ்ய யோக பர்யங்கே அநந்தபோகிநி,

श्रीमद्वैकुण्ठैश्वर्यादि दिव्यलोकं आत्मकान्त्या विश्वमाप्याययन्त्या शेषशेषाशनादिकं सर्वं परिजनं भगवतस्तत्तदवस्थोचित परिचर्याया-
माज्ञापयन्त्या शीलरूपगुणविलासादिभिरात्मानुरूपया श्रिया सहा-
सीनम्, प्रत्यग्रोन्मीलित सरसिजसदृश नयनयुगळम्, स्वच्छनील-
जीमूतसङ्काशम्, अत्युज्ज्वलपीतवाससम्, स्वया प्रभया अतिनिर्मलया
अतिशीतलया (अतिकोमलया) स्वच्छया माणिक्याभया कृत्स्नं
जगदुद्भासयन्तम्, अचिन्त्य दिव्याद्भुत नित्ययौवनस्वभावलावण्य-
मयामृतसागरम्, अतिसौकुमार्यात् ईषत् प्रस्विन्नवदालक्ष्यमाण
ललाटफलक दिव्यालकावलीविराजितम्, प्रबुद्धमुग्धाम्बुज-
चारुलोचनम्, सविभ्रमभूलतम्, उज्ज्वलाधरम्, शुचिस्मितम्, कोमल-
गण्डम्, उन्नसम्, उदग्रपीनांसविलम्बि कुण्डलालकावली
बन्धुरकम्बुकन्धरम्, प्रियावतंसोत्पलकर्णभूषणशलथालकाबन्धविमर्द
शंसिभिः चतुर्भिराजानुविलंबिभिर्भुजैः विराजितम्,
अतिकोमलदिव्यरेखालंकृताताम्रकरतलं, दिव्याङ्गुलीयक विराजितम्,
अतिकोमल दिव्यनखावली विराजितम्, अतिरक्ताङ्गुलीभिरलंकृतम्,
तत्क्षणोन्मीलित पुण्डरीक सदृश चरणयुगळं, अतिमनोहर किरीट
मकुट चूडावतंस मकरकुण्डल ग्रैवेयक हार केयूर कटक श्रीवत्स
कौस्तुभ मुक्तादाम उदरबन्धन पीतांबर काञ्चीगुण नूपुरादिभिः
अत्यन्तसुखस्पर्शैः दिव्यगन्धैर्भूषणैर्भूषितं, श्रीमत्या वैजयन्त्या
वनमालया विराजितं, शङ्खचक्रगदासि शाङ्गादि दिव्यायुधैः
सेव्यमानम्, स्वसङ्कल्पमात्रावकलृप्त जगज्जन्मस्थितिध्वंसादिके
श्रीमति विष्वक्सेने न्यस्तसमस्तात्मैश्वर्यम्, वैनतेयादिभिः स्वभावतो
निरस्तसमस्तसांसारिकस्वभावैः भगवत्परिचर्याकरणयोग्यैः
भगवत्परिचर्यैकभोगैः नित्यसिद्धैः अनन्तैः यथायोग्यं सेव्यमानम्,

ஸ்ரீமத்வைகுண்டைஸ்வர்யாதி திவ்யலோகம் ஆத்மகாந்த்யா
 விஸ்வமாப்யாயயந்த்யா ஸேஷஸேஷாஸநாதிகம் ஸர்வம்
 பரிஜநம் பகவதஸ்தத்தவஸ்த்ததோசித பரிசர்யாயாம்
 ஆஜ்ஞாபயந்த்யா ஸீலரூபகுணவிலாஸாதிபிராத்மாநுரூபயா
 ஸ்ரியா ஸஹாஸீநம், ப்ரத்யக்ரோந்மீலித ஸரஸிஜஸத்ருஸ
 ந்யநயுகளம், ஸ்வச்ச நீலஜீமூதஸங்காஸம், அத்யஜ்ஜ்வலபீத
 வாஸஸம், ஸ்வயா ப்ரபயா அதிநிர்மலயா அதிஸீதலயா
 (அதிகோமலயா) ஸ்வச்சசயா மாணிக்யாபயா க்ருத்ஸநம்
 ஜகதுத்பாஸயந்தம், அசிந்த்ய திவ்யாத்தபுத நித்யயௌவந
 ஸ்வபாவ லாவண்யமயாம்ருத ஸாகரம், அதிஸௌகுமார்யாத்
 ஈஷத் ப்ரஸ்விந்நவத் ஆலக்ஷயமாண லலாடபலக
 திவ்யாலகாவலீவிராஜிதம், ப்ரபுத்த முக்தாம்புஜ
 சாருலோசநம், ஸவிப்ரமப்ரூலதம், உஜ்ஜ்வலாதரம்,
 ஸூசிஸ்மிதம், கோமலகண்டம், உந்நஸம், உதக்ரபீநாம்ஸ
 விலம்பிகுண்டல அலகாவலீபந்தூர கம்புகந்தரம்,
 ப்ரியாவதம்ஸோத்பலகர்ண பூஷணஸ்ஸ்தாலகாபந்த
 விமர்தஸம்ஸிபி: சதுர்பிராஜாநுவிஸம்பிபிர்புஜை: விராஜிதம்,
 அதிகோமல திவ்யரேகாலங்க்ருத ஆதாம்ர கரதலம்,
 திவ்யாங்குலீயக விராஜிதம், அதிகோமலதிவ்ய நகாவலீ
 விராஜிதம், அதிரக்தாங்குலீபிரலங்க்ருதம், தத்ஷணோந்மீலித
 புண்டரீகஸத்ருஸ சரணயுகளம், அதிமநோஹரகிரீடமகுட சூடா
 - வதம்ஸ மகர குண்டலக்ரைவேயகஹாரகேயூரகடக ஸ்ரீவத்ஸ
 கௌஸ்துபமுக்தாதாம உதரபந்தந பீதாம்பர காஞ்சீகுண நூபுரா
 - திபி: அத்யந்த ஸுகஸ்பர்ஸை: திவ்யகந்தைர்பூஷணைர்
 பூஷிதம், ஸ்ரீமத்யா வைஜயந்த்யா வநமாலயா விராஜிதம்,
 சங்க்கசக்ரகதாஸிசார்ங்காதி திவ்யாயுதை: ஸேவ்யமாநம், ஸ்வ
 ஸங்கல்பமாத்ராவக்லுப்தஜகஜ்ஜந்மஸ்த்திதி த்வம்ஸாதிகே
 ஸ்ரீமதி விஷ்வக்ஸேநே ந்யஸ்த ஸமஸ்தாத்மைஸ்வர்யம்,
 வைநதேயாதிபி: ஸ்வபாவதோ நிரஸ்தஸமஸ்தஸாம்ஸாரிகஸ்வ
 பாவை: பகவத் பரிசர்யாகரண யோக்யை: பகவத்பரிசர்யைக
 போகை: நித்ய ஸித்தை: அநந்தை: யதாயோக்யம்

आत्मभोगेनाननुसंहित परादिकालम्, दिव्यामलकोमलावलोकनेन विश्वमाह्लादयन्तम्, ईषदुन्मीलित मुखाम्बुजोदरविनिर्गतेन दिव्याननारविन्द शोभाजनकेन दिव्यगाम्भीर्य औदार्य सौन्दर्य माधुर्याद्यनवधिक गुणगणविभूषितेन अतिमनोहरदिव्यभावगर्भेण दिव्यलीलालापामृतेन अखिलजन हृदयान्तराण्यापूरयन्तं भगवन्तं नारायणं ध्यानयोगेन दृष्ट्वा,

(ततो) भगवतो नित्यस्वाम्यम् आत्मनो नित्यदास्यं च यथा-वस्थितमनुसन्धाय, “कदाऽहं भगवन्तं नारायणं मम कुलनाथम्, मम कुलदैवतम्, मम कुलधनम्, मम भोग्यम्, मम मातरम्, मम पितरम्, मम सर्वम् साक्षात्करवाणि चक्षुषा? कदाऽहं भगवत्पादाम्बुजद्वयं शिरसा धारयिष्यामि? कदाऽहं भगवत्पादाम्बुजद्वय परिचर्याशया निरस्तसमस्तेतर भोगाशः, अपगत समस्त सांसारिकस्वभावः तत्पादाम्बुजद्वयं प्रवेक्ष्यामि? कदाऽहं भगवत्पादाम्बुजद्वय-परिचर्याकरणयोग्यः तदेकभोगः तत्पादौ परिचरिष्यामि? कदा मां भगवान् स्वकीयया अतिशीतलया दृशा अवलोक्य स्निग्धगम्भीर मधुरया गिरा परिचर्यायां आज्ञापयिष्यति?” इति भगवत्परिचर्यायाम् आशां वर्धयित्वा,

तयैवाशया तत्प्रसादोपबृंहितया भगवन्तं उपेत्य दूरादेव प्रणम्य, भगवन्तं शेषभोगे श्रिया सहासीनम्, वैनतेयादिभिः सेव्यमानम्,

“समस्तपरिवाराय श्रीमते नारायणाय नमः”

इति प्रणम्य, उत्थायोत्थाय पुनःपुनः प्रणम्य, अत्यन्त साध्व-सविनयावनतो भूत्वा, भगवत्पार्षद गणनायकैः द्वारपालैः कृपया

ஸேவ்யமாநம், ஆத்மபோகேந அநநுஸம்ஹிதபராதி காலம், திவ்யாமல கோமலாவலோகநேந விஸ்வம் ஆஹ்லாதயந்தம், ஈஷ்துந்மீலிதமுகாம்புஜோதர விநிர்கதேந திவ்யாநநாரவிந்த சோபா ஜநகேந, திவ்யகாம்பீர்ய ஓளதார்ய ஸௌந்தர்ய மாதூர்யாத்யநவதிக குண கண விபூஷிதேந, அதிமநோஹர திவ்யபாவகர்பேண திவ்யலீலாலாபாம்ருதேந அகிலஜந ஹ்ருதயாந்தரண்யாபூரயந்தம், பகவந்தம் நாராயணம், த்யாநயோகேந த்ருஷ்ட்வா,

(ததோ) பகவதோ நித்யஸ்வாம்யம் ஆத்மநோ நித்யதாஸ்யம் ச யதாவஸ்த்திதமநுஸந்தாய, “கதாஹம் பகவந்தம் நாராயணம், மம குலநாதம், மம குலதைவதம், மம குலதநம், மம போக்யம், மம மாதரம், மம பிதரம், மம ஸர்வம் ஸாக்ஷாத்கரவாணி சக்ஷுஷா? கதாஹம் பகவத்பாதாம்புஜத்வயம் ஸிரஸா தாரயிஷ்யாமி? கதாஹம் பகவத் பாதாம்புஜ த்வய பரிசர்யாஸயா நிரஸ்த ஸமஸ்த இதரபோகாஸ:, அபகதஸமஸ்த ஸாம்ஸாரிக ஸ்வபாவ: தத் பாதாம்புஜத்வயம் ப்ரவேக்ஷயாமி? கதாஹம் பகவத் பாதாம்புஜ த்வய பரிசர்யாகரண யோக்ய:, ததேகபோக: தத்பாதௌ பரிசரிஷ்யாமி? கதா மாம் பகவாந் ஸ்வகீயயா அதிஸீதலயா த்ருஸா அவலோக்ய ஸ்நிக்த கம்பீரமதுரயா கிரா பரிசர்யாயாம் ஆஜ்ஞாபயிஷ்யதி?” இதி பகவத் பரிசர்யாயாம் ஆஸாம் வர்தயித்வா,

தயைவாஸயா தத் ப்ரஸாதோபப்ரும்ஹிதயா பகவந்தம் உபேத்ய, தூராதேவ ப்ரணம்ய, பகவந்தம் சேஷபோகே ஸ்ரியாஸஹாஸீநம், வைநதேயாதிபிஸ்ஸேவ்யமாநம்,

“ஸமஸ்த பரிவாராய ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:”

இதி ப்ரணம்ய, உத்தத்தாயோத்தத்தாய புந: புந: ப்ரணம்ய, அத்யந்த ஸாத்வஸவிநயாவநதோ பூத்வா, பகவத்பார்ஷத

स्नेहगर्भया दृशा अवलोकितः सम्यगभिवन्दितैः तैस्तैरेव अनुमतो भगवन्तमुपेत्य श्रीमता मूलमन्त्रेण, “(भगवन्!) मां ऐकान्तिकात्यन्तिक परिचर्याकरणाय परिगृह्णीष्व” इति याचमानः प्रणम्य, आत्मानं भगवते निवेदयेत् ।

ततो भगवता स्वयमेव आत्मसंजीवनेन अमर्यादशीलवता अति-प्रेमान्वितेन अवलोकनेन अवलोक्य, सर्वदेश सर्वकाल सर्वावस्थोचित अत्यन्त शेषभावाय स्वीकृतोऽनुज्ञातश्च, अत्यन्त साध्व-सविनयावनतः किंकुर्वाणः, कृताञ्जलिपुटः भगवन्तमुपासीत । ततश्चानुभूयमान भावविशेषः, निरतिशयप्रीत्या अन्यत् किञ्चित् कर्तुं द्रष्टुं स्मर्तुमशक्तः, पुनरपि शेषभावमेव याचमानः, भगवन्तमेव अविच्छिन्नस्रोतोरूपेण अवलोकनेन अवलोकयन् आसीत ।

ततो भगवता स्वयमेव आत्मसंजीवनेन अवलोकनेन अवलोक्य सस्मितमाहूय समस्तक्लेशापहं निरतिशयसुखावहम् आत्मीयं श्रीमत्पादारविन्दयुगळं शिरसि कृतं ध्यात्वा अमृतसागरान्त-निर्मग्नसर्वावयवः सुखमासीत ।

लक्ष्मीपतेर्यातिपतेश्च दयैकधाम्नोः
योऽसौ पुरा समजनिष्ट जगद्धितार्थम् ।
प्राच्यं प्रकाशयतु नः परमं रहस्यं
संवाद एष शरणागतिमन्त्रसारः ॥

श्रीमते रामानुजाय नमः

கணநாயகை: த்வாரபாலை: க்ருபயா ஸ்நேஹகர்பயா த்ருஸா
அவலோகித:, ஸம்யகபிவந்திதை: தைஸ்தைரேவ அநுமதோ
பகவந்தம் உபேத்ய ஸ்ரீமதா மூலமந்த்ரேண, “(பகவந் !) மாம்
ஐகாந்திகாத்யந்திக பரிசர்யாகரணாய பரிக்ருஹ்ணீஷ்வ” இதி
யாசமாந: ப்ரணம்ய, ஆத்மாநம் பகவதே நிவேதயேத்.

ததோ பகவதா ஸ்வயமேவ ஆத்மஸஞ்ஜீவநேந,
அமர்யாதஸீவதா அதிப்ரேமாந்விதேந அவலோகநேந
அவலோக்ய, ஸர்வதேஸ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தோசித
அத்யந்தஸேஷபாவாய ஸ்வீக்ருதோநுஜ்ஞாதஸ்ச,
அத்யந்தஸாத்வஸவிநயாவந்த: கிங்குர்வாண:,
க்ருதாஞ்ஜலிபுட: பகவந்தமுபாஸீத. ததஸ்சாநுபூயமாந
பாவவிசேஷ:, நிரதிஸயப்ரீத்யா அந்யத் கிஞ்சித் கர்த்தும்
த்ரஷ்டும் ஸமர்த்தும் அஸக்த:, புநரபி ஸேஷபாவமேவ
யாசமாந:, பகவந்தமேவ அவிச்ச்சிந்நஸ்ரோதோருபேண
அவலோகநேந அவலோகயந் ஆஸீத.

ததோ பகவதா ஸ்வயமேவ ஆத்மஸஞ்ஜீவநேந அவலோகநேந
அவலோக்ய, ஸஸ்மிதமாஹூய, ஸமஸ்த க்லேஸாபஹம்
நிரதிஸய ஸுகாவஹம், ஆத்மீயம், ஸ்ரீமத்பாதாரவிந்தயுகளம்
ஸிரஸி க்ருதம் த்யாத்வா அம்ருதஸாகராந்தர்நிமக்த
ஸர்வாவயவ: ஸுகமாஸீத.

லக்ஷ்மீபதேர்யதிபதேஸ்ச தயைகதாம்நோ:
யோஸௌ புரா ஸமஜநிஷ்ட ஜகத்ஹிதார்த்தம் |
ப்ராச்யம் ப்ரகாஸயது ந: பரமம் ரஹஸ்யம்
ஸம்வாத ஏஷ ஸரணாகதி மந்த்ரஸார: ||

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

श्री नृसिंह पञ्चामृत स्तोत्रम्

श्री रामेण विरचितम्

(पाद्मोत्तरपुराणान्तर्गतम्)

अहोबिलं नारसिंहं गत्वा रामः प्रतापवान् ।
नमस्कृत्वा श्रीनृसिंहं अस्तौषीत् कमलापतिम् ॥

१

गोविन्द केशव जनार्दन वासुदेव
विश्वेश विश्व मधुसूदन विश्वरूप ।
श्री पद्मनाभ पुरुषोत्तम पुष्कराक्ष
नारायणाच्युत नृसिंह नमो नमस्ते ॥

२

देवास्समस्ताः खलु योगिमुख्याः
गन्धर्व विद्याधर किन्नराश्च ।
यत्पादमूलं सततं नमन्ति
तं नारसिंहं शरणं गतोऽस्मि ॥

३

वेदान् समस्तान् खलु शास्त्रगर्भान्
विद्याबले कीर्तिमतीं च लक्ष्मीम् ।
यस्य प्रसादात् सततं लभन्ते
तं नारसिंहं शरणं गतोऽस्मि ॥

४

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ பஞ்சாம்ருத ஸ்தோத்ரம்

ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ஸ்ரீ அஹோபில ந்ருஸிம்ஹனை
மங்களாஸாஸநம் செய்த ஸ்தோத்ரம்
(பாத்மோத்தர புராணத்திலுள்ளது)

அஹோபிலம் நாரஸிம்ஹம் கத்வா ராம: ப்ரதாபவாந் |
நமஸ்க்ருத்வா ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹம் அஸ்தௌஷீத் கமலாபதிம் || 1

கோவிந்த கேஸவ ஜநார்தந வாஸுதேவ,
விஸ்வேஸ விஸ்வ மதுஸூதந விஸ்வரூப |
ஸ்ரீ பத்மநாப புருஷோத்தம புஷ்கராஶு,
நாராயணாஶ்யுத ந்ருஸிம்ஹ நமோ நமஸ்தே || 2

தேவாஸ்ஸமஸ்தா: க்ஶலு யோகிமுக்ஶ்யா:
கந்தர்வ வித்யாதர கிந்நராஶ்ச |
யத்பாதமூலம் ஸததம் நமந்தி
தம் நாரஸிம்ஹம் ஶரணம் கதோ஽ஸ்மி || 3

வேதாந் ஸமஸ்தாந் க்ஶலு ஶாஸ்த்ரகர்பாந்
வித்யாபலே கீர்த்திமதீம் ச லக்ஷ்மீம் |
யஸ்ய ப்ரஸாதாத் ஸததம் லபந்தே
தம் நாரஸிம்ஹம் ஶரணம் கதோ஽ஸ்மி || 4

ब्रह्मा शिवस्त्वं पुरुषोत्तमश्च
नारायणोऽसौ मरुतां पतिश्च ।
चन्द्रार्क वाय्वग्नि मरुद्गणाश्च
त्वमेव तं त्वां सततं नतोऽस्मि ॥

५

स्वप्नेऽपि नित्यं जगतां त्रयाणाम्
स्रष्टा च हन्ता विभुरप्रमेयः ।
त्राता त्वमेकस्त्रिविधो विभिन्नः
तं त्वां नृसिंहं सततं नतोऽस्मि ॥

६

इति स्तुत्वा रघुश्रेष्ठः पूजयामास तं विभुम् ।
पुष्पवृष्टिः पपाताशु तस्य देवस्य मूर्धनि ॥
साधु साध्विति तं प्रोचुः देवा ऋषिगणैस्सह ॥

देवा ऊचुः-

राघवेण कृतं स्तोत्रं पञ्चामृतमनुत्तमम् ।
पठन्ति ये द्विजवराः तेषां स्वर्गस्तु शाश्वतः ॥

ப்ரஹ்மா ஸிவஸ்த்வம் புருஷோத்தமஸ்ச,
நாராயணோ஽ஸௌ மருதாம் பதிஸ்ச |
சந்த்ரார்க்க வாய்வக்நி மருத்கணாஸ்ச,
த்வமேவ தம் த்வாம் ஸததம் நதோ஽ஸ்மி ||

5

ஸ்வப்நே஽பி நித்யம் ஜகதாம் த்ரயாணாம்,
ஸ்ரஷ்டா ச ஹந்தா விபுரப்ரமேய: |
த்ராதா த்வமேகஸ்த்ரிவிதோ விபிந்ந:
தம் த்வாம் ந்ருஸிம்ஹம் ஸததம் நதோ஽ஸ்மி ||

6

இதி ஸ்துத்வா ரகுஸ்ரேஷ்ட்ட: பூஜயாமாஸ தம் விபும் |
புஷ்பவ்ருஷ்டி: பபாதாஸு தஸ்ய தேவஸ்ய மூர்த்தநி ||
ஸாது ஸாத்விதி தம் ப்ரோசு: தேவா ரிஷிகணைஸ்ஸஹ ||

தேவா ஊசு: -

ராகவேண க்ருதம் ஸ்தோத்ரம் பஞ்சாம்ருதமநுத்தமம் |
படந்தி யே த்விஜவரா: தேஷாம் ஸ்வர்கஸ்து ஸாஸ்வத: ||

पञ्चामृतस्तोत्रम्

॥ श्रीमद्भिः श्रीवणशठकोप श्रीवेदान्तदेशिकयतीन्द्रमहादेशिकैरनुगृहीतम् ॥

मालोलं प्रणिपत्याहं स्वर्णश्रीनृहरिं तथा ।
मङ्गलाद्रिरमासिंहं कृष्णं नर्तनकोविदम् ॥ १

श्रीरङ्गनाथं हस्तीशं लक्ष्मीभूमिसमन्वितम् ।
शेषाचलेशं श्रीवासं यादवाद्रिरमासखम् ॥ २

श्रीभूसुरभिरंगेशं श्रीवराहौ हयाननम् ।
भूमादिकेशवं चक्रं गोदां वटदलेशयम् ॥ ३

ससीतालक्ष्मणं रामम् अपर्याप्तामृतं हरिम् ।
श्रीमूर्तिः श्रीशठारी च सेनेशं शठमाथिनम् ॥ ४

परकालं यतीन्द्रं च वेदचूडागुरुत्तमम् ।
आदिवणशठकोपादीन् यतिवर्यान् भजेऽनिशम् ॥ ५

पञ्चामृतमिदं पुण्यं यः पठेत् सततं मुदा ।
रमानरहरिस्तस्य दद्यादीप्सितमादरात् ॥ ६

॥ श्रीमते श्रीवण शठकोप श्री वेदान्तदेशिक यतीन्द्र महादेशिकाय नमः ॥

பஞ்சாம்ருத ஸ்தோத்ரம்

(44-வது பட்டம் ஸ்ரீமத் அழகிய சிங்கர் அருளிச் செய்தது)

மாலோலம் ப்ரணிபத்யாஹம் ஸ்வர்ணஸ்ரீந்ருஹரிம் ததா |
மங்களாத்திரி ராமஸிம்ஹம் க்ருஷ்ணம் நர்த்தநகோவிதம் || 1

ஸ்ரீரங்கநாதம் ஹஸ்தீஸம் லக்ஷ்மீபூமிஸமந்விதம் |
ஸேஷாசலேஸம் ஸ்ரீவாஸம் யாதவாத்திரி ரமாஸகம் || 2

ஸ்ரீ பூஸுரபிரங்கேஸம் ஸ்ரீவராஹௌ ஹயாநநம் |
பூமாதிகேஸவம் சக்ரம் கோதாம் வடதளேஸயம் || 3

ஸஸீதாலக்ஷ்மணம் ராமம் அபர்யாப்தாம்ருதம் ஹரிம் |
ஸ்ரீமூர்த்தீ: ஸ்ரீஸடாரீ ச ஸேநேஸம் ஸடமாதிரம் || 4

பரகாலம் யதீந்த்ரம் ச வேதகூடாகுரூத்தமம் |
ஆதிவண்ஸடகோபாதீந் யதிவர்யாந் பஜேநிஸம் || 5

பஞ்சாம்ருதமிதம் புண்யம் ய: படேத் ஸததம் முதா |
ரமாநரஹரிஸ்தஸ்ய தத்யாதீப்ஸிதமாதராத் || 6

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்ஸடகோப ஸ்ரீவேதாந்த தேஸிக யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

श्रीलक्ष्मीनृसिंहकरावलम्बस्तोत्रम्

(श्रीमद्भिः श्रीवणशठकोप श्रीवेदान्तदेशिकयतीन्द्रमहादेशिकैरनुगृहीतम्)

तुष्ट्यै सदा भगवतश्चरणारविन्द-
द्वंद्वावलम्बविभवं तव मेऽद्य देहि ।
स्तुत्यै मुकुन्द सुगुणार्णवसर्वभोग्य!
लक्ष्मीनृसिंह! मम देहि करावलम्बम् ॥

१

श्रीतापनीयविदितात्महाप्रभाव!
लक्ष्मीसमेत! चतुराननरुद्रमुख्यैः ।
संसेव्यमानचरणाम्बुज! भक्तभोग्य!
लक्ष्मीनृसिंह! मम देहि करावलम्बम् ॥

२

यद्वत्स साधु पठितं कथयेति पुत्रं
पृच्छत्यहो पितरि नामगुणानुवादः ।
विष्णोरिति प्रतिवदन्तमपालयस्त्वं
लक्ष्मीनृसिंह! मम देहि करावलम्बम् ॥

३

सन्दीपिताग्निविनिपातितदैत्यडिम्भ-
संरक्षणाय विनिवर्तितवह्निशक्ते ।
भक्ताय दारुपरिकल्पितपद्मतल्प!
लक्ष्मीनृसिंह मम देहि करावलम्बम् ॥

४

प्रह्लादनाशपरिचोदितसर्पजात-
चूडामणिप्रवरदन्तविनाशहेतो ।
स्मृत्या तवैव न विवेद तनुं सुभक्तः
लक्ष्मीनृसिंह! मम देहि करावलम्बम् ॥

५

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ கராவலம்ப ஸ்தோத்ரம்

(44-வது பட்டம் ஸ்ரீமத் அழகிய சிங்கர் அருளிச் செய்தது)

துஷ்ட்யை ஸதா பகவதஸ் சரணாரவிந்த-
த்வந்த்வாவலம்பவிபவம் தவ மே஽த்ய தேஹி |
ஸ்துத்த்யை முகுந்த ஸுகுணார்ணவ ஸர்வபோக்ய !
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ ! மம தேஹி கராவலம்பம் || 1

ஸ்ரீதாபநீயவிதிதாத்ம மஹாப்ரபாவ !
லக்ஷ்மீஸமேத! சதுராநநருத்ரமுக்க்யை: |
ஸம்ஸேவ்யமாந சரணாம்புஜ! பக்தபோக்ய!
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! மம தேஹி கராவலம்பம் || 2

யத் வத்ஸ ஸாது படிதம் கதயேதி புத்ரம்
ப்ருச்சத்யஹோ பிதரி நாமகுணாநுவாத: |
விஷ்ணோரிதி ப்ரதிவதந்தம் அபாலயஸ்த்வம்
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! மம தேஹி கராவலம்பம் || 3

ஸந்தீபிதாக்க்நிவிநிபாதிததைத்யடிம்ப -
ஸம்ரக்ஷணாய விநிவர்த்திதவஹ்நிஸக்தே |
பக்தாய தாருபரிகல்பிதபத்மதல்ப!
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! மம தேஹி காரவலம்பம் || 4

ப்ரஹ்லாதநாஸபரிசோதிதஸர்ப்பஜாத-
சூடாமணிப்ரவரதந்தவிநாஸஹேதோ |
ஸம்ருத்யா தவைவ ந விவேத தநும் ஸுபக்த:
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! மம தேஹி கராவலம்பம் || 5

सूतादिदत्तविषपानसमानकाल-
नामामृतेन परिपालितदैत्यपुत्र ।
प्रह्लाददेहपरिरक्षणजागरूक!
लक्ष्मीनृसिंह! मम देहि करावलम्बम् ॥

६

संरुष्टदैत्यपतिचोदितदिग्गजाति-
दन्तादिनाशपरितोषितभक्तडिम्भ ।
भक्ताभिपालनविचित्रविशेषदीक्ष!
लक्ष्मीनृसिंह! मम देहि करावलम्बम् ॥

७

शैलाग्रभागपतमानहिरण्यडिम्भ-
संरक्षणाय मृदुभूतधराधिनाथ ।
दैत्येन्द्रपुत्रहृदयासनमङ्गळाङ्ग!
लक्ष्मीनृसिंह! मम देहि करावलम्बम् ॥

८

विष्णुप्रभावपरिकीर्तनबद्धवैर-
दैत्येन्द्रबद्धशिशुबन्धनमोक्षहेतो ।
क्षिमोऽर्णवे तटमगात्कृपया तवैव
लक्ष्मीनृसिंह! मम देहि करावलम्बम् ॥

९

सर्वेष्वसौ वसति सर्वशरीरविष्णुः
पृष्टस्त्वया विदित एव पुराप्यनन्तः ।
इत्युक्तवन्तमसुरात् परिरक्षसि स्म
लक्ष्मीनृसिंह! मम देहि करावलम्बम् ॥

१०

ஸூதாதிதத்தவிஷபாநஸமாநகால-
 நாமாம்ருதேந பரிபாலிததைத்யபுத்ர |
 ப்ரஹ்லாததேஹபரிரக்ஷணஜாக்ருக!
 லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! மம தேஹி கராவலம்பம் || 6

ஸம்ருஷ்டதைத்யபதிசோதிததிக்கஜாதி-
 தந்தாதிநாஸபரிதோஷிதபக்தடிம்ப |
 பக்தாபிபாலநவிசித்ரவிஸேஷதீக்ஷ!
 லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! மம தேஹி கராவலம்பம் || 7

ஸைஸலாக்ரபாக பதமாந ஹிரண்டியம்ப-
 ஸம்ரக்ஷணாய ம்ருதுபூத தராதிநாத |
 தைத்யேந்த்ரபுத்ரஹ்ருதயாஸந மங்களாங்க!
 லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! மம தேஹி கராவலம்பம் || 8

விஷ்ணுப்ரபாவ பரிகீர்த்தநபத்தவைர-
 தைத்யேந்த்ரபத்தஸரிஸுபந்தநமோக்ஷஹேதோ |
 க்ஷிப்தோர்ணவே தடமகாத் க்ருபயா தவைவ
 லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! மம தேஹி கராவலம்பம் || 9

ஸர்வேஷ்வஸௌ வஸதி ஸர்வஸாரீவிஷ்ணு:
 ப்ருஷ்டஸ்த்வயா விதித ஏவ புராப்யநந்த: |
 இத்யுக்தவந்தமஸுராத் பரிரக்ஷஸி ஸ்ம,
 லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! மம தேஹி கராவலம்பம் || 10

भक्तस्य दानवशिशोर्वचनश्च सत्यं
कर्तुं तदा मुनिगणस्य समक्षमेव ।
स्तम्भावतीर्ण! दितिपुत्रविनाशकारिन्!
लक्ष्मीनृसिंह! मम देहि करावलम्बम् ॥ ११

सन्दीपिताग्निपरिवेष्टितकाष्ठमध्यं
सम्प्रापितां यतितनुं त्वयसापि बद्धाम् ।
संरक्षसि स्म शरणागतशङ्करस्त्वं
लक्ष्मीनृसिंह! मम देहि करावलम्बम् ॥ १२

उत्तारणं कलियुगे त्विति तापनीय-
श्रुत्युक्त एव गरुडाद्रिबिले नृसिंह ।
आविर्बभूविथ जगद्भरणाय यस्त्वं
लक्ष्मीनृसिंह! मम देहि करावलम्बम् ॥ १३

काले कलौ तु जगतां परिपालनाय
स्वाराधकान् यतिवरान् परिगृह्य भक्तान् ।
ग्रामेषु सञ्चरसि भक्तिपराशयज्ञैः
लक्ष्मीनृसिंह! मम देहि करावलम्बम् ॥ १४

शन्नो भवत्विति नृसिंहकरावलम्ब-
स्तोत्रं चकार निगमान्तगुरुर्यतीन्द्रः ।
सर्वस्य पुत्रधनधान्यसमृद्धिसिद्धयै
दद्याद्रमानरहरिस्स्वकरावलम्बम् ॥ १५

श्रीमते श्रीवण् शठकोप श्रीवेदान्तदेशिक यतीन्द्र महादेशिकाय नमः

பக்தஸ்ய தாநவஸிஸோர் வசநம் ச ஸத்யம்
கர்த்தும் ததா முநிகணஸ்ய ஸமக்ஷமேவ |
ஸ்தம்பாவதீர்ண! திதிபுத்ரவிநாஸகாரிந்
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! மம தேஹி கராவலம்பம் || 11

ஸந்தீபிதாந்நிபரிவேஷ்டிதகாஷ்ட்டமத்யம்
ஸம்ப்ராபிதாம் யதிதநும் த்வயஸாபி பத்தாம் |
ஸம்ரக்ஷஸி ஸ்ம ஸரணாகதஸங்கரஸ்த்வம்
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! மம தேஹி கராவலம்பம் || 12

உத்தாரணம் கலியுகே த்விதி தாபநீய-
ஸ்ருத்யுக்த ஏவ கருடாத்ரிபிலே ந்ருஸிம்ஹ |
ஆவிர்ப்பூவித ஜகத்பரணாய யஸ்த்வம்
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! மம தேஹி கராவலம்பம் || 13

காலே கலௌ து ஜகதாம் பரிபாலநாய
ஸ்வராதாகாந் யதிவராந் பரிக்ருஹ்ய பக்தாந் |
க்ராமேஷுஸ்ஞ்சரஸி பக்திபராஸயஜ்ஞை:
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ! மம தேஹி கராவலம்பம் || 14

ஸந்நோ பவத்விதி ந்ருஸிம்ஹகராவலம்ப-
ஸ்தோத்ரம் சகார நிகமாந்தகுருயதீந்த்ர: |
ஸர்வஸ்ய புத்ரதநதாந்யஸம்ருத்திஸித்த்யை
தத்யாத் ரமாநரஹரி: ஸ்வகராவலம்பம் || 15

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்படகோப ஸ்ரீவேதாந்ததேஸிக யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

श्रीलक्ष्मीनृसिंहप्रपत्तिः

(श्रीमद्भिः श्रीवणशठकोप श्रीवेदान्तदेशिकयतीन्द्रमहादेशिकैरनुगृहीतम्)

यस्याभवद्भक्तजनार्तिहन्तुः

पितृत्वमन्येष्वविचार्य तूर्णम् ।

स्तम्भेऽवतारस्तमनन्यलभ्यं

लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

१

श्रीतापनीयेऽप्रतिमप्रभावम्

श्रीतैत्तिरीये कुचरो गिरीष्ठः ।

इतीव पक्षीन्द्रधराधरस्त्वं

लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

२

संवर्ग विद्या विलसत्स्वरूपं

स्तम्भैकडिम्भात्मलसत्प्रभावम् ।

त्रैलोक्यसम्पूर्णनृसिंहमूर्तिं

लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

३

हिरण्यदातारमपीन्द्रहेतोः

हिरण्यहन्तारमथाष्टबाहुम् ।

शान्तं सताम् उग्रम् असत्समाजे

लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

४

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ ப்ரபத்தி

(44-வது பட்டம் ஸ்ரீமத் அழகிய சிங்கர் அருளிச் செய்தது)

யஸ்யாபவத் பக்த ஜநார்த்திஹந்து:

பித்ருத்வமந்யேஷ்வவிசார்ய தூர்ணம் |

ஸ்தம்பே஽வதாரஸ் தம் அநந்யலப்யம்

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

1

ஸ்ரீதாபநீயே஽ப்ரதிம ப்ரபாவம்

ஸ்ரீதைத்திரீயே குசரோ கிரீஷ்ட்ட: |

இதீவ பக்ஷீந்த்ரதராதரஸ்த்வம்

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

2

ஸம்வர்க வித்யா விலஸத் ஸ்வரூபம்

ஸ்தம்பைகடிம்பாத்மலஸத்ப்ரபாவம் |

த்ரைலோக்யஸம்பூர்ணந்ருஸிம்ஹமூர்த்திம்

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

3

ஹிரண்யதாதாரமபீந்த்ரஹேதோ:

ஹிரண்யஹந்தாரம் அதாஷ்டபாஹும் |

ஸாந்தம் ஸதாம் உக்ரம்அஸத்ஸமாஜே

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

4

सन्तोषहासेन सदा रमायां
व्यान्ताननं स्वर्णं सटाभिरामम् ।
जिह्वाधरन्यस्त रमेक्षणान्तं
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

५

सञ्चारयोग्यां च पदावहन्तं
श्रीपादुकां चेश्चसुतां रमां च ।
सव्येन हस्तेन परिष्वजन्तं
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

६

श्रीमद् द्वयार्थो ह्यहमेव सत्यम्
इतीव सर्वान् प्रतिबोधयन्तम् ।
रमानृसिंहं त्वविभक्तरूपं
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

७

श्रीवेङ्कटेशेन विवाहकाले
सम्पूजितं सर्वविधोपचारैः ।
श्रीशङ्खचक्राभयबाहुदीप्तं
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

८

अहोबिलं सानुज एत्य रामः
रमाहरेर्यस्य चकार पूजां ।
पद्यैश्च पञ्चामृत भोग्यशब्दैः
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

९

ஸந்தோஷஹாஸேந ஸதா ரமாயாம்
 வ்யாந்தாநநம் ஸ்வர்ண ஸடாபிராமம் |
 ஜிஹ்வாதரந்யஸ்த ரமேக்ஷணாந்தம்
 லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 5

ஸஞ்சார யோக்யாம் ச பதாவஹந்தம்
 ஸ்ரீபாதுகாம் செஞ்சஸுதாம் ரமாம் ச |
 ஸவ்யேந ஹஸ்தேந பரிஷ்வஜந்தம்
 லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 6

ஸ்ரீமத் த்வயார்த்தோ ஹ்யஹமேவ ஸத்யம்
 இதீவ ஸர்வாந் ப்ரதிபோதயந்தம் |
 ரமாந்ருஸிம்ஹம் த்வவிபக்தரூபம்
 லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 7

ஸ்ரீ வேங்கடேஸேந விவாஹ காலே
 ஸம்பூஜிதம் ஸர்வவிதோபசாரை: |
 ஸ்ரீஸங்க்க சக்ராபயபாஹுதீப்தம்
 லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 8

அஹோபிலம் ஸாநுஜ ஏத்ய ராம:
 ரமாஹரேர் யஸ்ய சகார பூஜாம் |
 பத்யைஸ்ச பஞ்சாம்ருத போக்யஸப்தை:
 லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 9

समाश्रयार्थन्त्वपराधिवर्गे
समागते तत्र निवृत्तवक्त्रम् ।
श्रीवाक्यसन्तुष्ट कृपाद्र्नेत्रं
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

१०

सञ्चारयोग्यं प्रसमीक्ष्यकालं
काले कलौ यस्त्वरयाऽभ्यषिञ्चत् ।
श्रीवासनामानमहो मुनीन्द्रं
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

११

समाश्रितानामिह सेवनार्थम्
अहोबिलेह्यद्यमठे ज्वलन्तम् ।
सुवर्णडोलाविलसत्स्वरूपं
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

१२

श्रीवण्शठारातियतीन्द्र पूर्वेः
स्थानेऽभिषिक्तैर्यतिराजचन्द्रैः ।
सम्पूजितं ह्यात्मदमात्मदानां
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

१३

अहोबिलं गारुडशैलमध्ये
कृपावशात् कल्पित सन्निधानम् ।
लक्ष्म्या समालिङ्गितवामभागं
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

१४

ஸமாஸ்ரயார்த்தத்தந்த்வபராதிவர்கே
ஸமாகதே தத்ர நிவ்ருத்தவக்த்ரம் |
ஸ்ரீவாக்யஸந்துஷ்டக்ருபார்த்ரநேத்ரம்
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 10

ஸஞ்சாரயோக்யம் ப்ரஸமீக்ஷய காலம்
காலே கலௌ யஸ்த்வரயா஽ப்யஷிஞ்சத் |
ஸ்ரீவாஸ நாமாநமஹோ முநீந்த்ரம்
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 11

ஸமாஸ்ரிதாநாமிஹ ஸேவநார்த்தம்
அஹோபிலேஹ்யத்ய மடே ஜ்வலந்தம் |
ஸுவர்ணடோலாவிலஸத் ஸ்வரூபம்
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 12

ஸ்ரீவண்ஸடாராதியதீந்த்ரபூர்வை:
ஸ்த்தானேபிஷிக்தைர் யதிராஜசந்த்ரை: |
ஸம்பூஜிதம் ஹ்யாத்மதமாத்மதாநாம்
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 13

அஹோபிலே காருட ஸைல மத்யே
க்ருபாவஸாத் கல்பித ஸந்நிதாநம் |
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 14

लक्ष्मीनृसिंहार्चन हृष्टचित्तः
भक्त्यैव वेदान्तगुरुर्यतीन्द्रः ।
लक्ष्मीनृसिंहस्य शुभां प्रपत्तिं
चक्रे जनानां निखिलार्थसिद्धयै ॥

१५

श्रीमते श्री लक्ष्मीनृसिंह दिव्य पादुका सेवक
श्रीवण्शठकोप श्रीनारायण यतीन्द्र महादेशिकाय नमः ।
श्रीवण्शठकोप श्री रङ्गनाथ यतीन्द्रमहादेशिकाय नमः ।

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹார்ச்சந ஹ்ருஷ்டசித்த:
பக்த்யைவ வேதாந்தகுருர் யதீந்த்ர: |
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஸ்ய ஸூபாம் ப்ரபத்திம்
சக்ரே ஜநாநாம் நிகிலார்த்தத் தஸித்த்யை ||

15

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக
ஸ்ரீவண்படகோப ஸ்ரீநாராயண யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:
ஸ்ரீவண்படகோப ஸ்ரீரங்கநாத யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

दिव्यप्रबन्धानुसन्धानः

तनियन् श्लोकाः

- केशवार्य कृपापात्रं धीशमादिगुणार्णवम् ।
श्रीशठारि यतीशानं देशिकेन्द्रमहं भजे ॥ १
- रामानुजदयापात्रं ज्ञानवैराग्य भूषणम् ।
श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ॥ २
- लक्ष्मीनाथसमारम्भां नाथयामुनमध्यमाम् ।
अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरंपराम् ॥ ३
- यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुगमरुक्म-
व्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः
रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ४
- माता पिता युवतयस्तनया विभूतिः
सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् ।
आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुळाभिरामं
श्रीमत्तदंध्रियुगळं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥ ५
- भूतं सरश्च महादाह्यभट्टनाथ-
श्रीभक्तिसारकुलशेखरयोगिवाहान् ।
भक्तांघ्रिरेणुपरकालयतीन्द्रमिश्रान्
श्रीमत्परांकुशमुनिं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ ६

திவ்யப்ரபந்தாநுஸந்தாநம்

தனியன்கள்

- கேஸுவார்ய க்ருபா பாத்ரம் தீஸமாதி குணார்ணவம் |
ஸ்ரீஸடாரியதீஸாநாம் தேஸிகேந்த்ரமஹம் பஜே || 1
- ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷணம் |
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்ததேஸிகம் || 2
- லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் நாதயாமுந மத்யமாம் |
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் || 3
- யோ நித்யமச்யுத பதாம்புஜயுகம்ருக்ம்-
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே |
அஸ்மத்குரோர் பகவதோ஽ஸ்ய தயைகலிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே || 4
- மாதா பிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதி:
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் |
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்கரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா || 5
- பூதம் ஸரஸ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலஸேகர யோகிவாஹாந் |
பக்தாங்க்கிரேணு பரகால யதீந்த்ர மிஸ்ராந்
ஸ்ரீமத் பராங்குஸமுநிம் ப்ரணதோ஽ஸ்மி நித்யம் 6

பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த

தீருப்பல்லாண்டு

தனியன்கள்

गुरुमुखमनधीत्य प्राह वेदानशेषान्
नरपतिपरिवत्सुं शुल्कमादातुकामः ।
श्वशुरममरवन्द्यं रङ्गनाथस्य साक्षात्
द्विजकुलतिलकं तं विष्णुचित्तं नमामि ॥

குருமுக மந்தீத்ய ப்ராஹவேதாநஸேஷாந்
நரபதிபரிவ்லுப்தம் ஸூல்கமாதாதுகாம: ।
ஸ்வஸூர மமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுல திலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி ॥

1

மின்னார் தடமதிள்சூழ் வில்லிபுத்தூ ரென்றொருகால்
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம் -முன்னாள்
கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம் கீழ்மையினிற் சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து.

2

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டாப்பிரான் வந்தானென்று,
ஈண்டிய சங்க மெடுத்தாத - வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

3

* பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு,

பலகோடி நூறாயிரம்

மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா! உன்

செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு

1

* அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம் பல்லாண்டு,

வடிவாய் நின்வல மார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு,

வடிவார் சோதிவலத்துறையும் சூட ராழியும் பல்லாண்டு.

படைபோர் புக்குமுழுங்கும் அப் பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டே. 2

வாழாட்பட்டுநின்றீருள்ளீரேல் வந்துமண்ணும் மணமும்கொண்மின்

கூழாட்பட்டுநின் நீர்களை எங்கள் குழுவினில் புகுதலொட்டோம்,

ஏழாட் காலும் பழிப்பிலோம் நாங்கள் இராக்கதர் வாழ்-இலங்கை,

பாழாளாகப் படைபொருதானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 3

ஏடுநிலத்திலிடுவதன் முன்னம்வந்துஎங்கள் குழாம்புகுந்து,

கூடுமனமுடையீர்கள் வரம்பொழி வந்தொல்லைக் கூடுமினோ,

நாடுநகரமும் நன்கறிய நமோ நாராயணாயவென்று,

பாடு மனமுடைப் பத்தருள்ளீர் வந்துபல்லாண்டு கூறுமினே. 4

அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி அசுரரிராக்கதரை,

இண்டைக்குலத்தை யெடுத்துக்களைந்த இருடிகேசன்தனக்கு,

தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர்! வந்து தடிதொழு ஆயிரநாமம்சொல்லி,

பண்டைக்குலத்தைத் தவிர்ந்து பல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டென்மினே. 5

எந்தைதந்தைதந்தை தந்தைதம்முத்தப்பன் ஏழ்படி கால்தொடங்கி,
வந்து வழிவழி யாட்செய்கின்றோம், திருவோணத்திருவிழாவில்
அந்தியம்போதிலரியுருவாகி அரியையழித்தவனை,
பந்தனைதீர்ப்பல்லாண்டு பல் லாயிரத்தாண்டென்றுபாடுதுமே. 6

தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ்திருச்சக்கரத்தின்,
கோயிற்பொறியாலே யொற்றுண்டு நின்று குடிசுடி யாட்செய்கின்றோம்.
மாயப் பொருபடைவாணனை ஆயிரந்தோளும்பொழிகுருதி
பாயச், சுழற்றிய ஆழிவல்லானுக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 7

நெய்யிடை நல்லதோர் சோறும் நியதமும் அத்தாணிச் சேவகமும்,
கையடைக்காயும் கழுத்துக்குப் பூனொடு காதுக்குக் குண்டலமும்,
மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமும் தந்து என்னைவெள்ளுயி ராக்கவல்ல,
பையுடைநாகப்பகைக்கொடியானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுவனே. 8

உடுத்துக்களைந்தநின்பீதகவாடையுடுத்துக் கலத்ததுண்டு
தொடுத்ததுழாய்மலர்கூடிக்களைந்தன சூடுமித்தொண்டர்களோம்,
விடுத்ததிசைக்கருமத்திருத்தித் திருவோணத்திருவிழவில்,
படுத்தபைந் நாகணைப்பள்ளிகொண்டானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. 9

எந்நாளெம்பெருமான் உனதனக்கடியோமென்றெழுத்துப்பட்ட
அந்நாளே, அடியோங்களடிக்குடில் வீடுபெற்றுயந்ததுகாண்,
செந்நாள்தோற்றித்திருமதுரையுள்சிலைகுனித்து, ஐந்தலைய,
பைந்தாகத்தலைப்பாய்ந்தவனே! உன்னைப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 10

★அல்வழக் கொன்றுமில்லாஅணி கோட்டியர்கோன், அபி மான துங்கள்
செல்வனைப் போலத் திருமாலே! நானுமுனக்குப் பழுவடியேன்,
நல்வகையால்நமோநாராயணாவென்று நாமம்ப்பலபரவி
பல்வகை யாலும்பவித்திரனே! உன்னைப்பல்லாண்டுகூறுவனே. 11

★பல்லாண்டென்று பவித்திரனைப்பரமேட்டியை, சார்ங்கமென்னும்
வில்லாண்டான் தன்னை வில்லிபுத்தூர்விட்டுசித்தன் விரும்பியசொல்,
நல்லாண்டென்றுநவின்றுரைப்பார் நமோ நாராயணாயவென்று,
பல்லாண்டும்பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே. 12

பெரியாழ்வார் தீருவடிகளே சரணம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

தனியன்கள்

तमेव मत्वा परवासुदेवं
रङ्गशयं राजवदहृणीयम् ।
प्राबोधिकीं योऽकृत सूक्तिमालां
भक्ताङ्घ्रिरेणुं भगवन्तमीडे ॥

தமேவ மத்வா பரவாஸுதேவம்
ரங்கேஸயம் ராஜவதர்ஹணீயம் ।
ப்ராபோதிகீம் யோ஽க்ருத ஸூக்திமாலாம்
பக்தாங்க்ரிரேணும் பகவந்தமீடே ॥

மண்டங்குடியென்பர் மாமறையோர்மன்னியசீர்
தொண்டரடிப்பொடி தொன்னகரம்—வண்டு
திணர்த்தவயல் தென்னரங்கத்தம்மாணைப் பள்ளி
யுணர்த்தும் பிரானுதித்தவூர்.

★ கதிரவன் குணதிசைக்கிரம் வந்தணைந்தான்
கனயிருளகன்றதுகாலையம் பொழுதாய்
மதுவிரிந்தொழுகினமாமலரெல்லாம்
வானவரசர்கள் வந்துவந்தீண்டி
எதிர்திசைநிறைந்தனரிவரொடும்புகுந்த
இருங்களிற்றீட்டமும் பிடியொடுமுரசும்
அதிர்தலிலலைகடல் போன்றுளதெங்கும்
அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

கொழுங்கொடிமுல்லையின் கொழுமலரணவிக்
 கூர்ந்ததுகுணதிசைமாருதமிதுவோ
 எழுந்தனமலரணைப் பள்ளி கொள்ளன்னம்
 ஈன்பனிநனைந்த தமிழஞ்சிறகுதறி
 விழுங்கிய முதலையின் பிலம்புரைபேழ்வாய்
 வெள்ளெயிறுற அதன் விடத்தினுக்கனுங்கி
 அழுங்கிய ஆனையினருந்துயர்கெடுத்த
 அரங்கத்தம்மா!பள்ளியெழுந்தருளாயே.

2

சுடரொளிபரந்தனசூழ்திசையெல்லாம்
 துன்னியதாரகை மின்னொளிசுருங்கிப்
 படரொளிபசுத்தனன் பனிமதி இவனோ
 பாயிருளகன்றது பைம்பொழிற்கமுகின்
 மடலிடைக்கீறி வண்பாளைகள் நாற
 வைகறைகூர்ந்தது மாருதமிதுவோ
 அடலொளிதிகழ்தரு திகிரியந்தடக்கை
 அரங்கத்தம்மா!பள்ளியெழுந்தருளாயே.

3

மேட்டிளமேதிகள் தளைவிடுமாயர்கள்
 வேயங்குழலோசையும் விடைமணிக்குரலும்
 ஈட்டிய இசை திசை பரந்தன வயலுள்
 இரிந்தின சுரும்பின மிலங்கையர்குலத்தை

வாட்டியவரிசிலை வானவரேறே!

மாமுனிவேள்வியைக் காத்து, அவபிரத—
மாட்டியவடுதிறலயோத்தியெம்மரசே!

அரங்கத்தம்மா!பள்ளியெழுந்தருளாயே.

4

புலம்பினபுட்களும் பூம்பொழில்களின்வாய்

போயிற்றுக்கங்குல் புகுந்ததுபுலரி

கலந்தது குணதிசைக்கனை கடலரவம்

களிவண்டுமிழற்றிய கலம்பகம்புனைந்த

அலங்கலந்தொடையல்கொண்டடியிணை பணிவான்

அமரர்கள் புகுந்தனராதலில்மமா!

இலங்கையர்கோன் வழிபாடு செய்கோயில்

எம்பெருமான்!பள்ளியெழுந்தருளாயே.

5

இரவியர் மணிநெடுந்தேரொடுமிவரோ

இறையவர் பதினொருவிடையருமிவரோ

மருவியமயிலினன்றுமுகனிவனோ

மருதரும் வசுக்களும் வந்து வந்தீண்டி

புரவியோடாடலும் பாடலும் தேரும்

குமரதண்டம் புகுந்தீண்டியவெள்ளம்

அருவரையனைய நின் கோயில் முன்னிவரோ

அரங்கத்தம்மா!பள்ளியெழுந்தருளாயே.

6

அந்தரத்தமர்கள் கூட்டங்களிவையோ?

அருந்தவமுனிவரும் மருதருமிவரோ?

இந்திரனானையும் தானும் வந்திவனோ?

எம்பெருமான்! உன்கோயிலின் வாசல்

சுந்தரர் நெருக்க விச்சாதரர்நூக்க

இயக்கரும்மயங்கினர் திருவடித்தொழுவான்

அந்தரம்பாரிடமில்லைமற்றிதுவோ?

அரங்கத்தம்மா!பள்ளியெழுந்தருளாயே.

7

வம்பவிழ்வானவர் வாயுறைவழங்க

மாநிதிகபிலை யொண்கண்ணாடிமுதலா

எம்பெருமான் படிமக்கலம் காண்டற்கு

ஏற்பனவாயின கொண்டு நன்முனிவர்

தும்புருநாரதர் புகுந்தனரிவரோ?

தோன்றினனிரவியும் துலங்கொளிபரப்பி

அம்பரதலத்தினின்றகல்கின்ற திருள்போய்

அரங்கத்தம்மா!பள்ளியெழுந்தருளாயே.

8

★ ஏதமில் தண்ணுமை எக்கம்மத்தளி

யாழ்குழல்முழுவமோடிசைதிசைகெழுமிக்

கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர் கெருடர்கள்

கந்தருவரவர் கங்குலுளெல்லாம்

மாதவர் வானவர் சாரணரியக்கர்

சித்தரும்மயங்கினர் திருவடித்தொழுவான்

ஆதலிலவர்க்கு நாளோலக்கமருள

அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

9

*கடிமலர்க்கமலங்கள் மலர்ந்தன இவையோ?

கதிரவன் கனைகடல் முளைத்தனனிவனோ?

துடியிடையார் சரி குழல் பிழிந்துதறித்

துகிலுடுத்தேறினர் சூழ்புனலரங்கா!

தொடையொத்த துளவமும் கூடையும் பொலிந்து

தோன்றிய தோள் தொண்டரடிப்பொடியென்னும்

அடியனை, அளியனென்றருளியுன்னடியார்க்கு

ஆட்படுத்தாய் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

10

தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

தீருப்பாவை

தனியன்கள்

नीळातुङ्गस्तनगिरितटीसुममुद्बोध्दय कृष्णं
पारार्थ्यं स्वं श्रुतिशतशिरस्सिद्धमध्यापयन्ती ।
स्वोच्छिष्टायां स्रजि निगळितं या बलात्कृत्य भुङ्क्ते
गोदा तस्यै नम इदमिदं भूय एवास्तु भूयः ॥

நீளாதுங்கஸ்தநகிரிதடீ ஸுப்தமுத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்யம் ஸ்வம் ஸ்ருதி ஸதஸிரஸ்ஸித்தமத்யாபயந்தீ |
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே
கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய : ||

அன்னவயற்புதுவையாண்டாள் அரங்கற்குப்
பன்னுதிருப்பாவைப்பல்பதியம்— இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலை பூமாலை
சூடிக்கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியே! தொல்பாவை
பாடியருள்ளவல்லபல்வளையாய்! – நாடி நீ
வேங்கடவற்கென்னை விதியென்றவிம்மாற்றம்
நாம்கடவாவண்ணமே நல்கு .

★மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்!
சீர்மல்குமாய்ப்பாடிச் செல்வச்சிறுமீர்காள்!
கூர்வேல்கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்
ஏரார்ந்தகண்ணி யசோதையிளஞ்சிங்கம்
கார்மேனிச்செங்கண் கதிர்மதியம்போல்முகத்தான்
நாராயணனே நமக்கேபறைதருவான்
பாரோர்புகழப் படிந்தேலோரெம்பாவாய்!

1

வையத்து வாழ்வீர்காள்! நாமும்நம்பாவைக்கு
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ,பாற்கடலுள்
பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி
மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டு நாம் முடியோம்
செய்யாதனசெய்யோம் தீக்குறளைச் சென்றோதோம்
ஐயமும்பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமாறெண்ணியுகந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

2

★ ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்பேர்பாடி
நாங்கள் நம்பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினால்
தீங்கின்றிநாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரிபெய்து
ஓங்குபெருஞ்செந்நெலூடு கயலுகளப்
பூங்குவளைப்போதில் பொறிவண்டுகண்படுப்பத்
தேங்காதேபுக்கிருந்து சீர்த்தமுலைபற்றி—
வாங்கக், குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

3

ஆழிமழைக்கண்ணா! ஒன்று நீகைகரவேல்
 ஆழியுள்புக்கு முகந்து கொடார்த்தேறி
 ஊழிமுதல்வனுருவம் போல் மெய்கருத்துப்
 பாழியந்தோளுடைப் பற்பநாபன்கையில்
 ஆழிபோல்மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
 தாழாதே சார்ங்கமுதைத்த சரமழைபோல்
 வாழஉலகினில் பெய்திடாய், நாங்களும்—
 மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

4

மாயனை மன்னுவடமதுரைமைந்தனை
 தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவனை
 ஆயர்குலத்தினில் தோன்றுமணிவிளக்கைத்
 தாயைக் குடல்விளக்கம்செய்த தாமோதரனை
 துயோமாய்வந்து நாம் தூமலர் தூவித் தொழுது
 வாயினால்பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப்
 போயபிழையும் புகுதருவானின்றனவும்
 தீயினில்தூசாகும் செப்பேலோ ரெம்பாவாய்.

5

புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன்கோயில்
 வெள்ளைவிளிசிங்கின் பேரரவம்கேட்டிலையோ,
 பிள்ளாய்! எழுந்திராய் பேய்முலைநஞ்சுண்டு
 கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக்காலோச்சி
 வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்தவித்தினை
 உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
 மெள்ள எழுந்தரியென்ற பேரரவம்
 உள்ளம்புகுந்து குளிர்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

6

கீசகீசென்றுஎங்கும்மானைச்சாத்தான், கலந்து—
 பேசினபேச்சரவம் கேட்டிலையோ பேய்ப்பெண்ணே!
 காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
 வாசநறுங்குழலாச்சியர், மத்தினால்
 ஓசைபடுத்தத் தயிரரவம் கேட்டிலையோ
 நாயகப்பெண்பிள்ளாய்! நாராயணன் மூர்த்தி
 கேசவனைப் பாடவும் நீ கேட்டே கிடத்தியோ
 தேசமுடையாய்! திறவேலோரெம்பாவாய்.

7

கீழ்வானம் வெள்ளென் நெருமைசிறுவீடு
 மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
 போவான் போகின்றாரைப் போகாமல்காத்து, உன்னைக்
 கூவுவான் வந்து நின்றோம், கோதுகலமுடைய—
 பாவாய்! எழுந்திராய் பாடிப்பறை கொண்டு
 மாவாய்பிளந்தானை மல்லரைமாட்டிய
 தேவாதிதேவனைச் சென்று நாம் சேவித்தால்
 ஆவாவென்றாராய்ந்தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

8

தூமணிமாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய,
 தூபம் கமழத் துயிலணைமேல்கண்வளரும்,
 மாமான் மகளே! மணிக்கதவம் தாள் திறவாய்,
 மாமீர் ! அவளையெழுப்பீரோ? உன்மகள் தான்,
 ஊமையோ, அன்றிச் செவிடோ, அனந்தலோ?
 ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ?
 மாமாயன் மாதவன் வைகுந்த னென்றென்று,
 நாமம் பலவும் நவின்றேலோ ரெம்பாவாய்.

9

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்,
 மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்,
 நாற்றத் துழாய்முடி நாராயணன், நம்மால்
 போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால், பண்டொருநாள்
 கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்பகரணனும்,
 தோற்றுமுனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ,
 ஆற்ற அனந்தலுடையாய்! அருங்கலமே,
 தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய். 10

கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து,
 செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்,
 குற்றமொன்றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே,
 புற்றரவல்குல் புனமயிலே! போதராய்,
 சுற்றத்துத் தோழிமாரெல்லாரும் வந்து, நின்
 முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட,
 சிற்றாதே பேசாதே செல்வப்பெண்டாட்டி! நீ
 எற்றுக்குறங்கும் பொருளேலோ ரெம்பாவாய். 11

கனைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக்கிரங்கி,
 நினைத்து முலைவழியே நின்று பால்சோர,
 நனைத்தில்லம் சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்!
 பனித்தலை வீழநின் வாசல் கடைபற்றி,
 சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற,
 மனத்துக்கினியானைப் பாடவும் நீ வாய்திறவாய்,
 இனித்தானெழுந்திரா யீதென்ன பேருறக்கம்,
 அனைத்தில்லத்தாரு மறிந்தேலோ ரெம்பாவாய். 12

புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லா வரக்கனைக்
 கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்,
 பிள்ளைகளெல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்,
 வெள்ளியெழுந்து வியாழ முறங்கிற்று,
 புள்ளும் சிலம்பினகாண் போதரிக் கண்ணினாய்!
 குள்ளக்குளிரக் குடைந்து நீராடாதே,
 பள்ளிக்கிடத்தியோ பாவாய்! நீ நன்னானாள்
 கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

13

உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவிடிகள்,
 செங்குநீர் வாய்நெகிழ்ந்தாம்பல்வாய் கூம்பினகாண்,
 செங்கல் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்,
 தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார்,
 எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்,
 நங்காய்! எழுந்திராய் நாணாதாய்! நாவுடையாய்,
 சங்கொடு சக்கர மேந்தும் தடக்கையன்,
 பங்கயக் கண்ணானைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

14

எல்லே! இளங்கிளியே! இன்ன முறங்குதியோ?
 சில்லென் றழையேன்மின் நங்கைமீர்! போதர்கின்றேன்,
 வல்லையுன் கட்டுரைகள் பண்டேயுன் வாயறிதும்,
 வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதானாயிடுக,
 ஒல்லை நீ போதாயுனக்கென்ன வேறுடையை,
 எல்லாரும் போந்தாரோ போந்தார்போந் தெண்ணிக்கொள்,
 வல்லானை கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
 வல்லானை, மாயனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

15

★ நாயகனாய்நின்ற நந்தகோபனுடைய
கோயில்காப்பானே, கொடித்தோன்றும் தோரண
வாயில்காப்பானே, மணிக்கதவம் தாள் திறவாய்,
ஆயர் சிறுமிய ரோமுக்கு, அறைபறை
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்,
தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழப் பாடுவான்,
வாயால்முன் னமுன்னம் மாற்றாதே யம்மா! நீ
நேய நிலைக்கதவம் நீக்கேலோ ரெம்பாவாய். 16

அம்பரமே தண்ணீரே சோறே அறஞ்செய்யும்,
எம்பெருமான்! நந்தகோபாலா! எழுந்திராய்,
கொம்பனார்க்கெல்லாம் கொழுந்தே! குலவிளக்கே,
எம்பெருமாட்டி யசோதாய் ! அறிவுறாய்,
அம்பரமுடறுத் தோங்கி யுலகளந்த,
உம்பர்கோ மானே! உறங்கா தெழுந்திராய்,
செம்பொற்கழலடிச் செல்வா! பலதேவா!
உம்பியும் நீயு முறங்கேலோ ரெம்பாவாய். 17

★உந்து மதகளிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்
நந்தகோபாலன் மருமகளே! நப்பின்னாய்!
கந்தம் கமழும் குழலீ ! கடைதிறவாய்,
வந்தெங்கும் கோழி யழைத்தனகாண், மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்,
பந்தார் விரலி! உன் மைத்துனன் பேர்பாட,
செந்தாமரைக்கையால் சீரார் வளையொலிப்ப,
வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். 18

குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்,
 மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறிக்
 கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்,
 வைத்துக் கிடந்த மலர்மாற்பா! வாய்திறவாய்,
 மைத்தடங் கண்ணினாய்! நீயுன் மணாளனை,
 எத்தனை போதும் துயிலெழ வொட்டாய்காண்,
 எத்தனை யேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்,
 தத்துவ மன்று தகவேலோ ரெம்பாவாய்.

19

முப்பத்து மூவரமார்க்கு முன்சென்று,
 கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே! துயிலெழாய்,
 செப்பமுடையாய்! திறலுடையாய்! செற்றார்க்கு
 வெப்பங்கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய்,
 செப்பன்ன மென்முலை செவ்வாய் சிறுமருங்குல்,
 நப்பின்னை நங்காய்! திருவே! துயிலெழாய்,
 உக்கமும் தட்டொளியும் தந்துன் மணாளனை,
 இப்போதே எம்மை நீராட்டேலோ ரெம்பாவாய்.

20

ஏற்ற கலங்க ளெதிர்பொங்கி மீதளிப்ப,
 மாற்றாதே பால்சொறியும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்,
 ஆற்ற்படைத்தான் மகனே ! அறிவுறாய்,
 ஊற்றமுடையாய் ! பெரியாய்! உலகினில்
 தோற்றமாய் நின்ற சுடரே! துயிலெழாய்,
 மாற்றாருனக்கு வலிதொலைந்துன் வாசற்கண்,
 ஆற்றாது வந்துன்னடிபணியு மாபோலே,
 போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

21

அங்கண்மா ஞாலத்தரசர், அபிமான
 பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட்டிற்சீழே,
 சங்கமிருப்பார்போல் வந்து தலைப்பெய்தோம்,
 கிங்கிணி வாய்செய்த தாமரைப் பூப்போலே,
 செங்கண் சிறுச்சிறிதே யெம்மேல்விழியாவோ,
 திங்களுமாதித்தியனுமெழுந்தாற்போல்,
 அங்கணிரண்டுங்கொண்டெங்கள்மேல் நோக்குதியேல்
 எங்கள்மேல் சாபமிழிந்தேலோ ரெம்பாவாய். 22

★மாரி மலைமுழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்,
 சீரிய சிங்க மறிவுற்றுத் தீவிழித்து,
 வேரி மயிர்பொங்க எப்பாடும் போர்ந்துதறி,
 மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டுப்
 போதருமா போலேநீ பூவைப்பூ வண்ணா, உன்
 கோயில்நின்று இங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புடைய
 சீரியசிங்காசனத்திருந்து,யாம்வந்த
 காரியமாராய்ந்தருளேலோ ரெம்பாவாய். 23

★அன்றிவ்வுலக மளந்தாய் அடிபோற்றி,
 சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய்! திறல் போற்றி,
 பொன்றச்சகட முதைத்தாய்! புகழ்போற்றி,
 கன்று குணிலா வெறிந்தாய்! கழல் போற்றி,
 குன்று குடையா வெடுத்தாய்! குணம் போற்றி,
 வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி,
 என்றென்றுன் சேவகமே யேத்திப் பறைகொள்வான்,
 இன்றுயாம் வந்தோமிரங்கேலோ ரெம்பாவாய். 24

ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து, ஓரிரவில்
 ஒருத்தி மகனாயொளித்து வளர,
 தரிக்கிலானாகித்தான் தீங்கு நினைத்த,
 கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்,
 நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே! உன்னை
 அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதியாகில்,
 திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி,
 வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். 25

மாலே! மணிவண்ணா! மார்கழி நீராடுவான்,
 மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்,
 ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்க முரல்வன,
 பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்ச சன்னியமே,
 போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பாடுடையனவே,
 சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண்டிசைப்பாரே,
 கோல விளக்கே கொடியே விதானமே,
 ஆலி னிலையாய்! அருளேலோ ரெம்பாவாய். 26

*கூடாரை வெல்லும் சீர் கோவிந்தா! உன்தன்னைப்
 பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறு சம்மானம்,
 நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாகச்
 சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே,
 பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்,
 ஆடை யுடுப்போம் மதன்பின்னே பாற்சோறு,
 மூடநெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
 கூடி யிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய். 27

★கறவைகள் பின்சென்று கானஞ்சேர்ந் துண்போம்,
அறிவொன்று மில்லாத ஆய்க்குலத்து, உன்தன்னைப்
பிறவி பெருந்தனை புண்ணியம் யாமுடையோம்,
குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா! உன்தன்னோ
டுறவேல் நமக்கிங் கொழிக்க வொழியாது,
அறியாத பிள்ளைகளோ மன்பினால், உன்தன்னைச்
சிறுபே ரழைத்தனவும் சீறி யருளாதே,
இறைவா! நீ தாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய். 28

★சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து, உன்
பொற்றாமரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்,
பெற்றம்மேய்த்துண்ணும் குலத்தில் பிறந்து, நீ
குற்றவேலெங்களைக் கொள்ளாமற் போகாது,
இற்றைப் பறை கொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா,
எற்றைக்குமேழேழ் பிறவிக்கும், உன்தன்னோடு
உற்றோமேயாவோமுனக்கேநாமாட்செய்வோம்
மற்றைநங்காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய். 29

★வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை,
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை, அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண் தெரியல் பட்டாப்பிரான் கோதைசொன்ன,
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே,
இங்கிப் பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டு மால் வரைத்தோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்,
எங்கும் திருவருள்பெற்றின்புறுவரெம்பாவாய். 30

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ அஹோபில ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் விஷயமான
திருமங்கையாழ்வார் மங்களாஸனப் பிரபந்தம்

அங்கண்ஞாலம்

(பெரிய திருமொழி - 1.7)

தனியன்கள்

கலயாமி கலித்வம்ஸம் கவிம் லோகதிவாகரம்|
யஸ்ய கோபி: ப்ரகாஸாபிராவித்யம் நிறுதம் தம:||

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர் மானவேல்.

நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம் அடங்கா நெடும்பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம், தமிழ்நன்னூல் துறைகள்
அஞ்சுக்கிலக்கியம், ஆரணசாரம், பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின்பொறி பரகாலன் பனுவல்களே

எங்கள்கதியே! இராமானுசமுனியே!
சங்கைகெடுத்தாண்ட தவராசா - பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோனீந்த மறையாயிரமனைத்தும்
தங்குமனம் நீயெனக்குத் தா.

★அங்கண்ணூலமஞ்ச அங்கோர் ஆளரியாய், அவுணன்
பொங்கவாகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்
பைங்கணானைக் கொம்புகொண்டு பத்திமையால், அடிக்கீழ்ச்
செங்கணாளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள்குன்றமே. 1

அலைத்தபேழ்வாய் வாளையிற்றோர் கோளரியாய், அவுணன்
கொலைக்கையாளன் நெஞ்சிடந்த கூருகிராளனிடம்
மலைத்தசெல்சாத்தெறிந்த பூசல் வந்துடிவாய்கடுப்பச்
சிலைக்கைவேடர் தெழிப்பறாத சிங்கவேள்குன்றமே. 2

ஏய்ந்தபேழ்வாய் வாளையிற்றோர் கோளரியாய், அவுணன்
வாய்ந்தவாகம்வள்ளுகிரால் வகிர்ந்தவம்மானதிடம்
ஓய்ந்தமாவுமுடைந்தகுன்றும் அன்றியும் நின்றழலால்
தேய்ந்தவேயுமல்லதில்லாச் சிங்கவேள்குன்றமே. 3

எவ்வும்வெவ்வேல்பொன்பெயரோன் ஏதலனின்னுயிரை
வவ்வி, ஆகம்வள்ளுகிரால் வகிர்ந்தவம்மானதிடம்
கவ்வுநாயும் கழுகும் உச்சிப்போதொடு கால்சுழன்று
தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேள்குன்றமே. 4

மென்றபேழ்வாய் வாளையிற்றோர் கோளரியாய், அவுணன்
பொன்றவாகம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்
நின்ற செந்தீ மொண்டு சூறை நீள்விசும்பூடிய
சென்று காண்டற்கரியகோயில் சிங்கவேள்குன்றமே. 5

எரிந்த பைங்கணிலங்குபேழ்வாய் எயிற்றொடிதெவ்வுருவென்று
இரிந்து வானோர் கலங்கியோட இருந்தவம்மானதிடம்
நெரிந்த வேயின் முழையுள் நின்று நீணெறிவாய்உமுவை
திரிந்த ஆனைச்சுவடுபார்க்கும் சிங்கவேள்குன்றமே. 6

முனைத்த சீற்றம் விண்சுடப்போய், மூவுலகும் பிறவும்
அனைத்துமஞ்ச ஆளரியாய் இருந்தவம்மானதிடம்
கனைத்த தீயும் கல்லுமல்லாவில்லுடை வேடருமாய்த்
தினைத்தனையும் செல்லவொண்ணாச் சிங்கவேள்குன்றமே. 7

★நாத்தமும்ப நான்முகனும் ஈசனுமாய் முறையால்
ஏத்த, அங்கோராளரியாய் இருந்த வம்மானதிடம்
காய்த்தவாகைநெற்றொலிப்பக் கல்லதர்வேயங்கழைபோய்த்
தேய்த்ததீயால்விண்சிவக்கும் சிங்கவேள்குன்றமே. 8

★நல்லை நெஞ்சே நாம் தொழுதும் நம்முடை நம்பெருமான்
அல்லிமாதர்புல்கநின்ற ஆயிரந்தோளனிடம்
நெல்லிமல்கிக்கல்லுடைப்பப் புல்லிலையார்த்து, அதர்வாய்ச்
சில்லுசில்லென்றொல்லறாத சிங்கவேள்குன்றமே. 9

★செங்கணாளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள்குன்றுடைய
எங்களீசனெம்பிரானை இருந்தமிழ்நூற்புலவன்
மங்கையாளன்மன்னுதொல்சீர் வண்டறைதார்க்கலியன்
செங்கையாளன்செஞ்சொல்மாலை வல்லவர் தீதிலரே.10

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவள்ளூர் ஸ்ரீ வீரராகவன் விஷயமான
திருமங்கையாழ்வார் மங்களாபாஸனப் பிரபந்தம்

காசையாடை

(பெரிய திருமொழி 2-2)

★காசையாடை முடியோடிக் காதல் செய்தானவனூர்
நாசமாக நம்பவல்ல நம்பி நம்பெருமான்
வேயினன்ன தோள் மடவார் வெண்ணெயுண்டானிவ னென்று
ஏசநின்ற எம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 1

தையலாள்மேல் காதல்செய்த தானவன் வாளரக்கன்
பொய்யிலாதபொன் முடிகள் ஒன்பதோடொன்றும், அன்று
செய்த வெம்போர் தன்னில் அங்கோர் செஞ்சரத்தால் உருள
எய்த வெந்தை எம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 2

முன் ஓர் தூது வானரத்தின் வாயில் மொழிந்து, அரக்கன்
மன்னூர்தன்னை வாளியினால் மாள முனிந்து, அவனே
பின் ஓர் தூது ஆதிமன்னர்க்காகிப், பெருநிலத்தார்
இன்னார் தூதனென நின்றான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 3

பந்தணைந்த மெல்விரலாள் பாவைதன் காரணத்தால்
வெந்திறல் ஏறேழும் வென்ற வேந்தன், விரிபுகழ்சேர்
நந்தன் மைந்தனாகவாகும் நம்பி நம்பெருமான்
எந்தை தந்தை தம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 4

பாலனாகி ஞாலமேழும் உண்டு பண்டு ஆலிலை மேல்
சாலநாளும் பள்ளிகொள்ளும் தாமரைக் கண்ணன், எண்ணில்
நீலமார் வண்டுண்டு வாழும் நெய்தலந்தண்கழனி
ஏலநாறும் பைம்புறவில் எவ்வுள்கிடந்தானே. 5

சோத்தநம்பியென்று தொண்டர் மிண்டித்தொடர்ந்தழைக்கும்
ஆத்தனம்பி செங்கணம்பி ஆகிலும் தேவர்க்கெல்லாம்
மூத்தநம்பி முக்கணம்பி என்று முனிவர் தொழுது
ஏத்தும், நம்பி எம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 6

திங்களப்பு வான் எரிகாலாகித், திசைமுகனார்
தங்களப்பன் சாமியப்பன் பாகத்திருந்த, வண்டுண்
தொங்கலப்பு நீள்முடியான் சூழ்கழல் சூடநின்ற
எங்களப்பன் எம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 7

முனிவன் மூர்த்தி மூவராகி வேதம் விரித்துரைத்த
புனிதன், புவைவண்ணன் அண்ணல் புண்ணியன் விண்ணவர் கோன்
தனியன் சேயன் தானொருவனாகிலும் தன்னடியார்க்கு
இனியன், எந்தை எம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 8

★பந்திருக்கும் மெல்விரலாள் பாவை பனிமலராள்
வந்திருக்கும் மார்வன் நீலமேனி மணிவண்ணன்
அந்தரத்தில் வாழும் வானோர் நாயகனாயமைந்த
இந்திரற்கும் தம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே. 9

★இண்டை கொண்டு தொண்டரேத்த எவ்வுள் கிடந்தானை
வண்டுபாடும் பைம்புறவின் மங்கையர்கோன் கலியன்
கொண்ட சீரால் தண்தமிழ் செய்மாலை ஈரைந்தும் வல்லார்
அண்டமாள்வதானை அன்றேல் ஆள்வர் அமருலகே. 10

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நைமிசாரணியத்துப் பெருமானைப் பற்றிய
திருமங்கையாழ்வார் மங்களாஸாஸனப் பிரபந்தம்

வாணிலா முறுவல்

(பெரிய திருமொழி 1-6)

★வாணிலா முறுவல் சிறுநதல் பெருந்தோள்
மாதரார் வனமுலைப்பயனே
பேணினேன், அதனைப்பிழையெனக்கருதிப்
பேதையேன் பிறவிநோயறுப்பான்
ஏணிலேன் இருந்தேன் எண்ணினேனெண்ணி
இளையவர்கலவியின்திறத்தை
நாணினேன், வந்துன்திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரண்யத்துளெந்தாய்!

1

சிலம்படியுருவிற்கருநெடுங்கண்ணார்
திறத்தனாயறத்தையே மறந்து
புலம்படிந்துண்ணும் போகமே பெருக்கிப்
போக்கினேன் பொழுதினை வாளா
அலம்புரி தடக்கை யாயனே! மாயா!
வானவர்க்கரசனே, வானோர்
நலம்பிரிந்திறைஞ்சும் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரண்யத்துளெந்தாய்!

2

சூதினைப்பெருக்கிக் களவினைத்துணிந்து
 சரிகுழல் மடந்தையர் திறத்துக்
 காதலே மிகுத்துக் கண்டவாதிரிந்த
 தொண்டனேன், நமன்றமர்செய்யும்
 வேதனைக்கொடுங்கி நடுங்கினேன்
 வேலை வெண்திரை யலமரக்கடைந்த
 நாதனே, வந்துன் திருவடியடைந்தேன்
 நைமிசாரணயத்துளெந்தாய்!

3

வம்புலாங்கூந்தல் மனைவியைத்துறந்து
 பிறர்பொருள் தாரமென்றிவற்றை
 நம்பினாரிறந்தால் நமன்தமர் பற்றி
 எற்றிவைத்து, எரியெழுகின்ற
 செம்பினாலியன்ற பாவையைப்
 பாவீதழுவென மொழிவதற்கஞ்சி
 நம்பனே! வந்துன் திருவடியடைந்தேன்
 நைமிசாரணயத்துளெந்தாய்!

4

இடும்பையாலடர்ப்புண்டிடுமினோ துற்றென்று
 இரந்தவர்க்கில்லையென்று
 நெடுஞ்சொலால்மறுத்த நீசனேனந்தோ
 நினைக்கிலேன் வினைப்பயன்தன்னை
 கடுஞ்சொலார் கடியார் காலனார்தமரால்
 படுவதோர்கொடுமிறைக்கஞ்சி
 நடுங்கிநான் வந்துன் திருவடியடைந்தேன்
 நைமிசாரணயத்துளெந்தாய்!

5

கோடியமனத்தால் சினத்தொழில் புரிந்து
 திரிந்து நாயினத்தொடும் திளைத்திட்டு
 ஓடியுமுழன்றும் உயிர்களே கொன்றேன்
 உணர்விலேனாதலால், நமனார்
 பாடியைப்பெரிதும் பரிசுழித்திட்டேன்
 பரமனே! பாற்கடற்கிடந்தாய்!
 நாடி நான் வந்துன்திருவடியடைந்தேன்
 நைமிசாரண்யத்துளெந்தாய்!

6

நெஞ்சினால் நினைந்தும் வாயினால் மொழிந்தும்
 நீதியல்லாதனசெய்தும்
 துஞ்சினார் செல்லும் தொன்னெறிகேட்டே
 துளங்கினேன் விளங்கனிமுனிந்தாய்!
 வஞ்சனேனடியேன் நெஞ்சினிற்பிரியா
 வானவா! தானவர்க்கென்றும்
 நஞ்சனே, வந்துன்திருவடியடைந்தேன்
 நைமிசாரண்யத்துளெந்தாய்!

7

✳ ஏவினார் கலியார் நலிகவென்றென்மேல்
 எங்ஙனே வாழுமாறு, ஐவர்
 கோவினார் செய்யும் கொடுமையை மடித்தேன்
 குறுங்குடி நெடுங்கடல்வண்ணா!
 பாவினார் இன்சொல் பன்மலர் கொண்டு, உன்
 பாதமேபரவி நான்பணிந்து, என்
 நாவினால் வந்துன் திருவடியடைந்தேன்
 நைமிசாரண்யத்துளெந்தாய்!

8

★ ஊனிடைச்சுவர்வைத்தென்புதூண்நாட்டி
உரோமம்வேய்ந்தொன்பதுவாசல்
தானுடைக்குரம்பை பிரியும்போது, உன்தன்
சரணமே சரணமென்றிருந்தேன்
தேனுடைக் கமலத்திருவினுக்கரசே!
திரைகொள் மாநெடுங்கடல் கிடந்தாய்!
நானுடைத்தவத்தால் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரண்யத்துளெந்தாய்!

9

★ ஏதம்வந்தணுகாவண்ணம் நாமெண்ணி
ஏழுமினோ தொழுதுமென்று, இமையோர்
நாதன் வந்திறைஞ்சும் நைமிசாரணியத்
தெந்தையைச் சிந்தையுள் வைத்துக்
காதலேமிகுந்த கலியன் வாயொலிசெய்
மாலைதான் கற்றுவல்லார்கள்
ஓதநீர்வையகமாண்டு வெண்குடைக்கீழ்
உம்பருமாகுவர்தாமே.

10

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அடைக்கலப்பத்து

(பூநீமத் நிகமாந்த மஹாதேஸிகள் அருளிச் செய்தது)

தனியன்கள்

ராமானுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாந வைராக்ய பூஷணம் |
श्रीमत् वेङ्कटनाथार्यं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ||

(ராமானுஜ தயா பாத்ரம் ஜ்ஞாந வைராக்ய பூஷணம் |
பூநீமத் வேங்கட நாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேஸிகம்) ||

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

* * *

★பத்திமுதலாமவற்றில் பதியெனக்குக்கூடாமல்
எத்திசையுமுழன்றோடி இளைத்துவிழும் காகம்போல்
முத்திதரு நகரேழில் முக்கியமாம் கச்சிதனில்
அத்திகிரி அருளாளர்க்கு அடைக்கலம்நான் புகுந்தேனே. 1

சடைமுடியன் சதுமுகனென்று இவர்முதலாந்தரமெல்லாம்
அடையவினைப்பயனாகி அழிந்துவிடும்படிகண்டு
கடிமலரான் பிரியாத கச்சிநகர் அத்திகிரி
இடமுடையவருளாளர் இணையடிகளடைந்தேனே. 2

தந்திரங்கள்வேறின்றித் தமதுவழியழியாது
 மந்திரங்கள் தம்மாலும் மற்றுமுள்ள உரையாலும்
 அந்தரம்கண்டடிபணிவார் அனைவர்க்கும் அருள்புரியும்
 சிந்தூரவெற்பிறையவனார் சீலமலதறியேனே. 3

காகமிராக்கதன்மன்னர் காதலி கத்திரபந்து
 நாகமரனயன்முதலா நாகநகரார் தமக்கும்
 போகமுயர் வீடுபெறப் பொன்னருள் செய்தமைகண்டு
 நாகமலைநாயகனார் நல்லடிப்போதடைந்தேனே. 4

உகக்குமவையுகந்து உகவாதனைத்துமொழிந்து, உறவுகுண
 மிகத்துணிவுபெறவுணர்ந்து வியன்காவலெனவரித்துச்
 சகத்திலொருபுகலில்லாத் தவமறியேன்மதிட்கச்சி
 நகர்க்கருணை நாதனை நல்லடைக்கலமாயடைந்தேனே. 5

அளவுடையாரடைந்தார்க்கும் அதனுரையே கொண்டவர்க்கும்
 வளவுரைதந்தவனருளே மன்னிய மாதவத்தோர்க்கும்
 களவொழிவாரெமரென்ன இசைந்தவர்க்கும் காவலராம்
 துளவமுடியருள்வரதர் துவக்கிலெனை வைத்தேனே. 6

உமதடிகள் அடைகின்றேனென்று ஒருகால் உரைத்தவரை
 அமையுமினிஎன்பவர்போல் அஞ்சலெனக்கரம்வைத்து
 தமதனைத்துமவர்தமக்கு வழங்கியும் தாம் மிகவிளங்கும்
 அமைவுடையவருளாளர் அடியிணையையடைந்தேனே. 7

திண்மைகுறையாமைக்கும் நிறைகைக்கும் தீவினையால்
உண்மைமறவாமைக்கும் உளமதியிலுகக்கைக்கும்
தண்மை கழியாமைக்கும் தரிக்கைக்கும் தணிகைக்கும்
வண்மையுடையருளாளர் வாசகங்கள் மறவேனே. 8

சுருதிநினைவிவையறியும் துணிவுடையார்தூமொழிகள்
பரிதிமதியாசிரியர் பாசுரம் சேர்ந்தருக்கணங்கள்
சுருதியொருதெளிவாளால் கலக்கமறுத்தத்திகிரி
பரிதிமதிநயனமுடைப் பரமனடிபணிந்தேனே. 9

✱ திருமகளும் திருவடிவும் திருவருளும் தெள்ளறிவும்
அருமையிலாமையும் உறவும் அளப்பரியவடியரசும்
கருமமழிப்பளிப்பமைப்பும் கலக்கமிலாவகைநின்ற
அருள்வரதர் நிலையிலக்கில் அம்பென நான் அமிழ்ந்தேனே. 10

ஆறுபயன் வேறில்லா அடியவர்களனைவர்க்கும்
ஆறுமதன் பயனுமிவை ஒருகாலும் பலகாலும்
ஆறுபயனெனவே கண்டு அருளாளர் அடியினைமேல்
கூறியநற்குணவுரைகள் இவைபத்தும் கோதிலவே. 11

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ ஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசீகன் அடைக்கலப்பத்து

(31-வது பட்டம் ஸ்ரீமத் அழகிய சிங்கர் அருளிச் செய்தது)

தனியன்கள்

लक्ष्मीनृसिंह वरशासन शेखरो यः
ताक्ष्येण नाथमुखरेण तदुद्यमे च।
आज्ञप्त आदिशठकोप यतीन्द्र गाथाः
चक्रे पराङ्कुशयतीन्द्रमहं तमीडे ॥

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹவரஸாஸனஸேகரோ யஸ்-
தார்க்ஷ்யேண நாதமுகரேண ததுத்யமே ச|
ஆஜ்ஞப்த ஆதிஸடகோபயதீந்த்ரகாதா:
சக்ரே பராங்குஸ யதீந்த்ரமஹம் தமீடே||

ஒன்பதுருநரசிங்கனுக்கந்துறையும் திருப்பதிகள்
அன்புடனே பணிசெய்யும் அற்புதனாமாசிரியன்
முன்புற்ற சடகோபன் மொய்கழலையேத்தியெழும்
பண்புடைய பராங்குசன்தன் பாதமலர் பரவினமே.

❀ ❀ ❀

★ஆதிமறையுருவான ஆதிப்புள் வெற்பதனில்
சோதியெனவுலகெல்லாம் சுகம் பெறவே வந்துதித்த
ஆதிசுருநரசிங்கன் அருளாலே யோகியான
ஆதிவண்சீர்ச்சடகோபன் அடியிணை யென் முடிமணியே. 1

மணியானவாருயிராம் மணிமுத்துத்தாழ்வடத்து
மணியாகப்பெரும்பூதூர்ப் புரந்தன்னில்வந்துதித்துப்
பிணியீர்த்ததேசிகனே பின்னு மிவண் வந்தனைத்தும்
பணியநின்ற சடகோபன் பதப்பூவை யடைந்தேனே. 2

அடைந்தென்றுமடங்காத ஆங்காரமாமலையைத்
தடிந்திட்ட பெரியோனைத் தடுத்த திறலிரணியனை
இடந்திட்ட நரசிங்கன் இணையடியையெப்பொழுதும்
இடங்கிட்டி யுறைகின்ற இம்முனியை யறிந்தேனே. 3

அறிந்தென்றுமவனருளே அம்புவியற் புகலின்றிச்
செறிந்தெங்கும் செலநின்ற செல்வமுடை வேங்கடவன்
அறந்திகமுமாமணியின் அவதாரமாங்குருவே
நிறைந்திங்கேயிம்முனியாய் நிற்கின்றதுரைப்பேனே. 4

உரைத்ததன்னுத்தமகுணமே உய்வதென்று தன்னருளால்
கரந்தெங்குமோங்கிறைவன் கலியாண குணங்களையே
உரைக்கின்ற பாடியத்தை உம்பர்தொழ வெப்பொழுதும்
உரைக்கின்ற மாமுனியை உரைத்துரைத்தின்றுயர்ந்தேனே. 5

உயர்ந்ததென்றுமுத்தமனாய் உதவுஞ்சீர்த் திருமாலின்
பயந் தவிர்க்கு மெய்ப்பதமே பதமென்றுபேசுகின்ற
மயர்வில்லா மூன்றினது மாசறு சீர்ச்சாரமெங்கும்
உயர்பெறுத்துமுயோகிபதம் உற்றதலான்மற்றிலனே. 6

மற்றவனாம் தேசிகன்தன் வண்புகழின் வண்மையெண்ணிப்
பற்றிலனா யவன் பூண்ட பாங்குடை நற்கோசமேந்தி
எத்திசையுமக்கோசம் ஏந்துகின்ற கையுடனே
புத்தியுள்ளே வரும் யோகிப் பொன்னடியை மறவேனே. 7

★மறவாதே மாநிலத்தில் வண்புகழின் வண்மை யெண்ணிப்
பிறவாதே பூமிதனிற் பின்னனைத்து முய்யவெண்ணி
இறையவனே புரட்டாசித் திருக்கேட்டையிற் குருவாய்ப்
பிறந்திட்ட சடகோபன் பொன்னருள் நான் பெற்றேனே. 8

★பெற்றதாயாய்ப்பத்தருக்குப் பேதமில்லாத்தந்தையுமாய்
மற்றுமுள்ளசுற்றமுமாய் மன்னியபொன்னிராசியுமாய்
எத்திசையுமென்னுடைய இன்னுருவாம்பாக்கியமாய்
உற்றமுனிசடகோப உன்கழல்களகலேனே. 9

★அகலாமே மாறனுரை அருத்தமுடனனைவார்க்கும்
தகவாலே யுரைக்கின்ற தன்மையுள்ள மாமுனியைப்
புகலாலே பற்றினார்க்குப் புரக்கின்ற நரசிங்கன்
தகவாலே முடிசூடித் தரித்தாரைப் பற்றினனே. 10

★பக்தியுள்ள சீநிவாச பரயோகி தன் பதத்தில்
பத்திபெறும் யோகியெனும் பராங்குசன்தன் சீருரையாம்
எத்திசையுமேத்தநின்ற சடகோபனந்தாதி
முத்திதரு நரசிங்கன் முன்னருளுக்காகினமே. 11

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸீம்ஹன் அடைக்கலப்பத்து

34-வது பட்டம் (அத்திப்பட்டு) ஸ்ரீமத் அழகிய சிங்கர்
அருளிச் செய்தது

लक्ष्मीनृसिंहमनुचिन्त्य दयाम्बुराशिं
लक्ष्मीं तदङ्ग सरसीरुह राजहंसीम् ।
लक्ष्मीचकार नरसिंहपदप्रपत्तिं
यस्तं शठारियतिराजमहं तमीडे ॥

தனியன்கள்

(லக்ஷ்மீந்ருஸீம்ஹமநுசிந்தய தயாம்புராஸிம்
லக்ஷ்மீம் ததங்கஸரஸீருஹ ராஜஹம்ஸீம்|
லக்ஷீசகார நரஸீம்ஹபதப்ரபத்திம்
யஸ்தம் ஸடாரியதிராஜமஹம் தமீடே||)

திருமந்திரத்திருப்பதியாம் திருமதுராந்தகநகருள்
உருவம் தரியரங்கேசச் சடகோபன் தனியருளால்
திருமந்திர வுரைசுரந்த சடகோப யதிபதிசெய்
திருவந்துறைமடியுடையான் அடைக்கலப்பத்திதுவேயாம்.

* * *

*மாமலராள் மன்னியுறை மடியுடையான் மஞ்சுறையும்
மாமலையிற்றனியிலகும் மாகுருவாய் மநுவரத்தை
மாமறையோர் வானவர்க்கும் வழங்கியருள் மாமுனியாம்
மாமதிசேர் நரசிங்கன் மலரடியை மன்னினனே.

பேர்வலிசேர்பொன்பெயரோன் பேருடலைப் பிளந்துகிரால்
நார்கிழிப்பாரதுபோல நன்றாகக்கிழித்திட்டுச்
சார்வளைசேரிந்திரையும் தானுமுறைநரசிங்கன்
பார்புகழும் அடிமலரைப் பணிந்திட்டுப் பாங்கினனே. 2

மறையோனும் மாமதிசேர் மறுசடையனிந்திரனும்
மறைமுனிவருடன் வந்து மலரதனாலிறைஞ்சி நிற்கக்
குறைமுனிவர் அரம்பையருங் கூடிமறைபாடிநிற்க
நறைமலராளுநுறையும் நம்குருவையடைந்தேனே. 3

கொள்ளியெழு கோளவுணன் குடல் அலறப்பாய்ந்திட்டுத்
தள்ளி யவன்தலைகாலைத் தனித்தனியே பிரித்திட்டும்
அள்ளி யவனுதிரத்தை ஆசையுடனுண்டபிரான்
வெள்ளியலர் உதிரக்கை வேண்டிவந்து பணிந்தேனே. 4

காரணமாய்க் காரியமாய்க் கண்டிடுமிவ் வுலகத்தில்
பூரணமாயுறைகின்ற புண்ணியனா மிவனென்று
நாரணன்தன் மெய்யுருவம் இதுவே யென்றனைவர்க்கும்
சீரணிந்து வெளிநின்ற சிங்ககுரு வடைந்தேனே. 5

✽இங்குளானங்குளானல்லன் என்றுரைக்கக்கூடாமே
எங்குமுளனென்கண்ணன் என்றுரைத்த தன் மகனைக்
குங்குமம்போற்சிவந்தகண்ணன் குருட்டவுணுகைத்திட்ட
சங்கணி தூண்பிளந்த பிரான் சதிரடியை யடைந்தேனே.6

ஓருருவே ஈருருவாம் என்தனக்குட்கண்ணுடைய
 சீருருவைச்சிந்தையுளர் சிந்தியுங்களெனத்திகழும்
 பேருருவவிரணியனைப் பிணம்படவேகிழித்துகந்த
 ஆருருவன் நரசிங்கன் அடியன்றி மற்றிலனே. 7

அஞ்சிறைசேரணிபறவை அணைந்திட்ட வடிவுடையான்
 அஞ்சிரம்சேர்மணியனந்தன் ஆடியிடுமணிமுடியான்
 அஞ்சருவவவுணனுடல் அஞ்சாறாய்ப்பிளந்திட்ட
 நஞ்சருவெனம்பெருமான் தமிழேனுட்கலந்தானே. 8

ஆறுமவன் பயனுமவன் அனைத்துலகுமவனேயாம்
 நாறுதுழாய்நரசிங்கன் நல்லமறையுளமிதுவே
 கூறுமதிசேரும் குணமுடையவெண்மதியோர்
 கூறுகின்றாரிப்படியே குணமிதுவே வேதியார்க்கே. 9

★பத்துருவாயுலகளித்த பரமனுருவொன்பதையும்
 பத்துருவாய்ப்பணிந்துநின்ற பரமகுருதனியருளால்
 பத்துருவாம்நரசிங்கன் பதக்கமலம்பற்றுமுறை
 பத்துருவாம்பாட்டுரைத்துப் பரமபதம் பணிந்தேனே. 10

★அனைத்துலகும்வாழ்வந்த ஆதிநரசிங்கனடி
 தினைத்தனையுமறவாத சிந்தையுள்ளசடகோபன்
 தனத்துறையுமுடையவரும் தாங்குமுரைமாமுனிவன்
 மனத்துவைப்பாரீரைந்தும் மன்வாழ்வாரிவ்வுலகே. 11

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக
 ஸ்ரீ வண்ணடகோப ஸ்ரீநாராயண யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:
 ஸ்ரீவண்ணடகோப ஸ்ரீரங்கநாத யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

॥ श्रीः ॥

श्रीनृसिंहाष्टोत्तरशतनामावलिः

ओं नरसिंहाय	नमः	ओं घोरविक्रमाय	नमः
ओं महासिंहाय	नमः	ओं ज्वालामुखाय	नमः
ओं दिव्यसिंहाय	नमः	ओं ज्वालामालिने	नमः
ओं महाबलाय	नमः	ओं महाज्वालाय	नमः
ओं उग्रसिंहाय	नमः	ओं महाप्रभवे	नमः
ओं महादेवाय	नमः	ओं निटिलाक्षाय	नमः
ओं उपेन्द्राय	नमः	ओं सहस्राक्षाय	नमः
ओं अग्निलोचनाय	नमः	ओं दुर्निरीक्ष्याय	नमः
ओं रौद्राय	नमः	ओं प्रतापनाय	नमः
ओं शौरये	नमः १०	ओं महादंष्ट्रायुधाय	नमः ३०
ओं महावीराय	नमः	ओं प्राज्ञाय	नमः
ओं सुविक्रमपराक्रमाय	नमः	ओं हिरण्यकनिषूदनाय	नमः
ओं हरिकोलाहलाय	नमः	ओं चण्डकोपिने	नमः
ओं चक्रिणे	नमः	ओं सुरारिघ्नाय	नमः
ओं विजयाय	नमः	ओं सदातिघ्नाय	नमः
ओं अजयाय	नमः	ओं सदाशिवाय	नमः
ओं अव्ययाय	नमः	ओं गुणभद्राय	नमः
ओं दैत्यान्तकाय	नमः	ओं महाभद्राय	नमः
ओं परब्रह्मणे	नमः	ओं बलभद्राय	नमः
ओं अघोराय	नमः २०	ओं सुभद्रकाय	नमः ४०

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ந்ருஸீம்ஹாஷ்டோத்தர ஸத நாமாவளி

ஓம் நரஸிம்ஹாய நம:	ஓம் கோரவிக்ரமாய நம:
ஓம் மஹாஸிம்ஹாய நம:	ஓம் ஜ்வாலாமுகாய நம:
ஓம் திவ்யஸிம்ஹாய நம:	ஓம் ஜ்வாலா மாலினே நம:
ஓம் மஹாபலாய நம:	ஓம் மஹாஜ்வாலாய நம:
ஓம் உக்ரஸிம்ஹாய நம:	ஓம் மஹா ப்ரபவே நம:
ஓம் மஹாதேவாய நம:	ஓம் நிடிலாசுாய நம:
ஓம் உபேந்த்ராய நம:	ஓம் ஸஹஸ்ராசுாய நம:
ஓம் அக்நிலோசநாய நம:	ஓம் தூர்நிரீசுஷ்யாய நம:
ஓம் ரௌத்ராய நம:	ஓம் ப்ரதாபநாய நம:
ஓம் ஸௌரயே நம: 10	ஓம் மஹாதம்ஷ்ட்ராயுதாய நம: 30
ஓம் மஹாவீராய நம:	ஓம் ப்ராஜ்ஞாய நம:
ஓம் ஸுவிக்ரமபராக்ரமாய நம:	ஓம் ஹிரண்யகநிஷ்கிதநாய நம:
ஓம் ஹரிகோலாஹலாய நம:	ஓம் சண்டகோபினே நம:
ஓம் சக்ரிணே நம:	ஓம் ஸுராரிக்நாய நம:
ஓம் விஜயாய நம:	ஓம் ஸதார்த்திக்நாய நம:
ஓம் அஜயாய நம:	ஓம் ஸதாஸிவாய நம:
ஓம் அவ்யயாய நம:	ஓம் குணபத்ராய நம:
ஓம் தைத்யாந்தகாய நம:	ஓம் மஹாபத்ராய நம:
ஓம் பரப்ரஹ்மணே நம:	ஓம் பலபத்ராய நம:
ஓம் அகோராய நம: 20	ஓம் ஸுபத்ரகாய நம: 40

ओं कराळाय	नमः	ओं परावराय	नमः
ओं विकराळाय	नमः	ओं सर्वमन्त्रैकरूपाय	नमः
ओं गतायुषे	नमः	ओं सर्वयन्त्रविदारणाय	नमः
ओं सर्वकर्तृकाय	नमः	ओं अव्ययाय	नमः
ओं भैरवाडंबराय	नमः	ओं परमानन्दाय	नमः
ओं दिव्याय	नमः	ओं कालजिते	नमः
ओं अगम्याय	नमः	ओं खगवाहनाय	नमः
ओं सर्वशत्रुजिते	नमः	ओं भक्तातिवत्सलाय	नमः
ओं अमोघास्त्राय	नमः	ओं अव्यक्ताय	नमः
ओं शस्त्रधराय	नमः ५०	ओं सुव्यक्ताय	नमः ७०
ओं सव्यचूडाय	नमः	ओं सुलभाय	नमः
ओं सुरेश्वराय	नमः	ओं शुचये	नमः
ओं सहस्रबाह्वे	नमः	ओं लोकैकनायकाय	नमः
ओं वज्रनखाय	नमः	ओं सर्वाय	नमः
ओं सर्वसिद्धये	नमः	ओं शरणागतवत्सलाय	नमः
ओं जनार्दनाय	नमः	ओं धीराय	नमः
ओं अनन्ताय	नमः	ओं धराय	नमः
ओं भगवते	नमः	ओं सर्वज्ञाय	नमः
ओं स्थूलाय	नमः	ओं भीमाय	नमः
ओं अगम्याय	नमः ६०	ओं भीमपराक्रमाय	नमः ८०

ஓம் கராளாய	நம:	ஓம் பராவராய	நம:
ஓம் விகராளாய	நம:	ஓம் ஸர்வமந்த்ரைக ரூபாய	நம:
ஓம் கதாயுஷே	நம:	ஓம் ஸர்வயந்த்ர விதாரணாய	நம:
ஓம் ஸர்வகர்த்ருகாய	நம:	ஓம் அவ்யயாய	நம:
ஓம் பைரவாடம்பராய	நம:	ஓம் பரமாநந்தாய	நம:
ஓம் திவ்யாய	நம:	ஓம் காலஜிதே	நம:
ஓம் அகம்யாய	நம:	ஓம் ககவாஹநாய	நம:
ஓம் ஸர்வ ஸத்ருஜிதே	நம:	ஓம் பக்தாதிவத்ஸலாய	நம:
ஓம் அமோகாஸ்த்ராய	நம:	ஓம் அவ்யக்தாய	நம:
ஓம் ஸஸ்த்ர தராய	நம: 50	ஓம் ஸுவ்யக்தாய	நம: 70
ஓம் ஸவ்யசூடாய	நம:	ஓம் ஸுலபாய	நம:
ஓம் ஸுரேஸ்வராய	நம:	ஓம் ஸுசயே	நம:
ஓம் ஸஹஸ்ரபாஹவே	நம:	ஓம் லோகைகநாயகாய	நம:
ஓம் வஜ்ர நகாய	நம:	ஓம் ஸர்வாய	நம:
ஓம் ஸர்வஸித்தயே	நம:	ஓம் ஸரணாகதவத்ஸலாய	நம:
ஓம் ஜநார்தனாய	நம:	ஓம் தீராய	நம:
ஓம் அநந்தாய	நம:	ஓம் தராய	நம:
ஓம் பகவதே	நம:	ஓம் ஸர்வஜ்ஞாய	நம:
ஓம் ஸ்த்தூலாய	நம:	ஓம் பீமாய	நம:
ஓம் அகம்யாய	நம: 60	ஓம் பீமபராக்ரமாய	நம: 80

श्रीनृसिंहाष्टोत्तरशतनामावलि:

ओं देवप्रियाय	नमः	ओं त्रिविक्रमाय	नमः
ओं नुताय	नमः	ओं त्रिलोकात्मने	नमः
ओं पूज्याय	नमः	ओं कालाय	नमः
ओं भवहृते	नमः	ओं सर्वेश्वरेश्वराय	नमः
ओं परमेश्वराय	नमः	ओं विश्वंभराय	नमः
ओं श्रीवत्सवक्षसे	नमः	ओं स्थिराभार्याय	नमः
ओं श्रीवासाय	नमः	ओं अच्युताय	नमः
ओं विभवे	नमः	ओं पुरुषोत्तमाय	नमः
ओं संकर्षणाय	नमः	ओं अधोक्षजाय	नमः
ओं प्रभवे	नमः ९०	ओं अक्षयाय	नमः १००

ओं सेव्याय	नमः
ओं वनमालिने	नमः
ओं प्रकंपनाय	नमः
ओं गुरवे	नमः
ओं लोकगुरवे	नमः
ओं स्रष्ट्रे	नमः
ओं परस्मै ज्योतिषे	नमः
ओं परायणाय	नमः १०८

श्रीभूमिनीलासमेत श्रीलक्ष्मीनृसिंहपरब्रह्मणे नमः ॥

इति श्रीनृसिंहाष्टोत्तरशतनामावलिः संपूर्णा ॥

ஓம் தேவப்ரியாய	நம:	ஓம் த்ரிவிக்ரமாய	நம:
ஓம் நுதாய	நம:	ஓம் த்ரிலோகாத்மநே	நம:
ஓம் பூஜ்யாய	நம:	ஓம் காலாய	நம:
ஓம் பவஹ்ருதே	நம:	ஓம் ஸர்வேஸ்வரேஸ்வராய	நம:
ஓம் பரமேஸ்வராய	நம:	ஓம் விஸ்வம்பராய	நம:
ஓம் ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸே	நம:	ஓம் ஸ்த்திராபார்யாய	நம:
ஓம் ஸ்ரீவாஸாய	நம:	ஓம் அச்யுதாய	நம:
ஓம் விபவே	நம:	ஓம் புருஷோத்தமாய	நம:
ஓம் ஸங்கர்ஷணாய	நம:	ஓம் அதோக்ஷஜாய	நம:
ஓம் ப்ரபவே	நம: 90	ஓம் அக்ஷயாய	நம: 100

ஓம் ஸேவ்யாய	நம:
ஓம் வநமாலினே	நம:
ஓம் ப்ரகம்பநாய	நம:
ஓம் குரவே	நம:
ஓம் லோககுரவே	நம:
ஓம் ஸ்ரஷ்ட்ரே	நம:
ஓம் பரஸ்மைஜ்யோதிஷே	நம:
ஓம் பராயணாய	நம: 108

ஸ்ரீ பூமிநீளாஸமேத ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:
இதி ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி: ஸம்பூர்ணா.

मङ्गल हारती

१. चर॑णं प॒वित्रं॑ वि॒त॑तं पु॒रा॒णम् ।
येन॑ पू॒तस्तर॑ति दुष्कृ॒तानि॑ ।
तेन॑ प॒वित्रेण॑ शु॒द्धेन॑ पू॒ताः ।
अ॒तिपा॒प्मान॒मरा॑तिन्तरे॒म ।
लो॒कस्य॑ द्वा॒रम॑र्चि॒मत्प॒वित्र॑म् ।
ज्योति॑ष्मद्भ्राज॒मानं॑ म॒ह॑स्वत् ।
अ॒मृत॑स्य॒ धारा॑ बहु॒धा दो॑ह॒मानम् ।
च॒रण॑न्नो लो॒के सु॑धि॒तान्दधा॑तु ॥
२. तद्वि॒ष्णोः प॒र॒मं प॒दं स॒दो प॑श्यन्ति सूर॒यैः ।
दि॒वीव॑ चक्षु॒रात॑तम् ।
तद्वि॒प्रोसो॑ वि॒प॒न्यवो॑ जागृ॒वां स॒स्समि॑न्धते ।
वि॒ष्णो॒र्यत् प॑र॒मं प॒दम् ॥
पर्या॑प्त्या अ॒ने॒न्तरा॑याय॒ सर्व॑स्तोमोतिरा॒त्र
उ॒त्त॒मम॑हं भ॒वति॑ सर्व॒स्याप्त्यै॑ सर्व॒स्य॒ जित्यै॑
सर्व॑मे॒व तेना॑प्रोति॒ सर्वं॑ जयति ॥
सप्र॑थ स॒भां मे॑ गोपाय ।
ये च॑ स॒भ्यास्सभा॑स॒दः ।
तानि॑न्द्रि॒याव॑तः कुरु ।

மங்கள ஆரத்தி

1. சர்ணம் ப₂வித்ரம் வித்தம் புராணம் |
யேந் பூதஸ் தர்தி துஷ்க்ருதாநி |
தேந் ப₂வித்ரேண ஸுத்தேந் பூதா: |
அதி ப்ராப்மாநுமரீதிந்தரேம |
லோகஸ்ய த்வார்மர்ச்சிமத் ப₂வித்ரம் |
ஜ்யோதிஷ்மத் ப்ராஜ்மாநம் மஹ்ஸ்வத் |
அம்ருத்ஸ்ய தாரா பஹுதா தோஹ்மாநம் |
சர்ணந்நோ லோகே ஸுதீதாம் ததாது ||
2. தத்விஷ்ணோ: பரமம் ப₂த ஸ்தா பஸ்யந்தி ஸூரிய: |
திவீவ சக்ஷுராத்தம் |
தத்விப்ரஸோ விபந்யவோ ஜாக்ருவா ஸஸ்ஸமிந்ததே |
விஷ்ணோர் யத் ப்ரமம் ப₂தம் |
பர்யாப்த்யா அந்ந்தராயாய ஸர்வஸ்தோமோதி ராத்ர
உத்தம் மஹர் பவதி ஸர்வஸ்யாப்த்யை ஸர்வஸ்யஜித்யை
ஸர்வமேவ தேநாப்நோதி ஸர்வம் ஜயதி |
ஸப்ரதஸபாம் மே கோபாய |
யே ச ஸப்யாஸ்ஸபாஸத்: |
தாநிந்த்ரியாவ்த: குரு |

सर्वमायुरुपोसताम् ।
 अहे बुध्निय मन्त्रं मे गोपाय ।
 यमृषयस्त्रैविदा विदुः ।
 ऋचस्सामानि यजुँषि ।
 सा हि श्रीरमृतौ सताम् ॥

३. भद्रं कर्णेभिश्शृणुयाम देवाः ।
 भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
 स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाँँ सस्तनूभिः ।
 व्यशेम देवहितं यदायुः ।
 स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः ।
 स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
 स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः ।
 स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ।
 ओं शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः ॥

ஸர்வமாயு ருபாஸதாம் ।
 அஹே புத்நிய மந்தர்ம் மே கோபாய ।
 யம் ருஷ்யஸ் த்ரைவிதா விது: ।
 ருசஸ் ஸர்மாநி யஜுஷி ।
 ஸா ஹி ஸ்ரீ ரம்ருதா ஸதாம் ॥

3. பத்ரம் கர்ணேபிஸ்ப்ருணுயாம் தேவா: ।
 பத்ரம் ப்ஸ்யேமாஷுபிர் யஜ்த்ரா: ।
 ஸ்த்திரை ரங்கைஸ் துஷ்டுவா ஸ்ஸ்தநாபி: ।
 வ்யஸேம தேவஹிதம் யதாய்: ।
 ஸ்வஸ்தி ந இந்தரோ வருத்தஸ்ரவா: ।
 ஸ்வஸ்தி ந: பூஷா விஸ்வவேதா: ।
 ஸ்வஸ்தி நஸ் தார்க்ஷயோ அரிஷ்டநேமி: ।
 ஸ்வஸ்தி நோ ப்ருஹஸ்பதிர் ததாது ।
 ஓம் ஸாந்திஸ் ஸாந்திஸ் ஸாந்தி: ॥

சாற்றுமுறை

(திருப்பாவை)

★சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்துண்ணைச் சேவித்து, உன்
பொற்றாமரையடியே போற்றும் பொருள் கேளாய்
பெற்றம்மேய்த்துண்ணும் குலத்திற் பிறந்து, நீ
குற்றேவலெங்களைக் கொள்ளாமற்போகாது
இற்றைப்பறைகொள்வானன்று காண் கோவிந்தா!
எற்றைக்குமேழேழ்பிறவிக்கும், உன்தன்னோடு
உற்றோமேயாவோமுனக்கே நாமாட்செய்வோம்
மற்றை நங்காமங்கள் மாற்றேலோரெம்பாவாய்.

★வங்கக்கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை
திங்கள் திருமுகத்துச்சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப்பறைகொண்டவாற்றை, அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத்தண்தெரியற் பட்டர்பிரான்கோதை சொன்ன
சங்கத்தமிழ்மாலைமுப்பதும் தப்பாமே
இங்கிப்பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்
செங்கண்திருமுகத்துச்செல்வத்திருமாலால்
எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறுவரெம்பாவாய்.

(பெரிய திருமொழி 1-7)

★நல்லைநெஞ்சே நாம்தொழுதும் நம்முடை நம்பெருமான்
அல்லிமாதர்புல்கநின்ற ஆயிரந்தோளனிடம்
நெல்லிமல்கிக்கல்லுடைப்பப் புல்லிலையார்த்து, அதர்வாய்
சில்லுசில்லென்றொல்லறாத சிங்கவேள்குன்றமே.

★செங்கணாளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள்குன்றுடைய
எங்களீசனெம்பிராணை இருந்தமிழ்நூற்புலவன்
மங்கையாளன்மன்னு தொல்சீர் வண்டறைதார்க்கலியன்
செங்கையாளன்செஞ்சொல்மாலை வல்லவர் தீதிலரே.

(பெரிய திருமொழி 2-2)

★பந்திருக்கும் மெல்விரலாள் பாவையனிமலராள்
வந்திருக்கும்மார்வன் நீலமேனிமணிவண்ணன்
அந்தரத்தில் வாழும் வானோர் நாயகனாயமைந்த
இந்திரற்கும்தம்பெருமான் எவ்வுள் கிடந்தானே.

★இண்டைகொண்டுதொண்டரேத்த எவ்வுள் கிடந்தானை
வண்டுபாடும்பைம்புறவின் மங்கையர்கோன் கலியன்
கொண்டசீரால்தண்தமிழ்செய்மாலை ஈரைந்தும்வல்லார்
அண்டமாள்வதானை அன்றேல் ஆள்வர் அமருலகே.

(பெரிய திருமொழி 1-6)

★ஊனிடைச் சுவர்வைத்தென்புதூண்நாட்டி
உரோமம்வேய்ந்தொன்பதுவாசல்
தானுடைக்குரம்பைபிரியும்போது, உன்தன்
சரணமேசரணமென்றிருந்தேன்
தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே!
திரைகொள்மாநெடுங்கடல்கிடந்தாய்!
நானுடைத்தவத்தால் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்!

★ ஏதம்வந்தணுகாவண்ணம்நாமெண்ணி
 எழுமினோதொழுதுமென்று, இமையோர்
 நாதன் வந்திறைஞ்சும், நைமிசாரணியத்-
 தெந்தையைச்சிந்தையுள்வைத்துக்
 காதலேமிகுத்த கலியன் வாயொலிசெய்
 மாலைதான் கற்றுவல்லார்கள்
 ஓதநீர்வையகமாண்டு வெண்குடைக்கீழ்
 உம்பருமாகுவர்தாமே.

(அடைக்கலப்பத்து)

★ திருமகளும் திருவடிவும் திருவருளும் தெள்ளறிவும்
 அருமையிலாமையுமுறவும் அளப்பரியவடியரசும்
 கருமமழிப்பளிப்பமைப்பும் கலக்கமிலாவகைநின்ற
 அருள்வரதர்நிலையிலக்கில் அம்பெனநானமிழ்ந்தேனே.

★ ஆறுபயன்வேறில்லா அடியவர்களனைவர்க்கும்
 ஆறுமதன்பயனுமிவை ஒருகாலும்பலகாலும்
 ஆறுபயனெனவேகண்டு அருளாளரடியிணைமேல்
 கூறியநற்குணவுரைகள் இவைபத்தும் கோதிலவே.

(புநீமத் ஆதிவண்டகோப யதீந்தர் மஹாதேஸிகள் அடைக்கலப்பத்து)

★ அகலாமேமாறனுரை அருத்தமுடனனைவர்க்கும்
 தகவாலேயுரைக்கின்ற தன்மையுள்ளமாமுனியைப்
 புகலாலேபற்றினார்க்குப் புரக்கின்றநரசிங்கன்
 தகவாலேமுடிசூடித் தரித்தாரைப்பற்றினனே.

★பத்தியுள்ளசீநிவாச பரயோகிதன்பதத்தில்
பத்திபெறும்யோகியெனும் பராங்குசன்தன்சீருரையாம்
எத்திசையுமேத்தநின்ற சடகோபனந்தாதி
முத்திதருநரசிங்கள் முன்னருளுக்காதினமே.

ஆதிமறையுருவான ஆதிப்புள்வெற்பதனில்
சோதியெனவுலகெல்லாம் சுகம்பெறவேவந்துதித்த
ஆதிசுருநரசிங்கள் அருளாலேயோகியான
ஆதிவண்சீர்ச்சடகோபன் அடியிணையென்முடிமணியே.

(பூர் லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹன் அடைக்கலப்பத்து)

★பத்துருவாயுலகளித்த பரமனுருவொன்பதையும்
பத்துருவாய்ப்பணிந்துநின்ற பரமகுருதனியருளால்
பத்துருவாம்நரசிங்கள் பதக்கமலம்பற்றுமுறை
பத்துருவாம்பாட்டுரைத்துப் பரமபதம்பணிந்தேனே.

★அனைத்துலகும் வாழ்வந்த ஆதி நரசிங்களடி
தினைத்தனையுமறவாத சிந்தையுள்ள சடகோபன்
தனத்துறையுமுடையவரும் தாங்குமுரைமாமுனிவன்
மனத்துவைப்பாரீரைந்தும் மன்வாழ்வாரிவ்வுலகே.

(திருப்பல்லாண்டு)

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு,
பலகோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா! உன்
சேவடி செவ்விதிருக் காப்பு.

அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம் பல்லாண்டு
வடிவாய் நின்வல மார்வினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு
வடிவார் சோதிவலத்துறையும் சுட ராழியும் பல்லாண்டு
படைபோர் புக்குமுழுங்கும் அப் பாஞ்ச சன்னியமும் பல்லாண்டே.

(ஸ்ரீ தேசிகன் வாழித்திருநாமம்)

सर्वदेशदशाकालेष्वव्याहतपराक्रमा ।

रामानुजार्यदिव्याज्ञा वर्धतामभिवर्धताम् ॥

ஸர்வதேஶதஸாகாலேஷ்வவ்யாஹத பராக்ரமா ।

ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாமபிவர்த்ததாம் ॥

रामानुजार्यदिव्याज्ञा प्रतिवासरमुज्वला ।

दिगन्तव्यापिनी भूयात् सा हि लोकहितैषिणी ॥

ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜ்வலா ।

திகந்தவ்யாபிநீ பூயாத் ஸா ஹி லோகஹிதைஷிணீ ॥

श्रीमन्! श्रीरङ्गश्रियमनुपद्रवामनुदिनं संवर्धय ।

श्रीमन्! श्रीरङ्गश्रियमनुपद्रवामनुदिनं संवर्धय ॥

ஸ்ரீமந்! ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய ।

ஸ்ரீமந்! ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய ॥

नमो रामानुजार्याय वेदान्तार्थप्रदायिने ।

आत्रेयपद्मनाभार्यसुताय गुणशालिने ॥

நமோ ராமாநுஜார்யாய வேதாந்தார்த்தப்ரதாயிநே ।

ஆத்ரேயபத்மநாபார்யஸுதாய குணஸாலிநே ॥

ராமானுஜதயாபாத்திரம் ஜ்ஞானவீராக்யபூஷணம் ।
श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ॥

ராமானுஜதயாபாத்திரம் ஜ்ஞானவீராக்யபூஷணம் ।
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்ததேஸிகம் ॥

வாழியிராமானுசப்பிள்ளான் மாதகவால்
வாழும் அணிநிகமாந்தகுரு-வாழியவன்
மாறன்மறையுமிராமானுசன்பாடியமும்
தேறும்படியுரைக்கும் சீர்

வஞ்சப்பரசமயம் மாய்க்கவந்தோன் வாழியே
மன்னுபுகழ்ப் பூதூரான் மனமுகப்போன் வாழியே
கஞ்சத்திருமங்கையுக்கவந்தோன் வாழியே
கலியனுரைகுடிகொண்ட கருத்துடையோன் வாழியே
செஞ்சொல் தமிழ்மறைகள் தெளிந்துரைப்போன் வாழியே
திருமலைமால் திருமணியாய்ச்சிறக்கவந்தோன் வாழியே
தஞ்சப்பரகதியைத் தந்தருள்வோன் வாழியே
செந்தமிழ்த் தூப்புல் திருவேங்கடவன் வாழியே.

நானிலமுந்தான் வாழ நான்மறைகள் தாம் வாழ
மாநகரின் மாறன் மறை வாழ - ஞானியர்கள்
சென்னியணிசேர் தூப்புல் வேதாந்ததேசிகனே
இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்.

வாழி யணிதூப்புல் வரு நிகமாந்தாசிரியன்
வாழியவன் பாதாரவிந்தமலர்- வாழியவன்
கோதிலாத்தாண்மலரைக்கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும்
தீதிலா நல்லோர் திரள்.

(ஸ்ரீ ஸந்நிதி வாழித்திருநாமம்)

सर्वदेशदशाकालेष्वव्याहत पराक्रमा ।

आदिवणशठकोपाज्ञा वर्धतामभिवर्धताम् ॥

ஸர்வதேஸதஸாகாலேஷ்வவ்யாஹத பராக்ரமா ।

ஆதிவண்ஸடகோபாஜ்ஞா வர்த்ததாமபிவர்த்தாம் ॥

आदिवणशठकोपाज्ञा प्रतिवासरमुज्वला ।

दिगन्तव्यापिनी भूयात् सा हि लोकहितैषिणी ॥

ஆதிவண்ஸடகோபாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸர முஜ்ஜ்வலா ।

திகந்தவ்யாபிநீ பூயாத் ஸா ஹி லோகஹிதைஷிணீ ॥

नमो वरदविष्ण्वार्यनयनानन्ददायिने ।

वात्स्याय वरदार्याय वादिनीहारभास्वते ॥

நமோ வரதவிஷ்ண்வார்ய நயநாநந்ததாயிநே ।

வாத்ஸ்யாய வரதார்யாய வாதிநீஹாரபாஸ்வதே ॥

केशवार्यकृपापात्रं धीशमादिगुणार्णवम् ।

श्रीशठारियतीशानं देशिकेन्द्रमहं भजे ॥

கேஸவார்யக்ருபாபாத்ரம் தீஸமாதிகுணார்ணவம் ।

ஸ்ரீஸடாரியதீஸாநம் தேஸீகந்த்ரமஹம் பஜே ॥

செம்பொன்சேர் சிங்கவெற்புச் செழிக்கவந்தோன் வாழியே
 சீர்பெரும்பூதூர் முனியே செகத்துதித்தோன் வாழியே
 பண்புடையவம்மாள் தன் பரிவுடையோன் வாழியே
 பாடியத்தைப் பலகாலும் பகுத்துரைப்போன் வாழியே
 பொன்பெயரோன் மார்விடந்தான் புகழுரைப்போன் வாழியே
 புரட்டாசிக்கேட்டைதனில் புவியுதித்தோன் வாழியே
 தண்புகழ்சேர் மாறனுரை சாற்றிடுவோன் வாழியே
 சடகோபமாமுனிவன் தாமரைத்தாள் வாழியே.

இரகசியத்திரயசாரத்தின் ரசமுரைப்போன் வாழியே
 இரகசியமுப்பத்திரண்டும் ரசித்துரைப்போன் வாழியே
 அகவாயிலுயிர்களுய்ய அருள்படைத்தான் வாழியே
 ஆழ்வார்தம் கிருபையான ஹம்ஸமுத்திரை வாழியே
 திகழ்திருநூல் திரிவேணுத்திருச்சிகையும் வாழியே
 திருவிலச்சினை சேர்ந்த திருத்தோள்கள் வாழியே
 அகல்ஞாலத்தவரறிய ஆறளித்தான் வாழியே
 அங்கைதனில் சீகோசம் அழகுடனே வாழியே.

ஓங்குமலை வாழ்க அகோபிலம் தான் வாழ்க
 பாங்காய்ச் சடகோபன் பா வாழ்க - பூங்கமலந்
 தன்னையணிதாராய் சடகோபமாமுனியே
 இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்.

श्रीमद्वेदान्तदेशिक मङ्गलम्

(श्री कुमार वरदाचार्यैरनुगृहीतम्)

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीमल्लक्ष्मण योगीन्द्र सिद्धान्त विजयध्वजम्।
विश्वामित्र कुलोद्भूतं वरदार्यमहं भजे॥

- सर्वतन्त्र स्वतन्त्राय सिंहाय कविवादिनाम् ।
वेदान्ताचार्यवर्याय वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ १
- नभस्यमासि श्रोणायामवतीर्णाय सूरये ।
विश्वामित्रान्वयायास्तु वेङ्कटेशाय मङ्गलम् ॥ २
- पिता यस्यानन्तसूरिः पुण्डरीकाक्ष यज्वनः ।
पौत्रो यस्तनयस्तोतारम्बायास्तस्य मङ्गलम् ॥ ३
- वेङ्कटेशावतारोऽयं तद्घण्टांशोऽथवा भवेत् ।
यतीन्द्रांशोऽथवेत्येवं वितर्क्यायास्तु मङ्गलम् ॥ ४
- श्रीभाष्यकारः पन्थानमात्मना दर्शितं पुनः ।
उद्धर्तुमागतो नूनमित्युक्तायास्तु मङ्गलम् ॥ ५
- यो बाल्ये वरदार्यस्य प्राचार्यस्य परां दयाम् ।
अवाप्य वृद्धिं गमितस्तस्मै योग्याय मङ्गलम् ॥ ६

ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேஸிக மங்களம்

(ஸ்ரீ குமார வரதாசார்யர் அருளியது)

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிக கேஸரீ |
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

ஸ்ரீமல்லக்ஷ்மண யோகீந்த்ர ஸித்தாந்த விஜயத்வஜம் |
விஸ்வாமித்ர குலோத்பூதம் வரதார்யமஹம் பஜே ||

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ராய ஸிம்ஹாய கவிவாதிநாம் |
வேதாந்தாசார்யவர்யாய வேங்கடேஸாய மங்களம் || 1

நபஸ்யமாஸி ஸ்ரோணாயாம் அவதீர்ணாய ஸூரயே |
விஸ்வாமித்ராந்வயாயாஸ்து வேங்கடேஸாய மங்களம் || 2

பிதா யஸ்யாநந்தஸூரி: புண்டரீகாக்ஷ யஜ்வந: |
பௌத்ரோ யஸ்தநயஸ்தோதாரம்பாயாஸ் தஸ்யமங்களம் || 3

வேங்கடேஸாவதாரோ஽யம் தத்கண்டாம்ஸோ஽தவா பவேத் |
யதீந்த்ராம்ஸோ஽தவேத்யேவம் விதர்க்யாயாஸ்து மங்களம் || 4

ஸ்ரீபாஷ்யகார: பந்த்நாநம் ஆத்மநா தர்ஸிதம் புந: |
உத்தர்த்துமாகதோ நூநம் இத்யுக்தாயாஸ்து மங்களம் || 5

யோ பால்யே வரதார்யஸ்ய ப்ராசார்யஸ்ய பராம் தயாம் |
அவாப்ய வ்ருத்திம் கமிதஸ்தஸ்மை யோக்யாய மங்களம் || 6

- रामानुजार्यादात्रेयान्मातुलात् सकलाः कलाः ।
अवाप विंशत्यब्दे यस्तस्मै प्राज्ञाय मङ्गळम् ॥ ७
- श्रुतप्रकाशिका भूमौ येनादौ परिरक्षिता ।
प्रवर्तिता च पात्रेषु तस्मै श्रेष्ठाय मङ्गळम् ॥ ८
- सांस्कृतीभिर्द्रामिडीभिर्बह्वीभिः कृतिभिर्जनान् ।
यस्समुज्जीवयामास तस्मै सेव्याय मङ्गळम् ॥ ९
- यः ख्याति लाभ पूजासु विमुखो वैष्णवे जने ।
क्रयणीयदशां प्राप्तस्तस्मै भव्याय मङ्गळम् ॥ १०
- यस्मादेव मया सर्वं शास्त्रमग्राहि नान्यतः ।
तस्मै वेङ्कटनाथाय मम नाथाय मङ्गळम् ॥ ११
- पित्रे ब्रह्मोपदेष्ट्रे मे गुरवे दैवताय च ।
प्राप्याय प्रापकायास्तु वेङ्कटेशाय मङ्गळम् ॥ १२
- यः कृतं वरदार्येण वेदान्ताचार्य मङ्गळम् ।
आशास्तेऽनुदिनं सोऽपि भवेन्मङ्गळ भाजनम् ॥ १३

सप्तति रत्न मालिका -

भाद्रपदमासगत विष्णुविमलर्क्षे
वेङ्कटमहीध्रपति तीर्थदिनभूते ।
प्रादुरभवज्जगति दैत्यरिपुघण्टा
हन्त कवितार्किक मृगेन्द्र गुरु मूर्त्या ॥

ராமாநுஜார்யாதாத்ரேயாந் மாதூலாத் ஸகலா: கலா: |
அவாப விம்ஸத்யப்தே யஸ்தஸ்மை ப்ராஜ்ஞாய மங்களம் || 7

ஸ்ருதப்ரகாஸிகா பூமௌ யேநாதௌ பரிரக்ஷிதா |
ப்ரவர்த்திதா ச பாத்ரேஷு தஸ்மை ஸ்ரேஷ்ட்டாய மங்களம் || 8

ஸாம்ஸ்க்ருதீபிர்த்ராமிடபிர்பஹ்வீபி: க்ருதிபிர்ஜநாந் |
யஸ்ஸமுஜ்ஜீவயாமாஸ தஸ்மை ஸேவ்யாய மங்களம் || 9

ய: க்க்யாதிலாபபூஜாஸு விமுகோ வைஷ்ணவே ஜநே |
க்ரயணீயதஸாம் ப்ராப்தஸ்தஸ்மை பவ்யாய மங்களம் || 10

யஸ்மாதேவ மயா ஸர்வம் ஸாஸ்த்ரமக்ராஹி நாந்யத: |
தஸ்மை வேங்கடநாதாய மம நாதாய மங்களம் || 11

பித்ரே ப்ரஹ்மோபதேஷ்ட்ரே மே குரவே தைவதாய ச |
ப்ராப்யாய ப்ராபகாயாஸ்து வேங்கடேஸாய மங்களம் || 12

ய: க்ருதம் வரதார்யேண வேதாந்தாசார்ய மங்களம் |
ஆஸாஸ்தே஽நுதிநம் ஸோ஽பி பவேந்மங்கள பாஜநம் || 13

ஸப்ததிரத்நமாலிகா -

பாத்ரபதமாஸகத விஷ்ணுவிமலர்ஷே
வேங்கட மஹீத்ரபதி தீர்த்தத்திநபூதே |
ப்ராதுரபவஜ்ஜகதி தைத்யரிபுகண்டா
ஹந்த கவிதார்க்கிக ம்ருகேந்த்ர குருமூர்த்யா ||

सशंखचक्रलाञ्छनस्सदूर्ध्वपुण्ड्रमण्डितः
 सकण्ठलग्नसत्तुलस्यनर्घ पद्ममालिकः ।
 सितान्तरीय सूत्तरीय यज्ञसूत्र शोभितः
 ममाविरस्तु मानसे गुरुस्स वेङ्कटेश्वरः ॥

अनन्त सूरि सूनवेऽभिनन्द्यमान वैभवात्
 दिगन्त वादिहंस जैत्रकालमेघ देशिकात् ।
 उपात्त सर्वशासनाय हन्त वर्षविंशतौ
 पुनः पुनर्नमस्क्रियाऽस्तु वेङ्कटेशसूरये ॥

गुरौ वादिहंसाम्बुदाचार्यशिष्ये
 जना भक्तिहीना यतीन्द्राप्रियाः स्युः ।
 यतीन्द्राप्रिया विष्णु कारुण्यदूराः
 कुतो मुक्तिवार्ता हि तादृग्विधानाम् ॥

वेदे सञ्जातखेदे मुनिजनवचने प्राप्तनित्यावमाने
 संकीर्णे सर्ववर्णे सति तदनुगुणे निष्प्रमाणे पुराणे ।
 मायावादे समोदे कलिकलुषवशाच्छून्यवादेऽविवादे
 धर्मत्राणाय योऽभूत् स जयति भगवान् विष्णुघण्डावतारः ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

वादिद्विपशिरोभङ्ग पञ्चानन पराक्रमः।
 श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः चिरं विजयतां भुवि ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः॥

ஸஸங்க்கசக்ரலாஞ்ச்சநஸ் ஸதுர்த்வபுண்ட்ரமண்டித:
ஸகண்ட்டலக்ந ஸத்துளஸ்யநாக்க பத்மமாலிக: |
ஸிதாந்தாயீ ஸுத்தாயீ யஜ்ஞஸுத்ர ஸோபிதோ
மமாவிர்ஸ்து மாநஸே குருஸ்ஸ வேங்கடேஸ்வர: ||

அநந்த ஸுரி ஸுநவே஽பிநந்த்யமாந வைபவாத்
திகந்த வாதிஹம்ஸ ஜைத்ர காளமேக தேசிகாத் |
உபாத்த ஸர்வஸாஸநாய ஹந்த வர்ஷவிம்ஸதௌ
புந:புநர்நமஸ்க்ரியா஽ஸ்து வேங்கடேஸஸுரயே ||

குரௌ வாதிஹம்ஸாம்புதாசார்யஸிஷ்யே
ஜநா பக்திஹீநா யதீந்த்ராப்ரியா: ஸ்யு: |
யதீந்த்ராப்ரியா விஷ்ணுகாருண்யதூரா:
குதோ முக்திவார்த்தா ஹி தாத்ருக்விதாநாம் ||

வேதே ஸஞ்ஜாதகேதே முநிஜநவசநே ப்ராப்தநித்யாவமாநே
ஸங்கீர்ணே ஸர்வவர்ணே ஸதி ததநுகுணே நிஷ்ப்ரமாணே புராணே|
மாயாவாதே ஸமோதே கலிகலுஷவஸாச்ச்சூந்யவாதே஽விவாதே
தர்மத்ராணாய யோ஽பூத் ஸஜயதி பகவாந் விஷ்ணுகண்டாவதார:||

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஸாலிநே |
ஸ்ரீமதே வேங்கடேஸாய வேதாந்தகுரவே நம: ||

வாதித்விபஸிரோபங்க பஞ்சாநந பராக்ரம: |
ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: சிரம் விஜயதாம் புவி ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம:

श्रीमदादिवण्शठकोपयतीन्द्र महादेशिक मङ्गलम्

(श्रीमद्भिः पराङ्मुखायतीन्द्र महादेशिकैरनुगृहीतम्)

श्रीश्रीनिवासयतिराण्णारायणमुनीश्वरौ ।

वीरराघववेदान्तयतीन्द्रमभिसंश्रये ॥

कन्याज्येष्ठावतीर्णाय कारुण्यात् कमलापतेः ।

आदिवण्शठकोपाख्ययतीन्द्रायास्तु मङ्गळम् ॥

१

साक्षाच्छठारिरीङ्गीन्द्रः समाहूय स्वनामतः ।

पाञ्चजन्यादिकं यस्मै दत्तवांस्तस्य मङ्गळम् ॥

२

अहोबिले श्रीनृसिंहः प्रेषमन्त्रं स्वयं ददौ ।

योगिरूपेण यस्यास्मै शठकोपाय मङ्गळम् ॥

३ ॥

भाष्यकारः पुनर्भूमौ भाष्यप्रवचनादरात् ।

यद्रूपेणागतस्तस्मै शठकोपाय मङ्गळम् ॥

४

रहस्यत्रयसाराख्यराकाचन्द्रस्य वारिधिः ।

वेदान्तदेशिकस्सोऽयमेवं तर्क्याय मङ्गळम् ॥

५

श्रीनृसिंहदयादत्तश्रीमदास्थानवारिधेः ।

अकलङ्कः कलानाथो यस्तस्मै नित्यमङ्गळम् ॥

६

श्रीवैष्णवसमाजस्य श्रीसमाख्यातसंपदः ।

कारणं योऽभवत्तस्मै शठकोपाय मङ्गळम् ॥

७

ஸ்ரீ ஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசீகன் மங்களம்

(21-வது பட்டம் ஸ்ரீமத் அழகியசிங்கர் அருளிச் செய்தது)

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸயதிராண் நாராயண முநீஃவரௌ |
வீரராகவவேதாந்த யதீந்த்ரமபிஸம்ஃரயே ||

கந்யாஜ்யேஷ்ட்டாவதீர்ணாய காருண்யாத் கமலாபதே: |
ஆதிவண்சடகோபாக்க்ய யதீந்த்ராயாஸ்து மங்களம் || 1

ஸாக்ஷாச்ச்சடாரிர்யோகீந்த்ரஸ்ஸமாஹுய ஸ்வநாமத: |
பாஞ்சஜன்யாதிகம் யஸ்மை தத்தவாம்ஸ்தஸ்ய மங்களம் || 2

அஹோபிலே ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹ: ப்ரேஷமந்த்ரம் ஸ்வயம் ததௌ |
யோகிந்ருபேண யஸ்யாஸ்மை ஸடகோபாய மங்களம் || 3

பாஷ்யகார: புநர் பூமௌ பாஷ்யப்ரவசநாதராத் |
யத்ருபேணாகதஸ்தஸ்மை ஸடகோபாய மங்களம் || 4

ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்க்யராகாசந்த்ரஸ்ய வாரிதி: |
வேதாந்ததேஸிகஸ்ஸோ஽யமேவம் தர்க்யாய மங்களம் || 5

ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹதயாதத்தஸ்ரீமதாஸ்த்தாநவாரிதே: |
அகளங்க: கலாநாதோ யஸ் தஸ்மை நித்யமங்களம் || 6

ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமாஜஸ்ய ஸ்ரீஸமாக்க்யாதஸம்பத: |
காரணம் யோ஽பவத் தஸ்மை ஸடகோபாய மங்களம் || 7

लक्ष्मीनृसिंहकरुणालक्ष्मीविहरणोचितः ।	
य आदिशठकोपाख्यः तस्मै भवतु मङ्गलम् ॥	८
यन्मङ्गलाशासनेन यच्छन्मंगलमन्वहम् ।	
श्रीनृसिंहस्सञ्चरति तस्मै भवतु मङ्गलम् ॥	९
यत्कटाक्षेण सर्वेऽपि यत्स्थानागतयोगिनः ।	
श्री नृसिंहदयापूर्णाः तन्मुनेर्मङ्गळं सदा ॥	१०
यच्छिष्याग्रयो वैदिकानां सार्वभौमत्वमेत्य च ।	
रत्नाकरादीन् कृतवांस्तन्मुनेर्मङ्गळं सदा ॥	११
नारायणमुनीन्द्राख्यो यच्छात्रो यत्कृपावशात् ।	
षष्टिप्रबन्धनिर्माता खल्वस्मै मङ्गळम् सदा ॥	१२
★श्रीशठारियतीन्द्रादि योगिहृत्पद्मभानवे ।	
सर्वत्र परिपूर्णायाहोबिलेशाय मङ्गळम् ॥	१३
★परांकुशमुनीन्द्रेण भक्त्यास्मै मङ्गळं कृतम् ।	
यः पठेत् स भवेद्धन्यः श्रीनृसिंहकृपावशात् ॥	१४
श्रीरामानुजसिद्धान्तनिर्धारणधुरंधरः ।	
आदिवणशठकोपाख्ययतीन्द्रो जयतात् भुवि॥	१५

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹகருணாலக்ஷ்மீவிஹரணோசித: |
ய ஆதி ஸடகோபாக்க்யஸ்தஸ்மை பவது மங்களம் || 8

யந்மங்களாஸாஸநேந யச்ச்சந் மங்களமந்வஹம் |
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹஸ்ஸஞ்சரதி தஸ்மை பவது மங்களம் || 9

யத்கடாசேஷண ஸர்வே஽பி யத்ஸத்த்தாநாகதயோகிந: |
ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹதயாபூர்ணாஸ்தந்முநேர் மங்களம் ஸதா|| 10

யச்சிஷ்யாக்ரயோ வைதிகாநாம் ஸார்வபௌமத்வமேத்ய ச |
ரத்நாகராதீந் க்ருதவாம்ஸ்தந்முநேர் மங்களம் ஸதா || 11

நாராயணமுநீந்த்ராக்க்யோ யச்ச்சாத்ரோ யத்க்ருபாவஸாத்|
ஷக்ஷிப்ரபந்தநிர்மாதா கல்வஸ்மை மங்களம் ஸதா || 12

★ஸ்ரீஸடாரியதீந்த்ராதியோகிஹ்ருத்பத்மபாநவே |
ஸர்வத்ர பரிபூர்ணாய அஹோபிலேஸாய மங்களம்|| 13

★பராங்குஸ முநீந்த்ரேண பக்த்யாஸ்மை மங்களம் க்ருதம்|
ய: படேத் ஸ பவேத் தந்ய: ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹக்ருபாவஸாத்|| 14

ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தாந்தநிர்த்தாரண துரந்தர: |
ஆதிவண்சடகோபாக்க்ய யதீந்த்ரோ ஜயதாத் புவி || 15

श्री सन्निधि तनियन् श्लोकाः

कमप्याद्यं गुरुं वन्दे कमलागृहमेधिनम् ।
प्रवक्ता छन्दसां वक्ता पञ्चरात्रस्य यस्स्वयम् ॥

सहधर्मचरीं शौरेस्संमन्त्रितजगद्धिताम् ।
अनुग्रहमयीं वन्दे नित्यमज्ञातनिग्रहाम् ॥

वन्दे वैकुण्ठसेनान्यं देवं सूत्रवतीसखम् ।
यद्वेत्रशिखरस्पन्दे विश्वमेतद्व्यवस्थितम् ॥

यस्य सारस्वतस्रोतो वकुलामोदवासितम् ।
श्रुतीनां विश्रमायालं शठारिं तमुपास्महे ॥

नाथेन मुनिना तेन भवेयं नाथवानहम् ।
यस्य नैगमिकं तत्त्वं हस्तामलकतां गतम् ॥

नमस्याम्यरविन्दाक्षं नाथभावे व्यवस्थितम् ।
शुद्धसत्त्वमयं शौरेरवतारमिवापरम् ॥

अनुज्झितक्षमायोगमपुण्यजनबाधकम् ।
अस्पृष्टमदरागं तं रामं तुर्यमुपास्महे ॥

विगाहे यामुनं तीर्थं साधुबृन्दावने स्थितम् ।
निरस्तजिह्वागस्पर्शं यत्र कृष्णः कृतादरः ॥

ஸ்ரீஸந்நீதி தனியன்கள்

கமப்யாத்யம் குரும் வந்தே கமலா க்ருஹ மேதிநம் |
ப்ரவக்தா ச்சந்தஸாம் வக்தா பஞ்சராத்தரஸ்ய யஸ்ஸவ்யம் ||

ஸஹதர்மசரீம் ஸௌரேஸ்ஸம்மந்த்ரித ஜகத்ஹிதாம் |
அநுக்ரஹமயீம் வந்தே நித்யம்ஜ்ஞாத நிக்ரஹாம் ||

வந்தே வைகுண்ட் ஸேநாந்யம் தேவம் ஸுத்ரவதீஸகம் |
யத்வேத்ரஸிகரஸ்பந்தே விஸ்வமேதத் வ்யவஸ்த்திதம் ||

யஸ்ய ஸாரஸ்வதஸ்ரோதோ வகுளாமோதவாஸிதம் |
ஸ்ருதீநாம் விஸ்ரமாயாலம் ஸடாரிம் தமுபாஸ்மஹே ||

நாதேந முநிநா தேந பவேயம் நாதவாநஹம் |
யஸ்ய நைகமிகம் தத்த்வம் ஹஸ்தாமலகதாம் கதம் ||

நமஸ்யாம்யரவிந்தாஷும நாதபாவே வ்யவஸ்த்திதம் |
ஸுத்தஸத்த்வமயம் ஸௌரேரவதாரமிவாபரம் ||

அநுஜ்ஜித ஸுமாயோகம் அபுண்யஜந பாதகம் |
அஸ்ப்ருஷ்டமதராகம் தம் ராமம் தூர்யமுபாஸ்மஹே ||

விகாஹே யாமுநம் தீர்த்தம் ஸாது ப்ருந்தாவநே ஸ்த்திதம் |
நிரஸ்த ஜிஹமக ஸ்பர்ஸே யத்ர க்ருஷ்ண: க்ருதாதர: ||

दयानिघ्नं यतीन्द्रस्य देशिकं पूर्णमाश्रये ।
येन विश्वसृजो विष्णोरपूर्यत मनोरथः ॥

यो नित्यमच्युतपदांबुजयुग्मरुक्म-
व्योमोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः
रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

रामानुजपदच्छाया गोविन्दाह्वानपायिनी ।
तदायत्तस्वरूपा सा जीयान्मद्विश्रमस्थली ॥

श्रीपराशरभट्टार्यः श्रीरङ्गेशपुरोहितः ।
श्रीवत्साङ्कसुतः श्रीमान् श्रेयसे मेऽस्तु भूयसे ॥

नमो वेदान्तिवेद्याय जगन्मंगलहेतवे ।
यस्य वागमृतासारपूरितं भुवनत्रयम् ॥

वेदान्तिवेद्यामृतवारिराशेः
वेदार्थसारामृतपूरमग्र्यम् ।
आदाय वर्षन्तमहं प्रपद्ये
कारुण्यपूर्णं कलिवैरिदासम् ॥

श्रीकृष्णपादपादाब्जे नमामि शिरसा सदा ।
यत्प्रसादप्रभावेन सर्वसिद्धिरभून्मम ॥

தயாநிக்நம் யதீந்த்ரஸ்ய தேஸிகம் பூர்ணமாஸ்ரயே |
யேந விஸ்வஸ்ருஜோ விஷ்ணோரபூர்யத மநோரத: ||

யோ நித்யமச்யுத பதாம்புஜயுகம் ருகம்-
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே |
அஸ்மத் குரோர்பகவதோ஽ஸ்ய தயைகலிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

ராமாநுஜ பதச்ச்சாயா கோவிந்தாஹ்வாநபாயிநீ |
ததாயத்த ஸ்வரூபா ஸா ஜீயாந்மத்விஸ்ரமஸ்த்தலீ ||

ஸ்ரீபராஸரபட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கேஸுபுரோஹித: |
ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ஸ்ரீமாந் ஸ்ரேயஸே மே஽ஸ்து பூயஸே ||

நமோ வேதாந்திவேத்யாய ஜகந்மங்களஹேதவே |
யஸ்ய வாகம்ருதாஸாரபூரிதம் புவநத்ரயம் ||

வேதாந்திவேத்யாம்ருதவாரிராஸே:
வேதார்த்தஸாராம்ருதபூரமக்ர்யம் |
ஆதாய வர்ஷந்தமஹம் ப்ரபத்யே
காருண்யபூர்ணம் கலிவைரிதாஸம் ||

ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாத பாதாப்ஜே நமாமி ஸிரஸா ஸதா |
யத்ப்ரஸாதப்ரபாவேந ஸர்வஸித்திரபூந்மம் ||

श्रीकृष्णपादपादाब्जलोलुपं सद् गुणार्णवम् ।

श्रीरङ्गार्यमहं वन्दे द्रामिडाम्नायदेशिकम् ॥

श्रीरङ्गार्यगुरोस्सूनुं धीशमादिगुणार्णवम् ।

केशवार्यमहं वन्दे द्रामिडाम्नायदेशिकम् ॥

केशवार्यगुरोस्सूनुं धीशमादिगुणार्णवम् ।

श्रीनिवासगुरुं वन्दे द्रामिडाम्नायदेशिकम् ॥

श्रीरंगराजदिव्याज्ञालब्धसाम्राज्यलांछनम् ।

गुरुं द्रमिडवेदानां केशवार्यमुपास्महे ॥

केशवार्यकृपापात्रं धीशमादिगुणार्णवम् ।

श्रीशठारियतीशानं देशिकेन्द्रमहं भजे ॥

प्रपद्ये निरवद्यानां निषद्यां गुणसंपदाम् ॥

शरणं भवभीतानां शठकोपमुनीश्वम् ॥

शठारिनारायणसंयमीन्द्र परांकुश श्रीनिधि वणशठारीन् ।

परांकुश श्रीशठकोपयोगि परांकुशांश्चादिगुरून् भजामः ॥

प्रणम्य नारायण वणशठद्विषद्व-

रमानिवासाननघान् मुनीश्वरान् ।

नमामि नारायणयोगितल्लजं

तदादिमं वीररघूद्वहं गुरुम् ॥

ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜலோலுபம் ஸத்தகுணார்ணவம் |

ஸ்ரீரங்கார்யமஹம் வந்தே த்ராமிடாம்நாயதேஸிகம் ||

ஸ்ரீரங்கார்யகுரோஸ்ஸௌநும் தீஸமாதிகுணார்ணவம் |

கேஸவார்யமஹம் வந்தே த்ராமிடாம்நாயதேஸிகம் ||

கேவஸார்யகுரோஸ்ஸௌநும் தீஸமாதிகுணார்ணவம் |

ஸ்ரீநிவாஸகுரும் வந்தே த்ராமிடாம்நாயதேஸிகம் ||

ஸ்ரீரங்கராஜதிவ்யாஜ்ஞாலப்தஸாம்ராஜ்யலாஞ்ச்சநம் |

குரும் த்ரமிடவேதாநாம் கேஸவார்யமுபாஸ்மஹே ||

கேஸவார்யக்ருபாபாத்ரம் தீஸமாதிகுணார்ணவம் |

ஸ்ரீஸடாரியதீஸாநம் தேஸிகேந்த்ரமஹம் பஜே ||

ப்ரபத்யே நிரவத்யாநாம் நிஷத்யாம் குணஸம்பதாம் |

ஸரணம் பவபீதாநாம் ஸடகோப முநீஸ்வரம் ||

1

ஸடாரி நாராயணஸம்யமீந்த்ர பராங்குஸ ஸ்ரீநிதி வண்ஸடாரீ |

2

3

4

5

பராங்குஸ ஸ்ரீ ஸடகோபயோகி பராங்குஸாம்ஸ்சாதிகுருந் பஜாம:||

6

7

8

ப்ரணம்ய நாராயண வண்ஸடத்விஷத்-

9

10

ரமாநிவாஸாந் அநகாந் முநீஸ்வராந் |

11

நமாமி நாராயணயோகிதல்லஜம்

12

ததாதிமம் வீரரகூத்வஹம் குரும் ||

13

श्री नारायण कल्याणवीरराघवयोगिनौ ।
शठजिद् वीररघुराट् वेदमौलिमुनीश्वरौ ॥

नारायण श्रीनिवास वीरराघवयोगिनः ।
परांकुशमुनि श्रीमन्नारायणमुनीश्वरौ ॥

वीरराघवयोगीन्द्रं वीतरागशिखामणिम् ।
परांकुशयतीशानमुनिं चानिशमाश्रये ॥

श्रीवासवीररघुवर्यपरांकुशादि
रामानुजार्यमुनिभिर्गुरुसार्वभौमैः ।
संप्रेक्षितं करुणया परिपूर्णबोधं
श्रीश्रीनिवासयतिशेखरमाश्रयामः ॥

श्रीवीरराघव यतीन्द्र परांकुशादि
रामानुजार्यकमलानिधि योगिवर्यैः ।
संप्रेक्षितं करुणया परिपूर्णबोधं
श्रीरंगनाथयतिशेखरमाश्रयामः ॥

श्रीश्रीनिवासयतिशेखरलब्धबोधं
श्रीरंगनाथयतिधुर्यपदाब्जभृङ्गम् ।
श्रीवीरराघवमुनिश्रुतिमौलिसूरिं
श्रीनाथभक्तिभरिताशयमाश्रयामः ॥

ஸ்ரீநாராயண கல்யாண வீரராகவயோகிநௌ |

ஸடஜித் வீரகுராட் வேதமௌளிமுநீஸ்வரௌ ||
14 15
16 17

நாராயண ஸ்ரீநிவாஸ வீரராகவயோகிந: |

பராங்குஸமுநி ஸ்ரீமந்நாராயணமுநீஸ்வரௌ ||
18 19 20
21 22

வீரராகவயோகீந்த்ரம் வீதராகஸிகாமணிம் |

பராங்குஸயதீஸாநமுநிம் சாநிஸமாஸ்ரயே ||
23
24

ஸ்ரீவாஸவீரரகுவர்யபராங்குஸாதி-

ராமாநுஜார்யமுநிபிர் குருஸார்வ பௌமை: |

ஸம்ப்ரேக்ஷிதம் கருணயா பரிபூர்ணபோதம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸயதிஸேகரமாஸ்ரயாம: ||
25

ஸ்ரீவீரராகவயதீந்த்ரபராங்குஸாதி

ராமாநுஜார்யகமலாநிதியோகிவர்யை: |

ஸம்ப்ரேக்ஷிதம் கருணயா பரிபூர்ணபோதம்

ஸ்ரீரங்கநாத யதிஸேகரமாஸ்ரயாம: ||
26

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸயதிஸேகரலப்தபோதம்

ஸ்ரீரங்கநாதயதிதுர்ய பதாப்ஜப்ருங்கம் |

ஸ்ரீவீரராகவமுநிஸ்ருதிமௌலிஸௌரிம்

ஸ்ரீநாதபக்திபரிதாஸயமாஸ்ரயாம: ||
27

श्रीवासरंगपतिवीररघूद्वहादि

वेदान्तसंयमिवरैर्गुरुसार्वभौमैः ।

संप्रेक्षितं करुणया परिपूर्णबोधं

श्रीरङ्गनाथशठकोपमुनिं भजामः ॥

28

विद्यांभोधिपरांकुशाख्ययतिराद् श्रीवासरंगाधिप-

श्रीमद्वीररघूद्वहश्रुतिशिरो योगीश्वरैरन्वहम् ।

रंगाधीशशठारिसंयमिवरैश्चालोकितं सादरं

विद्यावारिनिधिं परांकुशयतीन्द्राख्यं मुनीन्द्रं भजे ॥

29

श्रीवासरंगपतिवीररघूद्वहादि-

वेदान्तदेशिकपरांकुशलक्ष्मणार्यैः ।

संप्रेक्षितं करुणयापरिपूर्णबोधं

श्रीश्रीनिवासनिगमान्तगुरुं भजामः ॥

30

श्रीरङ्गनाथयतिवर्यकृपात्तबोधं

श्रीवासवेदशिखरार्यदयावलंबम् ।

वैराग्यभक्तिमुखसद्गुणसागरं श्री-

नारायणश्रुतिशिरोगुरुमाश्रयामः ॥

31

श्रीवासरंगपतिवीररघूद्वहादि

वेदान्तमानिलयवेदशिरोयतीन्द्रैः ।

संप्रेक्षितं करुणया परिपूर्णबोधं

श्रीवीरराघवयतीन्द्रगुरुं भजामः ॥

32

ஸ்ரீவாஸரங்கபதிவீரரகூத்வஹாதி-

வேதாந்தஸம்யமிவரைர்குருஸார்வபௌமை: |

ஸம்ப்ரேக்ஷிதம் கருணயா பரிபூர்ணபோதம்

ஸ்ரீரங்கநாத ஸடகோப முநிம் பஜாம: ||
28

வித்யாம்போதிபராங்குஸாக்க்யயதிராட்ஸ்ரீவாஸரங்காதிப-

ஸ்ரீமத் வீரரகூத்வஹஸ்ருதிஸிரோ யோகீஸ்வரைரந்வஹம்|

ரங்காதீஸஸடாரிஸம்யமிவரைஸ்சாலோகிதம் ஸாதரம்

வித்யாவாரிநிதிம் பராங்குஸயதீந்த்ராக்க்யம் முநீந்த்ரம் பஜே||
29

ஸ்ரீவாஸரங்கபதி வீரரகூத்வஹாதி-

வேதாந்ததேஸிகபராங்குஸலக்ஷ்மணார்யை: |

ஸம்ப்ரேக்ஷிதம் கருணயா பரிபூர்ணபோதம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸநிகமாந்தகுரும் பஜாம: ||
30

ஸ்ரீரங்கநாதயதிவர்யக்ருபாத்தபோதம்

ஸ்ரீவாஸவேதஸிகரார்ய தயாவலம்பம் |

வைராக்யபக்திமுகஸத்குணஸாகரம் ஸ்ரீ-

நாராயணஸ்ருதிஸிரோகுருமாஸ்ரயாம: ||
31

ஸ்ரீவாஸரங்கபதிவீரரகூத்வஹாதி

வேதாந்தமாநிலயவேதஸிரோயதீந்த்ரை: |

ஸம்ப்ரேக்ஷிதம் கருணயா பரிபூர்ணபோதம்

ஸ்ரீவீரராகவயதீந்த்ரகுரும் பஜாம: ||
32

श्रीरंगनाथशठकोपयतीन्द्रपाद-

पङ्केरुहप्रवणचित्तमुदारबोधम् ।

श्रीवीरराघवयतीन्द्रकृपावलम्बं

श्रीमच्छठारियतिवर्यगुरुं भजामः ॥

33

श्रीमद्वीररघूद्वहश्रुतिशिरोरंगेशकार्यात्मज-

श्रीवासश्रुतिमौळियोगिशठजिद्योगीशवीक्षास्पदम् ।

विख्यातं शमधीदमादिसुगुणैराढ्यं विपश्चित्तमं

वन्दे श्रीशठकोपलक्ष्मणमुनिं वैराग्यवाराकरम् ॥

34

श्रीमच्छ्रीवीररध्वीट्श्रुतिमकुटगुरूत्तंसपादाब्जभृङ्गं

श्रीमच्छ्रीरंगभूभृच्छठमथनगुरोर्लब्धवेदान्तयुग्मम् ।

श्रीमन्नारायणाद्यश्रुतिशिखरशठारातिरामानुजार्य-

प्रेक्षापात्रं भजामो गुरुवरमनघं रङ्गनाथं यतीन्द्रम् ॥

35

श्रीनारायणवेदमौळियतिराट् पादारविन्दाश्रयं

ख्यातश्रीशठकोपदेशिकमणोर्लब्धागमान्तद्वयम् ।

श्रीमद्रङ्गधुरीणयोगिचरणन्यस्तात्मरक्षाभरं

सेवे श्रीनिधियोगिवर्यमनघं निर्बाधबोधोदयम् ॥

36

अस्त्यत्रैको विशेषो बुध इति शठजिह्वुक्ष्मणाभ्यां मुनिभ्यां

एकीभूयोदिताभ्यामिव निरुपधिकं सादरं सद्गुरुभ्याम् ।

वेदान्तद्वन्द्वमन्त्रत्रयविवृतिमुखे शिक्षितं क्षान्तिमुख्यैः

आढ्यं श्रीवीररघ्वीट् शठमथनगुरुं सम्यमीन्द्रं भजामि ॥

37

ஸ்ரீரங்கநாதஸடகோப யதீந்த்ரபாத-

பங்கேருஹப்ரவணசித்தமுதாரபோதம் |

ஸ்ரீவீரராகவயதீந்த்ரக்ருபாவலம்பம்

ஸ்ரீமச்சடாரியதிவர்யகுரும் பஜாம: ||

33

ஸ்ரீமத்வீரரகூத்வஹஸ்ருதிஸிரோரங்கேஸகார்யாத்மஜ-

ஸ்ரீவாஸஸ்ருதிமௌளியோகிஸடஜித்யோகீஸவீக்ஷாஸ்பதம் |

விக்கயாதம் ஸம-தீ-தமாதி-ஸுகுணைராட்ட்யம் விபப்சித்தம்

வந்தே ஸ்ரீஸடகோபலக்ஷமண முநிம் வைராக்யவாராகரம் ||

34

ஸ்ரீமச் சீவீரரக்வீட்ச்ருதிமகுடகுருத்தம்ஸபாதாபஜப்ருங்கம்

ஸ்ரீமச்சீரங்கபூப்ருச்சடமதநகுரோர்லப்தவேதாந்தயுகம் |

ஸ்ரீமந்நாராயணாத்யஸ்ருதிஸிகரஸடாராதிராமாநுஜார்ய-

ப்ரேக்ஷாபாத்ரம் பஜாமோ குருவரமநகம் ரங்கநாதம் யதீந்த்ரம் ||

35

ஸ்ரீநாராயணவேதமௌளியதிராட்பாதாரவிந்தாஸ்யம்

க்கயாத ஸ்ரீஸடகோபதேஸிகமணேர்லப்தாகமாந்தத்வயம் |

ஸ்ரீமத்ரங்கதுரீணயோகிசரணந்யஸ்தாத்மரக்ஷாபரம்

ஸேவே ஸ்ரீநிதி யோகிவர்யமநகம் நிர்பாதபோதோதயம் ||

36

அஸ்த்யத்ரைகோ விஸேக்ஷோ புத இதி ஸடஜில்லக்ஷமணாயாம் முநிப்யாம்

ஏகீபூயோதிதாப்யாமிவ நிருபதிகம் ஸாதரம் ஸத்குருப்யாம் |

வேதாந்த த்வந்த்வ மந்த்ரத்ரய விவ்ருதிமுகே ஸிக்ஷிதம் க்ஷாந்திமுக்க்யை:

ஆட்ட்யம்ஸ்ரீவீரரக்வீட்ச்ருடமதநகுரும் ஸம்யமீந்த்ரம் பஜாமி ||

37

श्रीमच्छठारिशठजिद्यतिधुर्यवीर-

रघवीट्शठारियतिशेखरदेशिकेन्द्रैः ।

संप्रेक्षितं करुणया परिपूर्णबोधं

श्री श्रीनिवासशठकोपमुनिं भजामः ॥

38

श्रीवीरराघवयतीन्द्रपदाब्जभृङ्गं

श्रीमच्छठारियतिवर्यकृपात्तबोधम् ।

श्रीश्रीनिवासशठजिद्यतिधुर्यवीक्षा-

पात्रं परांकुशयतीन्द्रगुरुं भजामः ॥

39

श्रीमच्छठारियतिशेखरलब्धबोधं

श्रीरङ्गनाथयतिधुर्यकृपैकपात्रम् ।

श्रीमत्परांकुशयतीन्द्रदयावलम्बं

श्रीरङ्गनाथशठकोपमुनिं भजामः ॥

40

श्रीमच्छठारिशठकोपयतीन्द्ररङ्गि-

कार्यात्मजातमुनिभिर्गुरुसार्वभौमैः ।

संप्रेक्षितं करुणया परिपूर्णबोधं

लक्ष्मीनृसिंहशठकोपमुनिं भजामः ॥

41

श्रीरंगेशयतीन्दुना करुणयाऽसौ स्यादिति प्रेक्षितं

ख्यातश्रीनरसिंहकारिजमुनीट्पादांबुजेन्दिन्दिरम् ।

दान्तिक्षान्तिदयादिभिः शुभगुणैर्भान्तं बुधाग्रेसरं

श्रीमद्रङ्गशठारियोगिनृपतिं श्रेयोनिधिं संश्रये ॥

42

ஸ்ரீமச்சடாரிஸடஜித் யதிதுர்ய வீர-

ரக்வீட் ஸடாரியதிஸேகர தேஸரிகேந்த்ரை: |

ஸம்ப்ரேக்ஷிதம் கருணயா பரிபூர்ணபோதம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸஸடகோப முநிம் பஜாம: ||

38

ஸ்ரீவீரராகவயதீந்த்ரபதாப்ஜப்ருங்கம்

ஸ்ரீமச்சடாரியதிவர்ய க்ருபாத்தபோதம் |

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸஸடஜித்யதிதுர்யவீக்ஷா-

பாத்ரம் பராங்குஸ யதீந்த்ரகரும் பஜாம: ||

39

ஸ்ரீமச்சடாரியதிஸேகரலப்தபோதம்

ஸ்ரீரங்கநாதயதிவர்யக்ருபைகபாத்ரம் |

ஸ்ரீமத்பராங்குஸயதீந்த்ரதயாவலம்பம்

ஸ்ரீரங்கநாதஸடகோபமுநிம் பஜாம: ||

40

ஸ்ரீமச்சடாரி ஸடகோபயதீந்த்ரரங்கி-

கார்யாத்மஜாதமுநிபிர்குருஸார்வபௌமை: |

ஸம்ப்ரேக்ஷிதம் கருணயா பரிபூர்ணபோதம்

லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஸடகோபமுநிம் பஜாம: ||

41

ஸ்ரீரங்கேஸயதீந்துநா கருணயாஸௌ ஸ்யாதிதி ப்ரேக்ஷிதம்

க்க்யாத ஸ்ரீ நரஸிம்ஹகாரிஜமுநீட் பாதாம்புஜேந்திந்திரம் |

தாந்திக்ஷாந்திதயாதிபிஸ்புபகுணைர்பாந்தம் புதாக்ரேஸரம்

ஸ்ரீமத்ரங்க ஸடாரி யோகி ந்ருபதிம் ஸ்ரேயோநிதிம் ஸம்ஸ்ரயே ||

42

श्रीमच्छ्रीरंगपृथ्वीश्वरशठरिपुणा संयमीन्द्रेण दृष्टं

न्यस्तात्मानं नृसिंहे नरहरिशठजिद्योगिनेतुः प्रसादात् ।

प्राज्ञश्रीरंगकारिप्रभवयतिपतेः प्राप्तलक्ष्मीनृसिंहा-

स्थानं सेवे यतीन्द्रं सकलगुणनिधिं वीरध्वीट् शठारिम् ॥

43

श्रीरंगनाथशठकोपयतीन्द्रदृष्टं

लक्ष्मीनृसिंहशठजित्करुणैकपात्रम् ।

श्रीरङ्गवीररघुराट्शठकोपहृद्यं

वेदान्तदेशिकयतीन्द्रमहं प्रपद्ये ॥

44

श्रीमद्भ्रङ्गशठारि संयमिवरालुब्धागमान्तद्वयम्

श्रीमद्वीररघूद्वहाद्यशठजित्पादारविन्दाश्रयम् ।

श्रीमद्वेदवतंसदेशिकयतेः कारुण्यवीक्षास्पदम्

सेवे रङ्गधुरीणशासनवशं नारायणं योगिनम् ॥

45

वेदान्तदेशिकयतीन्द्र कटाक्षलब्ध

त्रय्यन्त सारं अनवद्यगुणं बुधाग्रयम् ।

नारायणाद्य यतिधुर्य कृपाभिषिक्तम्

श्रीरङ्गनाथ यतिशेखरम् आश्रयामः ॥

46

श्रीमते श्रीलक्ष्मीनृसिंह दिव्यपादुकासेवक श्रीवणशठकोप

श्री नारायणयतीन्द्रमहादेशिकाय नमः ॥

श्रीवणशठकोप श्रीरङ्गनाथ यतीन्द्रमहादेशिकाय नमः

ஸ்ரீமச் சரீரங்கப்ருத்தவீஸ்வரஸடரிபுணா ஸம்யமீந்த்ரேண த்ருஷ்டம்

ந்யஸ்தாத்மாநம் ந்ருஸிம்ஹே நரஹரிஸடஜித்யோகிநேது: ப்ரஸாதாத் |

ப்ராஜ்ஞஸ்ரீரங்ககாரிப்ரபவயதிபதே: ப்ராப்தலக்ஷமீந்ருஸிம்ஹா-

ஸ்த்தாநம் ஸேவே யதீந்த்ரம் ஸகலகுணநிதிம் வீரரக்ஷீட்சடாரிம் ||

43

ஸ்ரீரங்கநாதஸடகோபயதீந்த்ரத்ருஷ்டம்

லக்ஷமீந்ருஸிம்ஹஸடஜித்கருணைகபாத்ரம் |

ஸ்ரீரங்க வீரரகுராட்சடகோப ஹ்ருத்யம்

வேதாந்ததேஸிக யதீந்த்ரமஹம் ப்ரபத்யே ||

44

ஸ்ரீமத்ரங்க ஸடாரி ஸம்யமிவரால்லப்தாகமாந்தத்வயம்

ஸ்ரீமத் வீரரக்ஷத்வஹாத்ய ஸடஜித் பாதாரவிந்தாஸ்ரயம் |

ஸ்ரீமத்வேதவதம்ஸதேஸிகயதே: காருண்யவீக்ஷாஸ்பதம்

ஸேவே ரங்கதுரீண ஸாஸநவஸம் நாராயணம் யோகிநம் ||

45

வேதாந்ததேஸிக யதீந்த்ர கடாக்ஷலப்த

த்ரய்யந்த ஸாரம் அநவத்யகுணம் புதாகர்யம் |

நாராயணாத்ய யதிதுர்ய க்ருபாபிஷித்தம்

ஸ்ரீரங்கநாத யதிஸேகரம் ஆஸ்ரயாம: ||

46

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷமீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக
ஸ்ரீவண்ஸடகோப ஸ்ரீநாராயணயதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

ஸ்ரீவண்ஸடகோப ஸ்ரீரங்கநாத யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

द्वादशस्तोत्रम्

(श्रीमद्भिः श्रीवणशठकोप

श्रीवेदान्तदेशिकयतीन्द्रमहादेशिकैरनुगृहीतम्)

- नमो नमो नृसिंहाय मालोलाय नमो नमः ।
नमो नमस्स्वर्णरमानृसिंहाय नमो नमः ॥ १
- नमो नमो मङ्गळाद्रिनृसिंहाय नमो नमः ।
नमो नमो नृत्ततुष्टश्रीकृष्णाय नमो नमः ॥ २
- नमो नमश्शेषशायिरङ्गिणे च नमो नमः ।
नमो नमो हस्तिशैलकल्पकाय नमो नमः ॥ ३
- नमो नमश्शेषशैलश्रीवासाय नमो नमः ।
नमो नमो यादवाद्रिनिवासाय नमो नमः ॥ ४
- नमो नमस्सौरभाढ्यरङ्गिणे च नमो नमः ।
नमो नमो रमाश्लिष्टवराहाभ्यां नमो नमः ॥ ५
- नमो नमो ज्ञानदाय वागीशाय नमो नमः ।
नमो नमो भूरमादिकेशवाय नमो नमः ॥ ६
- नमो नमो दीप्तरश्मिचक्राय च नमो नमः ।
नमो नमस्सगोदाय रङ्गिणे च नमो नमः ॥ ७

த்வாதய ஸ்தோத்ரம்

(44-வது பட்டம் ஸ்ரீமத் அழகிய சிங்கர்)

(ஸ்ரீவண்படகோப ஸ்ரீவேதாந்த தேஸிக யதீந்த்ர மஹாதேஸிகன் அருளியது)

- நமோ நமோ ந்ருஸிம்ஹாய மாலோலாய நமோ நம: |
நமோ நமஸ்ஸ்வர்ணரமா ந்ருஸிம்ஹாய நமோ நம: || 1
- நமோ நமோ மங்களாத்ரி ந்ருஸிம்ஹாய நமோ நம: |
நமோ நமோ ந்ருத்ததுஷ்ட ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய நமோ நம: || 2
- நமோ நமஸ்ப்ஸேஷஸாயிரங்கிணே ச நமோ நம: |
நமோ நமோ ஹஸ்திஸைல கல்பகாய நமோ நம: || 3
- நமோ நமஸ்ப்ஷேஸஸைல ஸ்ரீவாஸாய நமோ நம: |
நமோ நமோ யாதவாத்ரிநிவாஸாய நமோ நம: || 4
- நமோ நமஸ்ஸௌரபாட்யரங்கிணே ச நமோ நம: |
நமோ நமோ ரமாஸ்ப்லிஷ்டவராஹாப்யாம் நமோ நம: || 5
- நமோ நமோ ஜ்ஞாநதாய வாகீஸாய நமோ நம: |
நமோ நமோ பூரமாதிகேஸவாய நமோ நம: || 6
- நமோ நமோ தீப்தரஸ்ப்மிசக்ராய ச நமோ நம: |
நமோ நமஸ்ஸகோதாய ரங்கிணே ச நமோ நம: || 7

नमो नमो जानकीशलक्ष्मणाभ्यां नमो नमः ।

नमो नमोऽनन्तसुधामूर्तये च नमो नमः ॥

८

नमो नमो नृसिंहादिश्रीमूर्तिभ्यो नमो नमः ।

नमो नमो विष्णुपादशठारिभ्यां नमो नमः ॥

९

नमो नमोऽनीकनाथशठजिद्धयां नमो नमः ।

नमो नमो कलिध्वंसयतीन्द्राभ्यां नमो नमः ॥

१०

नमो नमो वेदचूडागुरवेऽस्तु नमो नमः ।

नमो नमो वणशठारियतीन्द्राय नमो नमः ॥

११

नमो नमस्तदाज्ञप्तयतीन्द्रेभ्यो नमो नमः ।

नमो नमो वीररघ्वीड्यतीन्द्राय नमो नमः ॥

१२

रमानृसिंहभक्तस्य वेदचूडागुरोर्यतेः ।

कृतिरेषा चिरं जीयात् पद्यैर्द्वादशभिर्युता ॥

१३

श्रीमते श्रीवणशठकोप श्रीवेदान्तदेशिकयतीन्द्र

महादेशिकाय नमः

- நமோ நமோ ஜானகீஸ லக்ஷ்மணாப்யாம் நமோ நம: |
 நமோ நமோநந்தஸுதாமூர்த்தயே ச நமோ நம: || 8
- நமோ நமோ ந்ருஸிம்ஹாதரி ஸ்ரீமூர்த்திப்யோ நமோ நம: |
 நமோ நமோ விஷ்ணுபாத ஸடாரிப்யாம் நமோ நம: || 9
- நமோ நமோநீகநாதஸடஜித்ப்யாம் நமோ நம: |
 நமோ நமோ கலித்வம்ஸ யதீந்த்ராப்யாம் நமோ நம: || 10
- நமோ நமோ வேதசூடாகுரவேஸ்து நமோ நம: |
 நமோ நமோ வணஸடாரி யதீந்த்ராய நமோ நம: || 11
- நமோ நமஸ்ததாஜ்ஞப்த யதீந்த்ரேப்யோ நமோ நம: |
 நமோ நமோ வீரரக்வீட்யதீந்த்ராயநமோ நம: || 12
- ரமாந்ருஸிம்ஹ பக்தஸ்ய வேதசூடாகுரோர்யதே: |
 க்ருதிரேஷா சிரம் ஜீயாத் பத்யைர்த்வாதஸபிர்யுதா: || 13

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவணஸடகோப ஸ்ரீவேதாந்ததேஸிக யதீந்த்ர
 மஹாதேஸிகாய நம:

दशावतारस्तोत्रम्

यस्याभवत्..... शरणं प्रपद्ये ।
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

- देवो नः शुभमातनोतु दशधा निर्वर्तयन् भूमिकां
रङ्गे धामनि लब्ध निर्भर रसैरध्यक्षितो भावुकैः ।
यद्भावेषु पृथग्विधेष्वनुगुणान् भावान् स्वयं बिभ्रती
यद्भर्मेरिह धर्मिणी विहरते नानाकृतिर्नायिका ॥ १
- निर्मग्न श्रुति जाल मार्गण दशा दत्तक्षणैर्वीक्षणैः
अन्तस्तन्वदिवारविन्द गहनान्यौदन्वतीनामपाम् ।
निष्प्रत्यूह तरङ्ग रिङ्गण मिथः प्रत्यूढ पाथश्छटा-
डोलारोह सदोहलं भगवतो मात्स्यं वपुः पातु नः ॥ २
- अव्यासुर्भुवनत्रयीमनिभृतं कण्डूयनैरद्रिणा
निद्राणस्य परस्य कूर्म वपुषो निःश्वास वातोर्मयः ।
यद्विक्षेपण संस्कृतो दधिपयः प्रेङ्गोलपर्यङ्किका-
नित्यारोहण निर्वृतो विहरते देवः सहैव श्रिया ॥ ३
- गोपायेदनिशं जगन्ति कुहना पोत्री पवित्रीकृत-
ब्रह्माण्डः प्रलयोर्मि घोष गुरुभिर्घोणारवैर्घुर्घुरैः ।
यदंष्ट्राङ्कुर कोटि गाढ घटना निष्कम्प नित्य स्थितिः
ब्रह्म स्तम्बमसौदसौ भगवती मुस्तेव विश्वंभरा ॥ ४
- प्रत्यादिष्ट पुरातन प्रहरण ग्रामः क्षणं पाणिजैः
अव्यात् त्रीणि जगन्त्यकुण्ठ महिमा वैकुण्ठ कण्ठीरवः ।

தயராவதார ஸ்தோத்ரம்

யஸ்யாபவத்..... ஸரணம் ப்ரபத்யே |

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிக கேஸரீ|

வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

தேவோ ந: சுபமாதநோது தசதா நிர்வர்த்தயந் பூமிகாம்
ரங்கே தாமநி லப்த நிர்ப்பரரஸைரத்யக்ஷிதோ பாவுகை: |
யத்பாவேஷு ப்ருதக்விதேஷ்வநுகுணாந் பாவாந் ஸ்வயம் பிப்ரதீ
யத்தர்மமரீஹ தர்மிணீ விஹரதே நாநாக்ருதிர் நாயிகா || 1

நிர்மகந் ச்ருதி ஜால மார்கண தசா-தத்த க்ஷணைர் வீக்ஷணை:
அந்தஸ் தந்வதிவாரவிந்த கஹநாந்யெளதந்வதீநாமபாம் ||
நிஷ்ப்ரத்யூஹ தரங்க ரிங்கண மித: ப்ரத்யூட பாதஸ் சடா-
டோலாரோஹ ஸதோஹலம் பகவதோ மாத்ஸ்யம் வபு: பாது ந: ||2

அவ்யாஸுர் புவந த்ரயீமநிப்ருதம் கண்ரீயநைரத்ரிணா
நித்ராணஸ்ய பரஸ்ய கூர்ம் வபுஷோ நி:ஸ்வாஸ வாதோர்மய: |
யத் விக்ஷேபண ஸம்ஸ்க்ருதோததிபய: ப்ரேங்க்கோல பர்யங்கிகா-
நித்யாரோஹண நிர்வ்ருதோ விஹரதே தேவ:ஸஹைவ ஸ்ரீயா || 3

கோபாயேத் அநிசம் ஜகந்தி குஹநா போதரீ பவிதரீக்ருத
ப்ரஹ்மாண்ட: ப்ரளயோர்மி கோஷ குருபிர்கோணாரவைர்குர்க்குரை: ||
யத் தம்ஷ்ட்ராங்குர கோடி காட கடநா நிஷ்கம்ப நித்ய ஸ்த்திதி:
ப்ரஹ்ம ஸ்தம்பமஸௌத் அஸௌ பகவதீ முஸ்தேவ விஸ்வம்பரா || 4

ப்ரத்யாதிஷ்ட புராதந ப்ரஹ்ரணக்ராம: க்ஷணம் பாணிஜை:
அவ்யாத் தரீணி ஜகந்த்யகுண்ட்ட மஹிமா வைகுண்ட்ட கண்டரவ: |

- यत्प्रादुर्भवंनादवन्ध्य जठरा यादृच्छिकाद् वेधसां
या काचित् सहसा महासुर गृह स्थूणा पितामहभूत् ॥ ५
- ब्रीडा विद्ध वदान्य दानव यशो नासीर धाटी भटः
त्रैयक्षं मकुटं पुनन्नवतु नस्त्रैविक्रमो विक्रमः ।
यत्प्रस्ताव समुच्छ्रित ध्वज पटी वृत्तान्त सिद्धान्तिभिः
स्रोतोभिः सुरसिन्धुरष्टसु दिशा सौधेषु दोधूयते ॥ ६
- क्रोधाग्निं जमदग्नि पीडन भवं संतर्पयष्यिन् क्रमात्
अक्षत्रामपि सन्ततक्ष य इमां त्रिः सप्त कृत्वः क्षितिम् ।
दत्त्वा कर्मणि दक्षिणां क्वचन तामास्कन्द्य सिन्धुं वसन्
अब्रह्मण्यमपाकरोतु भगवानाब्रह्म कीटं मुनिः ॥ ७
- पारावार पयो विशोषण कला पारीण कालानल-
ज्वाला जाल विहार हारि विशिख व्यापार घोर क्रमः ।
सर्वावस्थ सकृत्प्रपन्न जनता संरक्षणैक व्रती
धर्मो विग्रहवानधर्म विरतिं धन्वी स तन्वीत नः ॥ ८
- फक्कत्कौरव पट्टण प्रभृतयः प्रास्त प्रलम्बादयः
तालाङ्कस्य तथाविधा विहतयस्तन्वन्तु भद्राणि नः ।
क्षीरं शर्करयेव याभिरपृथग्भूताः प्रभूतैर्गुणैः
आकौमारकमस्वदन्त जगते कृष्णस्य ताः केलयः ॥ ९
- नाथायैव नमः पदं भवतु नश्चित्रैश्चरित्रक्रमैः
भूयोभिर्भुवनान्यमूनि कुहना गोपाय गोपायते ।
कालिन्दी रसिकाय कालिय फणि स्फार स्फटा वाटिका-
रङ्गोत्सङ्ग विशङ्क चंक्रम धुरा पर्याय चर्यायते ॥ १०

யத் ப்ராதூர்ப்பவநாதவந்த்ய ஜடரா யாத்ருச்சிகாத் வேதஸாம்
யா காசித் ஸஹஸா மஹாஸூரக்ருஹஸ்த்தூணா பிதாமஹ்யபூத் || 5

வ்ரீடா வித்த வதாந்ய தாநவ யசோ நாஸீர தாட பட:
த்ரையக்ஷம் மகுடம் புநந்வது நஸ்த்ரைவிக்ரமோ விக்ரம: |
யத் ப்ரஸ்தாவ ஸமுச்சரித த்வஜு பட வ்ருத்தாந்த ஸித்தாந்திபி:
ஸ்ரோதோபி:ஸூரஸிந்துரஷ்டஸு திசா ஸௌதேஷு தோதூயதே || 6

க்ரோதாக்கநிம் ஜமதக்நி பீடந பவம் ஸந்தர்ப்பயிஷ்யந் க்ரமாத்
அக்ஷத்த்ராமபி ஸந்ததக்ஷ ய இமாம் த்ரிஸ்ஸப்த க்ருத்வ: க்ஷிதிம் |
தத்த்வா கர்மணி தக்ஷிணாம் க்வசந தாம் ஆஸ்கந்த்ய ஸிந்தும் வஸந்
அப்ரஹ்மண்யமபாகரோது பகவாந் ஆப்ரஹ்மகீடம் முநி: || 7

பாராவாரபயோ விசோஷண கலா பாரீண காலாநல-
ஜ்வாலா ஜால விஹார ஹாரி விசிக வ்யாபார கோர க்ரம: |
ஸர்வாவஸ்த்த ஸக்ருத் ப்ரபந்ந ஜநதா ஸம்ரக்ஷணைக வ்ரதீ
தர்மோ விக்ரஹவாந் அதர்ம விரதிம் தந்வீ ஸ தந்வீத ந: || 8

பக்கத் கௌரவ பட்டண ப்ரப்ருதய: ப்ராஸ்த ப்ரலம்பாதய:
தாலாங்கஸ்ய ததாவிதா விஹ்ருதயஸ்தந்வந்து பத்ராணி ந: |
க்ஷீரம் சர்க்கரயேவ யாபிரப்ருதக் பூதா: ப்ரபூதைய்குணை:
ஆகௌமாரகமஸ்வதந்த ஜகதே க்ருஷ்ணஸ்ய தா: கேளய: || 9

நாதாயைவ நம: பதம் பவது ந: சித்ரை: சரித்ர க்ரமை:
பூயோபிர்புவநாந்யமூநி குஹநா கோபாய கோபாயதே |
காளிந்தீ ரஸிகாய காளியபணி ஸ்ப்பார ஸ்ப்படா வாடிகா
ரங்கோத்ஸங்க விசங்க சங்க்ரம தூரா பர்யாய சர்யாயதே || 10

भाविन्या दशया भवन्निह भव ध्वंसाय नः कल्पतां
कल्की विष्णुयशस्सुतः कलि कथा कालुष्य कूलंकषः ।
निःशेष क्षत कण्टके क्षितितले धारा जलौघैर्ध्रुवं
धर्म कार्तयुगं प्ररोहयति यन्निस्त्रिंश धाराधरः ॥

११

इच्छा मीन विहार कच्छप महा पोत्रिन् यदृच्छा हरे
रक्षा वामन रोष राम करुणा काकुत्स्थ हेला हलिन् ।
क्रीडा वल्लुव कल्क वाहन दशा कल्किन्निति प्रत्यहं
जल्पन्तः पुरुषाः पुनन्ति भुवनं पुण्यौघ पण्यापणाः ॥

१२

विद्योदन्वति वेङ्कटेश्वरकवौ जातं जगन्मङ्गळं
देवेशस्य दशावतार विषयं स्तोत्रं विवक्षेत यः ।
वक्त्रे तस्य सरस्वती बहुमुखी भक्तिः परा मानसे
शुद्धिः कापि तनौ दिशासु दशसु ख्यातिः शुभा जृम्भते ॥

१३

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

वादिद्विपशिरोभङ्ग पञ्चानन पराक्रमः ।
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः चिरं विजयतां भुवि ॥
श्रीरामानुजसिद्धान्तनिर्धारणधुरंधरः ।
आदिवणशठकोपाख्ययतीन्द्रो जयतात् भुवि ॥

श्रीमते श्री लक्ष्मीनृसिंह दिव्य पादुका सेवक
श्रीवण् शठकोप श्री नारायण यतीन्द्र महादेशिकाय नमः ॥
श्रीवण्शठकोप श्री रङ्गनाथ यतीन्द्रमहादेशिकाय नमः ॥

பாவிந்யா தஸயா பவந் நிறு பவ த்வம்ஸாய ந: கல்பதாம்
கல்கீ விஷ்ணுயஸ: ஸுத: கலி கதா காலுஷ்ய கூலங்கஷ: |
நிஸ்சேஷ க்ஷத கண்டகே க்ஷிதி தலே தாரா ஜலௌகைகாத்த்ருவம்
தர்மம் கார்த்தயுகம் ப்ரரோஹயதி யந்நிஸ்த்ரிம்ஸ தாராதர: || 11

இச்சா மீந விஹார கச்சப மஹா போத்ரிந் யத்ருச்சா ஹரே
ரக்ஷா வாமந ரோஷ ராம கருணா காகுத்ஸ்த்த ஹேலா ஹலிந் |
கரீடா வல்லவ கல்க வாஹந தசா கல்கிந் நிதி ப்ரத்யஹம்
ஜல்பந்த: புருஷா: புநந்தி புவநம் புண்யௌக பண்யாபணா: || 12

வித்யோதந்வதி வேங்கடேஸ்வர கவௌ ஜாதம் ஜகந் மங்களம்
தேவேஸஸ்ய தஸாவதார விஷயம் ஸ்தோத்ரம் விவக்ஷேத ய: |
வக்த்ரே தஸ்ய ஸரஸ்வதீ பஹுமுகீ பக்தி: பரா மாநஸே
ஸுத்தி: காபி தநௌ திஸாஸு தஸஸு க்க்யாதி: சுபா ஜ்ஞும்பதே || 13

கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாண குணஸாலினே |
ஸ்ரீமதே வேங்கடேஸாய வேதாந்த குரவே நம: ||

வாதித்விபஸிரோபங்க பஞ்சாநந பராஶ்ரம: |
ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: சிரம் விஜயதாம் புவி ||

ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தாந்த நிர்த்தாரண துரந்தர:
ஆதிவண்ஸடகோபாக்க்ய யதீந்த்ரோ ஜயதாத் புவி ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக
ஸ்ரீவண்ஸடகோப ஸ்ரீநாராயணயதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:
ஸ்ரீவண் ஸடகோப ஸ்ரீரங்கநாத யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

பாகம் 2

மாலை

**பாநக ஆராதந காலத்தில்
அநுஸந்தாந க்ரமம்**

श्रीविष्णवे परमात्मने नमः

श्रीविष्णुसहस्रनामस्तोत्रम्

१

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।
प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १

यस्य द्विरदवक्त्राद्याः पारिषद्याः परश्शतम् ।
विघ्नं निघ्नन्ति सततं विष्वक्सेनं तमाश्रये ॥ २

व्यासं वसिष्ठनम्रारं शक्तेः पौत्रमकल्मषम् ।
पराशरात्मजं वन्दे शुकतातं तपोनिधिम् ॥ ३

व्यासाय विष्णुरूपाय व्यासरूपाय विष्णवे ।
नमो वै ब्रह्मनिधये वासिष्ठाय नमो नमः ॥ ४

अविकाराय शुद्धाय नित्याय परमात्मने ।
सदैकरूपरूपाय विष्णवे सर्वजिष्णवे ॥ ५

यस्य स्मरणमात्रेण जन्मसंसारबन्धनात् ।
विमुच्यते नमस्तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ ६

ओं नमो विष्णवे प्रभविष्णवे ॥

२

श्रीवैशम्पायन उवाच -

श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावनानि च सर्वशः ।
युधिष्ठिरः शान्तनवं पुनरेवाभ्यभाषत ॥ १

ஸ்ரீ விஷ்ணவே பரமாத்மநே நம:

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரம்

1

ஸூக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஸஸிவர்ணம் சதுர்புஜம் |
ப்ரஸந்நவதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்நோபஸாந்தயே || 1

யஸ்ய த்விரதவக்த்ராத்யா: பாரிஷத்யா: பரஸ்சதம் |
விக்நம் நிக்நந்தி ஸததம் விஷ்வக்ஸேநம் தமாஸ்ரயே || 2

வ்யாஸம் வஸிஷ்டநப்தாரம் ஸக்தே: பௌத்ரமகல்மஷம் |
பராஸராத்தமஜம் வந்தே ஸூகதாதம் தபோநிதிம் || 3

வ்யாஸாய விஷ்ணுரூபாய வ்யாஸரூபாய விஷ்ணவே |
நமோ வை ப்ரஹ்மநிதயே வாஸிஷ்டாய நமோ நம: || 4

அவிகாராய ஸூத்தாய நித்யாய பரமாத்மநே |
ஸதைகரூபரூபாய விஷ்ணவே ஸர்வ ஜிஷ்ணவே || 5

யஸ்ய ஸ்மரணமாத்ரேண ஜன்மஸம்ஸாரபந்தநாத் |
விமுச்யதே நமஸ்தஸ்மை விஷ்ணவே ப்ரபவிஷ்ணவே ||

ஓம் நமோ விஷ்ணவே ப்ரபவிஷ்ணவே ||

2

ஸ்ரீ வைஸம்பாயந உவாச -

ஸ்ருத்வாதர்மாநஸேஷேண பாவநாநி ச ஸர்வஸ: |
யுதிஷ்டிர: ஸாந்தநவம் புநரேவாப்யபாஷத || 1

युधिष्ठिर उवाच-

किमेकं दैवतं लोके किं वाऽप्येकं परायणम् ।
स्तुवन्तः कं कमर्चन्तः प्राप्नुयुर्मानवाश्शुभम् ॥
को धर्मः सर्वधर्माणां भवतः परमो मतः ।
किं जपन् मुच्यते जन्तुर्जन्मसंसारबन्धनात् ॥

श्रीभीष्म उवाच -

जगत्प्रभुं देवदेवमनन्तं पुरुषोत्तमम् ।
स्तुवन्नामसहस्रेण पुरुषः सततोत्थितः ॥
तमेव चार्चयन्नित्यं भक्त्या पुरुषमव्ययम् ।
ध्यायन् स्तुवन्नमस्यंश्च यजमानस्तमेव च ॥
अनादिनिधनं विष्णुं सर्वलोकमहेश्वरम् ।
लोकाध्यक्षं स्तुवन्नित्यं सर्वदुःखातिगो भवेत् ॥
ब्रह्मण्यं सर्वधर्मज्ञं लोकानां कीर्तिवर्धनम् ।
लोकनाथं महद्भूतं सर्वभूतभवोद्भवम् ॥
एष मे सर्वधर्माणां धर्मोऽधिकतमो मतः ।
यद्भक्त्या पुण्ड्रीकाक्षं स्तवैरर्चयन्नरः सदा ॥
परमं यो महत्तेजः परमं यो महत्तपः ।
परमं यो महद्ब्रह्म परमं यः परायणम् ॥
पवित्राणां पवित्रं यो मङ्गलानां च मङ्गलम् ।
दैवतं देवतानां च भूतानां योऽव्ययः पिता ॥
यतः सर्वाणि भूतानि भवन्त्यादियुगागमे ।
यस्मिंश्च प्रलयं यान्ति पुनरेव युगक्षये ॥

யுதிஷ்டிர உவாச –

கிமேகம் தைவதம் லோகே கிம் வாய்யேகம் பராயணம் ।
ஸ்துவந்த: கம் கமர்ச்சந்த: ப்ராப்ந்யுர்மாநவாஸ்ப் ஸூபம்: ॥

கோ தர்ம: ஸர்வ தர்மாணாம் பவத: பரமோ மத: ।
கிம் ஜபந் முச்யதே ஜந்தூர்ஜந்மஸம்ஸார பந்தநாத் ॥

ஸ்ரீ பீஷ்ம உவாச –

ஜகத்ப்ரபும் தேவதேவம் அநந்தம் புருஷோத்தமம் ।
ஸ்துவந் நாமஸஹஸ்ரேண புருஷ: ஸததோத்தித: ॥

தமேவ சார்ச்சயந்நித்யம் பக்த்யா புருஷமவ்யயம் ।
த்யாயந் ஸ்துவந் நமஸ்யம்ஸ்ச யஜமாநஸ்தமேவ ச ॥

அநாதிநிதநம் விஷ்ணும் ஸர்வலோகமஹேஸ்வரம் ।
லோகாத்யக்ஷம் ஸ்துவந் நித்யம் ஸர்வது: காதிகோ பவேத் ॥

ப்ரஹ்மண்யம் ஸர்வதர்மஜ்ஞம் லோகாநாம் கீர்த்திவர்தநம் ।
லோகநாதம் மஹத்பூதம் ஸர்வபூதபவோத்பவம் ॥

ஏஷ மே ஸர்வதர்மாணாம் தர்மோதி கதமோ மத: ।
யத் பக்த்யா புண்டரீகாக்ஷம் ஸ்தவைரர்ச்சேந்நரஸ்ஸதா ॥

பரமம் யோ மஹத்தேஜ: பரமம் யோ மஹத்தப: ।
பரமம் யோ மஹத்ப்ரஹ்ம பரமம் ய: பராயணம் ॥

பவித்ராணாம் பவித்ரம் யோ மங்களாநாம் ச மங்களம் ।
தைவதம் தேவதாநாம் சபூதாநாம் யோ஽வ்யய: பிதா ॥

யத: ஸர்வாணி பூதாநி பவந்த்யாதியுகாகமே ।
யஸ்மிம்ஸ்ச ப்ரளயம் யாந்தி புந்ரேவ யுகக்ஷயே ॥

तस्य लोकप्रधानस्य जगन्नाथस्य भूपते ।
विष्णोर्नामसहस्रं मे शृणु पापभयापहम् ॥
यानि नामानि गौणानि विख्यातानि महात्मनः ।
ऋषिभिः परिगीतानि तानि वक्ष्यामि भूतये ॥
ऋषिर्नाम्नांसहस्रस्य वेदव्यासो महा मुनिः ।
छन्दोऽनुष्टुप् तथा देवो भगवान् देवकीसुतः ॥
अमृतांशूद्भवो बीजं शक्तिर्देवकिनन्दनः ।
त्रिसामा हृदयं तस्य शान्त्यर्थे विनियुज्यते ॥
विष्णुं जिष्णुं महाविष्णुं प्रभविष्णुं महेश्वरम् ।
अनेकरूपदैत्यान्तं नमामि पुरुषोत्तमम् ॥
अस्य श्रीविष्णोर्दिव्यसहस्रनामस्तोत्र
महामन्त्रस्य-
श्रीवेदव्यासो भगवान् ऋषिः ।
अनुष्टुप् छन्दः ।
श्रीमहाविष्णुः परमात्मा श्रीमन्नारायणो देवता ।
अमृतांशूद्भवो भानुरिति बीजम् ।
देवकीनन्दनः स्रष्टेति शक्तिः ।
उद्भवः क्षोभणो देव इति परमो मन्त्रः ।
शङ्खभृन्नन्दकी चक्रीति कीलकम् ।
शार्ङ्गधन्वा गदाधर इत्यस्त्रम् ।
रथाङ्गपाणिरक्षोभ्य इति नेत्रम् ।
त्रिसामा सामगः सामेति कवचम् ।

தஸ்ய லோகப்ரதாநஸ்ய ஜகந்நாதஸ்ய பூபதே |
 விஷ்ணோர்நாமஸஹஸ்ரம் மே ஸ்ருணு பாபய்யாபஹம் ||
 யாநி நாமாநி கௌணாநி விக்யாதாநி மஹாத்தமந: |
 ருஷிபி: பரிகீதாநி தாநி வக்ஷ்யாமி பூதயே ||
 ருஷிர்நாம்நாம் ஸஹஸ்ரஸ்ய வேதவ்யாஸோ மஹாமுநி: |
 சந்தோந்ருஷ்டுப் ததா தேவோ பகவாந் தேவகீஸுத: ||
 அம்ருதாம்ஸூத்பவோ பீஜம் ஸக்திர் தேவகிநந்தந: |
 த்ரிஸாமா ஹ்ருதயம் தஸ்ய ஸாந்த்யர்தே விநியுஜ்யதே ||
 விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் மஹாவிஷ்ணும் ப்ரபவிஷ்ணும் மஹேஸ்வரம் |
 அநேகரூபதைத்யாந்தம் நமாமி புருஷோத்தமம் ||
 அஸ்ய ஸ்ரீ விஷ்ணோர் திவ்ய ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ர
 மஹாமந்த்ரஸ்ய—
 ஸ்ரீ வேதவ்யாஸோ பகவாந் ருஷி: |
 அநுஷ்டுப் சந்த: |
 ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு: பரமாத்மா ஸ்ரீமந் நாராயணோ தேவதா |
 அம்ருதாம்ஸூத்பவோ பாநுரிதி பீஜம் |
 தேவகீநந்தந: ஸ்ரஷ்டேதி ஸக்தி: |
 உத்பவ : க்ஷோபணோ தேவ இதி பரமோ மந்த்ர: |
 சங்கப்ருந்நந்தகீ சக்ரீதி கீலகம் |
 ஸார்ங்கதந்வா கதாதர இத்யஸ்த்ரம் |
 ரதாங்கபாணிரக்ஷோப்ய இதி நேத்ரம் |
 த்ரிஸாமா ஸாமக: ஸாமேதி கவசம் |

आनन्दं परब्रह्मेति योनिः ।

ऋतुः सुदर्शनः काल इति दिग्बन्धः ।

श्रीविश्वरूप इति ध्यानम् ।

श्रीमहाविष्णुप्रीत्यर्थे श्रीसहस्रनामजपे विनियोगः ।

ध्यानम्

क्षीरोदन्वत्प्रदेशे शुचिमणिविलसत्सैकते मौक्तिकानां
मालाक्लृप्तासनस्थः स्फटिकमणिनिभैर्मौक्तिकैर्मण्डिताङ्गः ।

शुभ्रैरभ्रैरदभ्रैरुपरिविरचितैर्मुक्तपीयूषवर्षै-

रानन्दी नः पुनीयादरिनठिनगदाशङ्खपाणिर्मुकुन्दः ॥

भूःपादौ यस्य नाभिर्वियदसुरनिलश्चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे
कर्णावाशाः शिरो द्यौर्मुखमपि दहनो यस्य वास्तेयमब्धिः ।

अन्तःस्थं यस्य विश्वं सुरनरखगगोभोगिगन्धर्वदैत्यै-

श्चित्रं रंरम्यते तं त्रिभुवनवपुषं विष्णुमीशं नमामि ॥

शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशं

विश्वाधारं गगनसदृशं मेघवर्णं शुभाङ्गम् ।

लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिहृद् ध्यानगम्यं

वन्दे विष्णुं भवभयहरं सर्वलोकैकनाथम् ॥

मेघश्यामं पीतकौशेयवासं

श्रीवत्साङ्गं कौस्तुभोद्भासिताङ्गम् ।

पुण्योपेतं पुण्डरीकायताक्षं

विष्णुं वन्दे सर्वलोकैकनाथम् ॥

ஆநந்தம் பரப்ரஹ்மேதி யோநி: ।

ருது: ஸுதர்ஸந: கால இதி திக்பந்த:।

ஸ்ரீவிஸ்வரூப இதி த்யாநம் ।

ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணு ப்ரீத்யர்த்தே ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாமஜபே விநியோக: ॥

த்யாநம்

க்ஷீரோதந்வத்ப்ரதேஸே ஸுசிமணிவிலஸத் ஸைகதே மௌக்திகாநாம்
மாலாக்லுப்தாஸநஸ்த: ஸ்படிகமணி நிபைர் மௌக்திகைர்மண்டிதாங்க:।
ஸுப்ரைரப்ரை ரதப்ரை ரூபரி விரசிதைர் முக்தபீயூஷவர்ஷை:
ஆநந்தீ ந: புநீயாதரிநளிநகதா ஸங்கபாணிர் முகுந்த: ॥

பூ: பாதௌ யஸ்ய நாபிர் வியதஸுரநிலஸ் சந்தஸூர்யௌ ச நேத்ரே
கர்ணாவாஸா ஸ்ரோத்யௌர்முகமபி தஹநோ யஸ்ய வாஸ்தேயமப்தி:।
அந்தஸ்தம் யஸ்ய விஸ்வம் ஸுர நரகககோ போகிகந்தர்வ தைத்யை:
சித்ரம் ரம்ரம்யதே தம் த்ரிபுவந வபுஷம் விஷ்ணுமீஸம் நமாமி ॥

ஸாந்தாகாரம் புஜகஸயநம் பத்மநாபம் ஸுரேஸம் ।
விஸ்வாதாரம் ககநஸத்ரூஸம் மேகவர்ணம் ஸுபாங்கம் ॥
லக்ஷ்மீகாந்தம் கமலநயநம் யோகிஹ்ருத் த்யாநகம்யம் ।
வந்தே விஷ்ணும் பவபயஹரம் ஸர்வலோகைக நாதம் ॥

மேகஸ்யாமம் பீதகௌஸேயவாஸம்

ஸ்ரீவத்ஸாங்கம் கௌஸ்துபோத்பாஸிதாங்கம் ।

புண்யோபேதம் புண்டரீகாயதாக்ஷம்

விஷ்ணும் வந்தே ஸர்வலோகைகநாதம் ॥

सशङ्खचक्रं सकिरीटकण्डलं
सपीतवस्त्रं सरसीरुहेक्षणम् ।
सहारवक्षःस्थलशोभिकौस्तुभं
नमामि विष्णुं शिरसा चतुर्भुजम् ॥

छायायां पारिजातस्य हेमसिंहासनोपरि ।
आसीनमम्बुदश्याममायताक्षमलंकृतम् ॥
चन्द्राननं चतुर्बाहुं श्रीवत्साङ्कितवक्षसम् ।
रुक्मिणीसत्यभामाभ्यां सहितं कृष्णमाश्रये ॥

(नामसहस्रप्रारम्भः)

॥ ओं ॥ विश्वं विष्णुर्वषट्कारो भूतभव्यभवत्प्रभुः ।

भूतकृद् भूतभृद्भावो भूतात्मा भूतभावनः ॥

१

पूतात्मा परमात्मा च मुक्तानां परमा गतिः ।

अव्ययः पुरुषस्साक्षी क्षेत्रज्ञोऽक्षर एव च ॥

२

योगो योगविदां नेता प्रधानपुरुषेश्वरः ।

नारसिंहवपुः श्रीमान् केशवः पुरुषोत्तमः ॥

३

सर्वशशर्वशिवस्स्थाणुर्भूतादिर्निधिरव्ययः ।

सम्भवो भावनो भर्ता प्रभवः प्रभुरीश्वरः ॥

४

स्वयम्भूशशम्भुरादित्यः पुष्कराक्षो महास्वनः ।

अनादिनिधनो धाता विधाता धातुरुत्तमः ॥

५

अप्रमेयो हृषीकेशः पद्मनाभोऽमरप्रभुः ।

विश्वकर्मा मनुस्त्वष्टा स्थविष्ठस्थविरो ध्रुवः ॥

६

ஸபங்கசகர்ம் ஸகிரீடகுண்டலம்
 ஸபீதவஸ்தர்ம் ஸரஸீருஹேக்ஷணம் ।
 ஸஹாரவக்ஷஸ்ஸ்த்தலஸோபிகௌஸ்துபம்
 நமாமி விஷ்ணும் ஸிரஸா சதுர்புஜம் ॥

ச்சாயாயாம் பாரிஜாதஸ்ய ஹேமஸிம்ஹாஸநோபரி
 ஆஸீநமம்புதஸ்யாமம் ஆயதாக்ஷமலங்க்ருதம் ।
 சந்த்ராநநம் சதுர்பாஹும் ஸ்ரீவத்ஸாங்கிதவக்ஷஸம்
 ருக்மிணீஸத்யபாமாப்யாம் ஸஹிதம் க்ருக்ஷணமாஸ்ரயே॥

(ஸஹஸ்ரநாமம் தொடக்கம்)

ஓம்॥ விஸ்வம் விஷ்ணுர் வக்ஷட்காரோ பூதபவ்ய பவத்ப்ரபு:।
 பூதக்ருத் பூதப்ருத் பாவோ பூதாத்மா பூதபாவந: ॥ 1

பூதாத்மா பரமாத்மா ச முக்தாநாம் பரமா கதி: ।
 அவ்யய: புருக்ஷஸ்ஸாக்ஷீக்ஷேத்ரஜ்ஞோக்ஷர ஏவ ச ॥ 2

யோகோ யோகவிதாம் நேதா ப்ரதாநபுருக்ஷேஸ்வர: ।
 நாரஸிம்ஹவபு: ஸ்ரீமாந் கேஸவ: புருக்ஷோத்தம: ॥ 3

ஸர்வஸர்வஸர்வஸிவஸ்ஸ்தாணுர்பூதாதிர்நிதிரவ்யய: ।
 ஸம்பவோ பாவநோ பர்த்தா ப்ரபவ: ப்ரபுரீஸ்வர: ॥ 4

ஸ்வயம்பூஸ்ஸம்புராதித்ய: புக்ஷகராக்ஷோ மஹாஸ்வந: ।
 அநாதிநிதநோ தாதா விதாதா தாதுருத்தம: ॥ 5

அப்ரமேயோ ஹ்ருக்ஷீக்ஸேஸ: பத்மநாபோ஽மர்ப்ரபு: ।
 விஸ்வகர்மா மநுஸ்த்வக்ஷடா ஸ்தவிக்ஷட: ஸ்தவிரோத்ருவ: ॥

अग्राह्यशाश्वतः कृष्णो लोहिताक्षः प्रतर्दनः । प्रभूतस्त्रिककुद्धामपवित्रं मङ्गलं परम् ॥	७
ईशानः प्राणदः प्राणो ज्येष्ठश्श्रेष्ठः प्रजापतिः । हिरण्यगर्भो भूगर्भो माधवो मधुसूदनः ॥	८
ईश्वरो विक्रमी धन्वी मेधावी विक्रमः क्रमः । अनुत्तमो दुरार्धर्षः कृतज्ञः कृतिरात्मवान् ॥	९
सुरेशशरणं शर्म विश्वरेताः प्रजाभवः । अहस्संवत्सरो व्यालः प्रत्ययस्सर्वदर्शनः ॥	१०
अजस्सर्वेश्वरस्सिद्धः सिद्धिस्सर्वादिश्च्युतः । वृषाकपिरमेयात्मा सर्वयोगविनिस्सृतः ॥	११
वसुर्वसुमनास्सत्यस्समात्मा सम्मितस्समः । अमोघः पुण्डरीकाक्षो वृषकर्मा वृषाकृतिः ॥	१२
रुद्रो बहुशिरा बभ्रुर्विश्वयोनिश्शुचिश्रवाः । अमृतशशाश्वतस्स्थाणुरारोहो महातपाः ॥	१३
सर्वगः सर्वविद्भानुर्विष्वक्सेनो जनार्दनः । वेदो वेदविदव्यङ्गो वेदाङ्गो वेदवित्कविः ॥	१४
लोकाध्यक्षस्सुराध्यक्षो धर्माध्यक्षः कृताकृतः । चतुरात्मा चतुर्व्यूहश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः ॥	१५
भ्राजिष्णुर्भोजनं भोक्ता सहिष्णुर्जगदादिजः । अनघो विजयो जेता विश्वयोनिः पुनर्वसुः ॥	१६
उपेन्द्रो वामनः प्रांशुरमोघश्शुचिरूर्जितः । अतीन्द्रस्सङ्ग्रहस्सर्गो धृतात्मा नियमो यमः ॥	१७

அக்ராஹ்யஸ்பாஸ்வத: க்ருஷ்ணோ லோஹிதாக்ஷ: ப்ரதர்தந: |
ப்ரபூதஸ் த்ரிககுத்தாம பவித்ரம் மங்களம் பரம் || 7

ஈஸாந: ப்ராணத: ப்ராணோ ஜ்யேஷ்டஸ்ப்ரேஷ்ட: ப்ரஜாபதி: |
ஹிரண்யகர்ப்போ பூகர்ப்போ மாதவோ மதுஸூதந: || 8

ஈஸ்வரோ விக்ரமீ தந்வீ மேதாவீ விக்ரம: க்ரம: |
அநுத்தமோ துராதர்ஷ: க்ருதஜ்ஞ: க்ருதிராத்மவாந் || 9

ஸுரேஸு ஸ்பரணம் ஸர்ம விஸ்வரேதா: ப்ரஜாபவ: |
அஹஸ் ஸம்வத்ஸரோ வ்யாள: ப்ரத்யயஸ் ஸர்வதர்ஸந: || 10

அஜஸ் ஸர்வேஸ்வரஸ் ஸித்தஸ் ஸித்திஸ் ஸர்வாதிரச்யுத: |
வ்ருஷாகபிரமேயாத்மா ஸர்வயோக விநிஸ்ஸ்ருத: || 11

வஸூர் வஸுமநாஸ் ஸத்யஸ் ஸமாத்மா ஸம்மிதஸ்ஸம: |
அமோக: புண்டரீகாக்ஷோ வ்ருஷகர்மா வ்ருஷாக்ருதி: || 12

ருத்ரோ பஹுஸிரா பப்ருர் விஸ்வயோநிஸ்ப் ஸுசிஸ்ப்ரவா: |
அம்ருதஸ்ப் ஸாஸ்வதஸ் ஸ்தாணூர் வராரோஹோ மஹாதபா: || 13

ஸர்வகஸ் ஸர்வித்பாநூர் விஷ்வக்ஸேநோ ஜநார்தந: |
வேதோ வேதவிதவ்யங்கோ வேதாங்கோ வேதவித் கவி: || 14

லோகாத்யக்ஷஸ் ஸுராத்யக்ஷோ தர்மாத்யக்ஷ: க்ருதாக்ருத: |
சதுராத்மா சதுர்வ்யூஹஸ்ப் சதுர்தம்ஷ்டர்ஸ்ப் சதுர்புஜ: || 15

ப்ராஜிஷ்ணூர்ப்போஜநம் போக்தா ஸஹிஷ்ணூர்ஜகதாதிஜ: |
அநகோ விஜயோ ஜேதா விஸ்வயோநி: புநர்வஸு: || 16

உபேந்த்ரோ வாமந: ப்ராமஸு: அமோகஸ்ப் ஸுசிஸ்ப்ரஜித: |
அதீந்த்ரஸ் ஸங்க்ரஹஸ் ஸர்கோ த்ருதாத்மா நியமோ யம: || 17

वेद्यो वैद्यस्सदायोगी वीरहा माधवो मधुः । अतीन्द्रियो महामायो महोत्साहो महाबलः ॥	१८
महाबुद्धिर्महावीर्यो महाशक्तिर्महाद्युतिः । अनिर्देश्यवपुः श्रीमान् अमेयात्मा महाद्रिधृतः ॥	१९
महेष्वासो महीभर्ता श्रीनिवासस्सतां गतिः । अनिरुद्धस्सुरानन्दो गोविन्दो गोविदां पतिः ॥	२०
मरीचिर्दमनो हंसस्सुपर्णो भुजगोत्तमः । हिरण्यनाभस्सुतपाः पद्मनाभः प्रजापतिः ॥	२१
अमृत्युस्सर्वदृक् सिंहस्सन्धाता सन्धिमान् स्थिरः । अजो दुर्मर्षणश्शास्ता विश्रुतात्मा सुरारिहा ॥	२२
गुरुर्गुरुतमो धाम सत्यस्सत्यपराक्रमः । निमिषोऽनिमिषस्त्रग्वी वाचस्पतिरुदारधीः ॥	२३
अग्रणीर्ग्रामणीः श्रीमान् न्यायो नेता समीरणः । सहस्रमूर्धा विश्वात्मा सहस्राक्षस्सहस्रपात् ॥	२४
आवर्तनो निवृत्तात्मा संवृतस्संप्रमर्दनः । अहस्संवर्तको वह्निरनिलो धरणीधरः ॥	२५
सुप्रसादः प्रसन्नात्मा विश्वसृग्विश्वभुग्विभुः । सत्कर्ता सत्कृतस्साधुर्जह्नुर्नारायणो नरः ॥	२६
असङ्ख्येयोऽप्रमेयात्मा विशिष्टश्शिष्टकृच्छुचिः । सिद्धार्थस्सिद्धसङ्कल्पः सिद्धिदस्सिद्धिसाधनः ॥	२७
वृषाही वृषभो विष्णुर्वृषपर्वा वृषोदरः । वर्धनो वर्धमानश्च विविक्तः श्रुतिसागरः ॥	२८

வேத்யோ வைத்யஸ் ஸதாயோகீ வீரஹா மாதவோ மது: |
அதீந்தரியோ மஹாமாயோ மஹோத்ஸாஹோ மஹாபல: || 18

மஹாபுத்திர் மஹாவீர்யோ மஹாஸக்திர் மஹாத்யுதி: |
அநிர்தேஸ்யவபு: ஸ்ரீமாநமேயாத்மா மஹாத்திரித்ருத் || 19

மஹேஷ்வாஸோ மஹிபர்த்தா ஸ்ரீநிவாஸஸ் ஸதாம் கதி: |
அநிருத்தஸ் ஸுராநந்தோ கோவிந்தோ கோவிதாம் பதி: || 20

மரீசீர் தமநோ ஹம்ஸஸ் ஸுபர்ணோ புஜகோத்தம: |
ஹிரண்யநாபஸ் ஸுதபா: பத்மநாப: ப்ரஜாபதி: || 21

அம்ருத்யஸர்வத்ருக் ஸிம்ஹஸ் ஸந்தாதாஸந்திமாந் ஸ்திர: |
அஜோதுர்மர்ஷணஸ் ஸாஸ்தா விஸ்ருதாத்மா ஸுராரிஹா || 22

குருர் குருதமோ தாம ஸத்யஸ் ஸத்யபராக்ராம: |
நிமிஷோநிமிஷஸ் ஸ்ரக்ஷீ வாசஸ்பதிருதாரதீ: || 23

அக்ரணீக்ராமணீஸ்ப் ஸ்ரீமாந் ந்யாயோ நேதா ஸமீரண: |
ஸஹஸ்ரமூர்தா விஸ்வாத்மா ஸஹஸ்ராக்ஷஸ் ஸஹஸ்ரபாத் || 24

ஆவர்த்தநோ நிவ்ருத்தாத்மா ஸம்வ்ருதஸ் ஸம்ப்ரமர்தந: |
அஹஸ்ஸம்வர்தகோ வஹ்நிரநிலோ தரணீதர: || 25

ஸுப்ரஸாத: ப்ரஸந்நாத்மா விஸ்வஸ்ருக் விஸ்வபுக் விபு: |
ஸத்கர்த்தா ஸதக்ருதஸ் ஸாதூர் ஜஹ்நூர் நாராயணோ நர: || 26

அஸங்க்யேயோப்ரமேயாத்மா விஸிஷ்டஸ்ப் ஸிஷ்டக்ருச் சுசி: |
ஸித்தார்த்தஸ் ஸித்தஸங்கல்பஸ் ஸித்திதஸ் ஸித்திஸாதந: || 27

வ்ருஷாஹீ வ்ருஷபோ விஷ்ணூர் வ்ருஷபர்வா வ்ருஷோதர: |
வர்த்தநோ வர்த்தமாநஸ்ச விவிக்தஸ்ப் ஸ்ருதிஸாகர: || 28

सुभुजो दुर्धरो वाग्मी महेन्द्रो वसुदो वसुः । नैकरूपो बृहद्रूपः शिपिविष्टः प्रकाशनः ॥	२९
ओजस्तेजो द्युतिधरः प्रकाशात्मा प्रतापनः । ऋद्धस्स्पष्टाक्षरो मन्त्रश्चन्द्रांशुर्भास्करद्युतिः ॥	३०
अमृतांशूद्भवो भानुश्शशबिन्दुस्सुरेश्वरः । औषधं जगतस्सेतुस्सत्यधर्मपराक्रमः ॥	३१
भूतभव्यभवन्नाथः पवनः पावनोऽनलः । कामहा कामकृत्कान्तः कामः कामप्रदःप्रभुः ॥	३२
युगादिकृद्युगावर्तो नैकमायो महाशनः । अदृश्यो व्यक्तरूपश्च सहस्रजिदनन्तजित् ॥	३३
इष्टोऽविशिष्टश्शिष्टेष्टः शिखण्डी नहुषो वृषः । क्रोधहा क्रोधकृत्कर्ता विश्वबाहुर्महीधरः ॥	३४
अच्युतः प्रथितः प्राणः प्राणदो वासवानुजः । अपान्निधिरधिष्ठानमप्रमत्तःप्रतिष्ठितः ॥	३५
स्कन्दस्स्कन्दधरो धुर्यो वरदो वायुवाहनः । वासुदेवो बृहद्भानुरादिदेवः पुरन्दरः ॥	३६
अशोकस्तारणस्तारः शूरः शौरिर्जनेश्वरः । अनुकूलः शतावर्तः पद्मी पद्मनिभेक्षणः ॥	३७
पद्मनाभोऽरविन्दाक्षः पद्मगर्भश्शरीभृत् । महर्द्धिर्ऋद्धो वृद्धात्मा महाक्षो गरुडध्वजः ॥	३८
अतुलश्शरभो भीमस्समयज्ञो हविर्हीरिः । सर्वलक्षणलक्षण्यो लक्ष्मीवान् समितिञ्जयः ॥	३९

ஸுபுஜோ துர்தரோ வாக்மீ மஹேந்த்ரோ வஸுதோ வஸு: |
நைகரூபோ ப்ருஹத்ரூபஸ் ஸிபவிஷ்ட: ப்ரகாஸந: || 29

ஓஜஸ்தேஜோத்யுதிதர: ப்ரகாஸாத்மா ப்ரதாபந: |
ருத்தஸ் ஸ்பஷ்டாக்ஷரோ மந்த்ரஸ் சந்த்ராம்ஸூர் பாஸ்கரத்யுதி: ||
அம்ருதாம்ஸூத்பவோ பாநுஸ்ப் ஸஸ்பிந்துஸ் ஸுரேஸ்வர: |
ஓளஷதம் ஜகதஸ்ஸேதுஸ் ஸத்யதர்மபராக்ரம: || 31

பூதபவ்யபவந்நாத: பவந: பாவநோநல: |
காமஹா காமக்ருத் காந்த: காம: காமப்ரத: ப்ரபு: || 32

யுகாதிக்ருத் யுகாவர்த்தோ நைகமாயோ மஹாஸந: |
அத்ரூஸ்யோ வ்யக்தரூபஸ்ச ஸஹஸ்ரஜிதந்தஜித் || 33

இஷ்டோவிஸிஷ்டஸ் ஸிஷ்டேஷ்ட ஸ்ஸிகண்ட நஹுஷோ வ்ருஷ: |
க்ரோதஹாக்ரோதக்ருத் கர்த்தா விஸ்வபாஹூர் மஹீதர: || 34

அச்யுத் : ப்ரதித: ப்ராண: ப்ராணதோ வாஸவாநுஜ: |
அபாம்நிதிரதிஷ்டாநம் அப்ரமத்த: ப்ரதிஷ்டித: || 35

ஸ்கந்தஸ்ஸ்கந்ததரோ துர்யோ வரதோ வாயுவாஹந: |
வாஸுதேவோ ப்ருஹத்பாநுராதிதேவ: புரந்தர: || 36

அஸோகஸ் தாரணஸ் தாரஸ்ப் ஸூரஸ்ப்ஸௌரிர் ஜநேஸ்வர: |
அநுகூலஸ்ப்தாவர்த்த: பத்மீ பத்மநிபேக்ஷண: || 37

பத்மநாபோரவிந்தாக்ஷ: பத்மகர்ப்பஸ்ப்ஸரீர்ப்ருத் |
மஹர்த்திர் ருத்தோ வ்ருத்தாத்மா மஹாக்ஷோ கருடத்வஜ: || 38

அதுலஸ்ப்ஸாரபோ பீமஸ்ஸமயஜ்ஞோ ஹவிர்ஹரி: |
ஸர்வலக்ஷணலக்ஷண்யோ லக்ஷ்மீவாந் ஸமிதிஞ்ஜய: || 39

विक्षरो रोहितो मार्गो हेतुर्दामोदरस्सहः । महीधरो महाभागो वेगवानमिताशनः ॥	४०
उद्भवः क्षोभणो देवः श्रीगर्भः परमेश्वरः । करणं कारणं कर्ता विकर्ता गहनो गुहः ॥	४१
व्यवसायो व्यवस्थानः संस्थानः स्थानदो ध्रुवः । परद्विः परमस्पष्टस्तुष्टः पुष्टश्शुभेक्षणः ॥	४२
रामो विरामो विरतो मार्गो नेयो नयोऽनयः । वीरशक्तिमतां श्रेष्ठो धर्मो धर्मविदुत्तमः ॥	४३
वैकुण्ठः पुरुषः प्राणः प्राणदः प्रणमः पृथुः । हिरण्यगर्भश्शत्रुघ्नो व्याप्तो वायुरधोक्षजः ॥	४४
ऋतुस्सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः । उग्रस्संवत्सरो दक्षो विश्रामो विश्वदक्षिणः ॥	४५
विस्तारः स्थावरस्थाणुः प्रमाणं बीजमव्ययम् । अर्थोऽनर्थो महाकोशो महाभोगो महाधनः ॥	४६
अनिर्विण्णः स्थविष्ठो भूर्धर्मयूपो महामखः । नक्षत्रनेमिर्नक्षत्री क्षमः क्षामस्समीहनः ॥	४७
यज्ञ इज्यो महेज्यश्च ऋतुस्सत्रं सतां गतिः । सर्वदर्शी निवृत्तात्मा सर्वज्ञो ज्ञानमुत्तमम् ॥	४८
सुव्रतस्सुमुखस्सूक्ष्मः सुघोषस्सुखदस्सुहृत् । मनोहरो जितक्रोधो वीरबाहुर्विदारणः ॥	४९

விஷ்ணுரோ ரோஹிதோ மார்கோ ஹேதுர் தாமோதரஸ்ஸஹ: |
மஹீதரோ மஹாபாகோ வேகவாநமிதாஸந: || 40

உத்பவ: சேஷாபணோ தேவஸ்ப் ஸ்ரீகர்ப்ப: பரமேஸ்வர: |
கரணம் காரணம் கர்த்தா விகர்த்தா கஹநோ குஹ: || 41

வ்யவஸாயோ வ்யவஸ்த்தாநஸ் ஸம்ஸ்த்தாநஸ் ஸ்த்தாநதோ த்ருவ:|
பார்த்தி: பரமஸ்பஷ்ட துஷ்ட: புஷ்டஸ்ப் ஸுபேஷண: || 42

ராமோ விராமோ விரதோ மார்கோ நேயோ நயோநய: |
வீரஸ்ப் ஸக்திமதாம் ஸ்ரேஷ்ட்டோ தர்மோ தர்மவிதுத்தம: || 43

வைகுண்ட: புருஷ ப்ராண: ப்ராணத: ப்ரணம: ப்ருது: |
ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ப் ஸத்ருக்நோ வ்யாப்தோ வாயுரதோக்ஷஜ: || 44

ருதுஸ் ஸுதர்ஸந: கால: பரமேஷ்ட்டே பரிக்ரஹ: |
உக்ரஸ் ஸம்வத்ஸரோ தக்ஷோ விஸ்ராமோ விஸ்வதக்ஷிண: || 45

விஸ்தாரஸ் ஸ்தாவரஸ்த்தாணு: ப்ரமாணம் பீஜமவ்யயம் |
அர்த்தோநர்த்தோ மஹாகோஸோ மஹாபோகோ மஹாதந: ||

அநிர்விண்ணஸ் ஸ்தவிஷ்ட்டோ பூர் தர்மயூபோ மஹாமக: |
நக்ஷத்ரநேமிர் நக்ஷத்ரீக்ஷம: க்ஷாமஸ் ஸமீஹந: || 47

யஜ்ஞ இஜ்யோ மஹேஜ்யஸ்ச க்ரதுஸ்ஸத்ரம் ஸதாம் கதி: |
ஸர்வதர்ஸீ நிவ்ருத்தாத்மா ஸர்வஜ்ஞோ ஜ்ஞாநமுத்தமம் || 48

ஸுவ்ரதஸ் ஸுமுகஸ் ஸலக்ஷமஸ் ஸுகோஷஸ் ஸுகதஸ் ஸுஹ்ருத் |
மநோஹரோ ஜிதக்ரோதோ வீரபாஹூர் விதாரண: || 49

स्वापनस्स्ववशो व्यापी नैकात्मा नैककर्मकृत् । वत्सरो वत्सलो वत्सी रत्नगर्भो धनेश्वरः ॥	५०
धर्मगुब्धर्मकृद्धर्मी सदक्षरमसत्क्षरम् । अविज्ञाता सहस्रांशुर्विधाता कृतलक्षणः ॥	५१
गभस्तिनेमिस्सत्तवस्थस्सिंहो भूतमहेश्वरः । आदिदेवो महादेवो देवेशो देवभृद्गुरुः ॥	५२
उत्तरो गोपतिर्गोप्ता ज्ञानगम्यः पुरातनः । शरीरभूतभृद्भोक्ता कपीन्द्रो भूरिदक्षिणः ॥	५३
सोमपोऽमृतपः सोमः पुरुजित्पुरुसत्तमः । विनयो जयः सत्यसंधो दाशार्हस्सान्त्वतां पतिः ॥	५४
जीवो विनयिता साक्षी मुकुन्दोऽमितविक्रमः । अम्भोनिधिरनन्तात्मा महोदधिशयोऽन्तकः ॥	५५
अजो महार्हस्स्वाभाव्यो जितामित्रः प्रमोदनः । आनन्दो नन्दनो नन्दस्सत्यधर्मा त्रिविक्रमः ॥	५६
महर्षिः कपिलाचार्यः कृतज्ञो मेदिनीपतिः । त्रिपदस्त्रिदशाध्यक्षो महाशृङ्गः कृतान्तकृत् ॥	५७
महावराहो गोविन्दस्सुषेणः कनकाङ्गदी । गुह्यो गभीरो गहनो गुप्तश्चक्रगदाधरः ॥	५८
वेधाः स्वाङ्गोऽजितः कृष्णो दृढः संकर्षणोऽच्युतः । वरुणो वारुणो वृक्षः पुष्कराक्षो महामनाः ॥	५९

ஸ்வாபநஸ் ஸ்வவஸோ வ்யாபீ நைகாத்மா நைகர்மக்ருத் |
வத்ஸரோ வத்ஸலோ வத்ஸீ ரத்நகர்ப்போ தநேஸ்வர: ||50

தர்மகுப் தர்மக்ருத் தர்மீ ஸதக்ஷரமஸதக்ஷரம் |
அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஸூர் விதாதா க்ருதலக்ஷண: || 51

கபஸ்திநேமிஸ் ஸத்வஸ்தஸ் ஸிம்ஹோ பூதமஹேஸ்வர: |
ஆதிதேவோ மஹாதேவோ தேவேஸோ தேவப்ருத்குரு: ||52

உத்தரோ கோபதிர் கோப்தா ஜ்ஞாநகமய: புராதந: |
ஸரீரபூதப்ருத் போக்தா கபீந்த்ரோ பூரிதக்ஷிண: || 53

ஸோமபோ஽ம்ருதபஸ் ஸோம: புருஜித் புருஸத்தம: |
விநயோ ஜயஸ் ஸத்யஸந்தோ தாஸார்ஹஸ் ஸாத்வதாம் பதி: ||

ஜீவோ விநயிதா ஸாக்ஷீ முகுந்தோ஽மிதவிக்ரம: |
அம்போநிதிரநந்தாத்மா மஹோத்திஸயோ஽ந்தக: || 55

அஜோ மஹார்ஹஸ் ஸ்வாபாவ்யோ ஜிதாமித்ர: ப்ரமோதந: |
ஆநந்தோ நந்தநோ நந்தஸ் ஸத்யதர்மா த்ரிவிக்ரம: || 56

மஹர்ஷி: கபிலாசார்ய: க்ருதஜ்ஞோ மேதிநீபதி: |
த்ரிபதஸ் த்ரிதஸாத்யக்ஷோ மஹாஸ்ருங்க: க்ருதாந்தக்ருத் || 57

மஹாவராஹோ கோவிந்தஸ் ஸுஷேண: கநகாங்கதீ |
குஹ்யோ கபீரோ கஹநோ குப்தஸ்சக்ரகதாதர: || 58

வேதாஸ் ஸ்வாங்கோ஽ஜித: க்ருஷ்ணோ த்ருடஸ் ஸங்கர்ஷணோ஽ச்யுத: |
வருணோ வாருணோ வ்ருக்ஷ: புஷ்கராக்ஷோ மஹாமநா: || 59

भगवान् भगहा नन्दी वनमाली हलायुधः । आदित्यो ज्योतिरादित्यः सहिष्णुर्गतिसत्तमः ॥	६०
सुधन्वा खण्डपरशुर्दारुणो द्रविणप्रदः । दिविस्पृक्सर्वदृग् व्यासो वाचस्पतिरयोनिजः ॥	६१
त्रिसामा सामगःसाम निर्वाणं भेषजं भिषक् । संन्यासकृच्छ्रमश्शान्तो निष्ठा शान्तिः परायणम् ॥	६२
शुभाङ्गशान्तिदस्त्राष्टा कुमुदः कुवलेशयः । गोहितो गोपतिर्गोप्ता वृषभाक्षो वृषप्रियः ॥	६३
अनिवर्ती निवृत्तात्मा संक्षेप्ता क्षेमकृच्छिवः । श्रीवत्सवक्षाः श्रीवासः श्रीपतिः श्रीमतां वरः ॥	६४
श्रीदः श्रीशः श्रीनिवासः श्रीनिधिः श्रीविभावनः । श्रीधरः श्रीकरः श्रेयः श्रीमाँल्लोकत्रयाश्रयः ॥	६५
स्वक्षः स्वङ्गः शतानन्दो नन्दिज्योतिर्गणेश्वरः । विजितात्मा विधेयात्मा सत्कीर्तिश्छिन्नसंशयः ॥	६६
उदीर्णः सर्वतश्चक्षुरनीशः शाश्वतस्थिरः । भूशयो भूषणो भूतिरशोकः शोकनाशनः ॥	६७
अर्चिष्मानर्चितः कुम्भो विशुद्धात्मा विशोधनः । अनिरुद्धोऽप्रतिरथः प्रद्युम्नोऽमितविक्रमः ॥	६८
कालनेमिनिहा शौरिः शूरः शूरजनेश्वरः । त्रिलोकात्मा त्रिलोकेशः केशवः केशिहा हरिः ॥	६९

பகவாந் பகஹா நந்தீ வநமாலீ ஹலாயுத: |

ஆதித்யோ ஜ்யோதிராதித்யஸ் ஸஹிஷ்ணுர் கதிஸத்தம: || 60

ஸுதந்வா கண்டபரஸூர் தாருணோ த்ரவிணப்ரத: |

திவிஸ்ப்ருக் ஸர்வத்ருக் வ்யாஸோ வாசஸ்பதி ரயோநிஜ: || 61

த்ரிஸாமா ஸாமகஸ் ஸாம நிர்வாணம் பேஷஜம் பிஷக் |

ஸந்யாஸக்ருச் சமஸ்சாந்தோ நிஷ்டா சாந்தி: பராயணம் || 62

ஸுபாங்கப் சாந்திதஸ் ஸ்ரஷ்டா குமுத: குவலேஸய: |

கோஹிதோ கோபதிர் கோப்தா வ்ருஷபாக்ஷோ வ்ருஷப்ரிய: || 63

அநிவர்த்தீ நிவ்ருத்தாத்மா ஸம்க்ஷேப்தா க்ஷேமக்ருச்சிவ: |

ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாப் ஸ்ரீவாஸப் ஸ்ரீபதிப் ஸ்ரீமதாம் வர: || 64

ஸ்ரீதப் ஸ்ரீஸப் ஸ்ரீநிவாஸப் ஸ்ரீநிதிப் ஸ்ரீவிபாவந: |

ஸ்ரீதரப் ஸ்ரீகரப் ஸ்ரீரேயப் ஸ்ரீமாந் லோகத்ரயாப்ஸ்ய: || 65

ஸ்வக்ஷஸ் ஸ்வங்கப் ஸதாநந்தோ நந்திர் ஜ்யோதிர்கணேஸ்வர: |

விஜிதாத்மா விதேயாத்மா ஸத்கீர்த்திப்ஸ்சிந்நஸம்ஸய: || 66

உதீர்ணஸ் ஸர்வதஸ்சக்ஷுரநீஸப் ஸாப்ஸ்வதஸ்ஸ்த்திர: |

பூஸயோ பூஷணோ பூதிரஸோகப் ஸோகநாஸந: || 67

அர்ச்சிஷ்மாநர்ச்சித: கும்போ விஸுத்தாத்மா விஸோதந: |

அநிருத்தோ஽ப்ரதிரத: ப்ரத்யும்நோ஽மிதவிக்ரம: || 68

காலநேமிநிஹா ஸௌரி: ஸௌரஸௌரஜநேஸ்வர: |

த்ரிலோகாத்மா த்ரிலோகேஸ: கேஸவ: கேஸிஹா ஹரி: || 69

कामदेवः कामपालः कामी कान्तः कृतागमः । अनिर्देश्यवपुर्विष्णुर्वीरोऽनन्तो धनंजयः ॥	७०
ब्रह्मण्यो ब्रह्मकृद्ब्रह्मा ब्रह्म ब्रह्मविवर्धनः । ब्रह्मविद् ब्राह्मणो ब्रह्मी ब्रह्मज्ञो ब्राह्मणप्रियः ॥	७१
महाक्रमो महाकर्मा महातेजा महोरगः । महाक्रतुर्महायज्वा महायज्ञो महाहविः ॥	७२
स्तव्यः स्वतप्रियः स्तोत्रं स्तुति(त) स्तोता रणप्रियः । पूर्णः पूरयिता पुण्यः पुण्यकीर्तिरनामयः ॥	७३
मनोजवस्तीर्थकरो वसुरेता वसुप्रदः । वसुप्रदो वासुदेवो वसुर्वसुमना हविः ॥	७४
सद्गतिः सत्कृतिः सत्ता सद्भूतिः सत्परायणः । शूरसेनो यदुश्रेष्ठः सन्निवासः सुयामुनः ॥	७५
भूतावासो वासुदेवः सर्वासुनिलयोऽनलः । दर्पहा दर्पदोऽदृमो दुर्धरोऽथापराजितः ॥	७६
विश्वमूर्तिर्महामूर्तिर्दीप्तमूर्तिरमूर्तिमान् । अनेकमूर्तिरव्यक्तः शतमूर्तिश्शताननः ॥	७७
एको नैकः सवः कः किं यत्तत्पदमनुत्तमम् । लोकबन्धुर्लोकनाथो माधवो भक्तवत्सलः ॥	७८
सुवर्णवर्णो हेमाङ्गो वराङ्गश्चन्दनाङ्गदी । वीरहा विषमशून्यो घृताशीरचलश्चलः ॥	७९

காமதேவ: காமபால: காமீ காந்த: க்ருதாகம: |

அநிர்தேய்யவபுர் விஷ்ணுர் வீரோநநந்தோ தநஞ்ஜய: || 70

ப்ரஹ்மண்யோ ப்ரஹ்மக்ருத் ப்ரஹ்மா ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிவர்த்தந: |
 ப்ரஹ்மவித் ப்ராஹ்மணோ ப்ரஹ்மீ ப்ரஹ்மஜ்ஞோ ப்ராஹ்மணப்ரிய: ||

மஹாக்ரமோ மஹாகர்மா மஹாதேஜா மஹோரக: |

மஹாக்ரதுர் மஹாயஜ்வா மஹாயஜ்ஞோ மஹாஹவி: || 72

ஸ்தவ்யஸ் ஸ்தவர்ப்ரியஸ் ஸ்தோத்ரம் ஸ்துதி(த) ஸ்தோதா ரணப்ரிய: |
 பூர்ண: பூரயிதா புண்ய: புண்யகீர்த்திரநாமய: || 73

மநோஜவஸ் தீர்த்தகரோ வஸுரேதா: வஸுப்ரத: |

வஸுப்ரதோ வாஸுதேவோ வஸுர் வஸுமநா ஹவி: || 74

ஸத்கதிஸ் ஸத்க்ருதிஸ் ஸத்தா ஸத்பூதிஸ் ஸத்பராயண: |
 ஸூரஸேநோ யதுஸ்ரேஷ்டஸ் ஸந்நிவாஸஸ் ஸுயாமுந: || 75

பூதாவாஸோ வாஸுதேவஸ் ஸர்வாஸுநிலயோநல: |

தர்பஹா தர்பதோந்ருப்தோ துர்தரோநாநபராஜித: || 76

விஸ்வமூர்த்திர் மஹாமூர்த்திர் தீப்தமூர்த்திரமூர்த்திமாந் |

அநேகமூர்த்தி ரவ்யக்தப் ஸதமூர்த்திப் ஸதாநந: || 77

ஏகோ நைகஸ் ஸ வ: க: கிம் யத் தத் பதமநுத்தமம் |

லோகபந்தூர் லோகநாதோ மாதவோ பக்தவத்ஸல: || 78

ஸுவர்ணவர்ணோ ஹேமாங்கோ வராங்கப் சந்தநாங்கதீ |

வீரஹா விஷமப் ஸூந்யோ க்ருதாஸீரசலஸ்சல: || 79

अमानी मानदो मान्यो लोकस्वामी त्रिलोकधृत् ।
सुमेधा मेधजो धन्यः सत्यमेधा धराधरः ॥

८०

तेजो वृषो द्युतिधरः सर्वशस्त्रभृतां वरः ।
प्रग्रहो निग्रहो व्यग्रो नैकशृङ्गो गदाग्रजः ॥

८१

चतुर्मूर्तिश्चतुर्बाहुश्चतुर्व्यूहश्चतुर्गतिः ।
चतुरात्मा चतुर्भावश्चतुर्वेदविदेकपात् ॥

८२

समावर्तो निवृत्तात्मा दुर्जयो दुरतिक्रमः ।
दुर्लभो दुर्गमो दुर्गो दुरावासो दुरारिहा ॥

८३

शुभाङ्गो लोकसारङ्गः सुतन्तुस्तन्तुवर्धनः ।
इन्द्रकर्मा महाकर्मा कृतकर्मा कृतागमः ॥

८४

उद्भवः सुन्दरः सुन्दो रत्ननाभः सुलोचनः ।
अर्को वाजसनिः शृङ्गी जयन्तः सर्वविज्जयी ॥

८५

सुवर्णबिन्दुरक्षोभ्यः सर्ववागीश्वरेश्वरः ।
महाहृदो महागर्तो महाभूतो महानिधिः ॥

८६

कुमुदः कुन्दरः कुन्दः पर्जन्यः पावनोऽनिलः ।
अमृताशोऽमृतवपुः सर्वज्ञः सर्वतोमुखः ॥

८७

सुलभः सुव्रतः सिद्धः शत्रुजिच्छत्रुतापनः ।
न्यग्रोधोदुम्बरोऽश्वत्थः चाणूरान्ध्रनिषूदनः ॥

८८

सहस्रार्चिः सप्तजिह्वः सप्तैधाः सप्तवाहनः ।
अमूर्तिरनघोऽचिन्त्यो भयकृद्भयनाशनः ॥

८९

அமாநீ மாநதோ மாந்யோ லோகஸ்வாமீ த்ரிலோகத்ருத் |
ஸுமேதா மேதஜோ தந்யஸ் ஸத்யமேதா தராதர: || 80

தேஜோவ்ருஷோ த்யுதிதரஸ் ஸர்வஸ்த்ரப்ருதாம் வர: |
ப்ரக்ரஹோ நிக்ரஹோ வ்யக்ரோ நைகஸ்ருங்கோ கதாக்ரஜ: ||

சதுர்மூர்த்திஸ் சதுர்பாஹுஸ் சதுர்வ்யூஹஸ் சதுர்கதி: |
சதுராத்மா சதுர்பாவஸ் சதுர்வேதவிதேகபாத் || 82

ஸமாவர்த்தோ நிவ்ருத்தாத்மா துர்ஜயோ துரதிக்ரம: |
துர்லபோ துர்கமோ துர்கோ துராவாஸோ துராரிஹா || 83

ஸுபாங்கோ லோகஸாரங்கஸ்: ஸுதந்துஸ் தந்துவர்த்தந: |
இந்த்ரகர்மா மஹாகர்மா க்ருதகர்மா க்ருதாகம: || 84

உத்பவஸ் ஸுந்தரஸ் ஸுந்தோ ரத்நநாபஸ் ஸுலோசந: |
அர்க்கோ வாஜஸநிஸ் ஸ்ருங்கீ ஜயந்தஸ் ஸர்வவிஜ்ஜயீ || 85

ஸுவர்ணபிந்துரக்ஷாப் யஸ் ஸர்வவாகீஸ்வரேஸ்வர: |
மஹாஹ்ரதோ மஹாகர்த்தோ மஹாபூதோ மஹாநிதி: || 86

குமுத: குந்தர: குந்த: பர்ஜந்ய: பவநோநில: |
அம்ருதாஸோம்ருதவபுஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வதோமுக: || 87

ஸுலபஸ் ஸுவ்ரதஸ் ஸித்தஸ் சத்ருஜிச் சத்ருதாபந: |
ந்யக்ரோதோதும்பரோஸ்வத்தஸ் சாணூராந்த்ரநிஷிதந: || 88

ஸஹஸ்ரார்ச்சிஸ் ஸப்தஜிஹ்வஸ் ஸப்தைதாஸ் ஸப்தவாஹந: |
அமூர்த்திரநகோசிந்த்யோ பயக்ருத் பயநாஸந: || 89

- अणुर्बृहत्कृशः स्थूलो गुणभृन्निर्गुणो महान् ।
अधृतः स्वधृतः स्वास्यः प्राग्वंशो वंशवर्धनः ॥ ९०
- भारभृत्कथितो योगी योगीशः सर्वकामदः ।
आश्रमः श्रमणः क्षामः सुपर्णो वायुवाहनः ॥ ९१
- धनुर्धरो धनुर्वेदो दण्डो दमयिताऽदमः ।
अपराजितः सर्वसहो नियन्ता नियमो यमः ॥ ९२
- सत्त्ववान् सात्त्विकः सत्यः सत्यधर्मपरायणः ।
अभिप्रायः प्रियार्होऽर्हः प्रियकृत्प्रीतिवर्धनः ॥ ९३
- विहायसगतिर्ज्योतिस्सुरुचिर्हुतभुग्विभुः ।
रविर्विरोचनः सूर्यः सविता रविलोचनः ॥ ९४
- अनन्तहुतभुग्भोक्ता सुखदो नैकदोऽग्रजः ।
अनिर्विण्णः सदामर्षी लोकाधिष्ठानमद्भुतः ॥ ९५
- सनात्सनातनतमः कपिलः कपिरव्ययः ।
स्वस्तिदः स्वस्तिकृत्स्वस्ति स्वस्तिभुक् स्वस्तिदक्षिणः ॥ ९६
- अरौद्रः कुण्डली चक्री विक्रम्यूर्जितशासनः ।
शब्दातिगशब्दसहः शिशिरः शर्वरीकरः ॥ ९७
- अक्रूरः पेशलो दक्षो दक्षिणः क्षमिणां वरः ।
विद्वत्तमो वीतभयः पुण्यश्रवणकीर्तनः ॥ ९८
- उत्तारणो दुष्कृतिहा पुण्यो दुस्स्वप्ननाशनः ।
वीरहा रक्षणः सन्तो जीवनः पर्यवस्थितः ॥ ९९

அணூர் ப்ருஹத் க்ருஸஸ் ஸ்தூலோ குணப்ருந் நிர்குணோ மஹாந் |
அத்ருதஸ் ஸ்வத்ருதஸ் ஸ்வாஸ்ய: ப்ராக்வம்ஸோ வம்ஸவர்த்தந: ||

பாரப்ருத் கதிதோ யோகீ யோகீஸஸ் ஸர்வகாமத: |
ஆஸ்ரமஸ் ஸ்ரமண: க்ஷாம: ஸுபர்ணோ வாயுவாஹந: || 91

தநூர்த்தரோ தநூர்வேதோ தண்டோ தமயிதா஽தம: |
அபராஜிதஸ் ஸர்வஸஹோ நியந்தா நியமோயம: || 92

ஸத்வவாந் ஸாத்விகஸ் ஸத்யஸ் ஸத்யதர்மபராயண : |
அபிப்ராய: ப்ரியார்ஹோ஽ர்ஹ: ப்ரியக்ருத் ப்ரீதிவர்த்தந: || 93

விஹாயஸகதிர் ஜ்யோதிஸ் ஸுருசிர் ஹுதபுக் விபு: |
ரவிர்விரோசநஸ் ஸூர்யஸ் ஸவிதா ரவிலோசந: || 94

அநந்தஹுதபுக் போக்தா ஸுகதோ நைகதோ஽க்ரஜ: |
அநிர்விண்ணஸ் ஸதாமர்ஷீ லோகாதிஷ்டாநமத்புத: || 95

ஸநாத் ஸநாதநதம: கபில: கபரவ்யய: |
ஸ்வஸ்தித ஸ் ஸ்வதிஸ்திக்ருத் ஸ்வஸ்தீ ஸ்வஸ்திபுக் ஸ்வஸ்தி தக்ஷிண: ||

அரெளத்ர: குண்டலீ சக்ரீ விக்ரம்யூர்ஜிதஸாஸந: |
ஸப்தாதிகஸ் ஸப்தஸஹஸ் ஸிஸிரஸ் ஸர்வாக்ர: || 97

அக்ரூர: பேஸலோ தக்ஷோ தக்ஷிண: க்ஷமிணாம்வர: |
வித்வத்தமோ வீதபய: புண்யஸ்ரவணகீர்த்தந: || 98

உத்தாரணோ துஷ்க்ருதிஹா புண்யோ துஸ்ஸ்வப்நநாஸந: |
வீரஹா ரக்ஷணஸ்ஸந்தோ ஜீவந: பர்யவஸ்தித: || 99

अनन्तरूपोऽनन्तश्रीर्जितमन्युर्भयापहः । चतुरस्रो गभीरात्मा विदिशो व्यादिशो दिशः ॥	१००
अनादिर्भूर्भुवो लक्ष्मीः सुवीरो रुचिराङ्गदः । जननो जनजन्मादिर्भीमो भीमपराक्रमः ॥	१०१
आधारनिलयो धाता पुष्पहासः प्रजागरः । ऊर्ध्वगः सत्पथाचारः प्राणदः प्रणवः पणः ॥	१०२
प्रमाणं प्राणनिलयः प्राणधृत्प्राणजीवनः । तत्त्वं तत्त्वविदेकात्मा जन्ममृत्युजरातिगः ॥	१०३
भूर्भुवः स्वस्तरुस्तारः सविता प्रपितामहः । यज्ञो यज्ञपतिर्यज्वा यज्ञाङ्गो यज्ञवाहनः ॥	१०४
यज्ञभृद्यज्ञकृद्यज्ञी यज्ञभुग्यज्ञसाधनः । यज्ञान्तकृद्यज्ञगुह्यमन्नमन्नाद एव च ॥	१०५
आत्मयोनिः स्वयंजातो वैखानः सामगायनः । देवकीनन्दनः स्रष्टा क्षितीशः पापनाशनः ॥	१०६
शङ्खभृन्नन्दकी चक्री शार्ङ्गधन्वा गदाधरः । रथाङ्गपाणिरक्षोभ्यः सर्वप्रहरणायुधः ॥	१०७

श्रीसर्वप्रहरणायुध ओं नम इति ॥

वनमाली गदी शार्ङ्गी शङ्खी चक्री च नन्दकी ।
श्रीमान् नारायणो विष्णुर्वासुदेवोऽभिरक्षतु ॥

श्रीवासुदेवोऽभिरक्षतु ओं नम इति ॥

அநந்தரூபோநந்தஸ்ரீர் ஜிதமந்யுர் பயாபஹ: |
சதுரஸ்ரோ கபீராத்மா விதிஸோ வ்யாதிஸோ திஸ: || 100

அநாதிர் பூர்புவோ லக்ஷ்மீஸ்ஸுவீரோ ருசிராங்கத: |
ஜநநோ ஜநஜந்மாதிர் பீமோ பீமபராக்ரம: || 101

ஆதாரநிலயோ தாதா புஷ்பஹாஸ: ப்ரஜாகர: |
ஊர்த்வகஸ் ஸத்பதாசார: ப்ராணத: ப்ரணவ: பண: || 102

ப்ரமாணம் ப்ராணநிலய: ப்ராணத்ருத் ப்ராணஜீவந: |
தத்வம் தத்வவிதேகாத்மா ஜந்மம்ருத்யுஜராதிக: || 103

பூர்புவ: ஸ்வஸ்தருஸ்தாரஸ் ஸவிதா ப்ரபிதாமஹ: |
யஜ்ஞோ யஜ்ஞபதிர் யஜ்வா யஜ்ஞாங்கோ யஜ்ஞவாஹந: || 104

யஜ்ஞப்ருத் யஜ்ஞக்ருத் யஜ்ஞீ யக்ஞபுக் யக்ஞஸாதந: |
யஜ்ஞாதந்தக்ருத் யஜ்ஞகுஹ்யம் அந்நமந்நாத ஏவ ச|| 105

ஆத்மயோநிஸ் ஸ்வயஞ்ஜாதோ வைகாநஸ் ஸாமகாயந: |
தேவகீநந்தநஸ் ஸ்ரஷ்டா க்ஷிதீஸ: பாபநாஸந: || 106

ஸங்கப்ருந் நந்தகீ சக்ரீ ஸார்ங்கதந்வா கதாதர: |
ரதாங்கபாணி ரக்ஷோப்யஸ் ஸர்வப்ரஹ்ரணாயுத: || 107

ஸ்ரீ ஸர்வப்ரஹ்ரணாயுத ஓம் நம இதி ||

வநமாலீ கதீ ஸார்ங்கீ ஸங்கீ சக்ரீ ச நந்தகீ |

ஸ்ரீமாந் நாராயணோ விஷ்ணுர் வாஸுதேவோ஽பிரக்ஷது||

(ஸ்ரீ வாஸுதேவோ஽பிரக்ஷது ஓம் நம இதி)

फलश्रुतिश्लोकाः

- इतीदं कीर्तनीयस्य केशवस्य महात्मनः ।
नाम्नां सहस्रं दिव्यानामशेषेण प्रकीर्तितम् ॥ १
- य इदं श्रुणुयान्नित्यं यश्चापि परिकीर्तयेत् ।
नाशुभं प्राप्नुयात् किञ्चित् सोऽमुत्रेह च मानवः ॥ २
- वेदान्तगो ब्राह्मणः स्यात् क्षत्रियो विजयी भवेत् ।
वैश्यो धनसमृद्धः स्याच्छूद्रः सुखमवाप्नुयात् ॥ ३
- धर्मार्थी प्राप्नुयाद्धर्ममर्थार्थी चार्थमाप्नुयात् ।
कामानवाप्नुयात् कामी प्रजार्थी चाप्नुयात् प्रजाः ॥ ४
- भक्तिमान् यःसदोत्थाय शुचिस्तद्गतमानसः ।
सहस्रं वासुदेवस्य नाम्नामेतत् प्रकीर्तयेत् ॥ ५
- यशः प्राप्नोति विपुलं ज्ञातिप्राधान्यमेव च ।
अचलां श्रियमाप्नोति श्रेयः प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ६
- न भयं क्वचिदाप्नोति वीर्यं तेजश्च विन्दति ।
भवत्यरोगो द्युतिमान् बलरूपगुणान्वितः ॥ ७
- रोगार्तो मुच्यते रोगाद् बद्धो मुच्येत बन्धनात् ।
भयान्मुच्येत भीतस्तु मुच्येदापन्न आपदः ॥ ८
- दुर्गाण्यतितरत्याशु पुरुषः पुरुषोत्तमम् ।
स्तुवन्नामसहस्रेण नित्यं भक्तिसमन्वितः ॥ ९

பலஸ்ருதி

- இதீதம் கீர்த்தநீயஸ்ய கேஸவஸ்ய மஹாத்மந: |
நாம்நாம் ஸஹஸ்ரம் திவ்யாநாம் அஸேஷேண ப்ரகீர்த்திதம்|| 1
- ய இதம் ஸ்ருணுயாந்நித்யம் யஸ்சாபி பரிகீர்த்தயேத் |
நாஸுபம் ப்ராப்நுயாத் கிஞ்சித் ஸோ஽முத்ரேஹ ச மாநவ:|| 2
- வேதாந்தகோ ப்ராஹ்மணஸ் ஸ்யாத் க்ஷத்ரியோ விஜயீ பவேத் |
வைஸ்யோ தநஸம்ருத்த ஸ் ஸ்யாச்சூத்ரஸ் ஸுகம் அவாப்நுயாத்|| 3
- தர்மர்த்தீ ப்ராப்நுயாத் தர்மம் அர்த்தார்த்தீ சார்த்த மாப்நுயாத் |
காமாநவாப்நுயாத் காமீ ப்ரஜார்த்தீ சாப்நுயாத் ப்ரஜா: || 4
- பக்திமாந் யஸ் ஸதோத்தாய ஸூசிஸ் தத்கதமானஸ: |
ஸஹஸ்ரம் வாஸுதேவஸ்ய நாம்நாமேதத் ப்ரகீர்த்தயேத்|| 5
- யஸ: ப்ராப்நோதி விபுலம் ஜ்ஞாதி ப்ராதாந்யமேவ ச |
அசலாம் ஸ்ரியமாப்நோதி ஸ்ரேய: ப்ராப்நோத்யநுத்தமம்|| 6
- நபயம் க்வசிதாப்நோதி வீர்யம் தேஜஸ்ச விந்ததி |
பவத்யரோகோ த்யுதிமாந் பலரூபகுணாந்வித: || 7
- ரோகார்த்தோ முச்யதே ரோகாத் பத்தோ முச்யேத பந்தநாத் |
பயாந்முச்யேத பீதஸ்து முச்யேதாபந்ந ஆபத: || 8
- துர்காண்யதிரத்யாஸு புருஷ: புருஷோத்தமம் |
ஸ்துவந் நாமஸஹஸ்ரேண நித்யம் பக்திஸமந்வித: || 9

वासुदेवाश्रयो मर्त्यो वासुदेवपरायणः ।	
सर्वपापविशुद्धात्मा याति ब्रह्म सनातनम् ॥	१०
न वासुदेवभक्तानामशुभं विद्यते क्वचित् ।	
जन्ममृत्युजराव्याधिभयं नैवोपजायते ॥	११
इमं स्तवमधीयानः श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ।	
युज्येतात्मसुखक्षान्ति श्रीधृतिस्मृतिकीर्तिभिः ॥	१२
न क्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाशुभा मतिः ।	
भवन्ति कृतपुण्यानां भक्तानां पुरुषोत्तमे ॥	१३
द्यौः स चन्द्रार्कनक्षत्रं खं दिशो भूर्महोदधिः ।	
वासुदेवस्य वीर्येण विधृतानि महात्मनः ॥	१४
ससुरासुरगन्धर्वं सयक्षोरगराक्षसम् ।	
जगद्वशे वर्ततेदं कृष्णस्य सचराचरम् ॥	१५
इन्द्रियाणि मनो बुद्धिः सत्त्वं तेजो बलं धृतिः ।	
वासुदेवात्मकान्याहुः क्षेत्रं क्षेत्रज्ञ एव च ॥	१६
सर्वागमानामाचारः प्रथमं परिकल्पितः ।	
आचारप्रथमो धर्मो धर्मस्य प्रभुरच्युतः ॥	१७
ऋषयः पितरो देवा महाभूतानि धातवः ।	
जङ्गमाजङ्गमं चेदं जगन्नारायणोद्भवम् ॥	१८
योगज्ञानं तथा सांख्यं विद्याः शिल्पादिकर्म च ।	
वेदाः शास्त्राणि विज्ञानमेतत्सर्वं जनार्दनात् ॥	१९
एको विष्णुर्महद्भूतं पृथग्भूतान्यनेकशः ।	
त्रैलोक्यान् व्याप्य भूतात्मा भुङ्क्ते विश्वभुगव्ययः ॥	२०

- வாஸுதேவாஸ்ரயோ மர்த்யோ வாஸுதேவபராயண: |
 ஸர்வபாபவிஸுத்தாத்மா யாதி ப்ரஹ்ம ஸநாதநம் || 10
- ந வாஸுதேவபக்தாநாம் அஸுபம் வித்யதே க்வசித் |
 ஜநம் ம்ருத்யு ஜரா வ்யாதி பயம் நைவோபஜாயதே || 11
- இமம் ஸ்தவமதீயாந: ஸ்ரத்தாபக்திஸமந்வித: |
 யுஜ்யேதாத்மஸுகக்ஷாந்தி ஸ்ரீ த்ருதி ஸ்ம்ருதி கிர்த்திபி: || 12
- ந க்ரோதோ ந ச மாத்ஸர்யம் ந லோபோ நாஸுபா மதி: |
 பவந்தி க்ருதபுண்யாநாம் பக்தாநாம் புருஷோத்தமே || 13
- த்யெளஸ் ஸசந்த்ரார்க்கநக்ஷத்ரம் கம் திஸோ பூர் மஹோத்தி: |
 வாஸுதேவஸ்ய வீர்யேண வித்ருதாநி மஹாத்மந: || 14
- ஸஸுராஸுரகந்தர்வம் ஸயக்ஷோரக ராக்ஷஸம் |
 ஜகத்வஸே வர்த்ததேதம் க்ருஷ்ணஸ்ய ஸசராசரம் || 15
- இந்த்ரியாணி மநோ புத்திஸ் ஸத்வம் தேஜோ பலம் த்ருதி: |
 வாஸுதேவாத்மகாந்யாஹு: க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஏவ ச ||
- ஸர்வாகமாநாமாசார: ப்ரதமம் பரிகல்பித: |
 ஆசாரப்ரதமோ தர்மோ தர்மஸ்ய ப்ரபுரஸ்யுத: || 17
- ருஷய: பிதரோ தேவா: மஹாபூதாநி தாதவ: |
 ஜங்கமாஜங்கமஞ்சேதம் ஜகந்நாராயணோத்பவம் || 18
- யோகஜ்ஞாநம் ததா ஸாங்க்யம் வித்யாஸ் ஸில்பாதிசர்ம ச |
 வேதாஸ் ஸாஸ்த்ராணி விஜ்ஞாநம் ஏதத் ஸர்வம் ஜநார்தநாத் || 19
- ஏகோ விஷ்ணுர் மஹத்பூதம் ப்ருதக்பூதாந்யநேகஸ: |
 த்ரீநீ லோகாந் வ்யாப்ய பூதாத்மா புங்க்தே விஸ்வபுகவ்யய: || 20

इमं स्तवं भगवतो विष्णोर्व्यासेन कीर्तितम् ।
पठेद्य इच्छेत् पुरुषः श्रेयः प्राप्तुं सुखानि च ॥

२१

विश्वेश्वरमजं देवं जगतः प्रभवाप्ययम् ।
भजन्ति ये पुष्कराक्षं न ते यान्ति पराभवम् ॥

२२

न ते यान्ति पराभवम् ओं नम इति

अर्जुन उवाच-

पद्मपत्रविशालाक्ष पद्मनाभ सुरोत्तम ।
भक्तानामनुरक्तानां त्राता भव जनार्दन ॥

१

श्रीभगवानुवाच -

यों मां नामसहस्रेण स्तोतुमिच्छति पाण्डव ।
सोऽहमेकेन श्लोकेन स्तुत एव न संशयः ॥
स्तुत एव न संशय ओं नम इति ।

२

व्यास उवाच-

वासनाद्वासुदेवस्य वासितं ते जगत्त्रयम् ।
सर्वभूतनिवासोऽसि वासुदेव नमोऽस्तु ते ॥
श्रीवासुदेव नमोऽस्तुत ओं नम इति ॥

३

पार्वत्युवाच-

केनोपायेन लघुना विष्णोर्नामसहस्रकम् ।
पठ्यते पण्डितैर्नित्यं श्रोतुमिच्छाम्यहं प्रभो ॥

४

ईश्वर उवाच-

श्रीराम राम रामेति रमे रामे मनोरमे ।
सहस्रनामतत्तुल्यं रामनाम वरानने ॥

५

श्रीरामनाम वरानन ओं नम इति ॥

இமம் ஸ்தவம் பகவதோ விஷ்ணோர் வ்யாஸேந கீர்த்திதம் ।
படேத்ய இச்சேத் புருஷ: ஸ்ரேய: ப்ராப்தும் ஸுகாநி ச॥ 21

விஸ்வேஸ்வரமஜம் தேவம் ஜகத: ப்ரபவாப்யயம் ।
பஜந்தி யே புஷ்கராஷும் ந தே யாந்தி பராபவம் ॥ 22

ந தே யாந்தி பராபவம் ஓம் நம இதி

அர்ஜுந உவாச -

பத்மபத்ர விஸாலாஷு பத்மநாப ஸுரோத்தம ।
பக்தாநாமநுரக்தாநாம் த்ராதா பவ ஜநார்தந ॥ 1

ஸ்ரீ பகவாநுவாச -

யோ மாம் நாமஸஹஸ்ரேண ஸ்தோதுமிச்சதி பாண்டவ ।
ஸோஹமேகேந ஸ்லோகேந ஸ்துத ஏவ ந ஸம்ஸய: ॥
ஸ்துத ஏவ ந ஸம்ஸய ஓம் நம இதி । 2

வ்யாஸ உவாச -

வாஸநாத் வாஸுதேவஸ்ய வாஸிதம் தே ஜகத்த்ரயம்।
ஸர்வபூதநிவாஸோஸி வாஸுதேவ நமோஸ்து தே ॥
ஸ்ரீ வாஸுதேவ நமோஸ்து த ஓம் நம இதி । 3

பார்வத்யுவாச -

கேநோபாயேந லகுநா விஷ்ணோர் நாமஸஹஸ்ரகம் ।
பட்யதே பண்டிதைர் நித்யம் ஸ்ரோதுமிச்சாம்யயஹம் ப்ரபோ ॥

ஈஸ்வர உவாச -

ஸ்ரீராம ராமராமேதி ரமே ராமே மநோரமே ।
ஸஹஸ்ரநாம தத்துல்யம் ராமநாம வராநநே ॥ 5
ஸ்ரீராமநாம வராநந ஓம் நம இதி

बहोवाच -

नमोऽस्त्वनन्ताय सहस्रमूर्तये
सहस्रपादाक्षिशिरोरुबाहवे ।
सहस्रनाम्ने पुरुषाय शाश्वते
सहस्रकोटीयुगधारिणे नमः ॥

६

सञ्जय उवाच-

यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ।
तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्रुवा नीतिर्मतिर्मम ॥

७

श्रीभगवानुवाच-

अनन्याश्चिन्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते ।
तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यम् ॥
परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।
धर्मसंस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे ॥

८

९

आर्ता विषण्णाः शिथिलाश्च भीताः
घोरेषु च व्याधिषु वर्तमानाः ।
संकीर्त्य नारायणशब्दमात्रं
विमुक्तदुःखाः सुखिनो भवन्ति ॥

१०

इति श्रीमहाभारते शतसहस्रिकायां संहितायां
वैयासिक्यामानुशासनिकपर्वणि
श्रीभीष्मयुधिष्ठिरसंवादे श्रीविष्णुसहस्रनामस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

ப்ரஹ்மோவாச -

நமோ஽ஸ்த்வநந்தாய ஸஹஸ்ரமூர்த்தயே
ஸஹஸ்ர பாதாக்ஷி ஸிரோரு பாஹவே ।
ஸஹஸ்ரநாமநே புருஷாய ஸாப்வதே
ஸஹஸ்ரகோடி யுகதாரிணே நம: ॥

6

ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரகோடி யுகதாரிண ஓம் நம இதி

ஸஞ்ஜய உவாச -

யத்ர யோகேஸ்வர: க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்த்தோ தநுர்தர: ।
தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூதிர் த்ருவா நீதிர்மதிர்மம ॥

7

ஸ்ரீ பகவாநுவாச -

அநந்யாஸ் சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜநா: பர்யுபாஸதே ।
தேஷாம் நித்யாபியுக்தாநாம் யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம் ॥ 8

பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஸாய ச துஷ்க்ருதாம் ।
தர்ம ஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே ॥

9

ஆர்த்தா விஷண்ணா: ஸிதிலாஸ்ச பீதா:
கோரேஷு ச வ்யாதிஷு வர்த்தமாநா: ।
ஸங்கீர்த்ய நாராயணஸப்தமாத்ரம் விமுக்த
துக்காஸ்ஸுகிநோ பவந்தி ॥

10

இதி ஸ்ரீ மஹாபாரதே ஸதஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம்
வையாஸிக்யாம் ஆநுஸாஸநிக பர்வணி ஸ்ரீபீஷ்மயுதிஷ்ட்டிரஸம்வாதே
ஸ்ரீ விஷ்ணோர் திவ்யஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம் ॥

श्री पञ्चायुधस्तोत्रम्

स्फुरत्सहस्रार शिखाति तीव्रम्
सुदर्शनं भास्करकोटितुल्यम् ।
सुरद्विषां प्राणविनाशि विष्णो-
श्चक्रं सदाऽहं शरणं प्रपद्ये ॥

१

विष्णोर्मुखोत्थानिल पूरितस्य
यस्य घ्वनिर्दानव दर्प्पहन्ता ।
तं पाञ्चजन्यं शशिकोटिशुभ्रम्
शङ्खं सदाऽहं शरणं प्रपद्ये ॥

२

हिरण्यमयीं मेरुसमान सारां
कौमोदकीं दैत्य कुलैक हन्त्रीम् ।
वैकुण्ठवामाग्र कराभिमृष्टां
गदां सदाऽहं शरणं प्रपद्ये ॥

३

रक्षोऽसुराणां कठिनोग्र कण्ठ-
च्छेद क्षरच्छोणित दिग्ध धारम् ।
तं नन्दकं नाम हरेः प्रदीप्तं
खड्गं सदाऽहं शरणं प्रपद्ये ॥

४

ஸ்ரீ பஞ்சாயுத ஸ்தோத்ரம்

ஸ்ப்புரத்ஸஹஸ்ரார ஸிகாதி தீவ்ரம்
ஸுதர்ஸநம் பாஸ்கரகோடித்யம் |
ஸுரத்விஷாம் ப்ராணவிநாஸி விஷ்ணோ:
சக்ரம் ஸதாஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 1

விஷ்ணோர்முகோத்தாநில பூரிதஸ்ய
யஸ்ய த்த்வநிர்நாநவ தர்ப்ப ஹந்தா |
தம் பாஞ்சஜந்யம் ஸஸிகோடிஸுப்ரம்
ஸங்க்கம் ஸதாஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 2

ஹிரண்மயீம் மேருஸமாந ஸாராம்
கௌமோதகீம் தைத்ய குலைக ஹந்தரீம் |
வைகுண்ட்வாமாக்ர கராபிம்ருஷ்டாம்
கதாம் ஸதாஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 3

ரக்ஷோஸுராணாம் கடிநோக்ர கண்ட்ட-
ச்சேத க்ஷரச்ச்சோணித திக்த தாரம் |
தம் நந்தகம் நாம ஹரே: ப்ரதீப்தம்
கட்கம் ஸதாஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 4

यज्ज्यानिनादश्रवणात् सुराणां
चेतांसि निर्मुक्तभयानि सद्यः ।
भवन्ति दैत्याशनिबाणवर्षि
शाङ्गं सदाऽहं शरणं प्रपद्ये ॥

५

इमं हरेः पञ्चमहायुधानां
स्तवं पठेद्योऽनुदिनं प्रभाते ।
समस्तदुःखानि भयानि सद्यः
पापानि नश्यन्ति सुखानि सन्ति ॥

६

वने रणे शत्रुजलाग्निमध्ये
यदृच्छयापत्सु महाभयेषु ।
इदं पठन् स्तोत्रमनाकुलात्मा
सुखी भवेत् तत्कृतसर्वरक्षः ॥

७

யஜ்ஜ்யா நிநாத ஸ்ரவணாத் ஸுராணாம்
சேதாம்ஸி நிர்முக்த பயாநி ஸத்ய: |
பவந்தி தைத்யாஸநி பாணவர்ஷி
ஸார்ங்கம் ஸதாஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

5

இமம் ஹரே: பஞ்ச மஹாயுதாநாம்
ஸ்தவம் படேத் யோநுதிநம் ப்ரபாதே |
ஸமஸ்த து:க்காநி பயாநி ஸத்ய:
பாபாநி நஸ்யந்தி ஸுகாநி ஸந்தி ||

6

வநே ரணே ஸத்ரு ஜலாக்நி மத்யே
யத்ருச்ச்யாபத்ஸு மஹாபயேஷு |
இதம் படந் ஸ்தோத்ரமநாகுலாத்மா
ஸுகீ பவேத் தத்க்ருத ஸர்வ ரக்ஷ: ||

7

श्रीद्वादशनामपञ्जरस्तोत्रम्

- पुरस्तात् केशवः पातु चक्री जाम्बूनदप्रभः ।
पश्चान्नारायणः शङ्खी नीलजीमूतसन्निभः ॥ १
- इन्दीवरदलश्यामो माधवोर्ध्व गदाधरः ।
गोविन्दो दक्षिणे पार्श्वे धन्वी चन्द्रप्रभो महान् ॥ २
- उत्तरे हलभृद्विष्णुः पद्मकिञ्जल्कसन्निभः ।
आग्नेय्यामरविन्दाभो मुसली मधुसूदनः ॥ ३
- त्रिविक्रमः खड्गपाणिर्निर्ऋत्यां ज्वलनप्रभः ।
वायव्यां वामनो वज्री तरुणादित्यदीप्तिमान् ॥ ४
- ऐशान्यां पुण्डरीकाभः श्रीधरः पट्टसायुधः ।
विद्युत्प्रभो हृषीकेशो ह्यवाच्यां दिशि मुद्गरी ॥ ५
- हृत्पद्मे पद्मनाभो मे सहस्रार्कसमप्रभः ।
सर्वायुधः सर्वशक्तिः सर्वज्ञः सर्वतोमुखः ॥ ६
- इन्द्रकोपकसङ्काशः पाशहस्तोऽपराजितः ।
स बाह्याभ्यन्तरं देहं व्याप्य दामोदरः स्थितः ॥ ७
- एवं सर्वत्र मच्छिद्रं नामद्वादशपञ्जरम् ।
प्रविष्टोऽहं न मे किञ्चिद्भयमस्ति कदाचन ॥ ८

த்வாதஸ நாம பஞ்ஜர ஸ்தோத்ரம்

புரஸ்தாத் கேஸவ: பாது சக்ரீஜாம்பூநதப்ரப: |

பஸ்சாந்நாராயண: ஸங்க்கீ நீலஜீமுத ஸந்நிப: || 1

இந்தீவரதள ஸ்யாமோ மாதவோர்த்த்வம் கதாதர: |

கோவிந்தோ தக்ஷிணே பார்ஸ்வே தந்வீ சந்த்ரப்ரபோ மஹாந்||

உத்தரே ஹலப்ருத் விஷ்ணு: பத்ம கிஞ்ஜல்க ஸந்நிப:|

ஆக்நேய்யாமரவிந்தாபோ முஸலீ மதுஸூதந:|| 3

த்ரிவிக்ரம: கட்கபாணிர்நிர்ருத்யாம் ஜ்வலநப்ரப: |

வாயவ்யாம் வாமநோ வஜ்ரீ தருணாதித்ய தீப்திமாந்: || 4

ஐஸாந்யாம் புண்டரீகாப: ஸ்ரீதர: பட்டஸாயுத: |

வித்யுத்ப்ரபோ ஹ்ருஷீகேஸோ ஹ்யவாச்யாம் திஸி முத்கரீ || 5

ஹ்ருத்பத்மே பத்மநாபோ மே ஸஹஸ்ரார்க்க ஸமப்ரப: |

ஸர்வாயுதஸ்ஸர்வஸக்திஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வதோமுக: || 6

இந்த்ரகோபகஸங்காஸபாஸஹஸ்தோ஽பராஜித: |

ஸ பாஹ்யாப்யந்தரம் தேஹம் வ்யாப்ய தாமோதரஸ்ஸ்த்தித: || 7

ஏவம் ஸர்வத்ர மச்ச்சித்ரம் நாமத்வாதஸ பஞ்ஜரம் |

ப்ரவிஷ்டோ஽ஹம் ந மே கிஞ்சித் பயமஸ்தி கதாசந || 8

भयं नास्ति कदाचन ओं नम इति

- आपदामपहतरिं दातारं सर्वसंपदाम् ।
लोकाभिरामं श्रीरामं भूयो भूयो नमाम्यहम् ॥ ९
- आर्तानामार्तिहन्तारं भीतानां भीतिनाशनम् ।
द्विषतां कालदण्डं तं रामचन्द्रं नमाम्यहम् ॥ १०
- नमः कोदण्डहस्ताय सन्धीकृतशराय च ।
खण्डिताखिलदैत्याय रामायाऽऽपन्निवारिणे ॥ ११
- रामाय रामभद्राय रामचन्द्राय वेधसे ।
रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पतये नमः ॥ १२
- अग्रतः पृष्ठतश्चैव पार्श्वतश्च महाबलौ ।
आकर्णपूर्णधन्वानौ रक्षेतां रामलक्ष्मणौ ॥ १३
- सन्नद्धः कवची खड्गी चापबाणधरो युवा ।
गच्छन् ममाग्रतो नित्यं रामः पातु सलक्ष्मणः ॥ १४
- “अच्युतानन्तगोविन्द” नामोच्चारणभेषजात् ।
नश्यन्ति सकला रोगास्सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ १५
- सत्यं सत्यं पुनस्सत्यमुद्धृत्य भुजमुच्यते ।
“वेदाच्छस्त्रं परं नास्ति न दैवं केशवात्परम्” ॥ १६

பயம் நாஸ்தி கதாசந ஓம் நம இதி

ஆபதாமபஹர்த்தாரம் தாதாரம் ஸர்வ ஸம்பதாம் |

லோகாபிராமம் ஸ்ரீ ராமம் பூயோ பூயோ நமாம்யஹம் || 9

ஆர்த்தாநாம் ஆர்த்தி ஹந்தாரம் பீதாநாம் பீதிநாஸநம் |

த்விஷதாம் காலதண்டம் தம் ராமசந்த்ரம் நமாம்யஹம் || 10

நம: கோதண்டஹஸ்தாய ஸந்த்தீக்ருத ஸராய ச |

கண்டிதாகில தைத்யாய ராமாயாஸ்பந்நிவாரிணே || 11

ராமாய ராமபத்ராய ராமசந்த்ராய வேதஸே |

ரகுநாதாய நாதாய ஸீதாயா: பதயே நம: || 12

அக்ரத: ப்ருஷ்ட்டதஸ்சைவ பார்ப்வதஸ்ச மஹாபலௌ |

ஆகர்ணபூர்ண தந்வாநௌ ரக்ஷதாம் ராமலக்ஷ்மணௌ || 13

ஸந்நத்த: கவசீ க்கட்கீ சாபபாணதரோ யுவா |

கச்சந் மமாக்ரதோ நித்யம் ராம: பாது ஸலக்ஷ்மண: || 14

“அச்யுதாநந்த கோவிந்த” நாமோச்சாரண பேஷஜாத் |

நஸ்யந்தி ஸகலா ரோகாஸ்ஸத்யம் ஸத்யம் வதாம்யஹம் || 15

ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் உத்த்ருத்ய புஜமுச்யதே |

“வேதாச்சாஸ்த்ரம் பரம் நாஸ்தி ந தைவம் கேஸுவாத் பரம்” || 16

शरीरे जर्झरीभूते व्याधिग्रस्ते कळेबरे ।

औषधं जाह्नवीतोयं वैद्यो नारायणो हरिः ॥

१७

आलोड्य सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुनःपुनः ।

इदमेकं सुनिष्पन्नं ध्येयो नारायणो हरिः (नारायणस्सदा) ॥

१८

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा

बुद्ध्यात्मना वा प्रकृतेः स्वभावात् ।

करोमि यद्यत् सकलं परस्मै

नारायणायेति समर्पयामि ॥

यदक्षरपदभ्रष्टं मात्राहीनं तु यद्भवेत् ।

तत्सर्वं क्षम्यतां देव नारायण नमोऽस्तु ते ॥

विसर्गबिन्दुमात्राणि पदपादाक्षराणि च ।

न्यूनानि चातिरिक्तानि क्षमस्व पुरुषोत्तम ॥

॥ सर्वं श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

ஸாரீரே ஜர்ஜ்ஜரீ பூதே வ்யாதிக்கரஸ்தே களேபரே |

ஒளஷதம் ஜாஹ்நவீதோயம் வைத்யோ நாராயணோ ஹரி: || 17

ஆலோட்ய ஸர்வ ஸாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புந: புந: |

இதமேகம் ஸுநிஷ்பந்தம் த்த்யேயோ நாராயணோ ஹரி: ||

(நாராயணஸ்ஸதா) 18

காயேந வாசா மநஸேந்த்ரியைர்வா

புத்த்யாத்மநா வா ப்ரக்ருதேஸ்ஸ்வபாவாத் |

கரோமி யத்யத் ஸகலம் பரஸ்மை

நாராயணாயேதி ஸமர்ப்பயாமி ||

யதக்ஷரபதப்ரஷ்டம்மாத்ராஹீநம் து யத் பவேத் |

தத் ஸர்வம் க்ஷம்யதாம் தேவ நாராயண நமோஸ்துத தே ||

விஸர்க் பிந்து மாத்ராணி பத பாதாக்ஷராணி ச |

ந்யூநாநி சாதிரிக்தாநி க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம ||

|| ஸர்வம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து ||

श्रीनृसिंहाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम्

- श्री नृसिंहो महासिंहो दिव्यसिंहो महाबलः ।
उग्रसिंहो महादेव उपेन्द्रश्चाग्निलोचनः ॥ १
- रौद्रशशौरिर्महावीरस्सुविक्रमपराक्रमः ।
हरिकोलाहलश्चक्री विजयश्चाजयोऽव्ययः ॥ २
- दैत्यान्तकः परब्रह्माप्यघोरो घोरविक्रमः ।
ज्वालामुखो ज्वालमाली महाज्वालो महाप्रभुः ॥ ३
- नितिलाक्षस्सहस्राक्षो दुर्निरीक्ष्यः प्रतापनः ।
महादंष्ट्रायुधः प्राज्ञो हिरण्यकनिषूदनः ॥ ४
- चण्डकोपी सुरारिघ्नस्सदार्तिघ्नस्सदाशिवः ।
गुणभद्रो महाभद्रो बलभद्रस्सुभद्रकः ॥ ५
- कराळो विकराळश्च गतायुस्सर्वकर्तृकः ।
भैरवाडंबरो दिव्यश्चागम्यस्सर्वशत्रुजित् ॥ ६
- अमोघास्त्रशशस्त्रधरस्सव्यचूडस्सुरेश्वरः ।
सहस्रबाहु खर्वजनस्सर्वसिद्धर्जनार्दनः ॥ ७
- अनन्तो भगवान् स्थूलश्चागम्यश्च परावरः ।
सर्वमन्त्रैकरूपश्च सर्वयन्त्र विदारणः ॥ ८

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாஷ்டோத்தரஸ்தநாம ஸ்தோத்ரம்

ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹோ மஹாஸிம்ஹோ திவ்யஸிம்ஹோ மஹாபல: |
உக்ரஸிம்ஹோ மஹாதேவ உபேந்த்ரஸ்சாக்நிலோசந: || 1

ரௌத்ரஸ்ப்ளௌரிம்ஹாவீரஸ்ஸுவிக்ரமபராக்ரம: |
ஹரிகோலாஹலஸ்சக்ரீ விஜயஸ்சாஜயோ஽வ்யய: || 2

தைத்யாந்தக: பரப்ரஹ்மாப்யகோரோ கோரவிக்ரம: |
ஜ்வாலாமுகோஜ்வாலமாலீ மஹாஜ்வாலோ மஹாப்ரபு: || 3

நிடிலாக்ஷஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷோ துர்நிரீக்ஷய: ப்ரதாபந: |
மஹாதம்ஷ்ட்ராயுத: ப்ராஜ்ஞோ ஹிரண்யகநிஷ்கிதந: || 4

சண்டகோபீ ஸுராரிக்நஸ்ஸதார்த்திக்நஸ்ஸதாஸிவ: |
குணபத்ரோ மஹாபத்ரோ பலபத்ரஸ்ஸுபத்ரக: || 5

கராளோ விகராளஸ்ச கதாயுஸ்ஸர்வகர்த்ருக: |
பைரவாடம்பரோ திவ்யஸ்சாகம்யஸ் ஸர்வஸத்ருஜித் || 6

அமோகாஸ்த்ரஸ்பஸ்த்ரதரஸ்ஸவ்யகூடஸ் ஸுரேஸ்வர: |
ஸஹஸ்ரபாஹூர்வஜ்ரநக: ஸர்வஸித்திர்ஜநார்தந: || 7

அநந்தோ பகவாந் ஸ்தூலஸ்சாகம்யஸ்சபராவர: |
ஸர்வமந்த்ரைகரூபஸ்ச ஸர்வயந்த்ரவிதாரண: || 8

अव्ययः परमानन्दः कालजित् खगवाहनः ।
भक्तातिवत्सलोऽव्यक्तस्सुव्यक्तस्सुलभश्शुचिः ॥

९

लोकैकनायकस्सर्वशरणागतवत्सलः ।
धीरो धरश्च सर्वज्ञो भीमो भीमपराक्रमः ॥ १० ॥

देवप्रियो नुतः पूज्यो भवहृत् परमेश्वरः ।
श्रीवत्सवक्षाः श्रीवासो विभुस्संकर्षणः प्रभुः ॥ ११ ॥

त्रिविक्रमस्त्रिलोकात्मा कालस्सर्वेश्वरेश्वरः ।
विश्वंभरः स्थिराभार्यश्चाच्युतः पुरुषोत्तमः ॥ १२ ॥

अघोक्षजोऽक्षयः सेव्यो वनमाली प्रकम्पनः ।
गुरुर्लोकगुरुः स्रष्टा परंज्योतिः परायणः ॥ १३ ॥

ज्वालाहोबिल मालोल क्रोड कारञ्ज भार्गवाः ।
योगानन्दश्छत्रवटः पावनो नवमूर्तयः ॥ १४ ॥

அவ்யய: பரமாநந்த: காலஜித் ககவாஹந: |

பக்தாதிவத்ஸலோ஽வ்யக்தஸ்ஸுவ்யக்தஸ்ஸுலபஸ்புசி: || 9

லோகைகநாயகஸ்ஸர்வ: ஸரணாகதவத்ஸல: |

தீரோதரஸ்ச ஸர்வஜ்ஞோ பீமோ பீமபராக்ரம: || 10

தேவப்ரியோநுத: பூஜ்யோ பவஹ்ருத் பரமேஸ்வர: |

ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாஸ்பூவீவாஸோ விபுஸ்ஸங்கர்ஷண: ப்ரபு: || 11

த்ரிவிக்ரமஸ்த்ரிலோகாத்மா காலஸ்ஸர்வேஸ்வரேஸ்வர: |

விஸ்வம்பர: ஸ்த்திராபார்யஸ்சாச்யுத: புருஷோத்தம: || 12

அதோக்ஷஜோ஽க்ஷயஸ்ஸேவ்யோ வநமாலீ ப்ரகம்பந: |

குருர்லோககுரு: ஸ்ரஷ்டா பரஞ்ஜ்யோதி: பராயண: || 13

ஜ்வாலா஽ஹோபிலமாலோல க்ரோடகாரஞ்ஜ பார்கவா: |

யோகாநந்தஸ்ச்சத்ரவட: பாவநோ நவமூர்த்தய: || 14

மரலை ப்ரபந்தாநுஸந்தாந க்ரமம்

கேசவார्य कृपापात्रं धीशमादिगुणार्णवम् ।
श्री शठारि यतीशानं देशिकेन्द्रमहं भजे ॥

रामानुजदयापात्रं ज्ञानवैराग्य भूषणम् ।
श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ॥

लक्ष्मीनाथसमारम्भां नाथयामुनमध्यमाम् ।
अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरंपराम् ॥

यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्म-
व्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः
रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

माता पिता युवतयस्तनया विभूतिः
सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् ।
आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुळाभिरामं
श्रीमत्तदंघ्रियुगळं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥

भूतं सरश्च महादाह्यभट्टनाथ-
श्रीभक्तिसारकुलशेखरयोगिवाहान् ।
भक्तांघ्रिरेणुपरकालयतीन्द्रमिश्रान्
श्रीमत्परांकुशमुनिं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥

தீருப்பல்லாண்டு முழுவதும் (பக்கம் 60 முதல் 63 வரை)

தனியன்கள்

கேஸுவார்ய க்ருபாபாத்ரம் தீஸமாதி குணார்ணவம் |
ஸ்ரீஸடாரியதீஸாநம் தேஸிகேந்த்ரமஹயம் பஜே ||

ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷணம் |
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேஸிகம் ||

லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் நாதயாமுந மத்யமாம் |
அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குரு பரம்பராம் ||

யோ நித்யமச்யுத பதாம்புஜயுக்மருக்ம-
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே |
அஸ்மத்குரோர் பகவதோ஽ஸ்தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

மாதா பிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதி:
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் |
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ||

பூதம் ஸரஸ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸார குலஸேகர யோகிவாஹாந் |
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ர மிஸ்ராந்
ஸ்ரீமத் பராங்குஸமுநிம் ப்ரணதோ஽ஸ்மி நித்யம் ||

திருப்பல்லாண்டு முழுவதும் (பக்கம் 60 முதல் 63 வரை)

பூச்சூட்டல்

(பெரியாழ்வார் திருமொழி 2.7)

*ஆநிரைமேய்க்கநீபோதி அருமருந்தாவதறியாய்
கானகமெல்லாத்திரிந்து உன் கரியதிருமேனி வாட
பானையில்பாலைப்பருகிப் பற்றாதாரெல்லாம் சிரிப்ப
தேனிலினியபிரானே! செண்பகப்பூச்சூட்டவாராய். 1

கருவுடைமேகங்கள் கண்டால் உன்னைக்கண்டாலொக்கும் கண்கள்
உருவுடையாயுலகேழும் உண்டாகவந்துபிறந்தாய்
திருவுடையாள்மணவாளா! திருவரங்கத்தே கிடந்தாய்!
மருவிமணம்கமழ்கின்ற மல்லிகைப்பூச் சூட்டவாராய். 2

மச்சொடுமாளிகையேறி மாதர்கள் தம்மிடம்புக்கு
கச்சொடுபட்டைக்கிழித்துக் காம்புதுகிலவைகீறி
நிச்சலும் தீமைகள் செய்வாய், நீள்திருவேங்கடத்தெந்தாய்!
பச்சைத்தமனகத்தோடு பாதிரிப்பூச் சூட்டவாராய். 3

தெருவின்கண்நின்று இளவாய்ச்சிமார்களைத் தீமைசெய்யாதே
மருவுத்தமனகமும்சீர் மாலைமணம்கமழ்கின்ற
புருவம்கருங்குழல்நெற்றி பொலிந்த முகிற்கன்றுபோலே
உருவமழகியநம்பீ! உகந்திவை சூட்ட நீ வாராய். 4

புள்ளினைவாய்பிளந்திட்டாய், பொருகரியின் கொம்பொசித்தாய்,
கள்ளவரக்கியைமூக்கொடு காவலனைத் தலைகொண்டாய்,
அள்ளிநீவெண்ணெய்விழுங்க அஞ்சாதடியேனடித்தேன்
தெள்ளியநீரிலெழுந்த செங்கழுநீர் சூட்டவாராய். 5

எருதுகளோடுபொருதி ஏதுமுலோபாய்காண்நம்பீ!
 கருதியதீமைகள்செய்து கஞ்சனைக் கால்கொடு பாய்ந்தாய்!
 தெருவின்கண்தீமைகள் செய்து சிக்கென மல்லர்களோடு
 பொருதுவருகின்றபொன்னே! புன்னைப்பூச் சூட்டவாராய். 6

குடங்களெடுத்தேறவிட்டுக் கூத்தாடவல்லவெங்கோவே!
 மடங்கொள்மதிமுகத்தாமரை மால்செய்யவல்லவென்மைந்தா!
 இடந்திட்டிரணியன் நெஞ்சை இருபிளவாக முன்கீண்டாய்,
 குடந்தைக்கிடந்தவெங்கோவே! குருக்கத்திப்பூச் சூட்டவாராய். 7

சீமாலிகனவனொடு தோழமைகொள்ளவும்வல்லாய்!
 சாமாறவனைநீயெண்ணிச் சக்கரத்தால் தலைகொண்டாய்!
 ஆமாறறியும்பிரானே! அணியரங்கத்தே கிடந்தாய்!
 ஏமாற்றமென்னைத்தவிர்ந்தாய்! இருவாட்சிப்பூச் சூட்டவாராய். 8

அண்டத்தமரர்கள்சூழ அத்தாணியுள்ளங்கிருந்தாய்!
 தொண்டர்கள்நெஞ்சிலுறைவாய்! தூமலராள மணவாளா!
 உண்டிட்டுலகினையேழும் ஓராலிலையில்துயில் கொண்டாய்!
 கண்டுநானுன்னையுக்கக்கக் கருமுகைப்பூச் சூட்டவாராய். 9

★செண்பகமல்லிகையோடு செங்கமுநீரிருவாட்சி
 எண்பகர்பூவும் கொணர்ந்தேன் இன்றிவை சூட்டவாவென்று
 மண்பகர்கொண்டானை ஆய்ச்சிமகிழ்ந்துரை செய்தவிம்மாலை
 பண்பகர்வில்லிபுத்தூர்க்கோன் பட்டர்பிரான் சொன்னபத்தே. 10

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

காய்பீடல்

(பெரியாழ்வார் திருமொழி 2.8)

*இந்திரனோடுபிரமன் ஈசனிமையவரெல்லாம்
மந்திரமாமலர்கொண்டுமறைந்துவராய்வந்துநின்றார்
சந்திரன் மாளிகைசேரும் சதுரர்கள் வெள்ளறைநின்றாய்!
அந்தியம்போதிதுவாகும் அழகனே! காப்பிடவாராய். 1

கன்றுகளில்லம்புகுந்து கதறுகின்ற பசுவெல்லாம்
நின்றொழிந்தேனுன்னைக்கூவி நேசமேலொன்றுமிலாதாய்!
மன்றில்நில்லேலந்திப்போது மதிள்திருவெள்ளறைநின்றாய்!
நன்றுகண்டாயெந்தன்சொல்லுநானுன்னைக் காப்பிடவாராய். 2

செப்போது மென்முலையார்கள் சிறுசோறுமில்லும்சிதைத்திட்டு
அப்போதுநானுரப்பப்போய் அடிசிலுமுண்டிலையாள்வாய்!
முப்போதும்வானவரேத்தும் முனிவர்கள் வெள்ளறைநின்றாய்!
இப்போதுநானொன்றும்செய்யேன் எம்பிரான்! காப்பிடவாராய். 3

கண்ணில்மணல்கொடுதூவிக் காலினால் பாய்ந்தனையென்றென்று
எண்ணரும்பிள்ளைகள் வந்திட்டு இவரால் முறைப்படுகின்றார்
கண்ணனே! வெள்ளறைநின்றாய்! கண்டாரோடே தீமை செய்வாய்!
வண்ணமேவேலையதொப்பாய்! வள்ளலே! காப்பிடவாராய். 4

பல்லாயிரவர் இவ்வூரில் பிள்ளைகள் தீமைகள்செய்வார்
எல்லாம் உன்மேலன்றிப்போகாது எம்பிரான்! நீ யிங்கேவாராய்
நல்லார்கள் வெள்ளறைநின்றாய்! ஞானச்சுடரே! உன்மேனி
சொல்லாரவாழ்த்திநின்றேத்திச் சொப்படக் காப்பிடவாராய். 5

கஞ்சன்கறுக்கொண்டுநின்மேல் கருநிறச்செம்மயிர்ப்பேயை
வஞ்சிப்பதற்குவிடுத்தான் என்பதோர்வார்த்தையுமுண்டு
மஞ்சுதவழ்மணிமாட மதிள்திருவெள்ளறை நின்றாய்!
அஞ்சவன்நீயங்குநிற்க, அழகனே! காப்பிடவாராய். 6

கள்ளச்சகடும்மருதும் கலக்கழியவுதைசெய்த
பிள்ளையரசே! நீ பேயைப்பிடித்து முலையுண்டபின்னை
உள்ளவாறொன்றுமறியேன் ஒளியுடை வெள்ளறைநின்றாய்!
பள்ளிகொள்போதிதுவாகும், பரமனே! காப்பிடவாராய். 7

இன்பமதனையுயர்த்தாய்! இமையவர்க்கென்றுமரியாய்!
கும்பக்களிரட்டகோவே! கொடுங்கஞ்சன்நெஞ்சினில்கூற்றே!
செம்பொன்மதிள்வெள்ளறையாய்! செல்வத்தினால்வளர்பிள்ளாய்!
கம்பக்கபாலிகாணங்குக் கடிதோடிக்காப்பிடவாராய். 8

இருக்கொடுநீர்சங்கில்கொண்டிட்டு எழில்மறையோர் வந்து நின்றார்
தருக்கேல்நம்பீ! சந்திநின்று தாய்சொல்லுக்கொள்ளாய்சிலநாள்
திருக்காப்புநான் உன்னைச்சாத்தத் தேசடைவெள்ளறைநின்றாய்!
உருக்காட்டுமந்திவிளக்கு இன்று ஒளிகொள்ளஏற்றுகேன்வாராய் 9

★போதமர் செல்வக்கொழுந்து புணர்திருவெள்ளறையானை
மாதர்க்குயர்ந்தவசோதை மகன்தன்னைக் காப்பிட்டமாற்றம்
வேதப்பயன்கொள்ளவல்ல விட்டுசித்தன்சொன்னமாலை
பாதப்பயன்கொள்ளவல்ல பத்தருள்ளார்வினைபோமே. 10

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

சென்னியோங்கு

(பெரியாழ்வார் திருமொழி 5.4)

★சென்னியோங்குதண்திருவேங்கடமுடையாய்! உலகு

தன்னைவாழநின்றநம்பீ! தாமோதரா! சதிரா!

என்னையுமென்னுடைமையையும் உன்சக்கரப்பொறியொற்றிக்கொண்டு

நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன் இனியென் திருக்குறிப்பே. 1

பறவையேறுபரம்புருடா! நீயென்னைக்கைக்கொண்டபின்

பிறவியென்னும்கடலும்வற்றிப் பெரும்பதமாகின்றதால்

இறவுசெய்யும்பாவக்காடு தீக்கொளீ வேகின்றதால்

அறிவையென்னும் அமுதவாறுதலைப்பற்றி வாய்க்கொண்டதே 2

எம்மனாவென்குலதெய்வமே! என்னுடை நாயகனே!

நின்னுளேனாய்ப்பெற்றநன்மை இவ்வுலகினிலார்பெறுவார்?

நம்மன்போலேவீழ்த்தமுக்கும் நாட்டிலுள்ளபாவமெல்லாம்

சும்மெனாதே கைவிட்டோடித்தூறுகள்பாய்ந்தனவே. 3

கடல்கடைந்தமுதம்கொண்டு கலசத்தைநிறைத்தாற்போல்

உடலுருகிவாய்திறந்து மடுத்துன்னை நிறைத்துக்கொண்டேன்

கொடுமைசெய்யும்கூற்றமும் என்கோலாடிகுறுகப்பெறா

தடவரைத்தோள் சக்கரபாணீ! சார்ங்கவிற்சேவகனே! 4

பொன்னைக்கொண்டிரைகல்மீதே நிறமெழவுரைத்தாற்போல்

உன்னைக்கொண்டென்நாவகம்பால் மாற்றின்றியுரைத்துக்கொண்டேன்

உன்னைக்கொண்டென்னுள்வைத்தேன் என்னையுமுன்னிலிட்டேன்

என்னப்பாவென்னிருடகேசா! என்னுயிர்க்காவலனே! 5

உன்னுடையவிக்கிரமம் ஒன்றொழியாமலெல்லாம்
என்னுடையநெஞ்சகம்பால் சுவர்வழியெழுதிக் கொண்டேன்
மன்னடங்கமழுவலங்கைக்கொண்ட இராமநம்பீ!
என்னிடைவந்தெம்பெருமான்! இனியெங்குப்போகின்றதே! 6

பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த பாண்டியர்குலபதிபோல்
திருப்பொலிந்தசேவடி என்சென்னியின்மேல்பொறித்தாய்
மருப்பொசித்தாய்! மல்லடர்த்தாய்! என்நென்றுன்வாசகமே
உருப்பொலிந்தநாவினேனை உனக்குரித்தாக்கினையே. 7

அனந்தன்பாலும்கருடன்பாலும் ஐதுநொய்தாகவைத்து, என்
மனந்தனுள்ளேவந்துவைகி வாழ்ச்செய்தாயெம்பிரான்!
நினைந்தென்னுள்ளே நின்றுநெக்குக் கண்களசும்பொழுக
நினைந்திருந்தே சிரமந்தீர்ந்தேன் நேமிநெடியவனே! 8

பனிக்கடலில்பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டு, ஓடிவந்தென்
மனக்கடலில் வாழுவல்ல மாயமணாளநம்பீ!
தனிக்கடலே தனிச்சுடரே தனியுலகேயென்றென்று
உனக்கிடமாயிருக்க வென்னை உனக்குரித்தாக்கினையே. 9

★தடவரைவாய்மிளிர்ந்துமின்னும் தவளநெடுங்கொடிபோல்
சுடரொளியாய்நெஞ்சினுள்ளே தோன்றுமென்சோதிநம்பீ!
வடதடமும்வைகுந்தமும் மதிள்துவராபதியும்
இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு என்பாலிடவகை கொண்டனையே. 10

★வேயர்தங்கள்குலத்துதித்த விட்டுசித்தன்மனத்தே
கோயில்கொண்டகோவலனைக் கொழுங்குளிர்முகில்வண்ணனை
ஆயரேற்றையமரர்கோவை அந்தணர்தமமுதத்தினைச்
சாயைபோலப்பாடவல்லார் தாமமுணுக்கர்களே. 11

திருப்பாணாழ்வார் அருளிச் செய்த

அமலனாதியிரான்

தனியன்கள்

ஆபாதசூடமநுபூய ஹரிம் ஸயாநம்
மத்யே கவேரதுஹிதுர் முதிதாந்தராத்மா
அத்ரஷ்ட்ருதாம் நயநயோர்விஷயாந்தராணாம்
யோ நிஸ்ஸிகாய மநவை முநிவாஹநம் தம்

காட்டவேகண்டபாதகமலநல்லாடையுந்தி
தேட்டருமுதரபந்தம் திருமார்வுகண்டம் செவ்வாய்
வாட்டமில்லகண்கள்மேனி முனியேறித்தனி புகுந்து
பாட்டினால்கண்டுவாமும் பாணர்தாள்பரவினோமே.

★ அமலனாதியிரான் அடியார்க்கென்னையாட்படுத்த
விமலன், விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில்வேங்கடவன்
நிமலன் நின்மலன்நீதிவானவன் நீள்மதிளரங்கத்தம்மான், திருக்
கமலபாதம்வந்து என்கண்ணிலுள்ளன ஒக்கின்றதே. 1

உவந்த உள்ளத்தனாய் உலகமளந்தண்டமுற
நிவந்தநீள்முடியன் அன்றுநேர்ந்தநிசாசரரைக்
கவர்ந்தவெங்கணைக்காகுத்தன்கடியார்பொழிலரங்கத்தம்மான், அரைச்
சிவந்தவாடையின்மேல் சென்றதாமெனசிந்தனையே. 2

★மந்திபாய் வடவேங்கடமாமலை, வானவர்கள்
சந்திசெய்ய நின்றான் அரங்கத்தரவினணையான்
அந்திபோல்நிறத்தாடையும் அதன்மேலயனைப்படைத்ததோரெழில்
உந்திமேலதன்றோ அடியேனுள்ளத்தின்னுயிரே. 3

சதுரமாமதிள்கூழ் இலங்கைக்கிறைவன் தலை பத்து
உதிரவோட்டி, ஓர்வெங்கணையுய்த்தவன் ஓதவண்ணன்
மதுரமாவண்டுபாட மாமயிலாடரங்கத்தம்மான், திருவயிற்று
உதரபந்தம் என்னுள்ளத்துள்நின்றுலாகின்றதே. 4

பாரமாய பழவினைபற்றறுத்து, என்னைத்தன்
வாரமாக்கிவைத்தான் வைத்ததன்றி யென்னுள்புகுந்தான்
கோரமாதவம் செய்தனன் கொலறியேன் அரங்கத்தம்மான், திரு
வாரமார்பதன்றோ அடியேனையாட்கொண்டதே. 5

துண்ட வெண்பிறையன் துயர்தீர்த்தவன், அஞ்சிறைய
வண்டுவாழ்பொழில்சூழ் அரங்கநகர்மேயவப்பன்
அண்டரண்டபகிரண்டத்து ஒருமாநிலமெழுமால்வரை, முற்றும்
உண்டகண்டம்கண்டீர் அடியேனை உய்யக்கொண்டதே. 6

கையினார் சுரிசங்கனலாழியர் நீள்வரைபோல்
மெய்யனார், துளபவிரையார் கமழ்நீள்முடியெய்
ஐயனார், அணியரங்கனார் அரவினணைமிசைமேய மாயனார்
செய்யவாய் ஐயோ! என்னைச்சிந்தை கவர்ந்ததுவே. 7

பரியனாகிவந்த அவுணனுடல்கீண்ட, அமராக்கு
அரியவாதிப்பிரான் அரங்கத்தமலன் முகத்துக்
கரியவாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்துசெவ்வரியோடி, நீண்டவப்-
பெரியவாயகண்கள் என்னைப்பேதைமைசெய்தனவே. 8

★ஆலமாமரத்தினிலைமேல் ஒருபாலகனாய்
ஞாலமேழுமுண்டான் அரங்கத்தரவினணையான்
கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும் முடிவில்லதோரெழில்
நீலமேனி ஐயோ! நிறைகொண்டதென் நெஞ்சினையே.9

★கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணெய்
உண்டவாயன், என்னுள்ளம்கவர்ந்தானை
அண்டர்கோனணியரங்கன் என்னமுதினைக்
கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே. 10

திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மதுரகவியாழ்வார் அருளிச்செய்த
கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு

தனியன்கள்

अविदितविषयान्तरश्शठारूपनिषदामुपगानमात्रभोगः ।
अपि च गुणवशात्तदेकशेषी मधुरकविहृदये ममाविरस्तु ॥

அவிதிதவிஷயாந்தரஸ்படாரே: உபநிஷதாமுபகாநமாத்ரபோக: ।
அபி ச குணவஸாத் ததேகஸேஷீ மதுரகவிர் ஹ்ருதயே மமாவிரஸ்து ॥

வேறொன்றும்நானறியேன் வேதம்தமிழ்செய்த
மாறன் சடகோபன் வண்குருகூர் - ஏறெங்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தும் மதுரகவியார் எம்மை
ஆள்வாரவரே யரண்.

★ கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்
பண்ணியபெருமாயன், என்னப்பனில்
நண்ணித்தென்குருகூர்நம்பியென்றக்கால்
அண்ணிக்கும் அமுதூறும் என் நாவுக்கே. 1

நாவினால்நவிற்று, இன்பமெய்தினேன்
மேவினேன் அவன் பொன்னடிமெய்மையே
தேவுமற்றறியேன் குருகூர்நம்பி
பாவினின்னிசை பாடித்திரிவனே. 2

திரிதந்தாகிலும் தேவபிரானுடை
கரியகோலத் திருவுருக்காண்பன்நான்
பெரியவண்குருகூர்நகர்நம்பிக்கு, ஆள்
உரியனாய், அடியேன்பெற்ற நன்மையே. 3

நன்மையால் மிக்க நான்மறையாளர்கள்
புன்மையாகக் கருதுவராதலின்
அன்னையாயத்தனாய் என்னையாண்டிடும்
தன்மையான், சடகோபனென்நம்பியே. 4

நம்பினேன் பிறர்நன்பொருள்தன்னையும்
நம்பினேன் மடவாரையுமுன்னெலாம்
செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூர்நம்பிக்கு
அன்பனாய், அடியேன் சதிர்த்தேனின்றே. 5

இன்றுதொட்டும் எழுமையுமெம்பிரான்
நின்றுதன்புகழ் ஏத்தவருளினான்
குன்றமாடத் திருக்குருகூர்நம்பி
என்றுமென்னை இகழ்விலன்காண்மினே. 6

கண்டுகொண்டென்னைக் காரிமாறப்பிரான்
பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினான்
எண்டிசையும் அறியவியம்புகேன்
ஒண்தமிழ்ச் சடகோபனருளையே. 7

அருள்கொண்டாடும் அடியவரின்புற
அருளினான் அவ்வருமறையின்பொருள்
அருள்கொண்டு ஆயிரம் இந்தமிழ் பாடினான்
அருள்கண்டீர் இவ்வுலகினில்மிக்கதே. 8

மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள்
நிற்கப்பாடி என்நெஞ்சள் நிறுத்தினான்
தக்கசீர்ச் சடகோபனென்றம்பிக்கு, ஆட்-
புக்ககாதல் அடிமைப்பயனன்றே. 9

★பயனன்றாகிலும் பாங்கலராகிலும்
செயல்நன்றாகத் திருத்திப்பணிகொள்வான்
குயில்நின்றால்பொழில்சூழ்குருகூர்நம்பி!
முயல்கின்றேன்உன்தன்மொய்கழற்கன்பையே. 10

★அன்பன்தன்னை அடைந்தவர்கட்கெல்லாம்
அன்பன், தென்குருகூர்நம்பிக்கு
அன்பனாய் மதுரகவிசொன்னசொல்
நம்புவார்பதி, வைகுந்தம் காண்மினே. 11

அணைவது

(திருவாய்மொழி 2-8)

தனியன்கள்

भक्तामृतं विश्वजनानुमोदनं
सर्वार्थदं श्रीशठकोपवाङ्मयम् ।
सहस्रशाखेपनिषत्समागमं
नमाम्यहं द्राविडवेदसागरम् ॥

பக்தாம்ருதம் விஸ்வஜநாநுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீஸடகோப வாங்மயம்
ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத் ஸமாகமம்
நமாம்யஹம் த்ராவிடவேத ஸாகரம்

திருவழுதி நாடென்றும் தென்குருகூர் என்றும்
மருவினிய வண்பொருநலென்றும் - அருமறைகள்
அந்தாதி செய்தான் அடியிணையே எப்பொழுதும்
சிந்தியாய் நெஞ்சே! தெளிந்து.

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர் பேணும்
இனத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன் - தனத்தாலும்
ஏதும் குறைவிலேன் எந்தை சடகோபன்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி இராமானுசமுனி தன்
வாய்ந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகிறேன் - ஆய்ந்தபெருஞ்
சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ் வேதம் தரிக்கும்
பேராத உள்ளம் பெற.

வான்திகழும் சோலை மதிலரங்கர் வண்புகழ்மேல்
ஆன்ற தமிழ் மறைகள் ஆயிரமும் - ஈன்ற
முதல்தாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த
இதத்தாய் இராமானுசன்.

மிக்க இறைநிலையும் மெய்யாம் உயிர்நிலையும்
தக்க நெறியும் தடையாகித் - தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையும் ஒதும் குருகையர்கோன்
யாழினிசை வேதத் தியல்.

அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம்
புணர்வது, இருவரவர்முதலும்தானே
இணைவனாமெப்பொருட்கும் வீடுமுதலாம்
புணைவன் பிறவிக்கடல் நீந்துவார்க்கே.

நீந்தும் துயர்ப்பிறவி உட்பட மற்றெவ்வெவையும்
நீந்தும் துயரில்லா வீடுமுதலாம்
பூந்தண்புணல்பொய்கை யானையிடர்கடிந்த
பூந்தண்துழாய் என் தனிநாயகன் புணர்ப்பே.

புணர்க்குமயனாம் அழிக்குமரனாம்
 புணர்த்த தன்னுந்தியோடு ஆகத்துமன்னிப்
 புணர்த்த திருவாகித் தன்மார்வில் தான்சேர்
 புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப்பு எங்கும்புலனே. 3

புலனைந்துமேயும் பொறியைந்துநீங்கி
 நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர்
 அலமந்துவீய அசுரரைச்செற்றான்
 பலமுந்துசீரில் படிமின் ஓவாதே. 4

ஓவாத்துயர்ப்பிறவி உட்படமற்றெவ்வெவையும்
 மூவாத்தனிமுதலாய்மூவுலகும் காவலோன்
 மாவாகி ஆமையாய் மீனாகிமானிடமாம்
 தேவாதிதேவபெருமான் என்தீர்த்தனே. 5

தீர்த்தன் உலகளந்தசேவடி மேல்பூந்தாமம்
 சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல்தான் கண்டு
 பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை
 பேர்த்துமொருவரால்பேசக்கிடந்ததே? 6

கிடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய்க்கீழ்புக்கு
 இடந்திடும், தன்னுள்கரக்கும் உமிமும்
 தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும் பாரென்னும்
 மடந்தையை, மால்செய்கின்றமால் ஆர்காண்பாரே? 7

காண்பார் ஆர்? எம்மீசன் கண்ணனையென்காணுமாறு?
ஊண்பேசில் எல்லாவுலகுமோர்துற்றாற்றா
சேண்பாலவீடோ உயிரோ மற்றெப்பொருட்கும்
ஏண்பாலும்சோரான் பரந்துளனாமெங்குமே. 8

எங்குமுளன்கண்ணென்ற மகனைக்காய்ந்து
இங்கில்லையாலென்று இரணியன்தூண்புடைப்ப
அங்கப்பொழுதே அவன்வீயத்தோன்றிய, என்
சிங்கப்பிரான்பெருமை ஆராயும்சீர்மைத்தே? 9

சீர்மைகொள்வீடுசுவர்க்கம்நரகீரா
ஈர்மைகொள்தேவர்நடுவா மற்றெப்பொருட்கும்
வேர்முதலாய்வித்தாய்ப் பரந்துதனிநின்ற
கார்முகில்போல்வண்ணன் என்கண்ணனைநான் கண்டேனே.10

கண்தலங்கள்செய்ய கருமேனியம்மாளை
வண்டலம்பும்சோலை வழுதிவளநாடன்
பண்தலையில் சொன்னதமிழ் ஆயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்
விண்தலையில் வீற்றிருந்தாள்வர் எம்மாவீடே. 11

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஆழியெழ

(திருவாய்மொழி 7-4)

*ஆழியெழச்சங்கும் வில்லுமெழ, திசை
வாழியெழத்தண்டும்வாளுமெழ, அண்டம்
மோழையெழ முடிபாதமெழ, அப்பன்
ஊழியெழ உலகங்கொண்டவாறே. 1

ஆறுமலைக்கு எதிர்ந்தோடுமொலி, அர
வூறுசலாய் மலைதேய்க்குமொலி, கடல்
மாறுசுழன்று அழைக்கின்றவொலி, அப்பன்
சாறுபட அமுதங்கொண்ட நான்றே. 2

நான்றில ஏழ்மண்ணும் தானத்தவே, பின்னும்
நான்றில ஏழ்மலை தானத்தவே, பின்னும்
நான்றில ஏழ்கடல் தானத்தவே, அப்பன்
ஊன்றியிடந்து எயிற்றில் கொண்டநாளே. 3

நாளுமெழ நிலநீருமெழ, விண்ணும்
கோளுமெழ எரிகாலுமெழ, மலை
தாளுமெழச் சுடர்தானுமெழ, அப்பன்
ஊளியெழ உலகமுண்டவூணே. 4

ஊனுடைமல்லர்த்தார்ந்தவொலி, மன்னர்
ஆனுடைச்சேனை நடுங்குமொலி, விண்ணுள்
ஏனுடைத்தேவர் வெளிப்பட்டவொலி, அப்பன்
காணுடைப்பாரதம் கையறைபோழ்தே. 5

போழ்துமெலிந்த புன்செக்கரில், வான்திசை
சூழுமெழுந்து உதிரப்புனலா, மலை
கீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததால், அப்பன்
ஆழ்துயர்செய்து அசுரரைக் கொல்லுமாறே. 6

மாறுநிரைத்து இரைக்கும் சரங்கள், இன
நூறுபிணம் மலைபோல்புரள, கடல்
ஆறுமடுத்து உதிரப்புனலா, அப்பன்
நீறுபட இலங்கைசெற்றநேரே. 7

நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழிகொண்டான், பின்னும்
நேர்சரிந்தான் எரியுமனலோன், பின்னும்
நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்திகண்டீர், அப்பன்
நேர்சரிவாணன் திண்டோள்கொண்டவன்றே. 8

அன்றுமண்நீரெரிகால் விண்மலைமுதல்
அன்றுசுடரிரண்டுபிறவும், பின்னும்
அன்றுமழையுயிர் தேவும்மற்றும், அப்பன்
அன்றுமுதல் உலகம் செய்ததுமே. 9

மேய்நிரைகீழ்புக மாபுரள, சுனை
வாய்நிறைநீர் பிளிறிச்சொரிய, இன
ஆநிரைபாடி அங்கேயொடுங்க, அப்பன்
தீமழைகாத்துக் குன்றமெடுத்தானே. 10

★ குன்றமெடுத்தபிரான் அடியாரொடும்
ஒன்றிநின்ற சடகோபனுரைசெயல்
நன்றிபுனைந்த ஓராயிரத்துள்ளிவை
வென்றிதரும் பத்தும் மேவிக்கற்பார்க்கே. 11

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஓராயிரமாய்

(திருவாய்மொழி 9-3)

- *ஓராயிரமாய் உலகேழளிக்கும்
பேராயிரம்கொண்டதோர் பீடுடையன்
காராயின காளநன்மேனியினன்
நாராயணன் நங்கள்பிரானவனே. 1
- அவனேயகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான்
அவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்தான் அளந்தான்
அவனேயவனும் அவனுமவனும்
அவனேமற்றெல்லாமும் அறிந்தனமே. 2
- அறிந்தனவேத அரும்பொருள்நூல்கள்
அறிந்தனகொள்க அரும்பொருளாதல்
அறிந்தனரெல்லாம் அரியைவணங்கி
அறிந்தனர் நோய்கள் அறுக்கும்மருந்தே. 3
- மருந்தேநங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கென்று
பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான்
கருந்தேவனெம்மான் கண்ணன்விண்ணுலகம்
தரும்தேவனைச் சோரேல்கண்டாய் மனமே. 4
- மனமேயுன்னை வல்வினையேனிரந்து
கனமேசொல்லினேன் இதுசோரேல் கண்டாய்
புனமேவிய பூந்தண்துழாயலங்கல்
இனமேதுமிலானை அடைவதுமே. 5

அடைவதும் அணியார்மலர்மங்கைதோள்
மிடைவதும் அசுரார்க்குவெம்போர்களே
கடைவதும் கடலுளமுதம், என்மனம்
உடைவதும் அவற்கேயொருங்காகவே.

6

★ஆகம்சேர் நரசிங்கமதாகி, ஓர்
ஆகம்வள்ளுகிரால் பிளந்தானுறை
மாகவைகுந்தம் காண்பதற்கு, என்மனம்
ஏகமெண்ணும் இராப்பகலின்றியே.

7

இன்றிப்போக இருவினையும் கெடுத்து
ஒன்றியாக்கைபுகாமை உய்யக்கொள்வான்
நின்றவேங்கடம் நீணிலத்துள்ளது
சென்றுதேவர்கள் கைதொழுவார்களே.

8

★தொழுதுமாமலர் நீர்சுடர்தூபங்கொண்டு
எழுதுமென்னும் இதுமிகையாதலில்
பழுதில்தொல்புகழ்ப் பாம்பணைப் பள்ளியாய்
தழுவுமாறறியேன் உனதாள்களே.

9

★தாளதாமரையான் உனதுந்தியான்
வாள் கொள்நீள்மழுவாளி உன்னாகத்தான்
ஆளராய்த்தொழுவாரும் அமரர்கள்
நாளுமென்புகழ்கோ உனசீலமே.

10

★சீலமெல்லையிலான் அடிமேல், அணி
கோலநீள் குருகூர்ச்சடகோபன், சொல்
மாலையாயிரத்துள் இவைபத்தினின்
பாலர், வைகுந்தமேறுதல் பான்மையே.

11

பிள்ளையந்தாதி

தனியன்

சீரார்தூப்புல் பிள்ளையந்தாதி என்று செழுந்தமிழால்
நேராக வேதாந்ததேசிகர் தாளிணைக்கீழ்மொழிந்தான்
ஏரார்மறைப்பொருளெல்லாம்எடுத்திவ்வுலகுய்யவே
சீராகிய வரதாரியன் பாதம்துணை நமக்கே.

★மாமலர்மன்னியமங்கை மகிழ்ந்துறைமார்பினன்தாள்
தூமலர்குடியதொல்லருள், மாறன் துணையடிக்கீழ்
வாழ்வையுக்கும் இராமானுசமுனிவண்மைபோற்றும்
சீர்மையன், எங்கள்தூப்புல்பிள்ளைபாதமென்சென்னியதே. 1

சென்னிவணங்கச் சிறுபனிசோரவெங்கண்ணிணைகள்
வெந்நரகங்களும்வீய வியன்கதியின்பமேவ
துன்னுபுகழுடைத்தூப்புல்துரந்தரன் தூமலர்த்தாள்
மன்னியநாள்களும் ஆகுங்கொல், மாநிலத்தீர் நமக்கே. 2

மாநிலத்தோதிய மாமறைமன்னியநற்கலைகள்
ஆனவைசெய்யும் அரும்பொருளத்தனையே அருளும்
தூநெறிகாட்டுமிராமானுசமுனித்தோத்திரம்செய்
ஊனமில்தூப்புலம்மான், ஓர்புகழன்றிஉய்வில்லையே. 3

உய்யும்வகையிலை உத்தரவேதியுள்வந்துதித்த
செய்யவள்மேவிய சீருளாளரைச், சிந்தைசெய்யும்
மெய்யவனெந்தை இராமானுசனருள்மேவிவாழும்
ஐயன், இலங்குதூப்புல்பிள்ளையாய்ந்த பொருளன்றியே. 4

அன்றிவ்வுலகினையாக்கி அரும்பொருள்நூல்விரித்து
நின்றுதன்னீள்புகழ் வேங்கடமாமலைமேவியும், பின்
வென்றிப்புக்கழ்த்திருவேங்கடநாதனெனும் குருவாய்
நின்றுநிகழ்ந்து, மண்மேல்நின்றநோய்கள் தவிர்த்தனனே. 5

வித்தகன்வேதியன் வேதாந்ததேசிகனெங்கள்தூப்புல்
மெய்த்தவனுத்தமன் வேங்கடநாதன் வியன்கலைகள்
மொய்த்திடுநாவின் முழக்கொடுவாதியர்மூலமறக்
கைத்தவன்என்றுரைத்தேன் கண்டிலேன் என்கடுவினையே.6

வினைகாளுமக்கினி வேறோரிடம்தேடவேண்டும், எனைச்
சினமேவிமுன்போல் சிதைக்கும்வகையிங்கரிதுகண்டீர்
எனெனிலிராமானுசமுனியின்னுரைசேரும் தூப்புல்
புனிதன், என்புந்திபுகுந்து திகழ்ந்து பொருந்தினரே. 7

பொருந்திப்புவிதனில் பொய்வாழ்க்கைபூண்கின்றபூரியர்காள்
இருந்துநரகின் இடர்கெடுமாற்றம் அறிகின்றிலீர்
பொருந்தும் பொருளொன்றுகேளீர் பொங்குமிவ்விடர்க்கடற்கு
வருந்தாது, தூப்புல்மாபூருடன் பாதம் வணங்குமினே. 8

வணக்கமொடுக்கம் வழக்கமொழுக்கம் இரக்கம்சேரும்
இணக்கமுறக்கம் இழுக்குமழுக்கும் இகந்துநிற்கும்
குணக்குலமோங்குமிராமானுசன் குணங்கூறும்தூப்புல்
அணுக்கனைப்பிள்ளைதனை அரணாக அடைபவர்க்கே. 9

அடைபவர்தீவினைமாற்றி அருள்தரும் தூப்புலைய
இடர்தரும் இப்பிறவிக்கடல்தன்னிலமிழ்ந்தவென்னை
கடையறப்பாசம்கழற்றி நின்தாளிணைகாணும்வண்ணம்
உடையவனே அருளாய், உணர்ந்தார் தங்கள் கற்பகமே. 10

கற்பகமேயென்று காசினியோரைக் கதிக்கமாட்டேன்
வெற்பிடையேநின்று வெந்தவத்தீயிலும் வேவமாட்டேன்
பற்பலகலைவல்லபாவலனே பத்தரேத்தும்தூப்புல்
அற்புதனே அருளாய் அடியேனுக்கரும்பொருளே. 11

பொருளானதொன்றுமென்னில்பொருந்தாததுமன்றியந்தோ
மருளேமிகுத்து மறையவர் நல்வழி மாற்றிநின்றேன்
தெருளார்மறைமுடித்தேசிகனே எங்கள்தூப்புல்தேவே
அருளாய், இனியெனக்குன்னருளேயன்றி ஆறிலையே. 12

ஆறாகவெண்ணும் அருங்கருமம் ஞானம் காதல்கொண்டு
வேறாகநிற்கும் விரகெனக்கில்லை விரத்தியிலை
தேறாதுதிண்மதி சீரார்கதியிலுஞ் செம்பொன்மேனி
மாறாத தூப்புல் மாலே மறவேனினி நிற்பதமே. 13

நின்பதம்தன்னிலும் நேரேயெனக்கில்லையன்புகண்டாய்
 நின்பதமொன்றிய வன்பரிலும் நேசமில்லை, அந்தோ
 என்படிகண்டினியென் பயன் ஏதமில் தூப்புலெந்தாய்
 உன்படியேயருளாய், உதவாயெனக்குன்னருளே. 14

உன்னருளன்றி எனக்கொருநற்றுணையின்மையினால்
 என்னிருவல்வினை நீயேவிலக்கி யிதங்கருதி
 மன்னியநல் திருமந்திரமோதும்பொருள்நிலையே
 பொன்னருளால் அருளாய், புகழ்தூப்புல் குலவிளக்கே.15

விளக்காகி வேங்கடவெற்பினில் வாழும்விரைமலராளர்
 வளக்காதல் கொண்டுறை மார்பன்திறத்தும் உனதடியார்
 துளக்காதலில்லவர் தங்கள்திறத்திலும் தூய்மையெண்ணிக்
 களக்காதல்செய்யும் நிலைகடியாய், தூப்புல்காவலனே. 16

காவலனெங்கள் கிடாம்பிக்குலபதி அப்புளார்தம்
 தேமலர்ச்சேவடிசேர்ந்துபணிந்து, அவர்தம்மருளால்
 நாவலரும் தென்வடமொழி நற்பொருள்பெற்ற நம்பிக்
 காவல! தூப்புல்குலத்தரசே! எம்மைக்காத்தருளே. 17

அருள்தரும் ஆரணதேசிகனே! எங்கள் தூப்புல்தேவே!
 வருகவிதார்க்கிகசிங்கமே! வாதியர்வாழ்வறுத்தாய்
 இருகையும்கூப்பியுரைக்கும் இவ்விண்ணப்பமொன்று கேளாய்
 உருவவெனக்கருளாய், எண்ணுமுள்ளமுன் தொண்டரையே.18

★தொண்டருகக்கும்துணையடிவாழி, நின்தூமுறுவல்
கொண்டமுகம்வாழி, வாழிவியாக்கியாமுத்திரைக்கை
வண்திருநாமமும்வாழி, மணிவடமுப்புரிநூல்
கொண்டசீர்த்தூப்புல்குலமணியே! வாழிநின்வடிவே. 19

★வடிவழகார்ந்த வண்தூப்புல்வள்ளல் மென்மலரடிமேல்
அடியவரோத அந்தாதிஇருபதும் ஆய்ந்துரைத்தேன்
திடமுடனீதைத்தினந்தொறும் ஆதரித்தோதுமன்பர்
முடியிடைநேர்படும், தூப்புலம்மான் பதமாமலரே. 20

பூநீமதே பூநீலக்ஷமீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக
பூநீவண்ஸடகோப பூநீநாராயண யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:
பூநீவண் ஸடகோப பூநீரங்கநாத யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

சாற்றுமறை

(தினசரிமாலை)

★தாளமாமரையான் உனதுந்தியான்
வாள் கொள்நீள்மழுவாளி உன்னாகத்தான்
ஆளராய்த்தொழுவாரும் அமரர்கள்
நாளுமென்புகழ்கோ உனசீலமே.

★சீலமில்லையிலான் அடிமேல், அணி
கோலநீள் குருகூர்ச்சடகோபன், சொல்
மாலையாயிரத்துள் இவைபத்தினின்
பாலர், வைகுந்தமேறுதல் பான்மையே.

★திருமகளும் திருவடிவும் திருவருளும் தெள்ளறிவும்
அருமையிலாமையுமுறவும் அளப்பரியவடியரசும்
கருமமழிப்பளிப்பமைப்பும் கலக்கமிலாவகைநின்ற
அருள்வரதர்நிலையிலக்கில் அம்பெனநானமிழ்ந்தேனே.

★ஆறுபயன்வேறில்லா அடியவர்களனைவர்க்கும்
ஆறுமதன்பயனுமிவை ஒருகாலும்பகலாலும்
ஆறுபயனெனவேகண்டு அருளாளரடியிணைமேல்
கூறியநற்குணவுரைகள் இவைபத்தும் கோதிலவே.

★ தொண்டருகக்கும் துணையடிவாழி, நின்தூமுறுவல்
கொண்டமுகம்வாழி, வாழிவியாக்கியாமுத்திரைக்கை
வண்திருநாமமும்வாழி, மணிவடமுப்புரிநூல்
கொண்டசீர்த்தூப்புல்குலமணியே! வாழிநின்வடிவே.

★ வடிவழகார்ந்த வண்தூப்புல்வள்ளல் மென்மலரடிமேல்
அடியவரோத அந்தாதி இருபதும் ஆய்ந்துரைத்தேன்
திடமுடனீதைத்தினந்தொறும் ஆதரித்தோதுமன்பர்
முடியிடைநேர்படும் தூப்புலம்மான் பதமாமலரே.

மாமலர்மன்னியமங்கை மகிழ்ந்துறைமார்பினன்தாள்
தூமலர்சூடியதொல்லருள், மாறந்துணையடிக்கீழ்
வாழ்வையுக்கக்கும் இராமானுசமுனிவண்மைபோற்றும்
சீர்மையன், எங்கள்தூப்புல்பிள்ளைபாதமென்சென்னியதே.

★ அகலாமேமாறனுரை அருத்தமுடனனைவர்க்கும்
தகவாலேயுரைக்கின்ற தன்மையுள்ள மாமுனியைப்
புகலாலேபற்றினார்க்குப் புரக்கின்ற நரசிங்கன்
தகவாலே முடிசூடித் தரித்தாரைப் பற்றினனே.

★ பத்தியுள்ளசீநிவாச பரயோகிதன்பதத்தில்
பத்திபெறும்யோகியெனும் பராங்குசன்தன்சீருரையாம்
எத்திசையுமேத்தநின்ற சடகோபனந்தாதி
முத்திருநரசிங்கன் முன்னருளுக்காதினமே.

★ஆதிமறையுருவான ஆதிப்புள்வெற்பதனில்
சோதியெனவுலகெல்லாம் சுகம்பெறவேவந்துதித்த
ஆதிசுருநரசிங்கள் அருளாலேயோகியான
ஆதிவண்சீர்ச்சடகோபன் அடியிணையென்முடிமணியே.

★பத்துருவாயுலகளித்த பரமனுருவொன்பதையும்
பத்துருவாய்ப்பணிந்துநின்ற பரமசுருதனியருளால்
பத்துருவாம்நரசிங்கள் பதக்கமலம்பற்றுமுறை
பத்துருவாம்பாட்டுரைத்துப் பரமபதம்பணிந்தேனே.

★அனைத்துலகும் வாழ்வந்த ஆதி நரசிங்களடி
தினைத்தனையுமறவாத சிந்தையுள்ள சடகோபன்
தனத்துறையுமுடையவரும் தாங்குமுரைமாமுனிவன்
மனத்துவைப்பாரீரைந்தும் மன்வாழ்வாரிவ்வுலகே.

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு
பலகோடி நூறாயிரம்
மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணா,
உன்சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு.

அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றி ஆயிரம் பல்லாண்டு
வடிவாய்நின்வலமார்வினில் வாழ்கின்றமங்கையும் பல்லாண்டு
வடிவார்சோதிவலத்துறையும் சுடராழியும் பல்லாண்டு
படைபோர்புக்கு முழுங்கும் அப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டே.

ஸர்வதேஸதஸாகாலேஷ்வவ்யாஹத பராக்ரமா |
ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாமபிவர்த்ததாம் ||

ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜ்வலா |
திகந்தவ்யாபிநீ பூயாத் ஸா ஹி லோகஹிதைஷிணீ ||

ஸ்ரீமந்! ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய |
ஸ்ரீமந்! ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய ||

நமோ ராமாநுஜார்யாய வேதாந்தார்த்தத்ரதாயிநே |
ஆத்ரேயபத்மநாபார்யஸுதாய குணஸாலிநே ||

ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம் |
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேஸிகம் ||

வாழியிராமானுசப்பிள்ளான் மாதகவால்
வாழும் அணிநிகமாந்தகுரு - வாழியவன்
மாறன்மறையுமிராமானுசன்பாடியமும்
தேறும்படியுரைக்கும் சீர்.

வஞ்சப்பரசமயம் மாய்க்கவந்தோன் வாழியே

மன்னுபுகழ்ப் பூதூரான் மனமுகப்போன் வாழியே
கஞ்சத்திருமங்கையுக்கவந்தோன் வாழியே

கலியனுரைகுடி கொண்ட கருத்துடையோன் வாழியே

செஞ்சொல்தமிழ்மறைகள் தெளிந்துரைப்போன் வாழியே
 திருமலைமால் திருமணியாய்ச் சிறக்கவந்தோன் வாழியே
 தஞ்சப்பரகதியைத் தந்தருள்வோன் வாழியே
 செந்தமிழ்த்தூப்புல் திருவேங்கடவன் வாழியே.

நானிலமுந்தான் வாழ நான்மறைகள் தாம் வாழ
 மாநகரின் மாறன்மறை வாழ - ஞானியர்கள்
 சென்னியணிசேர் தூப்புல் வேதாந்ததேசிகளே
 இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்.

வாழியணி தூப்புல் வரு நிகமாந்தாசிரியன்
 வாழியவன் பாதாரவிந்தமலர் - வாழியவன்
 கோதிலாத்தாண்மலரைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும்
 தீதிலாநல்லோர் திரள்.

(ஸ்ரீ ஸந்நிதி வாழித்திருநாமம்)

ஸர்வதேஸதஸாகாலேஷ்வவ்யாஹத பராக்ரமா |
 ஆதிவண்ஸடகோபாஜ்ஞா வர்த்ததாமபிவர்த்ததாம் ||

ஆதிவண்ஸடகோபாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜ்வலா |
 திகந்தவ்யாபிநீ பூயாத் ஸா ஹி லோகஹிதைஷிணீ ||

நமோ வரதவிஷ்ண்வார்ய நயநாநந்ததாயிநே |
 வாத்ஸ்யாய வரதார்யாய வாதிநீஹாரபாஸ்வதே ||

கேஸுவார்யக்ருபாபாத்ரம் தீஸமாதிசுணார்ணவம் |
 ஸ்ரீஸடாரியதீஸாநம் தேஸிகேந்த்ரமஹம் பஜே ||

செம்பொன்சேர் சிங்கவெற்புச் செழிக்கவந்தோன்வாழியே
 சீர்பெரும்பூதூர்முனியே செகத்துதித்தோன்வாழியே
 பண்புடையவம்மாள்தன் பரிவுடையோன் வாழியே
 பாடியத்தைப் பலகாலும் பகுத்துரைப்போன் வாழியே
 பொன்பெயரோன் மார்விடந்தான் புகழுரைப்போன் வாழியே
 புரட்டாசிக்கேட்டைதனில் புவியுதித்தோன் வாழியே
 தண்புகழ்சேர் மாறனுரை சாற்றிடுவோன் வாழியே
 சடகோபமாமுனிவன் தாமரைத்தாள் வாழியே.

இரகசியத்திரயசாரத்தின் ரசமுரைப்போன் வாழியே
 இரகசியமுப்பத்திரண்டும் ரசித்துரைப்போன் வாழியே
 அகவாயிலுயிர்களுய்ய அருள்படைத்தான் வாழியே
 ஆழ்வார்தம் கிருபையான அம்சமுத்திரை வாழியே
 திகழ்திருநூல் திரிவேணுத்திருச்சிகையும் வாழியே
 திருவிலச்சினை சேர்ந்த திருத்தோள்கள் வாழியே
 அகன்ஞாலத்தவரறிய ஆறளித்தான் வாழியே
 அங்கைதனில் சீகோசம் அழகுடனே வாழியே.

ஓங்குமலை வாழ்க அகோபிலம்தான் வாழ்க
 பாங்காய்ச் சடகோபன் பா வாழ்க - பூங்கமலந்
 தன்னையணிதாராய் சடகோபமாமுனியே
 இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்.

ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிக நிகமாந்த மஹாதேசிகன் மங்களம் (பக்கம் 116-121)
ஸ்ரீஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் மங்களம் (பக்கம் 122-125)

ஸ்ரீமத்ரங்கஸடாரி ஸம்யமிவரால்லப்தாகமாந்தத்வயம்
ஸ்ரீமத் வீராகுத்வஹாத்ய ஸடஜித்பாதாரவிந்தாஸ்ரயம் |
ஸ்ரீமத் வேதவதம்ஸதேசிகயதே: காருண்யவீக்ஷாஸ்பதம்
ஸேவே ரங்கதூணை ஸாஸனவஸம் நாராயணம் யோகிநம் ||

வேதாந்ததேசிக யதீந்த்ர கடாக்ஷலப்த
த்ரய்யந்த ஸாரம் அநவத்யகுணம் புதாக்யம்|
நாராயணாத்ய யதிதூர்ய க்ருபாபிஷித்தம்
ஸ்ரீரங்கநாத யதிஸேகரம் ஆஸ்ரயாம: ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக
ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீநாராயணயதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீரங்கநாத யதீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:

कामासिकाष्टकम्

यस्याभवत्..... शरणं प्रपद्ये ।

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।

वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

श्रुतीनामुत्तरं भागं वेगवत्याश्च दक्षिणम् ।

कामादधिवसन् जीयात् कश्चिदद्भुत केसरी ॥

१

तपनेन्द्रग्नि नयनः तापानपचिनोतु नः ।

तापनीय रहस्यानां सारः कामासिका हरिः ॥

२

आकण्ठमादिपुरुषं कण्ठीरवमुपरि कुण्ठितारातिम् ।

वेगोपकण्ठसङ्गात् विमुक्त वैकुण्ठ बहुमतिमुपासे ॥

३

बन्धुमखिलस्य जन्तोः बन्धुर पर्यङ्ग बन्ध रमणीयम् ।

विषम विलोचनमीडे वेगवती पुठिन केलि नरसिंहम् ॥

४

स्वस्थानेषु मरुद्गणान् नियमयन् स्वाधीन सर्वेन्द्रियः

पर्यङ्क स्थिर धारणा प्रकटित प्रत्यङ्मुखावस्थितिः ।

प्रायेण प्रणिपेदुषः प्रभुरसौ योगं निजं शिक्षयन्

कामानातनुतादशेष जगतां कामासिका केसरी ॥

५

विकस्वर नख स्वरु क्षत हिरण्य वक्षःस्थली

निरर्गल विनिर्गळद्बुधिर सिन्धु सन्ध्यायिताः ।

अवन्तु मदनासिका मनुजपञ्चवक्त्रस्य माम्

अहंप्रथमिका मिथः प्रकटिताहवा बाहवः ॥

६

காமாஸிகாஷ்டகம்

யஸ்யாபவத்..... ஸரணம் ப்ரபத்யே |

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேதாந்தாசார்யவார்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி||

ஸ்ருதீநாமுத்தரம் பாகம் வேகவத்யாஸ்ச தக்ஷிணம் |

காமாததிவஸந் ஜீயாத் கஸ்சிதத்புத கேஸரீ || 1

தபநேந்த்வக்நி நயந: தாபாநபசினோது ந: |

தாபநீய ரஹஸ்யாநாம் ஸார: காமாஸிகா ஹரி: || 2

ஆகண்ட்மாதி புருஷம் கண்ட்ஊரவமுபரி குண்ட்டிதாராதிம் |

வேகோபகண்ட்ஸங்காத்விமுத்தவைகுண்ட்ஹுமதிமுபாலே || 3

பந்துமகிலஸ்ய ஜந்தோ: பந்துர பர்யங்க பந்த ரமணீயம் |

விஷமவிலோசநமீடே வேகவதீபுளிந கேளி நரஸிம்ஹம் || 4

ஸ்வஸ்த்தானேஷுமருத்தகணாந் நியமயந் ஸ்வாதீநஸர்வேந்த்ரிய:

பர்யங்க ஸ்த்திர தாரணா ப்ரகடித ப்ரத்யங்கமுகாவஸ்த்திதி: |

ப்ராயேண ப்ரணிபேதுஷ: ப்ரபுரஸௌ யோகம் நிஜம் ஸிக்ஷயந்

காமாநாதநுதாதஸேஷ ஜகதாம் காமாஸிகா கேஸரீ || 5

விகஸ்வர நகஸ்வரு க்ஷத ஹிரண்ய வக்ஷ: ஸ்த்தலீ

நிரர்கல விநிர்களத்ருதிர ஸிந்து ஸந்த்யாயிதா: |

அவந்து மதநாஸிகா மநுஜ பஞ்சவக்த்ரஸ்ய மாம்

அஹம்ப்ரதமிகா மித: ப்ரகடிதாஹவா பாஹவ: || 6

सटा पटल भीषणे सरभसाट्टहासोद्भटे

स्फुरत्क्रुधि परिस्फुटद् भ्रुकुटिकेऽपि वक्त्रे कृते ।

कृपा कपट केसरिन् दनुज डिम्भ दत्तस्तना

सरोज सदृशा दृशा व्यतिभिषज्य ते व्यज्यते ॥

७

त्वयि रक्षति रक्षकैः किमन्यैः

त्वयि चारक्षति रक्षकैः किमन्यैः ।

इति निश्चितधीः श्रयामि नित्यं

नृहरे वेगवतीतटाश्रयं त्वाम् ॥

८

इत्थं स्तुतः सकृदिहाष्टभिरेष पद्यैः

श्रीवेङ्कटेश रचितैस्त्रिदशेन्द्र वन्द्यः ।

दुर्दान्त घोर दुरित द्विरदेन्द्र भेदी

कामासिका नरहरिर्वितनोतु कामान् ॥

९

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।

श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

वादिद्विपशिरोभङ्ग पञ्चानन पराक्रमः ।

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः चिरं विजयतां भुवि ॥

श्रीरामानुजसिद्धान्तनिर्धारणधुरंधरः ।

आदिवणशठकोपाख्यतीन्द्रो जयतात् भुवि ॥

श्रीमते श्री लक्ष्मीनृसिंह दिव्यपादुकासेवक

श्रीवण् शठकोप श्रीनारायण यतीन्द्र महादेशिकाय नमः ॥

श्रीवण् शठकोप श्रीरङ्गनाथ यतीन्द्र महादेशिकाय नमः ॥

ஸடா படல பீஷணேஸரபஸாட்டஹாஸோத்படே
 ஸ்ப்புரத்க்ருதி பரிஸ்ப்புடத் ப்ருகுடிகே஽பி வக்த்ரே க்ருதே |
 க்ருபா கபட கேஸரிந் தநுஜ டிம்ப்ப தத்தஸ்தநா
 ஸரோஜ ஸத்ருஸாத்ருஸாவ்யதிபிஷஜ்யதே வ்யஜ்யதே || 7

த்வயி ரக்ஷதி ரக்ஷகை: கிமந்யை:
 த்வயி சாரக்ஷதி ரக்ஷகை: கிமந்யை: |
 இதி நிஸ்சித தீ: ஸ்ரயாமி நித்யம்
 ந்ருஹரே வேகவதீ தடாஸ்ரயம் த்வாம் || 8

இத்தம் ஸ்துத: ஸக்ருதிஹாஷ்டபிரேஷபத்யை:
 ஸ்ரீவேங்கடேஸ ரசிதைஸ்த்ரிதஸேந்த்ர வந்த்ய: |
 தூர்தாந்த கோரதுரித த்விரதேந்த்ர பேதீ
 காமாஸிகா நரஹரிர்விதநோது காமாந் || 9

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாண குணஸாலிநே |
 ஸ்ரீமதே வேங்கடேஸாய வேதாந்தகுரவே நம: ||

வாதித்விபஸிரோபங்க பஞ்சாநந பராக்ரம: |
 ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: சிரம் விஜயதாம் புவி ||
 ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தாந்த நிர்ந்தாரண தூரந்தர: |
 ஆதிவண்ஸடகோபாக்க்ய யதீந்த்ரோஜயதாத் புவி ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக
 ஸ்ரீவண்ஸடகோப ஸ்ரீநாராயண யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:
 ஸ்ரீவண்ஸடகோப ஸ்ரீரங்நாத யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

அநத்யயந காலங்களில்

ப்ரபந்தாஸந்தாநம்

பாகம் 3

இதனுள்....

காலை அநுஸந்தாநம், சாற்றுமுறை

1. மார்கழி தவிர பிற நாட்களில்
2. மார்கழி முப்பதும்

மாலை அநுஸந்தாநம், சாற்றுமுறை

(மார்கழி உட்பட அனைத்து நாட்களிலும்)

அந்தயயந காலத்தில் காலை அநுஸந்தாநம்

(மார்கழி முப்பது நாட்கள் நீங்கலாக)
திவ்யப்ரபந்தம்-தனியன்கள் மட்டும்

பொதுத் தனியன்கள்

கேசவார्य कृपापात्रं धीशमादिगुणार्णवम् ।

श्रीशठारि यतीशानं देशिकेन्द्रमहं भजे ॥

கேஸவார்ய க்ருபாபாத்ரம் தீஸமாதி குணார்ணவம் ।

ஸ்ரீஸடாரியதீஸாநம் தேஸிகேந்த்ரமஹம் பஜே ॥

रामानुजदयापात्रं ज्ञानवैराग्य भूषणम् ।

श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ॥

ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷணம் ।

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேஸிகம் ॥

लक्ष्मीनाथसमारम्भां नाथयामुनमध्यमाम् ।

अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरंपराम् ॥

லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் நாதயாமுந மத்யமாம் ।

அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥

यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्म-

व्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।

अस्मद् गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः

रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

யோ நித்யமச்ச்யுத பதாம்புஜயுக்மருக்ம-

வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே ।

அஸ்மத்குரோர்பகவதோ஽ஸ்ய தயைகஸிந்தோ:

ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே ॥

माता पिता युवतयस्तनया विभूतिः

सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् ।

आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुळाभिरामं

श्रीमत्तदंघ्रियुगळं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥

மாதா பிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதி:

ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் ।

ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர்வகுளாபிராமம்

ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ॥

भूतं सरश्च महादाह्यभट्टनाथ-

श्रीभक्तिसारकुलशेखरयोगिवाहान् ।

भक्तांघ्रिरेणुपरकालयतीन्द्रमिश्रान्

श्रीमत्परांकुशमुनिं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥

பூதம் ஸரஸ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத-

ஸ்ரீபக்திஸார குலஸேகர யோகிவாஹாந் ।

பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ர மிஸ்ரராந்

ஸ்ரீமத் பராங்குஸமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ॥

முதலாயிரம்: பெரியாழ்வார் திருமொழி

गुरुमुखमनधीत्य प्राह वेदानशेषान्

नरपतिपरिक्लृप्तं शुल्कमादातुकामः ।

श्वशुरममरवन्द्यं रङ्गनाथस्य साक्षात्

द्विजकुलतिलकं तं विष्णुचित्तं नमामि ॥

குருமுகமநதீத்ய ப்ராஹ வேதாநஸேஷாந்
நரபதிபரிக்லுப்தம் ஸூல்கமாதாதுகாம: |
ஸ்வஸூரமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாஷாத்
த்விஜகுலதிலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாம் ||

மின்னார்தடமதிள்கூழ் வில்லிபுத்தூரென்றொருகால்
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம் - முன்னாள்
கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம் கீழ்மையினிற் சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து.

பாண்டியன் கொண்டாடப்பட்டார்பிரான் வந்தானென்று
ஈண்டிய சங்கமெடுத்தாத - வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

திருப்பாவை

नीलातुङ्गस्तनगिरितटीसुप्तमुद्धोध्य कृष्णं
पारार्थ्यं स्वं श्रुतिशतशिरस्सिद्धमध्यापयन्ती |
स्वोच्छिष्टायां स्रजि निगळितं या बलात्कृत्य भुङ्क्ते
गोदा तस्यै नम इदमिदं भूय एवास्तु भूयः ||

நீளாதுங்கஸ்தநகிரிதடீஸுப்தமுத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்த்யம் ஸ்வம் ஸ்ருதிஸதஸிரஸ்ஸித்தமத்யாபயந்தீ |
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே
கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய: ||

அன்னவயற்புதுவையாண்டாளரங்கற்குப்
பன்னுதிருப்பாவைப்பல்பதியம் - இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலை, பூமாலை
சூடிக்கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியே! தொல்பாவை
பாடியருளவல்ல பல்வளையாய் - நாடி நீ
வேங்கடவற்கென்னை விதியென்றவிம்மாற்றம்
நாம் கடவாவண்ணமே நல்கு.

நாச்சியார் திருமொழி

அல்லிநாள் தாமரைமேல் ஆரணங்கினின் துணைவி
மல்லிநாடாண்ட மடமயில் - மெல்லியலாள்
ஆயர்குலவேந்தன் ஆகத்தாள் தென்புதுவை
வேயர் பயந்த விளக்கு.

பெருமாள் திருமொழி

இன்னமுதம் ஊட்டுகேன் இங்கேவா பைங்கிளியே
தென்னரங்கம் பாடவல்ல சீர்ப்பெருமாள் - பொன்னஞ்
சிலைசேர் நுதலியர்வேள் சேரலர்கோன் எங்கள்
குலசேகரன் என்றே கூறு.

ஆரம்கெடப் பரனன்பர் கொள்ளாரென்று, அவர்களுக்கே
வாரங்கொடு குடப்பாம்பில் கையிட்டவன், மாற்றலரை
வீரங்கெடுத்த செங்கோல் கொல்லிகாவலன் வில்லவர்கோன்
சேரன் குலசேகரன் முடிவேந்தர் சிகாமணியே.

திருச்சந்தவிருத்தம்

தருச்சந்தப்பொழில்தழுவ தாரணியின் துயர்தீர்
திருச்சந்த விருத்தம்செய் திருமழிசைப் பரன் வருமூர்
கருச்சந்தும் காரகிலும் கமழ்கோங்கு மணநாறும்
திருச்சந்தத்துடன் மருவு திருமழிசை வளம்பதியே.

உலகும் மழிசையும் உள்ளூர்ந்து தம்மில்
புலவர் புகழ்க்கோலால் தூக்க - உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்த பக்கத்தும் மாநீர் மழிசையே
வைத்தெடுத்த பக்கம் வலிது.

திருமாலை

மற்றொன்றும் வேண்டாமனமே! மதிளரங்கர்
கற்றினம் மேய்த்த கழலிணைக் கீழ் - உற்ற
திருமாலைப்பாடும் சீர்த் தொண்டரடிப்பொடியம்
பெருமாளை எப்பொழுதும் பேசு.

திருப்பள்ளியெழுச்சி

तमेव मत्वा परवासुदेवं
रङ्गेशयं राजवदहृणीयम् ।
प्राबोधिकीं योऽकृत सूक्तिमालां
भक्ताङ्घ्रिरेणुं भगवन्तमीडे ॥

தமேவமத்வா பரவாஸுதேவம்

ரங்கேஸயம் ராஜவதர்ஹணீயம்

ப்ராபோதிகீம் யோக்ருத ஸுக்திமாலாம்

பக்தாங்கிரேணும் பகவந்தமீடே

மண்டங்குடியென்பர் மாமறையோர் மன்னியசீர்

தொண்டரடிப்பொடி தொன்னகரம் - வண்டு

திணர்த்தவயல் தென்னரங்கத்தம்மாணைப் பள்ளி

உணர்த்தும் பிரான் உதித்த ஊர்.

அமலனாதிபிரான்

आपादचूडमनुभूय हरिं शयानं

मध्ये कवेरदुहितुर्मुदितान्तरात्मा ।

अद्रष्टतां नयनयोर्विषयान्तराणां

यो निश्चिकाय मनवै मुनिवाहनं तम् ॥

ஆபாதசூடமநுபூய ஹரிம் ஸயாநம்

மத்யே கவேர தஹிதுர்முதிதாந்தராத்மா

அத்ரஷ்டருதாம் நயநயோர்விஷயாந்தராணாம்

யோ நிஸ்சிகாய மநவை முநிவாஹநம் தம்.

காட்டவே கண்டபாத கமலம் நல்லாடை உந்தி

தேட்டரும் உதரபந்தம் திருமார்பு கண்டம் செவ்வாய்

வாட்டமில் கண்கள் மேனி முனியேறித் தனிபுகுந்து

பாட்டினால் கண்டுவாழும் பாணர்தாள் பரவினோமே.

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு

अविदितविषयान्तरश्शठारेरुपनिषदामुपगानमात्रभोगः ।
अपि च गुणवशात्तदेकशेषी मधुरकविर्हृदये ममाविरस्तु ॥

அவிதித விஷயாந்தரஸ்படாரே:
உபநிஷதாம் உபகாநமாத்ரபோக:|
அபிச குணவஸாத் ததேகஸேஷீ
மதுரகவிர்ஹ்ருதயே மமாவிரஸ்து||

வேறொன்றும் நானறியேன் வேதம் தமிழ்செய்த
மாறன் சடகோபன் வண்குருகூர் - ஏறெங்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தும் மதுரகவியார் எம்மை
ஆள்வார் அவரே அரண்.

பெரிய திருமொழி

कलयामि कलिध्वंसं कविं लोकदिवाकरम् ।
यस्य गोभिः प्रकाशाभिराविद्यं निहतं तमः ॥

கலயாமி கலித்வம்ஸம் கவிம் லோக திவாகரம்|
யஸ்ய கோபி: ப்ரகாஸாபி: ஆவித்யம் நிஹதம்தம||

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலுர் வாழ் வேந்தன் - வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம் அடங்கா நெடும்பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம் தமிழ் நன்னூல் துறைகள்
அஞ்சுக்கிலக்கியம் ஆரணசாரம் பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின் பொறி பரகாலன் பனுவல்களே.

எங்கள் கதியே இராமானுச முனியே!
சங்கை கெடுத்தாண்ட தவராசா - பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோனீந்த மறையாயிரம் அனைத்தும்
தங்குமனம் நீயெனக்குத் தா.

முதல் திருவந்தாதி

கைதேசேர்பூம்பொழில்கூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த
பொய்கைப்பிரான் கவிஞர் போரேறு - வையத்து
அடியவர்கள் வாழ அருந்தமிழ் நூற்றந்தாதி
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து.

இரண்டாம் திருவந்தாதி

என்பிறவி தீர இறைஞ்சினேன் இன்னமுதா
அன்பே தகளியளித்தானை - நன்புகழ்சேர்
சீத்தார் முத்துக்கள் சேரும் கடல்மல்லைப்
பூத்தார் பொன்னங் கழல்.

மூன்றாம் திருவந்தாதி

சீராரும் மாடத் திருக்கோவலூரதனுள்
காரார் கருமுகிலைக் காணப்புக்கு - ஓராத்த
திருக்கண்டேன் என்றுரைத்த சீரான் கழலே
உரைக்கண்டாய் நெஞ்சே உகந்து.

நான்முகன் திருவந்தாதி

நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனை நான்முகனுக்கு
ஏரார் சிவன் பிறந்தான் என்னும் சொல் - சீரார்
மொழிசெப்பி வாழலாம் நெஞ்சமே மொய்ப்பு
மழிசைப் பரனடியே வாழ்த்து.

திருவிருத்தம்

கருவிருத்தக் குழிநீத்த பின் காமக்கடுங்குழி வீழ்ந்து
ஒருவிருத்தம் புக்குழலுறுவீர்! உயிரின் பொருள்கட்கு
ஒருவிருத்தம் புகுதாமல் குருகையர்கோன் உரைத்த
திருவிருத்தத்து ஓரடி கற்றிரீர் திருநாட்டகத்தே.

திருவாசிரியம்

காசினியோர் தாம்வாழக் கலியுகத்தே வந்துதித்து
ஆசிரியப்பாவதனால் அருமறைநூல் விரித்தானை
தேசிகனைப் பராங்குசனைத்திகழ் வகுளத் தாரானை
மாசடையா மனத்துவைத்து மறவாமல் வாழ்த்துதுமே.

பெரிய திருவந்தாதி

முந்துற்ற நெஞ்சே! முயற்றி தரித்துரைத்து
வந்தித்து வாயார வாழ்த்தியே - சந்த
முருகூரும் சோலைசூழ் மொய்பூம் பொருநல்
குருகூரன் மாறன் பேர் கூறு.

திருவெழுக்கூற்றிருக்கை

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

சிறிய திருமடல்

முள்ளிச் செழுமலரோ தாரான் முளைமதியம்
கொள்ளிக்கெனுள்ளம் கொதியாமே - வள்ளல்
திருவாளன் சீர்க்கலியன் கார்க்கலியை வெட்டி
மருவாளன் தந்தான் மடல்.

பெரிய திருமடல்

பொன்னுலகில் வானவரும் பூமகளும் போற்றிசெய்யும்
நன்னுதலீர்! நம்பி நறையூரர் - மன்னுலகில்
என்னிலைமை கண்டும் இரங்காரே யாமாகில்
மன்னு மடலூர்வன் வந்து.

திருவாய்மொழி

भक्तामृतं विश्वजनानुमोदनं
सर्वार्थदं श्रीशठकोपवाङ्मयम्।
सहस्रशाखोपिनिषत्समागमं
नमाम्यहं द्राविडवेदसागरम् ॥

பக்தாம்ருதம் விஸ்வஜநாநுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீஸடகோப வாங்மயம் ।
ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத் ஸமாகமம்
நமாம்யஹம் த்ராவிட வேத ஸாகரம் ॥

திருவழுதி நாடென்றும் தென்குருகூர் என்றும்
மருவினிய வண்பொருநலென்றும் - அருமறைகள்
அந்தாதி செய்தான் அடியிணையே எப்பொழுதும்
சிந்தியாய் நெஞ்சே! தெளிந்து.

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர் பேணும்
இனத்தாரையல்லாதிறைஞ்சேன் - தனத்தாலும்
ஏதும் குறைவிலேன் எந்தை சடகோபன்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி இராமானுசமுனி தன்
வாய்ந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன் - ஆய்ந்தபெருஞ்
சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ் வேதம் தரிக்கும்
பேராத உள்ளம் பெற.

வாந்திகமும் சோலை மதிலரங்கர் வண்டுகழ்மேல்
ஆன்ற தமிழ் மறைகள் ஆயிரமும் - ஈன்ற
முதல்தாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த
இதத்தாய் இராமானுசன்.

மிக்க இறைநிலையும் மெய்யாம் உயிர்நிலையும்
தக்க நெறியும் தடையாகித் - தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையும் ஓதும் குருகையர்கோன்
யாழினிசை வேதத் தியல்.

இராமானுச நூற்றந்தாதித் தனியன்கள்

முன்னை வினையகல மூங்கிற் குடியமுதன்
பொன்னங் கழற்கமலப் போதிரண்டும் - என்னுடைய
சென்னிக்கணியாகச் சேர்த்தினேன் தென்புலத்தார்க்கு
என்னுக்கடவுடையேன் யான்.

நயந்தருபேரின்பமெல்லாம் பழுதின்றி நண்ணினர்பால்
சயந்தருகீர்த்தி இராமானுசமுனி தாளிணைமேல்
உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங்கத்தமுதோங்கும் அன்பால்
இயம்பும் கலித்துறை யந்தாதி ஓத இசை நெஞ்சமே.

சொல்லின் தொகை கொண்டு உனதடிப் போதுக்குத் தொண்டு செய்யும்
நல்லன்பர் ஏத்த உன் நாமமெல்லாம் என்தன் நாவினுள்ளே
அல்லும் பகலும் அமரும்படி நல்கு அறுசமயம்
வெல்லும் பரம! இராமானுச! இதென் விண்ணப்பமே.

(அடைக்கலப்பத்து பக்கங்கள் 89-91)

அதிகாரஸங்கீரஹம்

தனியன்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

* * *

பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார் தண்
பொருநல் வரும் குருகேசன் விட்டுசித்தன்
துய்யகுலசேகரன் நம்பாணநாதன்
தொண்டரடிப்பொடி மழிசைவந்த சோதி
வையமெலாம் மறைவிளங்க வாள் வேலேந்தும்
மங்கையர்கோன் என்றிவர்கள் மகிழ்ந்து பாடும்
செய்ய தமிழ்மாலைகள் நாம் தெளியவோதித்
தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே.

இன்பத்தில் இறைஞ்சுதலில் இசையும் பேற்றில்
இகழாத பல்லுறவில் இராகமாற்றில்
தன்பற்றில் வினைவிலக்கில் தகவோக்கத்தில்
தத்துவத்தை உணர்த்துதலில் தன்மையாக்கில்

அன்பர்க்கே அவதரிக்கு மாயன்நிற்க

அருமறைகள் தமிழ்செய்தான் தாளே கொண்டு
துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக் காட்டும்

தொல் வழியே நல்வழிகள் துணிவார்கட்கே. 2

என்னுயிர் தந்தளித்தவரைச் சரணம் புக்கி

யானடைவே அவர் குருக்கள் நிறைவணங்கிப்
பின்னருளால் பெரும்புதூர் வந்தவள்ளல்

பெரியநம்பி ஆளவந்தார் மணக்கால் நம்பி
நன்னெறியை அவர்க்குரைத்த உய்யக்கொண்டார்

நாதமுனி சடகோபன் சேனைநாதன்
இன்னமுதத் திருமகளென்றிவரை முன்னிட்டு

எம்பெருமான் திருவடிகள் அடைகின்றேனே. 3

ஆரண நூல் வழிச்செவ்வை அழித்திடுமைதுகர்க்கு, ஓர்

வாரணமாய் அவர் வாதக் கதலிகள் மாய்த்தபிரான்
ஏரணிகீர்த்தி இராமானுசமுனி இன்னுரைசேர்

சீரணிசிந்தையினோம் சிந்தியோம் இனித் தீவினையே. 4

நீளவந்து இன்று விதிவகையால் நினைவொன்றிய நாம்

மீளவந்து இன்னும் வினையுடம்பொன்றி விழுந்துழலாது
ஆளவந்தாரெனவென்று அருள்தந்து விளங்கிய சீர்

ஆளவந்தாரடியோம் படியோமினி அல்வழக்கே. 5

காளம் வலம்புரியன்ன நற்காதல் அடியவர்க்குத்
தாளம் வழங்கித் தமிழ்மறை இன்னிசை தந்த வள்ளல்
மூளும் தவநெறி மூட்டிய நாதமுனி கழலே
நாளும் தொழுதெழுவேம் நமக்கார் நிகர் நானிலத்தே? 6

ஆளுமடைக்கலம் என்றெமை அம்புயத்தாள் கணவன்
தாளிணை சேர்ந்து, எமக்குமவைதந்த தகவுடையார்
மூளுமிருட்கள்விள முயன்றோதிய மூன்றினுள்ளம்
நாளுமுகக்கவிங்கே நமக்கோர் விதி வாய்க்கின்றதே. 7

(அந்தாதித் தொடை)

திருவுடன் வந்த செழுமணிபோல் திருமாலிதயம்
மருவிடமென்ன, மலரடிசூடும் வகைபெறுநாம்
கருவுடன் வந்த கடுவினையாற்றில் விழுந்தொழுகாது
அருவுடன் ஐந்தறிவார் அருள் செய்ய அமைந்தனரே. 8

அமையா விவையெனும் ஆசையினால் அறு மூன்று உலகில்
சுமையான கல்விகள் சூழ்வந்தாலும் தொகையிவை என்று
இமையாவிமையவர் ஏத்திய எட்டிரண்டெண்ணிய, நம்
சமயாசிரியர் சதிர்க்கும் தனி நிலை தந்தனரே. 9

நிலைதந்த தாரகனாய் நியமிக்குமிறைவனுமாய்
இலதொன்றெனாவகையெல்லாம் தனதெனுமெந்தையுமாய்த்
துலையொன்றிலை எனநின்ற துழாய்முடியானுடம்பாய்
விலையின்றி நாம் அடியோமெனும் வேதியர் மெய்பொருளே. 10

பொருளொன்றென நின்ற பூமகள் நாதன் அவனடி சேர்ந்து
அருளென்றுமன்பன் அவன்கொளுபாயமமைந்தபயன்
மருளொன்றிய வினைவல் விலங்கென்று இவையைந்தறிவார்
இருளொன்றிலாவகை என் மனந்தேற வியம்பினரே. 11

தேற வியம்பினர் சித்துமசித்துமிறையுமென
வேறுபடும் வியன்தத்துவ மூன்றும் வினையுடம்பில்
கூறுபடும் கொடு மோகமும் தானிறையாம் குறிப்பும்
மாற நினைந்தருளால் மறை நூல் தந்த வாதியரே. 12

வாதியர் மன்னும் தருக்கச் செருக்கின் மறைகுலையச்
சாதுசனங்களடங்க நடுங்கத் தனித்தனியே
ஆதியெனாவகை ஆரண தேசிகர் சாற்றினர், நம்
போதமரும் திருமாதூடன் நின்ற புராணனையே. 13

நின்ற புராணன் அடியிணை ஏந்தும் நெடும் பயனும்
பொன்றுதலே நிலையென்றிடப் பொங்கும் பவக்கடலும்
நன்றிது தீயதி தென்று நவின்றவர் நல்லருளால்
வென்றுபுலன்களை வீடினைவேண்டும் பெரும்பயனே. 14

வேண்டும் பெரும்பயன் வீடென்றறிந்து விதிவகையால்
நீண்டும் குறுகியும் நிற்கும் நிலைகளுக்கேற்குமன்பர்
மூண்டொன்றில் மூலவினை மாற்றுதலில் முகுந்தனடி
பூண்டன்றி மற்றோர் புகலொன்றிலை யென நின்றனரே. 15

நின்ற நிலைக்குற நிற்கும் கருமமும் நேர்மதியால்
நன்றென நாடிய ஞானமும் நல்குமுட்கண்ணுடையார்
ஒன்றென பத்தியும் ஒன்றுமிலாவிரைவார்க்கு, அருளால்
அன்றுபயன்தரும் ஆறும் அறிந்தவர் அந்தணரே. 16

அந்தணர் அந்தியர் எல்லையில் நின்ற அனைத்துலகும்
நொந்தவரே முதலாக நூடங்கி அனன்னியராய்
வந்தடையும் வகை வந்தகவேந்தி வருந்திய நம்
அந்தமிலாதியை அன்பரறிந்தறிவித்தனரே. 17

அறிவித்தனரன்பர் ஐயம் பறையுமுபாயமில்லாத்
துறவித்துணியில் துணையாம் பரனை வரிக்கும் வகை
உறவித்தனையின்றி ஒத்தாரென நின்றவும்பரைநாம்
பிறவித்துயர் செகுப்பீர் என்று இரக்கும்பிழையறவே. 18

அறவே பரமென்று அடைக்கலம் வைத்தனர், அன்று நம்மைப்
பெறவே கருதிப் பெருந்தகவுற்ற பிரானடக்கீழ்
உறவே இவனுயிர் காக்கின்ற ஒருயிர் உண்மையை, நீ
மறவேலென நம் மறைமுடி சூடிய மன்னவரே. 19

மன்னவர் விண்ணவர் வானோாரிறையொன்றும் வான்கருத்தோர்
அன்னவர் வேள்வியனைத்துமுடித்தனர், அன்புடையார்க்கு
என்ன வரந்தரவென்று நம்மத்திகிரித் திருமால்
முன்னம் வருந்தி அடைக்கலம் கொண்ட நம்முக்கியரே. 20

முக்கிய மந்திரம் காட்டிய மூன்றில் நிலையுடையார்
 தக்கவையன்றித்தகாதவை யொன்றும் தமக்கிசையார்
 இக்கருமங்கள் எமக்குளவென்னுமிலக்கணத்தால்
 மிக்க உணர்த்தியர்மேதினி மேவிய விண்ணவரே. 21

விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றிமேவும் அடிமை எலாம்
 மண்ணுலகத்தில் மகிழ்ந்தடைகின்றனர், வண்துவரைக்
 கண்ணனடைக்கலம் கொள்ளக்கடன்கள்கழற்றிய, நம்
 பண்ணமரும் தமிழ்வேத மறிந்த பகவர்களே. 22

வேதமறிந்த பகவர் வியக்க விளங்கியசீர்
 நாதன் வகுத்த வகை பெறுநாம் அவன் நல்லடியார்க்கு
 ஆதரமிக்க அடிமை இசைந்து அழியா மறைநூல்
 நீதிநிறுத்த நிலைகுலையாவகை நின்றனமே. 23

நின்றனமன்புடை வானோர் நிலையில் நிலமளந்தான்
 நன்றிது தீயதிதென்று நடத்தியநான்மறையால்
 இன்று நமக்கிரவாதலின் இம்மதியின் நிலவே
 அன்றி, அடிக்கடி ஆரிருள் தீர்க்க அடியுளதே. 24

உளதான வல்வினைக்கு உள்ளம்வெருவி, உலகளந்த
 வளர்தாமரையணை வன் சரணாக வரித்தவர்தாம்
 களைதானெனவெழும் கன்மந்துறப்பர், துறந்திடினும்
 இளைதா நிலைசெக எங்கள் பிரானருள் தேனெழுமே. 25

தேனார் கமலத் திருமகள்நாதன் திகழ்ந்துறையும்
வானாடுகந்தவர் வையத்திருப்பிடம், வன்தருமக்
கானாரிமயமும் கங்கையும் காவிரியும் கடலும்
நானாநகரமும் நாகமும்கூடிய நன்னிலமே. 26

நன்னிலமாமது நற்பகலாமது நன்னிமித்தம்
என்னலுமாம் அது யாதானுமாமங்கடியவர்க்கு
மின்னிலைமேனிவிடும் பயணத்து, விலக்கிலதோர்
நன்னிலையாம் நடுநாடிவழிக்கு நடைபெறவே. 27

நடைபெற அங்கிபகல் ஒளிநாள் உத்தராயணமாண்டு
இடைவருகாற்றிரவி இரவின்பதி மின்வருணன்
குடையுடை வானவர்கோன் பிரசாபதி என்றிவரால்
இடையிடை போகங்களெய்தி எழிற்பதமேறுவரே. 28

ஏறிஎழிற்பதம் எல்லாவுயிர்க்குமிதமுகக்கும்
நாறு துழாய்முடி நாதனை நண்ணி, அடிமையில் நம்
கூறு கவர்ந்து குருக்கள் குழாங்கள் குரைகழற்கீழ்
மாறுதலின்றி மகிழ்ந்தெழும் போகத்து மன்னுவமே. 29

மன்னும் அனைத்துறவாய் மருள் மாற்றருளாழியுமாய்த்
தன் நினைவாலனைத்தும் தரித்தோங்கும் தனியிறையாய்
இன்னமுதத்தமுதால் இரங்கும் திருநாரணனே
மன்னிய வன்சரண் மற்றோர் பற்றின்றிவரிப்பவர்க்கே. 30

வரிக்கின்றனன் பரன்யாவரை யென்று மறையதனில்
 விரிக்கின்றதும் குறியொன்றால் வினையரை ஆதலின்நாம்
 உரைக்கின்ற நன்னெறி ஓரும்படிகளிலோர்ந்து, உலகம்
 தரிக்கின்ற தாரகனார் தகவால் தரிக்கின்றனமே. 31

தகவால் தரிக்கின்ற தன்னடியார்களைத் தன் திறத்தில்
 மிகவாதரஞ்செய்யும் மெய்யருள்வித்தகன் மெய்யுரையின்
 அகவாயறிந்தவர் ஆரணநீதி நெறி குலைதல்
 உகவாரென, எங்கள் தேசிகர் உண்மை யுரைத்தனரே. 32

உண்மை யுரைக்கு மறைகளில் ஓங்கிய உத்தமனார்
 வண்மையளப்பரிதாதலின் வந்து கழல் பணிவார்
 தன்மை கிடக்கத் தரமளவென்ன வியப்பிலதாம்
 உண்மையுரைத்தனர் ஓர்ந்தவிர வுயர்ந்தனரே. 33

உயர்ந்தநங்காவலன் அல்லார்க்கு உரிமை துறந்துயிராய்
 மயர்ந்தமை தீர்ந்து மற்றோர் வழியின்றி யடைக்கலமாய்ப்
 பயந்தவன் நாரணன் பாதங்கள் சேர்ந்து, பழவடியார்
 நயந்த குற்றேவலெல்லாம் நாடும் நன்மனு வோதினமே. 34

ஓதுமிரண்டையிசைத்து அருளாலுதவும் திருமால்
 பாதமிரண்டும் சரணெனப்பற்றி, நம் பங்கயத்தாள்
 நாதனை நண்ணி நலந்திகழ் நாட்டிலடிமையெலாம்
 கோதிலுணர்த்தியுடன் கொள்ளுமாறு குறித்தனமே. 35

குறிப்புடன்மேவும் தருமங்களின்றி, அக்கோவலனார்
வெறித்துளவக்கழல் மெய்யரணென்று விரைந்தடைந்து
பிரித்த வினைத்திரள் பின்தொடராவகை, அப்பெரியோர்
மறிப்புடை மன்னருள் வாசகத்தால் மருளற்றனமே. 36

மருளற்ற தேசிகர் வானுகப்பால் இந்த வையமெல்லாம்
இருளற்று இறைவனிணையடி பூண்டிய வெண்ணுதலால்
தெருளுற்ற செந்தொழிற் செல்வம் பெருகிச் சிறந்தவர்பால்
அருளுற்றசிந்தையினால் அழியா விளக்கேற்றினரே. 37

ஏற்றி மனத்தெழில் ஞானவிளக்கை இருளனைத்தும்
மாற்றினவர்க்கு, ஒரு கைம்மாறு மாயனும் காணகில்லான்
போற்றி யுகப்பதும் புந்தியிற் கொள்வதும், பொங்குபுகழ்
சாற்றிவளர்ப்பதும் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே. 38

முன்பெற்ற ஞானமும் மோகம் துறக்கலும், மூன்றுரையில்
தன்பற்ற தன்மையும் தாழ்ந்தவர்க்கீயும் தனித்தகவும்
மன்பற்றி நின்றவகை உரைக்கின்ற மறையவர்பால்
சிற்பற்றி என்பயன் சீரறிவோர்க்கிவை செப்பினமே. 39

செப்பச் செவிக்கமுதென்னத் திகழும் செழுங்குணத்துத்
தப்பற்றவருக்குத்தாமே யுகந்து தருந்தகவால்
ஒப்பற்ற நான்மறை யுள்ளக் கருத்தில் உறைத்துரைத்த
முப்பத்திரண்டிவை முத்தமிழ் சேர்ந்த மொழித்திருவே. 40

(திருவுடன் வந்த செழுமணிபோல் திருமாலிதயம்
மருவிடமென்ன, மலரடிசூடும் வகை பெறு நாம்
கருவுடன் வந்த கடுவினையாற்றில் விழுந்தொழுகாது
அருவுடனைந்தறிவார் அருள் செய்ய அமைந்தனரே.)

★புருடன் மணி வரமாகப் பொன்றா மூலப்

பிரகிருதி மறுவாக மான் தண்டாகத்

தெருள் மருள்வாளுறையாக ஆங்காரங்கள்

சார்ங்கம் சங்காக மனந்திகிரியாக

இருடிகங்களீரைந்தும் சரங்களாக

இருபூதமாலை வனமாலையாகக்

கருடனுருவா மறையின் பொருளாம் கண்ணன்

கரிகிரிமேல் நின்று அனைத்தும் காக்கின்றானே. 41

ஆராத வருளமுதம் பொதிந்த கோயில்

அம்புயத்தோன் அயோத்தி மன்னர்களித்த கோயில்

தோலாத தனிவீரன் தொழுத கோயில்

துணையான வீடணற்குத் துணையாம் கோயில்

சேராத பயனெல்லாம் சேர்க்கும் கோயில்

செழுமறையின் முதலெழுத்துச் சேர்ந்த கோயில்

தீராத வினையனைத்தும் தீர்க்கும் கோயில்

திருவரங்கமெனத் திகழும் கோயில்தானே. 42

★ கண்ணனடியினை எமக்குக் காட்டும் வெற்பு
 கடுவினையர் இருவினையும் கடையும் வெற்பு
 திண்ணமிது வீடென்னத் திகழும் வெற்பு
 தெளிந்த பெரும் தீர்த்தங்கள் செறிந்த வெற்பு
 புண்ணியத்தின் புகலிதெனப் புகழும் வெற்பு
 பொன்னுலகிற் போகமெலாம் புணர்க்கும் வெற்பு
 விண்ணவரும் மண்ணவரும் விரும்பும் வெற்பு
 வேங்கட வெற்பென விளங்கும் வேத வெற்பே. 43

★ உத்தமவமர்த்தலமமைத்த தொரெழிற்றனுவினுய்த்த கணையால்
 அத்திர வரக்கன் முடி பத்துமொரு கொத்தென உதிர்த்த திறலோன்
 மத்துறு மிகுத்த தயிர்மொய்த்த வெணைய வைத்ததுணும் அத்தனிடமாம்
 அத்திகிரி பத்தர்வினை தொத்தறவறுக்கும் அணி அத்திகிரியே. 44

எட்டுமா மூர்த்தி எண் கணன் எண்திக்-

கெட்டிறை எண் பிரகிருதி
 எட்டுமாவரைகளீன்ற வெண்குணத்தோன்
 எட்டெணுமெண்குண மதியோர்க்கு
 எட்டு மாமலர் எண் சித்தி யெண் பத்தி
 எட்டியோகாங்கம் எண் செல்வம்
 எட்டு மாகுணமெட்டெட்டெணும் கலை
 எட்டிரத மேலதுவுமெட்டினவே. 45

ஒண்டொடியாள் திருமகளும் தானுமாகி

ஒரு நினைவாலீன்ற வுயிரெல்லாம் உய்ய

வண்டுவரை நகர் வாழ வசுதேவர்க்காய்

மன்னவர்க்குத் தேர்ப்பாகனாகி நின்ற

தண்டுளவ மலர்மாற்பன் தானே சொன்ன

தனித்தரும் தானெமக்காய்த், தன்னையென்றும்

கண்டுகளித்தடிசூட விலக்காய் நின்ற

கண்புதையல் விளையாட்டைக் கழிக்கின்றானே. 46

மூண்டாலு மரியதனின் முயல வேண்டா

முன்னமதிலாசைதனை விடுகை திண்மை

வேண்டாது சரணநெறி வேறோர் கூட்டு

வேண்டிலயனத்திரம்போல் வெள்கி நிற்கும்

நீண்டாகு நிறைமதியோர் நெறியில் கூடா

நின்றனிமை துணையாக வென்றன் பாதம்

பூண்டால், உன் பிழைகளெலாம் பொறுப்பென்ற

புண்ணியனார் புகழனைத்தும் புகழுவோமே. 47

சாதனமு நற்பயனு நானே யாவன்

சாதகனுமென்வயமாயென்னைப் பற்றும்

சாதனமும் சரணநெறி யன்றுனக்குச்

சாதனங்களிந்நிலைக்கோரிடையினில்லா

வேதனைசேர் வேறங்கமிதனில் வேண்டா

வேறெல்லாம் நிற்கு நிலை நானே நிற்பன்
தூதனுமா நாதனுமாமென்னைப் பற்றிச்

சோகம் தீரெனவுரைத்தான் சூழ்கின்றானே 48

தன்னினைவில் விலக்கின்றித் தன்னைநண்ணார்

நினைவனைத்தும் தான் விளைத்தும் விலக்குநாதன்
என் நினைவை யிப்பவத்திலின்று மாற்றி

இணையடிக் கீழடைக்கலமென்றெம்மை வைத்து
முன்நினைவால் யாம் முயன்ற வினையால் வந்த

முனிவயர்ந்து முத்தி தர முன்னே தோன்றி
நன்னினைவால் நாமிசையும் காலம் இன்றோ

நாளையோவென்று நகை செய்கின்றானே. 49

★பாட்டுக்குரிய பழையவர் மூவரைப் பண்டொரு கால்

மாட்டுக்கருள் தரு மாயன் மலிந்து வருத்துதலால்
நாட்டுக்கிருள் செகநான் மறை யந்திநடை விளங்க

வீட்டுக்கிடைகழிக்கே வெளிகாட்டுமம் மெய்விளக்கே. 50

உறுசகடமுடைய ஒருகாலுற்று உணர்ந்தன

உடன்மருதமொடிய ஒரு போதில் தவழ்ந்தன

உறிதடவுமளவிலுரலோடுற்று நின்றன

உறுநெறியொர்தருமன் விடு தூதுக்குகந்தன

மறநெறியர்முறிய பிருதானத்துவந்தன

மலர்மகள் கைவருடமலர் போதிற் சிவந்தன

மறுபிறவி அறுமுனிவர் மாலுக்கிசைந்தன

மனுமுறையில் வருவதொர் விமானத்துறைந்தன

அறமுடைய விசயனமர் தேரில் திகழ்ந்தன

அடலூரக படமடிய வாடிக் கடிந்தன

அறுசமயமறிவரிய தானத்தமர்ந்தன

அணிகுருகை நகர் முனிவர் நாவுக்கமைந்தன

வெறியுடையதுளவ மலர் வீறுக் கணிந்தன

விழுகரி யொர் குமரனென மேவிச் சிறந்தன

விறலசுரர்படையடைய வீயத்துரந்தன

விடலரிய பெரிய பெருமாள் மென்பதங்களே.51

மறையுரைக்கும் பொருளெல்லாம் மெய்யென்றோர்வார்

மன்னிய கூர்மதியுடையார், வண்குணத்தில்

குறையுரைக்க நினைவில்லார் குருக்கள் தம்பால்

கோதற்ற மனம் பெற்றார் கொள்வார் நன்மை

சிறைவளர்க்கும் சிலமாந்தர் சங்கேதத்தால்

சிதையாத திண்மதியோர் தெரிந்ததோரார்

பொறை நிலத்தின்மிகும் புனிதர் காட்டும் எங்கள்

பொன்றாத நன்னெறியிற் புகுதுவாரே.

இதுவழி இன்னமுதென்றவர் இன்புலன் வேறிடுவார்
 இதுவழியாம் அலவென்றறிவார் எங்கள் தேசிகரே
 இதுவழி எய்துக வென்று உகப்பாலெம்பிழை பொறுப்பார்
 இதுவழியா மறையோரருளால் யாமிசைந்தனமே. 53

★எட்டுமிரண்டுமறியாத வெம்மை இவை அறிவித்து
 எட்ட வொண்ணாத இடம் தரும் எங்கள் மாதவனார்
 முட்டவினைத்திரள்மாள் முயன்றிடுமஞ்சலென்றார்
 கட்டெழில் வாசகத்தால் கலங்காநிலை பெற்றனமே. 54

★வானுளமர்ந்தவர்க்கும் வருந்த வரு நிலைகள்
 தானுளனாயுகக்கும் தரம் இங்கு நமக்குளதே
 கூனுள நெஞ்சுகளால் குற்றமெண்ணி யிகழ்ந்திடினும்
 தேனுள பாதமலர்த் திருமாலுக்குத் தித்திக்குமே. 55

★வெள்ளைப்பரிமுகர் தேசிகராய் விரகால், அடியோம்
 உள்ளத்தெழுதியது ஓலையிலிட்டனம் யாமிதற்கென்
 கொள்ளத் துணியினும் கோதென்றிகழினும் கூர்மதியீர்
 உள்ளத்தனையுகவாது இகழாதெம் எழின்மதியே. 56
 ஸ்ரீஆதிவன்ஸடகோப ஸ்வாமி அடைக்கலப்பத்து (பக்கங்கள் 92-94)
 ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் அடைக்கலப்பத்து (பக்கங்கள் 95-97)

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக
 ஸ்ரீவன்ஸடகோப ஸ்ரீநாராயண யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:
 ஸ்ரீவன்ஸடகோப ஸ்ரீரங்கநாத யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

அநத்யயந காலத்தில் காலை சாற்றுமுறை க்ரமம்

(மார்கழி முப்பது நாட்கள் நீங்கலாகப் பிற நாட்களில்)

(திருவாய்மொழி - தனியன்)

★மிக்கவிறைநிலையும் மெய்யாமுயிர் நிலையும்
தக்கநெறியும் தடையாகித் - தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையுமோதும் குருகையர்கோன்
யாழினிசைவேதத்தியல்.

(இராமாநுச நூற்றந்தாதி - தனியன்)

★சொல்லின் தொகை கொண்டுனதடிப்போதுக்குத் தொண்டுசெய்யும்
நல்லன்பரேத்துமுன்நாமமெல்லாம் என்தன்நாவினுள்ளே
அல்லும் பகலுமமரும்படிநல்கு அறுசமயம்
வெல்லும்பரம! இராமாநுச! இதென் விண்ணப்பமே.

(அடைக்கலப்பத்து)

★திருமகளும் திருவடிவும் திருவருளும் தெள்ளரிவும்
அருமையிலாமையுமுறவும் அளப்பரியவடியரசும்
கருமமழிப்பளிப்பமைப்பும் கலக்கமிலாவகைநின்ற
அருள்வரதர்நிலையிலக்கில் அம்பெனநானமிழ்ந்தேனே.

★ஆறுபயன் வேறில்லா அடியவர்களனைவர்க்கும்
ஆறுமதன்பயனுமிவை ஒருகாலும்பலகாலும்

ஆறுபயனெனவேகண்டு அருளாளரடியிணைமேல்
கூறியநற்குணவுரைகள் இவைபத்தும் கோதிலவே.

(அதிகார ஸங்க்ரஹம்)

★வானுளமர்ந்தவர்க்கும் வருந்த வரு(மிந்)நிலைகள்
தானுளனாயுகக்குந்தர மிங்கு நமக்குளதே
கூனுள நெஞ்சுகளாற் குற்ற மெண்ணி யிகழ்ந்திடினும்
தேனுள பாதமலர்த் திருமாலுக்குத் தித்திக்குமே.

★வெள்ளப் பரிமுகர் தேசிகராய் விரகால், அடியோம்
உள்ளத்தெழுதிய தோலையிலிட்டனம் யாமிதற்கென்
கொள்ளத் துணியினுங் கோதென் நிகழினுங் கூர்மதியீர்
எள்ளத்தனையுகவாதிகழாது என்னெழின்மதியே.

(ஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகள் அடைக்கலப்பத்து)

★அகலாமேமாறனுரை அருத்தமுடனனைவர்க்கும்
தகவாலேயுரைக்கின்ற தன்மையுள்ளமாமுனியைப்
புகவாலேபற்றினார்க்குப் புரக்கின்றநரசிங்கன்
தகவாலேமுடிசூடித் தரித்தாரைப் பற்றினனே.

★பத்தியுள்ள சீநிவாசபரயோகிதன்பதத்தில்
பத்திபெறும்யோகியெனும் பராங்குசன்தன்சீருரையாம்
எத்திசையுமேத்தநின்ற சடகோபனந்தாதி
முத்திதருநரசிங்கன் முன்னருளுக்காதினமே.

*ஆதிமறையுருவான ஆதிப்புள்வெற்பதனில்
சோதியெனவுலகெல்லாம் சுகம்பெறவேவந்துதித்த
ஆதிசுருநரசிங்கன் அருளாலே யோகியான
ஆதிவண்சீர்ச்சடகோபன் அடியிணையென்முடிமணியே.

(பூநீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் அடைக்கலப்பத்து)

*பத்துருவாயுலகளித்த பரமனுருவொன்பதையும்
பத்துருவாய்ப்பணிந்துநின்ற பரமசுருதனியருளால்
பத்துருவாம் நரசிங்கன் பதக்கமலம்பற்றுமுறை
பத்துருவாம்பாட்டுரைத்துப் பரமபதம்பணிந்தேனே.

*அனைத்துலகும் வாழ்வந்த ஆதிநரசிங்கனடி
தினைத்தனையுமறவாத சிந்தையுள்ள சடகோபன்
தனத்துறையுமுடையவரும் தாங்குமுரைமாமுனிவன்
மனத்துவைப்பாரீரைந்தும் மன்வாழ்வாரிவ்வுலகே.

(வாழித்திருநாமம்)

ஸர்வதேஸதஸாகாலேஷ்வவ்யாஹத பராக்ரமா |
ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாபிவர்த்ததாம் ||
ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜ்வலா |
திகந்தவ்யாபிநீ பூயாத் ஸா ஹி லோகஹிதைஷிணீ ||
பூநீமந்! பூநீரங்கஸ்ஸரியமநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய |
பூநீமந்! பூநீரங்கஸ்ஸரியமநுபத்ரவாமநுதிநம் ஸம்வர்த்தய ||

நமோ ராமாநுஜார்யாய வேதாந்தார்த்தப்பரதாயிநே |
ஆத்ரேயபத்மநாபார்யஸுதாய குணஸாலிநே ||

ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷணம் |
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேஸிகம் ||

வாழியிராமானுசப்பிள்ளான் மாதகவால்
வாழும் அணிநிகமாந்தகுரு - வாழியவன்
மாறன்மறையுமிராமானுசன்பாடியமும்
தேறும்படியுரைக்கும் சீர்.

வஞ்சப்பரசமயம் மாய்க்க வந்தோன் வாழியே
மன்னுபுகழ்ப் பூதூரான் மனமுகப்போன் வாழியே
கஞ்சத்திருமங்கையுக்கவந்தோன் வாழியே
கலியனுரைகுடிகொண்ட கருத்துடையோன் வாழியே
செஞ்சொல் தமிழ்மறைகள் தெளிந்துரைப்போன் வாழியே
திருமலைமால் திருமணியாய்ச்சிறக்கவந்தோன் வாழியே
தஞ்சப்பரகதியைத் தந்தருள்வோன் வாழியே
செந்தமிழ்த் தூப்புல் திருவேங்கடவன் வாழியே.

நானிலமுந்தான் வாழ நான்மறைகள் தாம்வாழ
மாநகரின் மாறன்மறை வாழ - ஞானியர்கள்
சென்னியணிசேர் தூப்புல் வேதாந்த தேசிகனே
இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்.

வாழியணி தூப்புல் வரு நிகமாந்தாசிரியன்
வாழியவன் பாதாரவிந்தமலர் - வாழியவன்
கோதிலாத்தாண்மலரைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும்
தீதிலா நல்லோர் திரள்.

(ஸ்ரீ ஸந்நிதி வாழித்திருநாமம்)

ஸர்வதேஸதஸாகாலேஷ்வவ்யாஹத பராக்ரமா |
ஆதிவண்ஸடகோபாஜ்ஞா வர்த்ததாமபிவர்த்ததாம் ||
ஆதிவண்ஸடகோபாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜ்வலா |
திகந்தவ்யாபிநீ பூயாத் ஸா ஹி லோகஹிதைஷிணீ ||

நமோ வரதவிஷ்ண்வார்ய நயநாநந்த தாயிநே |
வாத்ஸ்யாய வரதார்யாய வாதிநீஹாரபாஸ்வதே ||
கேஸவார்யக்ருபாபாத்ரம் தீஸமாதிகுணார்ணவம் |
ஸ்ரீஸடாரியதீஸாநம் தேஸரிகேந்த்ரமஹம் பஜே ||

செம்பொன்சேர் சிங்கவெற்புச் செழிக்கவந்தோன் வாழியே
சீர்பெரும்பூதூர் முனியே செகத்துதித்தோன் வாழியே
பண்புடையவம்மாள் தன் பரிவுடையோன் வாழியே
பாடியத்தைப் பலகாலும் பகுத்துரைப்போன் வாழியே
பொன்பெயரோன் மார்விடந்தான் புகழுரைப்போன் வாழியே
புரட்டாசிக்கேட்டைதனில் புவியுதித்தோன் வாழியே
தண்புகழ்சேர் மாறனுரை சாற்றிடுவோன் வாழியே
சடகோபமாமுனிவன் தாமரைத்தாள் வாழியே.

இரகசியத்திரயசாரத்தின் ரசமுரைப்போன் வாழியே

இரகசியமுப்பத்திரண்டும் ரசித்துரைப்போன் வாழியே

அகவாயிலுயிர்களுய்ய அருள்படைத்தான் வாழியே

ஆழ்வார் தம் கிருபையான அம்சமுத்திரை வாழியே

திகழ்திருநூல் திரிவேணுத்திருச்சிகையும் வாழியே

திருவிலச்சினை சேர்ந்த திருத்தோள்கள் வாழியே

அகன்ஞாலத்தவரறிய ஆறளித்தான் வாழியே

அங்கைதனில் சீகோசம் அழகுடனே வாழியே.

ஓங்குமலை வாழ்க அஹோபிலம்தான் வாழ்க

பாங்காய்ச் சடகோபன் பா வாழ்க - பூங்கமலந்

தன்னையணிதாராய் சடகோபமாமுனியே

இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்.

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேஸிகன் மங்களம் (பக்கங்கள் 116-121)

ஸ்ரீ ஆதிவண்படகோப யதீந்த்ர மஹாதேஸிகன் மங்களம்

(பக்கங்கள் 122-125)

ஸ்ரீ ஸந்நிதி தனியன்கள் (பக்கங்கள் 126-141)

த்வாதச ஸ்தோத்ரம் (பக்கங்கள் 142-145)

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக

ஸ்ரீவண்படகோப ஸ்ரீ நாராயணயதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம

ஸ்ரீவண்படகோப ஸ்ரீரங்கநாத யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

அந்த்யயந காலத்தில் காலை அநுஸந்தாநம்

(மார்கழி முப்பது நாட்கள் மட்டும்)

(பொதுத் தனியன்கள்)

केशवार्थ कृपापात्रं धीशमादिगुणार्णवम् ।

श्री शठारि यतीशानं देशिकेन्द्रमहं भजे ॥

கேஸவார்ய க்ருபா பாத்ரம் தீஸமாதி குணார்ணவம் |

ஸ்ரீஸடாரியதீஸாநம் தேஸரிகேந்த்ரமஹம் பஜே ||

रामानुजदयापात्रं ज्ञानवैराग्य भूषणम् ।

श्रीमद्वेङ्कटनाथार्य वन्दे वेदान्तदेशिकम् ॥

ராமாநுஜதயா பாத்ரம் ஜ்ஞாநவைவராக்ய பூஷணம் |

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேஸரிகம் ||

लक्ष्मीनाथसमारम्भां नाथयामुनमध्यमाम् ।

अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरंपराम् ॥

லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம் நாதயாமுந மத்யமாம் |

அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குரு பரம்பராம் ||

यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्म-

व्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।

अस्मद् गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः

रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

யோ நித்யமச்யுத பதாம்புஜயுகம்ருக்ம்-

வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே|
அஸ்மத்குரோர்பகவதோ஽ஸ்ய தயைகஸிந்தோ:

ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே||

माता पिता युवतयस्तनया विभूतिः

सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् |

आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुळाभिरामं

श्रीमत्तदंघ्रियुगळं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥

மாதா பிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதி:

ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்|

ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர்வகுளாபிராமம்

ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா||

भूतं सरश्च महादाह्यभट्टनाथ-

श्रीभक्तिसारकुलशेखरयोगिवाहान् |

भक्तांघ्रिरेणुपरकालयतीन्द्रमिश्रान्

श्रीमत्परांकुशमुनिं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥

பூதம் ஸரஸ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத-

ஸ்ரீபக்திஸார குலஸேகர யோகிவாஹாந்|

பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ர மிஸ்ராந்

ஸ்ரீமத் பராங்குஸமுநிம் ப்ரணதோ஽ஸ்மி நித்யம்||

गुरुमुखमनधीत्य प्राह वेदानशेषान्
नरपतिपरिक्लृप्तं शुल्कमादातुकामः ।
श्वशुरममरवन्द्यं रङ्गनाथस्य साक्षात्
द्विजकुलतिलकं तं विष्णुचित्तं नमामि ॥

குருமுகமநதீத்ய ப்ராஹ வேதாநஸேஷாந்
நரபதிபரிக்லுப்தம் ஸுல்கமாதாதுகாம:।
ஸ்வஸூரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி॥

மின்னார் தடமதிள்கூழ் வில்லிபுத்தூரென்றொருகால்
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம் - முன்னாள்
கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம் கீழ்மையினிற் சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து.

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டாப்பிரான் வந்தானென்று
ஈண்டிய சங்கமெடுத்தாத - வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

திருப்பள்ளியெழுச்சி (பக்கங்கள் 64 - 68)
திருப்பாவை (பக்கங்கள் 69-79)
அடைக்கலப்பத்து (பக்கங்கள் 89-91)
அதிகாரஸங்கிரஹம் (பக்கங்கள் 258-272)
ஆதிவண்சடகோப ஸ்வாமி அடைக்கலப்பத்து (பக்கங்கள் 92-94)
ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் அடைக்கலப்பத்து (பக்கங்கள் 95-97)

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக
ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ நாராயணயதீந்தர மஹாதேஸிகாய நம
ஸ்ரீவண் ஸடகோப ஸ்ரீரங்கநாத யதீந்தர மஹாதேஸிகாய நம:

அந்த்யயந காலத்தில் காலை சாற்றுமுறை க்ரமம்

(மார்கழி முப்பது நாட்களும்)

★சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்துண்ணைச்சேவித்து, உன் பொற்றாமரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய் பெற்றம்மேய்த்துண்ணும் குலத்தில்பிறந்து, நீ குற்றேவலெங்களைக் கொள்ளாமற்போகாது இற்றைப்பறைகொள்வானன்றுகாண்கோவிந்தா எற்றைக்குமேழேழ்பிறவிக்கும், உன்தன்னோடு உற்றோமேயாவோம் உனக்கேநாமாட்செய்வோம் மற்றை நங்காமங்கள் மாற்றேலோரெம்பாவாய்.

★வங்கக்கடல்கடைந்த மாதவனைக்கேசவனைத் திங்கள்திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி அங்கப்பறைகொண்டவாற்றை, அணிபுதுவைப் பைங்கமலத்தண்தெரியல் பட்டர்பிரான்கோதை சொன்ன சங்கத்தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே இங்கிப்பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டுமால்வரைத்தோள் செங்கண்திருமுகத்துச் செல்வத்திருமாலால் எங்கும் திருவருள் பெற்று இன்புறுவரெம்பாவாய்.

அன்றைய திருப்பாவைப் பாசுரம்

கோதை பிறந்தவூர் கோவிந்தன் வாழுமூர்
சோதி மணிமாடந்தோன்றுமூர் - நீதியால்
நல்ல பத்தர்வாழுமூர் நான்மறைகளோதுமூர்
வில்லிபுத்தூர் வேதக்கோனூர்.

பாதகங்கள் தீர்க்கும் பரமனடி காட்டும்
வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகும் - கோதை தமிழ்
ஐயைந்து மைந்தும் அறியாத மானிடரை
வையம் சுமப்பதும் வம்பு.

★திருவாடிப்பூரத்துச் செகத்துதித்தாள் வாழியே
திருப்பாவை முப்பதும் செப்பினாள் வாழியே
பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை வாழியே
பெரும்பூதூர் மாமுனிக்குப் பின்னானாள் வாழியே
ஒரு நூற்றுநாற்பத்து மூன்றுரைத்தாள் வாழியே
உயரரங்கர்க்கே கண்ணி யுகந்தளித்தாள் வாழியே
மருவாருந்திருமல்லி வளநாடி வாழியே
வண்புதுவைநகர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள் வாழியே.

வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூராடிப்பூரம்
மேன்மேலும் மிக விளங்க விட்டுசித்தன்
தூயதிருமகளாய் வந்தரங்கனார்க்குத்
துழாய்மாலை முடிசூடிக்கொடுத்த மாதே
நேயமுடன் திருப்பாவைப் பாட்டாறைந்தும்
நீயுரைத்த தையொரு திங்கள் பாமாலை
ஆயபுகழ் நூற்று நாற்பத்து மூன்றும்
அன்புடனே யடியேனுக் கருள்செய்நீயே.

மிக்கவிறைநிலையும்...நூற்றாண்டிரும் (பக்கங்கள் 273-278)
ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் மங்களம் (பக்கங்கள் 116-121)
ஸ்ரீ ஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் மங்களம் (பக்கங்கள் 122-125)
ஸ்ரீ ஸந்நிதி தனியன்கள் (பக்கங்கள் 126-141)
த்வாதச ஸ்தோத்ரம் (பக்கங்கள் 142-145)

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக
ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ நாராயணயதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம
ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீரங்கநாத யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

பின்னர் கோஷ்டியின் போது அநுஸந்தாநம்
கோதாஸ்துதி (பக்கங்கள் 460-471)

அந்த்யயந காலத்தில் மாலை அநுஸந்தாநம்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்- ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

அடைக்கலப்பத்து (பக்கங்கள் 89 - 91)

ப்ரபந்தஸாரம்

ஆரணநான்கின் பொருளை ஆழ்வார்களாய்ந்தடைவே
அன்புடனே யம்புவியோரனைவருமீடேறவென்று
நாரணனார் தாள்களிலே நாலாயிரந்தமிழால்

நண்ணியுறை செய்தவற்றை நாடிவகை தொகைசெய்தாய்
பூரணமாஞானியர்சேர் பொங்குபுகழ்த்தூப்புல்வரும்
புனிதனென்றும்பிள்ளையென்றும் புவியோர் புகழ் வேங்கடவா
தாரணியோரிங்குகக்கச் சாற்றிய நற்ப்ரபந்தசாரந்-
தனையுரைத்து வாழுமனந்தந்தருளாயென்தனுக்கே.

ஆதிமறையோதி மகிழ் அயக்கிரிவர் தம்மருளால்
அன்புடனே தூப்புல்நகரவதரித்திங்குவந்து
வாதியரைவென்றுவந்து வண்புவிமேலெதிராசர்

வாழ்வுறுநல் தரிசனத்தை வண்மையுடனே வளர்த்து

நீதிநெறி தவறாமல் நிறுத்தியிடும் வேங்கடவா

நேசமுடனாழ்வார்கள் நிலைகளையெல்லாமுணர்ந்து
சாதுசனம் வாழ்வென்று சாற்றியநற்பரபந்தசாரம்
தனையுரைத்து வாழமுனந் தந்தருளாயென்தனுக்கே.

*ஆழ்வார்களவதரித்த நாளுநர் திங்கள்

அடைவு திருநாமங்களவர் தாம்செய்த
வாழ்வான திருமொழிகளவற்றுள் பாட்டின்
வகையான தொகையிலக்கம் மற்றுமெல்லாம்
வீழ்வாக மேதினிமேல் விளங்கநாளும்
விரித்துரைக்குங் கருத்துடனே மிக்கோர்தங்கள்
நீள்பாதம் நிரந்தரமும் தொழுதுவாழ்த்தும்
நேசமுடனடியேன்தன் நெஞ்சுதானே. 1

அருள்மிகுத்தொருவடிவாய்க் கச்சிதன்னில்

ஐப்பசிமாதத்திருவோணத்துநாளில்
பொருள்மிகுத்தமறைவிளங்கப்புவியோருய்யப்
பொய்கைதனில் வந்துதித்த புனிதா! முன்னாள்
இருளதனில் தண்கோவலிடைகழிச்சென்று
இருவருடன் நிற்கவும் மாலிடைநெருக்கத்
திருவிளக்காமென வையந்தகளிநூறாம்
செழும்பொருளையெனக்கருள்செய்திருந்த நீயே. 2

கடல்மல்லைக்காவலனே! பூதவேந்தே!

காசினிமேலைப்பசியிலவிட்டநாள் வந்து
இடர்கடியுந்தண்கோவலிடைகழிச்சென்று

இணையில்லா மூவருமாயிசைந்தே நிற்க
நடுவிலிவரொருவருமென்றறியாவண்ணம்

நள்ளிருளில் மால்நெருக்க நந்தாஞானச்
சுடர்விளக்கேற்றிய அன்பேதகளியான

தொடைநூறுமெனக்கருள் செய் துலங்க நீயே. 3

மாமயிலைப்பதியதனில் துலாமாதத்தில்

வருஞ்சதயத்தவதரித்துக் கோவலூரில்
தூமுனிவரிருவருடன் துலங்கநின்று

துன்னியபேரிருள்நீங்கச்சோதிதோன்றச்
சேமமுடன் நெடுமாலைக்காணப்புக்குத்

திருக்கண்டேன் எனவுரைத்ததேவே! உன்தன்
பாமருவுதமிழ்மாலை நூறுபாட்டும்

பழவடியேனுக்கருள்செய் பரம! நீயே. 4

தைம்மகத்தில்வரும் மழிசைப்பரனே! மற்றைச்

சமயங்கள் பலதெரிந்து மாயோனல்லால்
தெய்வம்மற்றில்லையெனவுரைத்த வேதச்

செழும்பொருள் நான்முகன் தொண்ணூற்றாறுபாட்டும்
மெய்ம்மிகுத்த திருச்சந்தவிருத்தப்பாடல்

விளங்கிய நூற்றிறுபதுந்தப்பாமல் மெய்யே
வையகத்து மறவாமலுரைத்துவாழும்

வகையடியேனுக்கருள்செய் மகிழ்ந்து நீயே. 5

*முன்னுரைத்த திருவிருத்தம் நூறுபாட்டும்
முறையில்வருமாசிரியமேழுபாட்டும்
மன்னியநற்பொருட்பெரியதிருவந்தாதி
மறவாதபடி யெண்பத்தேழுபாட்டும்
பின்னுரைத்ததோர்திருவாய்மொழி எப்போதும்
பிழையறவாயிரத்தொரு நூற்றிரண்டுபாட்டும்
இந்நிலத்தில் வைகாசிவிசாகந்தன்னில்
எழிற்குருகை வருமாறா! இரங்கு நீயே.

6

தேறியமாஞானமுடன் திருக்கோளுரில்
சித்திரையில் சித்திரைநாள்வந்து தோன்றி
ஆறிய நல்லன்புடனே குருகூர்நம்பிக்கு
அனவரதமந்தரங்கவடிமைசெய்து
மாறனையல்லாலைன்றும் மறந்தும் தேவு
மற்றறியேனெனுமதுரகவியே! நீ முன்
கூறியகண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பதனிற்பாட்டுக்
குலவு பதினொன்றுமெனக்குதவு நீயே.

7

பொன்புரையும்வேற்குலசேகரனே! மாசிப்
புனர்பூசத்தெழில் வஞ்சிக்களத்தில் தோன்றி
அன்புடனே நம்பெருமாள்செம்பொற்கோயில்
அனைத்துலகின் பெருவாழ்வும் அடியார்தங்கள்
இன்பமிகுபெருங்குழுவும் காணமண்மேல்
இருளிரியவென்றெடுத்தஇசையிற்சொன்ன
நன்பொருள்சேர் திருமொழிநூற்றைந்துபாட்டும்
நன்றாக வெனக்கருள்செய் நல்கி நீயே.

8

பேரணிந்தவில்லிபுத்தூரானிதன்னில்

பெருஞ்சோதிதனில் தோன்றும் பெருமானே! முன்
சீரணிந்தபாண்டியன்தன் நெஞ்சுதன்னில்

தியக்கற மால்பரத்துவத்தைத் திறமாச்செப்பி
வாரணமேல்மதுரைவலம்வரவே வானில்

மால் கருடவாகனனாய்த்தோன்றவாழ்த்தும்
ஏரணி பல்லாண்டுமுதல் பாட்டு நானூற்று

எழுபத்தொன்றிரண்டுமெனக்குதவு நீயே.

9

★வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூராடிப்பூரம்

மேன்மேலும் மிகவிளங்க, விட்டுசித்தன்
தூயதிருமகளாய்வந்து அரங்கனார்க்குத்

துழாய்மாலைமுடிசூடிக்கொடுத்தமாதே!
நேயமுடன் திருப்பாவைப்பாட்டாறைந்தும்

நீயுரைத்த தையொரு திங்கட்பாமாலை
ஆயபுகழ் நூறுடன்நாற்பத்துமூன்றும்

அன்புடனே அடியேனுக்கருள்செய் நீயே.

10

மன்னுமதிள் திருமண்டங்குடி தான்வாழ

மார்கழிமாதக்கேட்டைநாளில் வந்து
துன்னுபுகழ்த் தொண்டரடிப்பொடியே! நீ முன்

துழாய்மாலைப்பணியடிமை செய்து நாளும்
தென்னரங்கமணவாளர்க்கன்புமிக்குச்

செப்பியநல்திருமாலை நாற்பத்தைந்தும்
பன்னியநல் திருப்பள்ளியெழுச்சி பத்தும்

பழவடியேனுக்கருள் செய் பரிந்து நீயே.

11

உலகறியமலிபுகழ்க்கார்த்திகை மாதத்தில்

உரோகிணிநாளுறந்தைவளம்பதியில் தோன்றித்
தலமளந்ததென்னரங்கர்பால் உலோக

சாரங்கமாமுனிதோள்தனிலே வந்து
பலமறையின்பொருளாற்பாண்பெருமாளே! நீ

பாதாதிகேசமதாய்ப் பாடித்தந்த
சொலவமலனாதிபிரான் பத்துப்பாட்டும்

சோராமலெனக்கருள்செய் துலங்க நீயே. 12

★ அறிவுதரும் பெரியதிருமொழி தப்பாமல்

ஆயிரத்தோடெண்பத்துநாலுபாட்டும்
குறியதொருதாண்டகம் நாலைந் தாறைந்து

குலாநெடுந்தாண்டகமெழுகூற்றிருக்கையொன்றும்
சிறியமடற்பாட்டு முப்பத்தெட்டிரண்டும்

சீர் பெரியமடல் தனிற்பாட்டு எழுபத்தெட்டும்
இறையவனே! கார்த்திகையிற்கார்த்திகைநநாள்

எழிற்குரையல்வருகலியாவிரங்குநீயே. 13

★ தேசமெலாமுகந்திடவே பெரும்பூதூரில்

சித்திரையிலாதிரைநாள் வந்துதோன்றிக்
காசினிமேல்வாதியரைவென்று அரங்கர்

கதியாகவாழ்ந்தருளுமெதிராசா! முன்
பூசரர்கோன் திருவரங்கத்தமுதனார் உன்

பொன்னடிமேலந்தாதியாகப் போற்றிப்
பேசிய நற்கலித்துறை நூற்றெட்டுப்பாட்டும்

பிழையறவேயெனக்கருள் செய் பேணிநீயே. 14

எண்ணில்முதலாழ்வார்கள் மூன்று நூறும்
 எழில்மழிசைப்பிரானிருநூற்றொருபத்தாறும்
 உண்மைமிகுமாறன் மறையாயிரத்தோடு
 உற்ற இருநூற்றுத்தொண்ணூறுமாறும்
 வண்மையுடைமதுரகவி பத்துமொன்றும்
 வஞ்சியர்கோன் நூற்றைந்தும் பட்டநாதன்
 பண்ணிய நானூற்றேழுபத்துமூன்றும்
 பார்க்கோதை நூற்றேழுபத்து மூன்றே. 15

*பத்தரடிப்பொடி பாடலைம்பத்தைந்தும்
 பாணர்புகல் பத்துடனே பரகாலன் சொல்
 அத்தனுயர் வேங்கடமாற்காயிரத்தோடு
 ஆன இருநூற்றோரைம்பத்துமூன்றும்
 முத்திதரும் எதிராசர் பொன்னடிக்கே
 மொழிந்த அமுதர்பாடல் நூறுமெட்டும்
 எத்திசையும் வாழவிவர் பாடிவைத்த
 இவை நாலாயிரமும் அடியோங்கள் வாழ்வே. 16

வையகமெண் பொய்கைபூதம்பேயாழ்வார்
 மழிசையர்கோன் மகிழ்மாறன் மதுரகவிகள்
 பொய்யில்புகழ்க்கோழியர்கோன் விட்டுசித்தன்
 பூங்கோதை தொண்டரடிப்பொடி பாணாழ்வார்
 ஐயனருட்கலியன் எதிராசர் தம்மோடு
 ஆறிருவரோரொருவர் அவர்தாஞ்செய்த
 துய்ய தமிழிருபத்து நான்கிற்பாட்டின்
 தொகைநாலாயிரமுடியோங்கள் வாழ்வே. 17

அந்தமிலாவாரண நாலாகிநின்ற

அதன் கருத்தையாழ்வார்கள் ஆய்ந்தெடுத்துச்
செந்தமிழால் அருள்செய்த வகைதொகையும்

சிந்தாமலுலகங்கள் வாழ்வென்று

சந்தமிகு தமிழ் மறையோன் தூப்புல்தோன்றும்

வேதாந்தகுரு மொழிந்த ப்ரபந்தசாரம்

சிந்தையினாலனுதினமும் சிந்திப்போர்க்குச்

சேமமதாந்திருமால்தன் கருணையாலே.

18

பிள்ளையந்தாதி

(பக்கம் 228-232)

ஸ்ரீ ஆதிவண்சடகோபஸ்வாமி அடைக்கலப்பத்து (பக்கங்கள் 92-94)

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹன் அடைக்கலப்பத்து (பக்கம் 95-97)

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக
ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீ நாராயணயதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம
ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீரங்கநாத யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

அந்தய்யந காலத்தில் மாலை சாற்றுமுறை க்ரமம்

(ப்ரபந்த ஸாரம்)

*வையகமெண் பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார்
மழிசையர்கோன் மகிழ்மாறன் மதுரகவிகள்
பொய்யில்புகழ்க் கோழியர்கோன் விட்டுசித்தன்
பூங்கோதை தொண்டரடிப்பொடி பாணாழ்வார்
ஐயனருட் கலியனெதிராசர் தம்மோடு
ஆறிருவரோரொருவ ரவர்தாஞ் செய்த
துய்யதமிழிருபத்து நான்கின் பாட்டின்
தொகை, நாலாயிரமுமடியோங்கள் வாழ்வே.

*அந்தமிலா வாரணநாலாகி நின்ற
அதன்கருத்தை யாழ்வார்களாய்ந்தெடுத்துச்
செந்தமிழா லருள்செய்த வகைதொகையுஞ்
சிந்தாமலுலகங்கள் வாழ வென்று
சந்தமிகுதமிழ்மறையோன் தூப்புல் தோன்றும்
வேதாந்த குருமொழிந்த ப்ரபந்தசாரம்
சிந்தையினாலனுதினமுஞ் சிந்திப்போர்க்குச்
சேமமதாந்திருமால்தன் கருணையாலே.

(பிள்ளையந்தாதி)

*தொண்டருகக்குந் துணையடி வாழி நின் தூமுறுவல்
கொண்ட முகம்வாழி, வாழி வியாக்யா முத்திரைக்கை
வண்திருநாமமும் வாழி, மணிவட முப்புரிநூல்
கொண்டசீர்த்தூப்புல் குலமணியே! வாழி நின்வடிவே.

★வடிவழகார்ந்த வண்தூப்புல் வள்ளல்மென்மலரடிமேல்
அடியவரோத வந்தாதியிருபது மாய்ந்துரைத்தேன்
திடமுடனிதைத் தினந்தொறு மாதரித்தோதுமன்பர்
முடியுடனேர்படுந் தூப்புலம்மான்பதமாமலரே.

மாமலர் மன்னிய மங்கை மகிழ்ந்துறை மார்பினன்தாள்
தூமலர் சூடிய தொல்லருள் மாறன் துணையடக்கீழ்
வாழ்வையுக்ககுமிராமாநுசமுனி வண்மைபோற்றும்
சீர்மையன் எங்கள் தூப்புல் பிள்ளைபாதமென்சென்னியதே.

ஸர்வதேஸ.....இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும் (பக்கங்கள் 112-115)
ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேஸிகன் மங்களம் (பக்கங்கள் 116-121)
ஸ்ரீ ஆதிவண்டகோப யதீந்த்ர மஹாதேஸிகன் மங்களம் (பக்கங்கள் 122-125)
காமாஸிகாஷ்டகம் (பக்கங்கள் 240-243)

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாண குணஸாலிநே |
ஸ்ரீமதே வேங்கடேஸாய வேதாந்தகுரவே நம: ||

வாதித்விபஸிரோபங்க பஞ்சாநந பராக்ரம: |
ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: சிரம் விஜயதாம் புவி ||

ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தாந்த நிர்ந்தாரண துரந்தர: |
ஆதிவண்டகோபாக்க்ய யதீந்த்ரோஜயதாத் புவி ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ திவ்யபாதுகாஸேவக
ஸ்ரீவண்டகோப ஸ்ரீ நாராயணயதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம
ஸ்ரீவண்டகோப ஸ்ரீரங்கநாத யதீந்த்ர மஹாதேஸிகாய நம:

பாகம் 4

நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்த
ஸ்ரீ தேசிகப்ரபந்த
ஸ்ரீ ஸந்நிதிப்ரபந்தங்களின்

சாற்றுமுறைப் பாசுரங்கள்

நாலாயிரதீவ்யப்ரபந்த ஸ்ரீ தேசிகப்ரபந்த ஸ்ரீ ஸந்தித்ரபந்தங்களின்

சாற்றுமுறைப் பாசுரங்கள்

பெரியாழ்வார் திருமொழி

முதற்பத்து

கற்பகக்காவு கருதியகாதலிக்கு
இப்பொழுதீவனென்று இந்திரன்காவினில்
நிற்பனசெய்து நிலாத்திகழ் முற்றத்துள்
உய்த்தவன் என்னைப்புறம்புல்குவான்
உம்பர்கோன் என்னைப்புறம்புல்குவான்

ஆய்ச்சியன்றாழிப்பிரான் புறம்புல்கிய
வேய்த்தடந்தோளிசொல் விட்டுசித்தன்மகிழ்ந்து
ஈத்த தமிழிவை ஈரைந்தும் வல்லவர்
வாய்த்த நன்மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே.

இரண்டாம் பத்து

வானத்தெழுந்த மழைமுகில்போல், எங்கும்
கானத்துமேய்ந்து களித்துவிளையாடி
ஏனத்துருவாய் இடந்தஇம் மண்ணினை,
தானத்தே வைத்தானால் இன்றுமுற்றும்
தரணியிடந்தானால் இன்று முற்றும்.

அங்கமலக்கண்ணன் தன்னை யசோதைக்கு,
மங்கைநல்லார்கள் தாம் வந்து முறைப்பட்ட,
அங்கவாசொல்லைப் புதுவைக்கோன்பட்டன்சொல்,
இங்கிவைவல்லவர்க்கு ஏதமொன்றில்லையே.

மூன்றாம் பத்து

திக்குநிறைபுகழாளன் தீவேள்விச் சென்ற நாள்,
மிக்கபெருஞ்சபைநடுவே வில்லிறுத்தான்மோதிரம் கண்டு,
ஒக்குமால் அடையாளம் அனுமான்! என்று உச்சிமேல்
வைத்துக்கொண்டு, உகந்தனளால் மலர்க்குழலாள் சீதையுமே.

வாராரும் முலைமடவாள் வைதேவிதனைக்கண்டு
சீராரும்திறலனுமன் தெரிந்துரைத்த அடையாளம்
பாராரும்புகழ்ப்புதுவைப் பட்டர்பிரான் பாடல்வல்லார்
ஏராரும்வைகுந்தத்து இமையவரோடு இருப்பாரே.

நான்காம் பத்து

குன்றெடுத்தாநிரைகாத்த ஆயா!
கோநிரைமேய்த்தவனே! எம்மானே!
அன்றுமுதல் இன்றறுதியா
ஆதியஞ்ஜோதி! மறந்தறியேன்,
நன்றும் கொடிய நமன் தமர்கள்
நலிந்துவலிந்தென்னைப்பற்றும்போது,
அன்றங்கு நீ என்னைக் காக்கவேண்டும்
அரங்கத்தரவரணைப்பள்ளியானே.

மாயவனை மதுசூதனை

மாதவனைமறையோர்களேத்தும்,
ஆயர்களேற்றினை அச்சுதனை
அரங்கத்தரவரணைப்பள்ளியானை

வேயர்புகழ்வில்லிபுத்தூர்மன்

விட்டுசித்தன் சொன்னமாலைபத்தும்

தூயமனத்தனராகிவல்லார்

தூமணிவண்ணனுக்காளர்தாமே.

ஐந்தாம் பத்து

தடவரைவாய்மிளிர்ந்துமின்னும் தவளநெடுங்கொடிப்போல்
சுடரொளியாய் நெஞ்சினுள்ளே தோன்றுமென்சோதி நம்பீ!

வடதடமும்வைகுந்தமும் மதிள் துவராபதியும்,

இடவகைகள் இகழ்ந்திட்டென்பால் இடவகைகொண்டனையே.

வேயர்தங்கள் குலத்துதித்த விட்டுசித்தன்மனத்தே

கோயில்கொண்ட கோவலனைக்கொழுங்குளிர்முகில்வண்ணனை

ஆயரேற்றை அமரர்கோவை அந்தணர் தமமுதத்தினை

சாயைபோலப்பாடவல்லார் தாமும் அணுக்கர்களே.

திருப்பாவை

★சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து, உன்

பொற்றாமரையடியே போற்றும்பொருள்கேளாய்,

பெற்றம்மேய்த்துண்ணும் குலத்தில்பிறந்து, நீ

குற்றவேலெங்களைக் கொள்ளாமற்போகாது,

இற்றைப்பறைகொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா!

எற்றைக்குமேழேழ் பிறவிக்கும், உன்தன்னோடு

உற்றோமேயாவோமுனக்கே நாமாட்செய்வோம்

மற்றைநங்காமங்கள் மாற்றேலோரெம்பாவாய்.

★வங்கக்கடல்கடைந்த மாதவனைக்கேவசனை,
 திங்கள்திருமுகத்துச் சேயிழையார்சென்றிறைஞ்சி,
 அங்கப்பறைகொண்டவாற்றை, அணிபுதுவைப்
 பைங்கமலத்தண் தெரியல் பட்டர்பிரான்கோதைசொன்ன,
 சங்கத்தமிழ்மாலை முப்பதும்தப்பாமே,
 இங்கிப்பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்
 செங்கண்திருமுகத்துச் செல்வத்திருமாலால்,
 எங்கும்திருவருள்பெற்றின்புறுவரெம்பாவாய்.

நாச்சியார் திருமொழி

நாட்டைப்படையென்று அயன்முதலாத்தந்த நளிர்மாமலருந்தி
 வீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும் விமலன் தன்னைக்கண்டீரே!
 காட்டைநாடித்தேனுகனும் களிரும்புள்ளுமுடன்மடிய,
 வேட்டையாடிவருவானை விருந்தாவனத்தேகண்டோமே.

பருந்தாட்களிற்றுக்கருள்செய்த பரமன்தன்னை, பாரின்மேல்
 விருந்தாவனத்தேகண்டமை விட்டுசித்தன்கோதைசொல்
 மருந்தாமென்றுதம்மனத்தே வைத்துக்கொண்டுவாழ்வார்கள்
 பெருந்தாளுடையபிரானடிக்கீழ்ப் பிரியாதென்றும் இருப்பாரே.

பெருமாள் திருமொழி

அன்றுசராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றி
 அடலரவப்பகையேறி அசுரர்தம்மை
 வென்று, இலங்குமணிநெடுந்தோள் நான்கும்தோன்ற
 விண்முழுதுமெதிர்வரத் தன் தாமம்மேவி,

சென்றினிதுவீற்றிருந்த, அம்மான் தன்னைத்
 தில்லைநகர்த் திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்,
 என்றும் நின்றான் அவனிவனென்றேத்தி, நாளும்
 இறைஞ்சுமினோ எப்பொழுதும் தொண்டர்! நீரே.

தில்லைநகர்த்திருச்சித்ரகூடந்தன்னுள்
 திறல்விளங்குமாருதியோடமர்ந்தான் தன்னை,
 எல்லையில் சீர்த்தயரதன் தன்மகனாய் தோன்றிற்-
 றதுமுதலாத்தன்னுலகம்புக்கதீறா,
 கொல்லியலும் படைத்தானைக் கொற்றவொள்வாள்
 கோழியர்கோன்குடைக்குலசேகரன் சொற்செய்த
 நல்லியலின் தமிழ்மாலைபத்தும் வல்லார்
 நலந்திகழ்நாரணனடிக்கீழ் நண்ணுவாரே.

திருச்சந்தவிருத்தம்

பொன்னிசூழ் அரங்கமேய பூவைவண்ண! மாய! கேள்,
 என்னதாவிஎன்னும் வல்வினையினுட் கொழுந்தெழுந்து
 உன்னபாதமென்னநின்ற ஒண்சுடர்க்கொழுமலர்
 மன்னவந்து பூண்டு வாட்டமின்றி எங்கும்நின்றதே.

இயக்கறாதபல்பிறப்பில் என்னைமாற்றி, இன்றுவந்து
 உயக்கொள்மேகவண்ணன் நண்ணி என்னிலாயதன்னுள்ளே
 மயக்கினான்தன்மன்னுசோதி ஆதலால் என்னாவிதான்
 இயக்கெலாம்அறுத்தறாத இன்பவீடுபெற்றதே.

திருமாலை

பெண்ணுலாம்சடையினானும் பிரமனும் உன்னைக் காண்பான்
எண்ணிலாவுழியூழி தவம்செய்தார்வெள்கிநிற்ப
விண்ணுளார்வியப்பவந்து ஆனைக்கன்றருளையீந்த
கண்ணறா!, உன்னையென்றோ களைகணாக்கருதுமாறே?

வளவெழும்பவளமாட மதுரைமாநகரந்தன்னுள்
களபமால்யானைகொன்ற கண்ணனை அரங்கமாலை,
துளவத்தொண்டாயதொல்சீர்த் தொண்டரடிப்பொடி சொல்
இளையபுன்கவிதையேலும் எம்பிராற்கினியவாரே.

அமலனாதிபிரான்

ஆலமாமரத்தினிலைமேல் ஒரு பாலகனாய்,
ஞாலமேழும் உண்டான் அரங்கத்தரவினணையான்,
கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும் முடிவில்லதோரெழில்
நீலமேனி, ஐயோ! நிறைகொண்டதென் நெஞ்சினையே.

கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணெய்
உண்டவாயன், என்னுள்ளம் கவர்ந்தானை,
அண்டர்கோன் அணியரங்கன் என்னமுதினைக்
கண்டகண்கள், மற்றொன்றினைக் காணாவே.

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு

பயனன்றாகிலும் பாங்கலராகிலும்,
செயல்நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொள்வான்
குயில்நின்றால்பொழில்சூழ் குருகூர்நம்பி!
முயல்கின்றேன் உன்தன்மொய்கழற்கன்பையே.

அன்பன் தன்னை அடைந்தவர்கட்கெல்லாம்
அன்பன், தென்குருகூர்நகர்நம்பிக்கு
அன்பனாய் மதுரகவி சொன்னசொல்
நம்புவார்பதி,வகுந்தம் காண்மினே.

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்
பண்ணியபெருமாயன் என்னப்பனில்
நண்ணித்தென்குருகூர் நம்பியென்றக்கால்
அண்ணிக்கும் அமுதூறும் என்னாவுக்கே.

யெரிய திருமொழி

முதற்பத்து

(1-6 வாணிலா முறுவல்)

ஊனிடைச்சுவர்வைத்தென்புதூண்நாட்டி
உரோமம்வேய்ந்தொன்பதுவாசல்
தானுடைக்குரம்பைபிரியும்போது, உன்தன்
சரணமேசரணமென்றிருந்தேன்,
தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே!
திரைகொள்மாநெடுங்கடல்கிடந்தாய்!
நானுடைத்தவத்தால் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள்ளந்தாய்.

ஏதம்வந்தணுகாவண்ணம்நாமெண்ணி
எழுமினோதொழுதுமென்று, இமையோர்
நாதன்வந்திறைஞ்சும் நைமிசாரணியத்
தெந்தையைச் சிந்தையுள்வைத்து,
காதலேமிகுத்தகலியன்வாயொலிசெய்
மாலைதான் கற்றுவல்லார்கள்,
ஓதநீர்வையகமாண்டுவெண்குடைக்கீழ்
உம்பருமாகுவர்தாமே.

(1-7 அங்கண்ணூலம்)

நல்லைநெஞ்சே! நாம்தொழுதும் நம்முடைநம்பெருமான்,
அல்லிமாதர்புல்நின்ற ஆயிரந்தோளனிடம்,
நெல்லிமல்கிக்கல்லுடைப்பப் புல்லிலையார்த்து, அதர்வாய்ச்
சில்லுசில்லென்றொல்லறாத சிங்கவேள்குன்றமே.

செங்கணாளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள்குன்றுடைய
எங்களீசெனம்பிரானை இருந்தமிழ்நூற்புலவன்
மங்கையாளன்மன்னுதொல்சீர் வண்டறைதார்க்கலியன்
செங்கையாளன் செஞ்சொல்மாலை வல்லவர் தீதிலரே.

(1-10 கண்ணார் கடல் சூழ்)

வந்தாய் என்மனம்புகுந்தாய் மன்னிநின்றாய்
நந்தாதகொழுஞ்சுடரே! எங்கள் நம்பீ!
சிந்தாமணியே! திருவேங்கடம்மேய
எந்தாய்! இனியான் உன்னை என்றும் விடேனே.

வில்லார்மலி வேங்கடமாமலைமேய
மல்லார்திரள்தோள் மணிவண்ணனம்மாளை
கல்லார்திரள்தோள் கலியன்சொன்னமாலை
வல்லாரவர் வானவராகுவர்தாமே.

இரண்டாம் பத்து

(2- 2-காசையாடை)

பந்திருக்கும்மெல்விரலாள் பாவைபனிமலராள்
வந்திருக்குமார்வன் நீலமேனிமணிவண்ணன்
அந்தரத்தில்வாழும் வானோர் நாயகனாயமைந்த
இந்திரற்கும்தம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே.

இண்டைகொண்டு தொண்டரேத்த எவ்வுள்கிடந்தானை
வண்டுபாடும்பைம்புறவின் மங்கையர்கோன் கலியன்
கொண்டசீரால்தண்தமிழ்செய்மாலை ஈரைந்தும்வல்லார்
அண்டமாள்வதானை அன்றேல் ஆள்வர் அமருலகே.

(2- 10 மஞ்சாடு வரையேழும்)

தூவடிவின் பார்மகள் பூமங்கையோடு
சுடராழிசங்கிருபால் பொலிந்துதோன்ற
காவடிவின் கற்பகமேபோல நின்ற
கலந்தவர்கட்கருள் புரியும்கருத்தினானை
சேவடிகைதிருவாய்கண்சிவந்த ஆடை
செம்பொன்செய் திருவுருவமானான் தன்னை
தீவடிவின் சிவனயனே போல்வார்மன்னு
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே.

வாரணம்கொளிடர்கடிந்தமாலை, நீல
மரதகத்தை மழைமுகிலேபோல்வான் தன்னை
சீரணங்குமறையாளர் நிறைந்த செல்வத்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேனென்று
வாரணங்குமுலைமடவார் மங்கைவேந்தன்
வாட்கலியனொலியைந்துமைந்தும்வல்லார்
காரணங்களால் உலகம் கலந்தங்கேத்தக்
கரந்தெங்கும்பரந்தானைக் காண்பார்தாமே.

மூன்றாம் பத்து

(3- 10 திருமடந்தை)

வஞ்சனையால்வந்தவள் தனுயிருண்டு வாய்த்த
தயிருண்டு வெண்ணெயமுதுண்டு, வலிமிக்க
கஞ்சனுயிரதுவுண்டிவ்வுலகுண்டகாளை
கருதுமிடம், காவிரிசந்தகில்கனகமுந்தி
மஞ்சலவுபொழிலூடும் வயலூடும்வந்து
வளம்கொடுப்ப மாமறையோர்மாமலர்கள் தூவி,
அஞ்சலித்தங்கரிசரணென்றிறைஞ்சுமணி நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம்வணங்கு மடநெஞ்சே!

சென்றுசினவிடை யேழும்பட வடர்த்துப்பின்னை
செவ்வித்தோள்புணர்ந்துகந்த திருமால்தன்கோயில்
அன்றயனுமரன்சேயுமனையவர்கள் நாங்கூர்
அரிமேயவிண்ணகரம் அமர்ந்தசெழுங்குன்றை,
கன்றிநெடுவேல்வலவன் மங்கையர்தம்கோமான்
கலிகன்றியொலிமாலை ஐந்தினொடுமூன்றும்
ஒன்றினொடுமொன்றுமிவை கற்றுவல்லாருலகத்து
உத்தமர்கட்குத்தமராய் உம்பரும் ஆவர்களே.

நான்காம் பத்து

(4- 10 ஆய்ச்சியர் அழைப்பு)

குடிகுடியாகக் கூடிநின்றமரர்
குணங்களேபிதற்றிநின்றேத்த
அடியவர்க்கருளி அரவணைத்துயின்ற
ஆழியானமர்ந்துறைகோயில்,

கடியுடைக்கமலம் அடியிடைமலரக்
கரும்பொடுபெருஞ்செந்நெலசைய
வடிவுடை யன்னம்பெடையொடும்சேரும்
வயல்வெள்ளியங்குடியதுவே.

பண்டு முன் ஏனமாகி அன்றொருகால்
பாரிடந்துஎயிற்றினில்கொண்டு,
தெண் திரைவருடப்பாற்கடல் துயின்ற
திருவெள்ளியங்குடியானை,
வண்டறைசோலைமங்கையர் தலைவன்
மானவேற்கலியன் வாயொலிகள்,
கொண்டிவைபாடும் தவமுடையார்கள்
ஆள்வர் இக்குரைகடலுலகே.

ஐந்தாம் பத்து

(5- 10 தீற்று நிலத்தொடு)

வங்கமலிபெளவ மதுமாமுகடி னுச்சிபுக, மிக்கபெருநீர்
அங்கமழியாரவனதானை தலைசூடுமடியார் அறிதியேல்
பொங்குபுனலுந்துமணிகங்குலிருள் சீறுமொளி எங்குமுளதால்
நங்கள் பெருமானுறையும் நந்திபுரவிண்ணகரம் நண்ணுமனமே.

நறைசெய்பொழில்மழைதவமும் நந்திபுரவிண்ணகரம்நண்ணியுறையும்,
உறைகொள்புகராழிசரிசங்கமவை அங்கையுடையானை, ஒளிசேர்
கறைவளரும்வேல்வல்ல கலியனொலிமாலையிவைஐந்துமைந்தும்
முறையிலிவைபயிலவல அடியவர்கள் கொடுவினைகள் முழுதகலுமே.

ஆறாம் பத்து

(6- 10 கிடந்த நம்பி)

பொங்குபுணரிக்கடல்குழாடை நிலமாமகள்மலர்மா
மங்கை, பிரமன்சிவன்இந்திரன் வானவர்நாயகராய,
எங்களடிகள் இமையோர் தலைவருடையதிருநாமம்,
நங்கள்வினைகள்தவிர உரைமின் நமோநாராயணமே.

வாவித்தடம்குழ்மணிமுத்தாற்று நறையூர்நெடுமாலை,
நாவிற்பரவிநெஞ்சிற்கொண்டு நம்பி நாமத்தை,
காவித்தடங்கண்மடவார்கேள்வன் கலியனொலிமாலை
மேவிச்சொல்லவல்லார்பாவம் நில்லா வீயுமே.

ஏழாம் பத்து

(7- 10 பெரும்புறக்கடலை)

பண்ணினைப்பண்ணில் நின்றதோர்பான்மையைப்
பாலுள்நெய்யினை மாலுருவாய்நின்ற
விண்ணினை, விளங்கும் சுடர்ச்சோதியை
வேள்வியைவிளக்கினொளிதன்னை,
மண்ணினை மலையை அலைநீரினை
மாலைமாமதியை மறையோர் தங்கள்
கண்ணினை, கண்கள் ஆரளவும் நின்று
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனென்று
காதலால்கலிகன்றி உரைசெய்த,
வண்ணவொண்தமிழொன்பதோடொன்றிவை
வல்லராய் உரைப்பார், மதியம்தவழ்

விண்ணில்விண்ணவராய்மகிழ்வெய்துவர்

மெய்ம்மைசொல்லில் வெண்சங்கமொன்றேந்திய
கண்ண!, நின்தனக்கும் குறிப்பாகில்
கற்கலாம் கவியின் பொருள்தானே.

எட்டாம் பத்து

(8- 10 வண்டார் பூ)

நாட்டினாய் என்னை உனக்குமுன் தொண்டாக,
மாட்டினேன் அத்தனையே கொண்டு என்வல்வினையை,
பாட்டினால் உன்னை என்நெஞ்சத்திருந்தமை
காட்டினாய், கண்ணபுரத்துறையம்மானே!

கண்டசீர்க் கண்ணபுரத்துறையம்மாளை,
கொண்டசீர்த்தொண்டன் கலியனொலிமாலை,
பண்டமாய்ப்பாடும் அடியவர்க்கு எஞ்ஞான்றும்,
அண்டம்போய் ஆட்சி அவர்க்கதறிந்தோமே.

ஒன்பதாம் பத்து

(9- 10 எங்கெளம்மிறை)

கோவையின் தமிழ்பாடுவார், குடமாடுவார், தடமாமலர்மிசை
மேவுநான்முகனில் விளங்குபுரிநூலர்
மேவுநான்மறைவாணர் ஐவகை வேள்வி ஆறங்கம்வல்லவர்தொழும்
தேவதேவபிரான் திருக்கோட்டியூரானே.

ஆலுமாவலவன்கலிகன்றி மங்கையர்தலைவன், அணிபொழில்
சேல்கள்பாய்கழனித் திருக்கோட்டியூராணை
நீலமாழுகில்வண்ணனை நெடுமாலை இன் தமிழால் நினைந்த, இந்
நாலுமாறும் வல்லார்க்கிடமாகும் வானுலகே.

பத்தாம் பத்து

(10- 10 திருத்தாய்)

இன்னாரென்றறியேன்
அன்னே! ஆழியொடும்,
பொன்னார் சார்ங்கமுடைய அடிகளை
இன்னாரென்றறியேன்.

தொண்டர்பாடுமினோ,
சுரும்பார்பொழில்மங்கையர்கோன்
ஒண்தார்வேல் கலியனொலிமாலைகள்
தொண்டர்! பாடுமினோ.

பதினொன்றாம் பத்து

(11-8 மாற்றமுளவாகிலும்)

நந்தாநரகத்தமுந்தாவகை, நாளுந்
எந்தாய்! தொண்டரானவர்க்கின்னருள் செய்வாய்!
சந்தோகா! தலைவனே! தாமரைக்கண்ணா!
அந்தோ! அடியேற்கு அருளாய் உன்னருளே.

குன்றமெடுத்தாநிரைகாத்தவன் தன்னை,
மன்றில்புகழ் மங்கைமன்கலிகன்றிசொல்,
ஒன்றுநின்றஒன்பதும் வல்லவர்தம்மேல்
என்றும் வினையாயின சாரகில்லாவே.

திருக்குறுந்தாண்டகம்

பிண்டியார் மண்டையேந்திப் பிறர்மனை திரிதந்துண்ணும்
உண்டியான்சாபம்தீர்த்த ஒருவனூர், உலகமேத்தும்
கண்டியூர் அரங்கம் மெய்யம் கச்சிபேர் மல்லையென்று
மண்டினார்உய்யலல்லால் மற்றையார்க்கு உய்யலாமே?

வானவர்தங்கள்கோனும் மலர்மிசை அயனும், நாளும்
தேமலர்தூவியேத்தும் சேவடிச்செங்கண்மாலை
மானவேல்கலியன்சொன்ன வண்தமிழ்மாலைநாலைந்தும்
ஊனமதின்றிவல்லார் ஒளிவிசும்பாள்வர்தாமே.

திருநெடுந்தாண்டகம்

அன்றாயர்குலமகளுக்கரையன் தன்னை,

அலைகடலைக்கடைந்தடைத்த அம்மான் தன்னை,
குன்றாத வலியரக்கர்கோனைமாளக்

கொடுஞ்சிலைவாய்ச் சரந்தூரந்து குலங்களைந்து
வென்றானை, குன்றெடுத்ததோளினைனை,
விரிதிரைநீர் விண்ணகரம் மருவிநாளும்
நின்றானை, தண்குடந்தைக்கிடந்தமாலை

நெடியானை அடிநாயேன் நினைந்திட்டேனே.

மின்னுமாமழைதவழும்மேகவண்ணா!

விண்ணவர்தம்பெருமானே! அருளாயென்று
அன்னமாய்முனிவரொடு அமரரேத்த

அருமறையைவெளிப்படுத்த அம்மான்தன்னை
மன்னுமாமணிமாடமங்கைவேந்தன்

மானவேல்பரகாலன் கலியன்சொன்ன
பன்னியநூல் தமிழ்மாலைவல்லார், தொல்லைப்
பழவினையை முதலரிய வல்லார்தாமே.

இயற்பா

முதல் திருவந்தாதி

உளன் கண்டாய் நன்னெஞ்சே! உத்தமனென்றும்
உளன் கண்டாய், உள்ளுவாருள்ளத்து - உளன் கண்டாய்,
வெள்ளத்தினுள்ளானும் வேங்கடத்துமேயானும்,
உள்ளத்தினுள்ளானென்று, ஓர்.

ஓரடியும் சாடுதைத்த ஒண்மலர்ச்சேவடியும்,
ஈரடியும் காணலாம் என்னெஞ்சே! - ஓரடியின்
தாயவனைக் கேசவனைத் தண்துழாய்மாலைசேர்
மாயவனையே மனத்து வை.

வையம்தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்யகதிரோன் விளக்காக - செய்ய
சுடராழியானடக்கே சூட்டினேன் சொன்மாலை
இடராழி நீங்குகவே யென்று.

இரண்டாம் திருவந்தாதி

இறையெம்பெருமான்! அருளென்று, இமையோர் முறைநின்று மொய்ம்மலர்கள்தூவ - அறைகழல சேவடியான் செங்கணடியான், குறளுருவாய் மாவடிவில் மண்கொண்டான் மால்.

மாலே! நெடியோனே! கண்ணனே! விண்ணவர்க்கு மேலா! வியன்துழாய்க்கண்ணியனே! - மேலால் விளவின்காய் கன்றினால் வீழ்த்தவனே! எந்தன் அளவன்றால் யானுடைய அன்பு.

அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக இன்புருகு சிந்தை யிடுதிரியா - நன்புருகி ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன் நாரணற்கு ஞானத்தமிழ்புரிந்த நான்.

மூன்றாம் திருவந்தாதி

தொட்டபடையெட்டும் தோலாத வென்றியான் அட்டபுகரத்தான் அஞ்ஞான்று, - குட்டத்துக் கோள்முதலை துஞ்சக் குறித்தெறிந்த சக்கரத்தான் தாள்முதலே நங்கட்குச் சார்வு.

சார்வு நமக்கென்றும் சக்கரத்தான், தண்துழாய்த் தார்வாழ்வரைமார்பன் தான்முயங்கும் - காரார்ந்த வானமருமின்னிமைக்கும் வண்தாமரைநெடுங்கண் தேனமரும் பூமேல் திரு.

திருக்கண்டேன் பொன்மேனிகண்டேன்திகழும்
அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன் - செருக்கிளரும்
பொன்னாழிகண்டேன் புரிசங்கம்கைக்கண்டேன்
என்னாழிவண்ணன்பால் இன்று.

நான்முகன் திருவந்தாதி

ஏன்றேன் அடிமை இழிந்தேன் பிறப்பிடும்பை
ஆன்றேன் அமரர்க்கமராமை - ஆன்றேன்
கடன்நாடும் மண்ணாடும் கைவிட்டு, மேலை
இடநாடுகாண இனி.

இனியறிந்தேன் ஈசற்கும் நான்முகற்கும் தெய்வம்
இனியறிந்தேன் எம்பெருமான்! உன்னை - இனியறிந்தேன்
காரணன் நீ கற்றவை நீ கற்பவை நீ. நற்கிரிசை
நாரணன் நீ நன்கறிந்தேன் நான்.

நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான், நான்முகனும்
தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான் - யான்முகமாய்
அந்தாதிமேலிட்டறிவித்தேன் ஆழ்பொருளை
சிந்தாமல் கொண்டின் நீர் தோர்ந்து.

திருவிருத்தம்

ஈனச்சொல்லாயினுமாக, எறிதிரை வையம் முற்றும்
ஏனத்துருவாய் இடந்தபிரான், இருங்கற்பகம்சேர்
வானத்தவர்க்கும் அல்லாதவர்க்கும் மற்றெல்லாயவர்க்கும்
ஞானப்பிரானையல்லாலில்லை, நான்கண்டநல்லதுவே.

நல்லார்நவில்குருகூர் நகரான், திருமால் திருப்பேர்
வல்லாரடிக்கண்ணிசூடிய, மாறன் விண்ணப்பம்செய்த
சொல்லார்தொடையல் இந்நூறும்வல்லாரமுந்தார் பிறப்பாம்
பொல்லாவருவினை, மாயவன்சேற்று அள்ளல் பொய்நிலத்தே.

பொய்நிற்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்,
இந்நிற்ற நீர்மை இனியாமுறாமை, உயிரளிப்பான்
எந்நிற்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாய்! இமையோர் தலைவா!
மெய்நின்று கேட்டருளாய் அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே.

பெரிய திருவந்தாதி

கார்கலந்த மேனியான் கைகலந்த ஆழியான்,
பார்கலந்த வல்வயிற்றான் பாம்பணையான் - சீர்கலந்த
சொல்நினைந்து போக்காரேல் சூழ்வினையினாழ்துயரை,
என் நினைந்து போக்குவர் இப்போது?

இப்போதும் இன்னும் இனிச்சிறிது நின்றாலும்
எப்போதும் ஈதேசொல் என்றெஞ்சே! - எப்போதும்
கைகழலாநேமியான் நம்மேல்வினைகடிவான்
மொய்கழலே ஏத்தமுயல்.

முயற்றி சுமந்தெழுந்து முந்துற்ற நெஞ்சே!
இயற்றுவாய் எம்மொடு நீ கூடி - நயப்புடைய
நாவீன்தொடைக்கிளவியுள் பொதிவோம், நற்பூவைப்
பூவீன்றவண்ணன் புகழ்.

சிறிய திருமடல்

-பெருந்தெருவே

ஊராரிகழிலும் ஊராதொழியேன் நான்
வாரார் பூம்பெண்ணைமடல்.

ஊராதொழியேன் உலகறிய ஒண்ணுதலீர்!
சீரார்முலைத்தடங்கள் சேரளவும் - பாரெல்லாம்
அன்றோங்கி நின்றளந்தான் நின்ற திருநறையூர்
மன்றோங்க ஊர்வன் மடல்.

பெரிய திருமடல்

-மாமுனிக்காத்

தென்னுலகமேற்றுவித்த திண்திறலும், மற்றிவைதான்
உன்னியுலவாவுலகறிய ஊர்வன்நான்
முன்னிமுளைத்தெழுந்து ஓங்கியொளிபரந்த
மன்னியபூம்பெண்ணைமடல்.

என்னிலைமையெல்லாம் அறிவித்தால் எம்பெருமான்
தன்னருளுமாகமும்தாரானேல் - பின்னைப்போய்
ஒண்துறைநீர்வேலை உலகறியஊர்வன்நான்
வண்டறைபூம்பெண்ணைமடல்.

தீருவாய்மொழி

முதற்பத்து

(1-10 பொருமா நீள் படை)

மறப்பும் ஞானமும் நானொன்றுணர்ந்திலன்
மறக்குமென்று செந்தாமரைக் கண்ணொடு
மறப்பற என்னுள்ளே மன்னினான் தன்னை,
மறப்பனோ? இனி யான் என் மணியையே.

மணியை வானவர் கண்ணனைத் தன்னதோ-
ரணியை, தென்குருகூர்ச்சடகோபன், சொல்
பணிசெயாயிரத்துள் இவைபத்துடன்
தணிவிலர் கற்பரேல் கல்விவாயுமே.

இரண்டாம் பத்து

(2- 10 கிளரொளி இளமை)

சூதென்று களவும் சூதும் செய்யாதே
வேதமுன்விரித்தான்விரும்பியகோயில்
மாதுறுமயில்சேர் மாலிருஞ்சோலை,
போதவிழ்மலையே புகுவது பொருளே.

பொருளென்றிவ்வுலகம் படைத்தவன் புகழ்மேல்
மருளில் வண்குருகூர் வண்சடகோபன்
தெருள்கொள்ளச்சொன்ன ஓராயிரத்துள் இப்பத்து
அருளுடையவன்தாள் அணைவிக்கும் முடித்தே.

மூன்றாம் பத்து

(3-10 சன்மம் பலபல)

தளர்வின்றியே என்றும் எங்கும்பரந்த தனிமுதல் ஞானமொன்றாய் அளவுடைஐம்புலன்கள் அறியாவகையால் அருவாகிநிற்கும், வளரொளி யீசனை மூர்த்தியைப் பூதங்கள் ஐந்தை இருசுடரை, கிளரொளிமாயனைக் கண்ணனைத்தாள்பற்றி யான் என்றும் கேடிலனே.

கேடில்விழுப்புகழ்க்கேசவனைக் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன, பாடலோராயிரத்துளியையுமொருபத்தும் பயிற்றவல்லார்க்கு, அவன் நாடுநகரமும் நன்குடன் காணநலனிடையூர்தி பண்ணி வீடும்பெறுத்தித் தன்மூவுலகுக்கும் தரும் ஒருநாயகமே.

நான்காம் பத்து

(4-10 ஒன்றும் தேவும்)

உறுவதாவதுஎத்தேவும் எவ்வுலகங்களும் மற்றும்தன்பால், மறுவில்மூர்த்தியோடொத்து இத்தனையும் நின்றவண்ணம் நிற்கவே, செறுவில் செந்நெல்கரும்பொடோங்கு திருக்குருகூரதனுள், குறியமாணுருவாகியநீள்குடக் கூத்தனுக்காட்செய்வதே.

ஆட்செய்து ஆழிப்பிரானைச் சேர்ந்தவன் வண்குருகூர்நகரான் நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பினன் மாறன்சடகோபன், வேட்கையால்சொன்னபாடல் ஆயிரத்துளிப்பத்தும்வல்லார், மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர் மற்றது கையதுவே.

ஐந்தாம் பத்து

(5-10 பிறந்தவாறும்)

கூடிநீரைக்கடைந்தவாறும் அமுதம் தேவருண்ண, அசுரரை
வீடும்வண்ணங்களே செய்துபோனவித்தகமும்,
ஊடுபுக்குளனதாவியை உருக்கியுண்டிடுகின்ற, நின்தன்னை
நாடும்வண்ணம்சொல்லாய் நச்சுநாகணையானே!

நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்நமக்கென்று, நாள்தொறும்
ஏகசிந்தையனாய்க் குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்,
ஆகநூற்றவந்தாதி ஆயிரத்துள் இவையும் ஓர்பத்தும்வல்லார்,
மாகவைகுந்தத்து மகிழ்வெய்துவார்வைகலுமே.

ஆறாம் பத்து

(6-10 உலகமுண்ட)

அகலகில்லேனிறையுமென்று அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா!
நிகரில்புகழாய்! உலகமுன்றுடையாய்! என்னையாள்வானே!
நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள் விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே!
புகலொன்றில்லா அடியேன் உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே.

அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்து அடியீர் வாழ்மினென்றென்றருள் கொடுக்கும்
படிக்கேழில்லாப் பெருமானைப் பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன்
முடிப்பான்சொன்ன ஆயிரத்துத் திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும்
பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்து பெரியவானுள் நிலாவுவரே.

ஏழாம் பத்து

(7-10 இன்பம் பயக்க)

சிந்தைமற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத்தன்மை தேவபிரானறியும்,
சிந்தையினால்செய்வதானறியாதன மாயங்கள் ஒன்றுமில்லை,
சிந்தையினால்சொல்லினால்செய்கையால்நிலத்தேவர் குழுவனங்கும்,
சிந்தைமகிழ்திருவாறன்விளையுறை தீர்த்தனுக்கற்றபின்னே.

தீர்த்தனுக்கற்றபின்மற்றோர்சரணில்லை யென்றெண்ணித், தீர்த்தனுக்கே
தீர்த்தமனத்தனனாகிச் செழுங் குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன,
தீர்த்தங்களாயிரத்துள் இவைபத்தும் வல்லார்களை, தேவர்வைகல்
தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்துநல்கி யுரைப்பர் தம்தேவியர்க்கே.

எட்டாம் பத்து

(8-10 நெடுமாற்கடிமை)

வாய்க்க தமிழேற்கு ஊழிதோறாழி யூழி, மாகாயாம்
பூக்கொள்மேனிநான்குதோள் பொன்னாழிக்கை என்னம்மான்
நீக்கமில்லா அடியார்தம் அடியாரடியாரடியார் எங்-
கோக்கள், அவர்க்கே குடிகளாய்ச்செல்லும் நல்லகோட்பாடே.

நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்தான் நிறைந்த
அல்லிக்கமலக்கண்ணனை அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன்
சொல்லப்பட்ட ஆயிரத்துள் இவையும்பத்தும் வல்லார்கள்
நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர் கொண்டபெண்டிர்மக்களே.

சாற்றுமுறைப் பாசுரங்கள்

ஒன்பதாம் பத்து

(9-10 மாலை நண்ணி)

இல்லையல்லல் எனக்கேல் இனியென்குறை?
அல்லிமாதரமரும் திருமார்பினன்
கல்லிலேய்ந்தமதிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரம்
சொல்ல, நாளும் துயர்பாடுசாராவே.

பாடுசாரா வினை பற்றறவேண்டுவீர்!
மாடநீடு குருகூர்ச்சடகோபன், சொல்
பாடலான தமிழ் ஆயிரத்துள் இப்பத்தும்
பாடியாடி, பணிமின் அவன் தாள்களே.

பத்தாம் பத்து

(10-10 முனியே நான்முகனே)

சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவில்பெரும்பாழேயோ!
சூழ்ந்ததனில்பெரிய பரநன்மலர்ச்சோதீயோ!
சூழ்ந்ததனில்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ!
சூழ்ந்ததனில்பெரிய என் அவாவறச்சூழ்ந்தாயே.

அவாவறச்சூழ் அரியை அயனை அரனை அலற்றி
அவாவற்றுவீடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
அவாவிலந்தாதிகளால் இவையாயிரமும், முடிந்த
அவாவிலந்தாதிஇப்பத்து அறிந்தார் பிறந்தார் உயர்ந்தே.

உயர்வற வுயர்நலம் உடையவன் யவனவன்,
மயர்வற மதிநலம் அருளினை யவனவன்,
அயர்வறுமமரர்கள் அதிபதி யவனவன்,
துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே.

கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு முழுவதும்

(பக்கங்கள் 217-219)

இராமானுச நூற்றந்தாதி

இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம், மாலிருஞ்சோலையென்னும்
பொருப்பிடம் மாயனுக்கென்பர்நல்லோர், அவைதம்மொடும் வந்து
இருப்பிடம்மாயன் இராமானுசன்மனத்து இன்று அவன்வந்து
இருப்பிடம், எந்தனிதயத்துள்ளே தனக்கின்புறவே.

இன்புற்றசீலத்து இராமானுச! என்றும் எவ்விடத்தும்
என்புற்றநோயுடல்தோறும் பிறந்திறந்து, எண்ணரிய
துன்புற்றுவீயினும் சொல்லுவதொன்றுண்டு உன்தொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்கும்படி, என்னையாக்கி அங்காட்படுத்தே.

அங்கயல்பாய்வயல்தென்னரங்கள், அணியாகமன்னும்
பங்கயமாமலர்ப்பாவையைப்போற்றும், பத்தியெல்லாம்
தங்கியதென்னத் தழைத்து நெஞ்சே! நம் தலைமிசையே
பொங்கியகீர்த்தி, இராமானுசனடிப்பூமன்னவே.

பூமன்னுமாது பொருந்தியமார்பன், புகழ்மலிந்த
பாமன்னுமாறனடி பணிந்துய்ந்தவன், பல்கலையோர்
தாம்மன்னவந்த இராமானுசன் சரணாரவிந்தம்
நாம்மன்னிவாழ, நெஞ்சேசொல்லுவோம் அவன் நாமங்களே.

ஸ்ரீ தேசிகப்பந்தம் அமிர்தரஞ்சனி

வினைத்திரள் மாற்றிய வேதியர் தந்தருள் வாசகத்தால்
அனைத்துமறிந்தபின் ஆறும் பயனுமெனவடைந்தோம்
மனத்திலிருந்து மருந்தமுதாகிய மாதவனார்
நினைத்தல் மனத்திலரிதாகி நின்றன நீள்கழலே.

எட்டிலாறிரண்டிலொன்றில் எங்குமாறியம்புவார்
விட்டவாறு பற்றுமாறு வீடுகண்டு மேவுவார்
சிட்டரான தேசியர்ந்த தேசிகர்க் குயர்ந்துமேல்
எட்டுமூன்றும் ஊடறுத்த தெந்தைமாலிரக்கமே.

அதிகாரஸங்கிரஹம்

வானுளமர்ந்தவர்க்கும் வருந்த வருமின்னிலைகள்
தானுளனாயுகக்குந்தரம் இங்கு நமக்குளதே
கூனுள நெஞ்சுகளால் குற்றமெண்ணியிகழ்ந்திடினும்
தேனுள பாதமலர்த் திருமாலுக்குத் தித்திக்குமே.

வெள்ளைப்பரிமுகர் தேசிகராய் விரகால், அடியோம்
உள்ளத்தெழுதியதோலையிலிட்டனம் யாமிதற்கென்,
கொள்ளத் துணியினுங் கோதென்றிகழினும் கூர்மதியீர்
எள்ளத்தனையுகவாதிகழாதெம்மெழின்மதியே.

அம்ருதாஸ்வாதினி

ஆதிமறை யெனவோங்கு மரங்கத்துள்ளே

அருளாருங் கடலைக்கண்டவன் நம்பாணன்
ஓதியதோ ரிருநான்கு மிரண்டுமான

ஒருபத்தும் பற்றாக உணர்ந்துரைத்தோம்
நீதியறியாதநிலையறிவார்க்கெல்லாம்

நிலையிதுவே யென்றுநிலை நாடி நின்றோம்
வேதியர்தாம் விரித்துரைக்கும் விளைவுக் கெல்லாம்
விதையாகுமிதுவென்று விளம்பினோமே.

காண்பனவுமுரைப்பனவுமற்றொன் நின்றிக்

கண்ணனையே கண்டிரைத்த கடிய காதல்
பாண்பெருமாளருள்செய்த பாடல் பத்தும்

பழமறையின் பொருளென்று பரவுகின்றோம்
வேண்பெரிய விரிதிரைநீர் வையத்துள்ளே

வேதாந்த வாரியனென்றியம்ப நின்றோம்
நாண்பெரியோமல்லோம் நாம் நன்றும் தீதும்
நமக்குரைப்பாருளரென்று நாடு வோமே.

பரமபதஸோபானம்

மண்ணுலகில் மயல்தீர்ந்து மனந் ததும்பி
மன்னாத பயனிகந்து மாலே யன்றிக்
கண்ணிலதென்றஞ்சி யவன் கழலே பூண்டு
கடுஞ்சிறைபோய்க் கரையேறுங் கதியே சென்று
விண்ணுலகில் வியப்பெல்லாம் விளங்கக் கண்டு
விண்ணவர்தங் குழாங்களுடன் வேதம் பாடிப்
பண்ணுலகிற் படியாத விசையாற் பாடும்
பல்லாண்டே பல்லாண்டும் பாடுவோமே.

மாளாத வினையனைத்தும் மாளநாம்போய்
வானேறி மலர்மகளா ரன்பு பூணும்
தோளாத மாமணிக்குத் தொண்டு பூண்டுத்
தொழுதுகந்து தோத்திரங்கள் பாடியாடிக்
கேளாத பழமறையின் கீதங்கேட்டுக்
கிடையாத பேரின்பம் பெருக, நாளும்
மீளாத பேரடிமைக் கன்பு பெற்றோம்
மேதினியி லிருக்கின்றோம் விதியினாலே.

பரமதபங்கம்

கோதவமொன்றில்லாத தகவே கொண்ட
கொண்டலென வந்துலகி லைவர்க் கன்று, ஓர்
துதுவனா யொருகோடி மறைக ளெல்லாம்
தொடர்ந்தோடத் தனியோடித் துயரந் தீர்த்த

மாதவனார் வடகொங்கில் வானியாற்றின்

வண்ணிகை நன்னடங்கண்டு மகிழ்ந்து வாழும்
போது, இவைநாம் பொன்னயிந்தை நகரில், முன்னாள்
புணராத பரமதப்போர் பூரித்தோமே.

திகிரிமழு வயர்குந்தந் தண்டங்குசம் பொறி

சிதறு சதமுகவங்கி வாள்வே லமர்ந்ததும்

தெழிபணில சிலைகண்ணி சீரங்க செவ்விடி

செழியகதை முசலந் திரிகூலந் திகழ்ந்ததும்

அகிலவுலகுகள் கண்டையா யோரலங்கலில்

அடையவடைவிலிலங்க வாசின்றி நின்றதும்

அடியு மருகணையு மரவாமென்னநின்று அடி

அடையுமடியரை அன்பினால ஞ்சலென்பதும்

மகிழு மமரர்கணங்கள் வானங் கவர்ந்திட

மலியுமசுரர் புணர்த்த மாயந் துரந்ததும்

வளருமணி மணிமின்ன வானந்தி கொண்டிட

மறைமுறை முறைவணங்க மாறின்றி வென்றதும்

சிகியிரவி மதியமுமிழ் தேசுந்த வெண்டிசைத்

திணிமருள் செகவுகந்து சேமங்கள் செய்ததும்

திகழுவணை யரங்கர் தேசென்ன மன்னிய

திரிசுதரிசனர் செய்ய வீரெண் புயங்களே.

ஸ்ரீ அத்திகிரிமாஹாதம்யம்

புண்டரீகமுயர்த்த புராணனார்

பொய்யில் மாமகவுத்தர வேதியில்
கொண்டலாரருள் மாரிபொழிந்திடக்
கொண்டதோருயர் கூர்மதியன்பினால்
பண் டைநான்மறை மெளலி படிந்த யான்
பாரில் மெய்விரதக்கவி பாடினேன்
தொண்டைமண்டல வேதியர் வாழவே,
தூயதென்மறை வல்லவர் வாழவே.

உய்விரத மொன்றின்றி யடைந்தாருய்ய

ஒருவிரதந் தான்கொண்ட வுயர்ந்த மாலை
செய்விரத மொன்றாலும் தெளியகில்லாச்
சிந்தையினால் திசைபடைத்த திசைமுகன்தான்
பொய்விரத நிலமெல்லாம் போயே மீண்டு
புகலிதுவே புண்ணியத்துக்கென்று சேர்ந்த
மெய்விரத நன்னிலத்து மேன்மையேத்தி
வேதாந்த வாசிரியன் விளங்கினானே.

சீராருந் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்

தாரா ரருளாளர் தாள்நயந்து - சீராக
மெய்விரதநன்னிலத்து மேன்மை யிதுமொழிந்தான்
கையிற்கனி போலக் கண்டு.

அடைக்கலப்பத்து

திருமகளுந் திருவடிவுந் திருவருளுந் தெள்ளறிவும்
அருமையிலாமையுமுறவும் அளப்பரிய வடியரசும்
கருமமழிப் பளிப்பமைப்பும் கலக்கமிலா வகைநின்ற
அருள்வரதர் நிலையிலக்கில் அம்பென நானமிழ்ந்தேனே.

ஆறுபயன் வேறில்லா அடியவர்களனைவர்க்கும்
ஆறுமதன் பயனுமவை ஒருகாலும் பலகாலும்
ஆறுபயனெனவேகண்டு அருளாளரடியிணைமேல்
கூறியநற் குணவுரைகள் இவைபத்துங் கோதிலவே.

அர்த்தபஞ்சகம்

தன் திருமா துடனேதாம் தனியரசா யுறைகின்ற
அந்தமில்பேரின்பத்தில் அடியவரோ டெமைச் சேர்த்து
முந்தியிழந் தனவெல்லா முகிழ்க்கத்தந்தாட்கொள்ளும்
அந்தமிலா வருளாழி யத்திகிரித் திருமாலே.

அயன்பணியு மத்திகிரி யருளாள ரடியிணைமேல்
நயங்கள்செறி கச்சிநகர் நான்மறையோர் நல்லருளால்
பயன்களிவையனைத்துமெனப் பண்டுரைத்தார்படியுரைத்த
வியன்கலைக ளீரைந்தும் வேதியர்கட் கினியனவே.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ தினசரி

அறிவிலர் தலைமிசை அயனடி யெழுதிய
பொறிவகை யெழுவதொர் பொறிநல முகவலர்
உறுவது முடையதுமிதுவென வருவது
நறுமலர் மகள்பதி நலமுறு நினைவே.

பெருகிய நலநிலை பெருமையின் மிகுமயல்
உருகிய நிலைமன முயர்முகி மெழுமுடல்
சொருகிய விழிதிகழ் சுடர்மதி புகுமிறை
கருகிய வருதிகழ் கரிகிரி யரியே.

திருச்சின்ன மாலை

அத்திகிரி யருளாளப் பெருமாள் வந்தார்
ஆனைபரி தேரின்மேலழகர் வந்தார்
கச்சிதனிற் கண்கொடுக்கும் பெருமாள் வந்தார்
கருதவரந்தருதெய்வப் பெருமாள் வந்தார்
முத்திமழை பொழியுமுகில் வண்ணர் வந்தார்
மூலமென வோலமிட வல்லார் வந்தார்
உத்தர வேதிக்குள்ளே யுதித்தார் வந்தார்
உம்பர்தொழுங் கழலுடையார் வந்தார் தாமே.

மறைத்தலையி லிசையெழுத்தில் வணங்கும் வாக்கில்
மந்திரத்தில் நாலெழுத்தாந் திருநாமத்தில்
நிறைத்திலகு வேற்றுமையி லிரண்டா மொன்றில்
நெடுமால்தன் கீதையெல்லாம் நிறைந்த சொல்லில்

உறைத்தவர் கண்டுரைத்த பொருளான வெல்லாம்
உயர்விரத வருளாளப் பெருமாள் தேசின்
திறத்திலிவை திருச்சின்ன மாலை பத்தும்
செவிக்கினிதாம் சிற்றின்ப மிசையா தார்க்கே.

பன்னிருநாமம்

தாமோதரனென்தன் தாமங்கள் நாலுகரங்களிற்கொண்டு
ஆமோதரமெனவாகத்தினுட்புறம் பிற்கழுத்தும்
தாமோரிளங்கதிரோனென என்னுளிருளறுக்கும்
மாமோகமாற்றும் மதிளத்தியூரின் மரகதமே.

கத்தித்திரியுங்கலைகளை வெல்லுங் கருத்தில்வைத்துப்
பத்திக்குறுதுணை பன்னிருநாமம் பயில்பவர்க்கு
முத்திக்கு மூலமெனவே மொழிந்த விம்மூன்றுநான்கும்
தித்திக்குமெங்கள் திருவத்தியூரரைச் சேர்பவர்க்கே.

திருமந்திரச் சுருக்கு

உயர்ந்தவருணர்ந்தவாற்றாலுகந்தகுற்றேவலெல்லாம்
அயர்ந்துநீரைம்புலன்கட் கடிமைபூண்டலமர்கின்றீர்
பயந்திவை யனைத்துமேந்தும் பரமனார் நாம மொன்றில்
வியந்தபேரடிமை தோற்றும் வேற்றுமை மேவுவீரே.

எண்டிசை பரவுஞ்சீரோ ரெங்களுக் கீந்தவெட்டில்
உண்டவாறுரைப்பார்போல வொன்பது பொருளுரைத்தோம்
பண்டுநான் மறையோர் காக்கு மாநிதி யிவையனைத்தும்
கண்டவர் விள்ளார் விள்ளக் கருதுவார் காண்கிலாரே.

துவயச் சுருக்கு

தனதன்றிவையெனத் தானன்றென மறை சொன்னவெல்லாம்
எனதென்றும் யானென்றுமெண்ணுதலால் வருமீனமெலாம்
மனதொன்றி யின்றுநமவென்றதேகொண்டு மாற்றுதலால்
தனதன்றி யொன்றுமிலாத்தனித் தாதை சதிர்த்தனனே.

சேர்க்குந்திருமகள் சேர்த்தியில் மன்னுதல் சீர்ப்பெரியோற்கு
ஏற்குங்குணங்களிலக்காம் வடிவிலிணையடிகள்
பார்க்குஞ் சரணத்திற் பற்றுதல் நன்னிலை நாம்பெறும்பேறு
ஏற்கின்ற வெல்லைகளெல்லாம் களையற வெண்ணினமே.

சரமச்சலோகச் சுருக்கு

சென்றுயர் வானமர்ந்தவ்வடியாருடன் சேர்ந்திடவே
இன்றெனிலின்று நாளையெனில்நாளை, இனிச்செறிந்து
நின்றநிலைநின்னனைத்து வினையும் நின்விட்டகலக்
கன்றிவிடுப்பென்றான் கருத்தால்நமைக் காத்திடுமே.

அறிவுமனைத்து மிலாவடி யோமை யடைக்கலங்கொண்டு
உறவென நின்றவெலாமுறவேநின்ற தானெமக்காய்
மறுபிறவித்துயர் வாராவகை மனங் கொண்டகலா
இறையவனின்னரு ளாலெங்கள் சோகந் தவிர்த்தனனே.

கீதார்த்தஸங்க்ரஹம்

வன்பற்றறுக்கு மருந்தென்று மாயவன் தானுரைத்த
இன்பக்கடலமுதாமென நின்ற விக்ஶீதைதனை
அன்பர்க்குரைப்பவர் கேட்பவராதரித்தோதுமவர்
துன்பக்கடலில் துளங்குகை நீங்கித் துலங்குவரே.

தீதற்ற நற்குணப்பாற்கடல் தாமரைச் செம்மலர்மேல்
மாதூற்ற மார்வன் மருவ இன் கீதையின் வண்பொருளைக்
கோதற்ற நான்மறை மெளலியினாசிரியன் குறித்தான்
காதல்துணிவுடையார் கற்கும்வண்ணங்கருத்துடனே.

மும்மணிக்கோவை

வெற்புடனொன்றியிந்தையில் வெவ்வினை தீர்மருந்தொன்று
அற்புதமாக வமர்ந்தமைகேட்டு அருள்வேண்டி நிற்கப்
பற்பிலமர்ந்தசெய்யாள் படிகாட்டிய பண்புடை எம்
விற்புருவக்கொடிக்கோர் விலங்காமயல் பெற்றனமே.

பெற்றனைநீயே மற்றுளதெல்லாம்
பெறுவதுநின்னை யறுவது கொள்வார்
நின்னாலன்றி மன்னாரின்பம்
நின்பொருட்டுநீ யென்பொருட்டில்லை
நின்னுருநின்று மின்னுருத்தோன்றும்,
நின்தனக்குநிகர் நின்னடியடைவார்,
நின்பாலன்றியன்பாலுய்யார்,
வாரண மழைக்க வந்த காரணனே.

நவமணிமாலை

பொருத்தம் பொருந்திலும் போகும் தவற்றுடன் பொய்மதிமேல்
விருத்தங்கலித்துறை மேவுமழன்மதம் வேறினியென்
திருத்தமனத்தினிற் சேராவெமைத்தெய்வநாயக, நின்
வருத்தம் பொறாவருளால் மன்னடைக்கலங்கொண்டருளே.

அந்தமில்சீரியிந்தைநகரமர்ந்தநாதன்

அடியிணைமே லடியுரையாலைம்பதேத்திச்

சிந்தைகவர் பிராகிருத நூறு கூறிச்

செழுந்தமிழ் மும்மணிக்கோவை செறியச் சேர்த்துப்
பந்துகழ லம்மாளை யூச லேசல்,

பரவு நவமணிமாலை யிவையுஞ் சொன்னேன்,
முந்தைமறை மொழியவழி மொழிநீ யென்று

முகுந்தனருள் தந்தபயன் பெற்றேன் நானே.

பிரபந்தசாரம்

வையகமெண் பொய்கை பூதம்பேயாழ்வார்
மழிசையர்கோன் மகிழ்மாறன் மதுரகவிகள்
பொய்யில்புகழ்க் கோழியர்கோன் விட்டுசித்தன்
பூங்கோதை தொண்டரடிப்பொடி பாணாழ்வார்
ஐயனருட் கலியனெதிராசர் தம்மோடு
ஆறிருவரோரொருவ ரவர்தாஞ் செய்த
துய்யதமிழிருபத்து நான்கிற் பாட்டின்
தொகை நாலாயிரமுமடியோங்கள் வாழ்வே.

அந்தமிலா வாரணநாலாகி நின்ற
அதன்கருத்தை யாழ்வார்களாய்ந்தெடுத்துச்
செந்தமிழா லருள்செய்த வகைதொகையுஞ்
சிந்தாமலுலகங்கள் வாழ வென்று
சந்தமிகுதமிழ்மறையோன் தூப்புல் தோன்றும்
வேதாந்த குருமொழிந்த ப்ரபந்தசாரம்
சிந்தையினாலனுதினமுஞ் சிந்திப்போர்க்குச்
சேமமதாம் திருமால்தன் கருணையாலே.

பிள்ளையந்தாதி

தொண்டருகக்குந் துணையடிவாழி, நின்தூமுறுவல்
கொண்டமுகம் வாழி, வாழி வியாக்கியா முத்திரைக்கை,
வண்திருநாமமும் வாழி, மணிவட முப்புரிநூல்
கொண்டசீர்த் தூப்புல் குலமணியே! வாழி நின்வடிவே.

வடிவழகார்ந்த வண்தூப்புல் வள்ளல்மென்மலரடிமேல்
அடியவரோத வந்தாதியிருபது மாய்ந்துரைத்தேன்
திடமுடனீதைத் தினந்தொறு மாதரித்தோதுமன்பர்
முடியிடைநேர்படும் தூப்புலம்மான்பதமாமலரே.

மாமலர்மன்னிய மங்கை மகிழ்ந்துறை மார்பினன்தாள்
தூமலர்கூடிய தொல்லருள் மாறன் துணையடக்கீழ்
வாழ்வையுகக்குமிராமாநுசமுனி வண்மைபோற்றும்
சீர்மையன்! எங்கள்தூப்புல் பிள்ளைபாதமென்சென்னியதே.

ஸ்ரீஸந்நிதி ப்ரபந்தங்கள்

ஸ்ரீமதாதிவண்சடகோப யதீந்த்ரமஹாதேசிகன்
அடைக்கலப்பத்து

அகலாமே மாறனுரை யருத்தமுடன் அனைவர்க்கும்
தகவாலேயுரைக்கின்ற தன்மையுள்ளமாமுனியைப்
புகலாலே பற்றினார்க்குப் புரக்கின்ற நரசிங்கன்
தகவாலே முடிசூடித் தரித்தாரைப் பற்றினனே.

பத்தியுள்ள சீநிவாச பரயோகிதன் பதத்தில்
பத்திபெறும் யோகியெனும் பராங்குசன்தன் சீருரையாம்
எத்திசையுமேத்த நின்ற சட கோபனந்தாதி
முத்திதருநரசிங்கன் முன்னருளுக்காதினமே.

ஆதிமறையுருவான ஆதிப்புள்வெற்பதனில்
சோதியெனவுலகெல்லாம் சுகம் பெறவே வந்துதித்த
ஆதிசுருநரசிங்கனருளாலேயோகியான
ஆதிவண்சீர்ச்சடகோபன் அடியிணையென்முடிமணியே.

பூநீலக்ஷமீந்ருஸிம்ஹன் அடைக்கலப்பத்து

பத்துருவாயுலகளித்த பரமனுருவொன்பதையும்
பத்துருவாய்ப்பணிந்துநின்ற பரமசுருதனியருளால்
பத்துருவாம் நரசிங்கன் பதக்கமலம் பற்றுமுறை
பத்துருவாம்பாட்டுரைத்துப் பரமபதம் பணிந்தேனே.

அனைத்துலகும் வாழ்வந்த ஆதிநரசிங்கனடி
தினைத்தனையுமறவாதசிந்தையுள்ள சடகோபன்
தனத்துறையுமுடையவருந் தாங்குமுரைமாமுனிவன்
மனத்துவைப்பாரீரைந்தும் மன்வாழ்வாரிவ்வுலகே.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஆகாரநியமம்

சாதிகுண மாச்சிரமத் தேசங்காலம்

தருமங்கள் நிமித்தங்கள் முதலா வோதும்

பேதமுத லாகவொரு திரவி யந்தான்

பிறந்துநலந் தீங்கினையும் பெற்று நிற்கும்

பாதமிசை பிறந்தோர்க்குக் கபிலை யின்பால்

பருகிடலா காதென்று மறையோர் சொன்னார்

ஆதலினா லோதியுணர்ந் தவர்பா லெல்லாம்

அடிக்கடியுங் கேட்டயர்வு தீர்மினீரே.

கங்கிருளால் விடியாத வுலகுக் கெல்லாம்

கைவிளக்கா மிவையென்று கண்ணன் காட்டும்

பொங்குபுகழாகமங்கள் தெளியச் சொன்ன

பொருளிவைநாம் புண்ணயர்பாற் கேட்டுச் சொன்னோம்

மங்குடலும் பொருளுமல்ல தறியா மாந்தர்

வலையுளகப்பட்டு வரம்பழியா தென்றும்

பங்கயமாதுற்றவரு ளாளர் தம்பால்

பத்திமிகு பவித்திரங்கள் பயின்மினீரே.

பாகம் 5

ஆழ்வாராசார்யர்கள்
திருநகஷத்திரங்கள் முதலான
விசேஷ ஸமயங்களில்
ஸேவோபக்ரமம், சாற்றுமுறை,
ஸம்பாவனை க்ரமங்கள்

ஸ்ரீ ஸந்தி ஸேவோபக்ரமம்

ப்ரபந்தத் தொடக்கம்

தனியன்கள்

கேசவார्य க்ரூபாபாட்ரம் தீசமாதிசுணாண்வம் |

ஸ்ரீ ஷாரி யதிசானம் தேசிகேந்த்ரமஹம் பஜே ||

கேஸவார்ய க்ரூபா பாத்ரம் தீஸமாதி குணாண்வம் |

ஸ்ரீஸடாரிய தீஸாநாம் தேஸிகேந்த்ரமஹம் பஜே ||

ராமானுஜதயாபாட்ரம் ஜ்ஞானவீராய் பூஷணம் |

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேஸிகம் ||

ராமானுஜதயா பாத்ரம் ஜ்ஞானவராக்ய பூஷணம் |

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தே வேதாந்த தேஸிகம் ||

லக்ஷ்மிநாத ஸமாரம்பாம் நாதயாமுந மத்யமாம் |

அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குரு பரம்பராம் ||

லக்ஷ்மிநாத ஸமாரம்பாம் நாதயாமுந மத்யமாம் |

அஸ்மதாசார்ய பர்யந்தாம் வந்தே குரு பரம்பராம் ||

யோ நியமச்ச்யுதபதாம்புஜயுகமருகம்-

வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே |

அஸ்மத் குரோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே |

ராமானுஜஸ்ய சரணீ ஷரணம் ப்ரபத்யே ||

யோ நித்யமச்ச்யுதபதாம்புஜயுகமருகம்-

வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே |

அஸ்மத் குரோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணாய மேநே |

ராமானுஜஸ்ய சரணீ ஷரணம் ப்ரபத்யே ||

மாता पिता युवतयस्तनया विभूतिः

सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् ।

आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुळाभिरामं

श्रीमत्तदंघ्रियुगळं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥

மாதா பிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதி:

ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் ।

ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம்

ஸ்ரீமத் ததங்கரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ॥

भूतं सरश्च महादाह्यभट्टनाथ-

श्रीभक्तिसारकुलशेखरयोगिवाहान् ।

भक्तांघ्रिरेणुपरकालयतीन्द्रमिश्रान्

श्रीमत्परांकुशमुनिं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥

பூதம் ஸரஸ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத-

ஸ்ரீபக்திஸார குலஸேகர யோகிவாஹாந் ।

பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ர மிஸ்ரான்

ஸ்ரீமத் பராங்குஸமுநிம் ப்ரணதோ஽ஸ்மி நித்யம் ॥

*गुरुमुखमनधीत्य प्राह वेदानशेषान्

नरपतिपरिकल्पं शुल्कमादातुकामः ।

श्वशुममरवन्द्यं रङ्गनाथस्य साक्षात्

द्विजकुलतिलकं तं विष्णुचित्तं नमामि ॥

குருமகமநதீத்ய ப்ராஹ வேதாநஸேஷாந்

நரபதிபரிக்கல்ப்தம் ஸுல்கமாதாதுகாம: ।

ஸ்வஸுரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்

த்விஜகுலதிலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி ॥

* அநத்யயன காலத்தில் இந்தத் தனியன் தான் தொடக்கம்

மின்னார்தடமதிள்கூழ் வில்லிபுத்தூரென்றொருகால்
சொன்னார் கழற்கமலம் சூடினோம் - முன்னாள்
கிழியறுத்தானென்றுரைத்தோம் கீழ்மையினிற் சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து.

பாண்டியன் கொண்டாடப்பட்டர்பிரான் வந்தானென்று
ஈண்டிய சங்கமெடுத்தாத - வேண்டிய
வேதங்களோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

திருப்பல்லாண்டு முழுவதும் (பக். 60-63)

तमेव मत्वा परवासुदेवं रङ्गेशयं राजवदह्णीयम् ।
प्राबोधिकीं योऽकृत सूक्तिमालां भक्ताङ्घ्रिरेणुं भगवन्तमीडे ॥

தமேவமத்வாபரவாஸுதேவம் ரங்கேசயம் ராஜவதர்ஹணீயம் ।
ப்ராபோதிகீம் யோக்஽ருத ஸூக்திமாலாம் பக்தாங்க்ரிரேணும் பகவந்தமீடே ॥

மண்டங்குடியென்பர் மாமறையோர் மன்னியசீர்த்
தொண்டரடிப்பொடி தொன்னகரம் - வண்டு
திணர்த்தவயல் தென்னரங்கத்தம்மாளைப் பள்ளி
யுணர்த்தும் பிரானுதித்தவூர்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி முழுவதும் (பக்கங்கள் 64-68)

नीलातुङ्गस्तनगिरितटीसुप्तमुद्बोध्य कृष्णं
पारार्थ्यं स्वं श्रुतिशतशिरस्सिद्धमध्यापयन्ती ।
स्वोच्छिष्टायां स्रजि निगळितं या बलात्कृत्य भुङ्क्ते
गोदा तस्यै नम इदमिदं भूय एवास्तु भूयः ॥

நீளாதுங்கஸ்தநகிரிதடீ ஸுப்தமுத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்த்யம் ஸ்வம் ஸ்ருதி ஸதஸிரஸ்ஸித்தமத்யாபயந்தீ
ஸ்வோச்சிஷ்டடாயாம் ஸ்ரஜிநிகளிதம் யா பலாத்க்ருத்ய புங்க்தே
கோதா தஸ்யை நம இதமிதம் பூய ஏவாஸ்து பூய:

அன்னவயற்புதுவையாண்டாளரங்கற்குப்
பன்னுதிருப்பாவைப்பல்பதியம் - இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலை, பூமாலை
சூடிக்கொடுத்தாளைச் சொல்லு.

சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியே! தொல்பாவை
பாடியருளவல்ல பல்வளையாய் - நாடி நீ
வேங்கடவற்கென்னை விதியென்றவிம்மாற்றம்
நாம் கடவாவண்ணமே நல்கு.

திருப்பாவை முழுவதும் (பக்கங்கள் 69-79)
(கறவைகள் முடிய)

कलयामि कलिध्वंसं कविं लोकदिवाकरम् ।
यस्य गोभिः प्रकाशाभिराविद्यं निहतं तमः ॥

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலுார் வாழ்வேந்தன் - வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர் மானவேல்.

நெஞ்சுக்கிருள் கடிதீபம் அடங்காநெடும்பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம் தமிழ்நன்னூல் துறைகள்
அஞ்சுக்கிலக்கியம் ஆரணசாரம் பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின் பொறி பரகாலன் பணுவல்களே.

எங்களுக்கதியே யிராமாநுசமுனியே
சங்கைகெடுத்தாண்ட தவராசா - பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோனீந்தமறையாயிரமனைத்தும்
தங்குமனம் நீயெனக்குத் தா.

வாடினேன் வாடி முழுவதும் (பக்கம் 472-475)
(சௌகரியமிருந்தால்)

பெரிய திருமொழி

அங்கண்ணாலமஞ்ச கடைசி இரண்டு பாட்டு நீங்கலாக (பக்கம் 80-82)
காசையாடை கடைசி இரண்டு பாட்டு நீங்கலாக (பக்கம் 83-84)
வாணிலாமுறுவல் கடைசி இரண்டு பாட்டு நீங்கலாக (பக்கம் 85-88)

अविदितविषयान्तरश्शठारेरुपनिषदामुपगानमात्रभोगः ।

अपि च गुणवशात्तदेकशेषी मधुरकविहृदये ममाविरस्तु ॥.

வேறொன்றும் நானறியேன் வேதம் தமிழ்செய்த
மாறன் சடகோபன் வண்குருகூர் - ஏறு எங்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தும் மதுரகவியார் எம்மை
ஆள்வாரவரே யரண்

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு முழுவதும் (பக். 217 - 219)

திருவாய்மொழித் தனியன்கள்

भक्तामृतं विश्वजनानुमोदनं सर्वार्थदं श्रीशठकोपवाङ्मयम् ।
सहस्रशाखोपनिषत्समागमं नमाम्यहं द्राविडवेदसागरम् ॥

பக்தாம்ருதம் விஸ்வஜநானுமோதநம் ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீஸடகோபவாங்மயம் ।
ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம் நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம் ॥

திருவமுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்
மருவினிய வண்பொருநலென்றும் - அருமறைகள்
அந்தாதி செய்தானடியிணையே யெப்பொழுதும்
சிந்தியாய் நெஞ்சே தெளிந்து.

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்பேணும்
இனத்தாரை யல்லா திறைஞ்சேன் - தனத்தாலும்
ஏதுங்குறைவிலேனெந்தைசடகோபன்
பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி யிராமாநுசமுனிதன்
வாய்ந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன் - ஆய்ந்த பெரும்
சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ் வேதந்தரிக்கும்
பேராத வுள்ளம் பெற.

வான்திகழும்சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல்
ஆன்ற தமிழ்மறைக ளாயிரமும் - ஈன்ற
முதல்தாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த
இதத்தாயிராமானுசன்.

மிக்கவிறைநிலையும் மெய்யாமுயிர்நிலையும்
தக்க நெறியும் தடையாகித் - தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதும் குருகையர்கோன்
யாழினிசைவேதத்தியல்.

அர்चना

ऋग्वेद:

हरिः ओम् (४) अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्यै देवमृत्विजम्।

होतारं रत्नधातमम्॥ हरिःओम् (३)॥

यजुर्वेद:

हरिः ओम् (४)। इषे त्वोर्जे त्वाँ वायँवस्स्थोपायवंस्थ देवो वँस्सविता
प्राप्यँतु श्रेष्ठतमाय कर्मण आप्यँयध्वमघ्निया देवभागमूर्जस्वतीः पयँस्वतीः
प्रजाँवतीरनमीवा अँयक्ष्मा मा वँस्तेन ईशत माघशँ सो रुद्रस्यँ हेतिः
परिँ वृणक्तु ध्रुवा अस्मिन् गोपँतौ स्यात बहीर्यँजमानस्य पशून् पाँहि॥
हरिः ओम् (३)॥

सामवेद:

हरिः ओम् (४)॥ अग्र आयाहि वीतयँ गृणानो हव्यदातये निहोता सत्सि
बर्हिषिँ॥ हरिः ओम् (३)॥

हरिः ओम् (४) ओ ओग्नाइ। आयाहिँऽ-३-वोइ तोयाऽ-२-इ । तोयाऽ-
२-इ गृणानो ह-व्यदातोयाऽ-२-इ-तोयाऽ-२-इ । नाइ ता साऽ-२-३ ।
त्साऽ-२-इ बा-२-३-४-औहोवा । हीऽ-२-३-४-षी । हरिः ओम्
(३)॥

श्रीविष्णुपुराणम्

पराशरं मुनिवरं कृतपौर्वाहिकक्रियम् ।

मैत्रेयः परिपप्रच्छ प्रणिपत्याभिवाद्य च ॥

श्रीमद् भगवद्गीता

धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ।

मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत सञ्जय! ॥

श्रीमद् भागवतम्

जन्माद्यस्य यतोन्वयादितरतश्चार्थेष्वभिज्ञः स्वराट्

तेने ब्रह्म हृदा य आदिकवये मुह्यन्ति यत्सूरयः ।

तेजोवारिमृदां यथा विनिमयो यत्र त्रिसर्गो मृषा

धाम्ना स्वेन सदा निरस्तकुहकं सत्यं परं धीमहि ॥

अहोबिलमाहात्म्यम्

अहो वीर्यमहो शौर्यमहो बाहुपराक्रमः ।

नारसिंहः परं दैवमहोबिलमहोबिलम् ॥

முதல் திருவந்தாதி

சென்றால் குடையாமிருந்தால் சிங்காசனமாம்

நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள் - என்றும்

புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும்

அணையாம் திருமாற்கரவு.

★ அநத்யயந காலத்தில் சென்றால் குடையாம் என்பதற்குப் பதிலாக

மன்னுமனைத்துறவாய் மருள்மாற்றருளாழியுமாய்
தன்னினைவாலனைத்தும் தனித்தோங்கும் தனியிறையாய்
இன்னமுதத் தமுதால் இரங்கும் திரு நாரணனே !
மன்னிய வண்சரண் மற்றோர் பற்றின்றி வரிப்பவர்க்கே.
என்ற பாசுரம்.

आळवन्दार् स्तोत्ररत्नम्

कदा पुनः शङ्करथाङ्गकल्पकध्वजारविन्दांकुशवज्रलाञ्छनम् ।
त्रिविक्रम! त्वचरणाम्बुजद्वयं मदीयमूर्धानमलङ्करिष्यति ॥

श्रीभाष्यम्

अखिलभुवनजन्मस्थेमभङ्गादिलीले
विनतविविधभूतव्रातरक्षैकदीक्षे ।
श्रुतिशिरसि विदीप्ते ब्रह्मणि श्रीनिवासे
भवतु मम परस्मिन् शेमुषी भक्तिरूपा ॥

पाराशर्यवचस्सुधामुपनिषद्गुधाब्धिमध्येद्धृतां
संसाराग्निविदीपनव्यपगतप्राणात्मसंजीविनीम् ।
पूर्वाचार्यसुरक्षितां बहुमतिव्याघातदूरस्थितां
आनीतान्तु निजाक्षरैस्सुमनसो भौमाः पिबन्त्वन्वहम् ॥

भगवद्बोधायनकृतां विस्तीर्णा ब्रह्मसूत्रवृत्तिं पूर्वाचार्याः संचिक्षिपुः।
तन्मतानुसारेण सूत्राक्षराणी व्याख्यास्यन्ते ॥

ओम् “अथातो ब्रह्मजिज्ञासा”

अत्रायमथशब्दः आनन्तर्ये भवति। अतश्शब्दो वृत्तस्य हेतुभावे । अधीत-
साङ्गसशिरस्कवेदस्याधिगताल्पास्थिरफलकेवलकर्मज्ञानतया संजात-
मोक्षाभिलाषस्यानन्तस्थिरफलब्रह्मजिज्ञासाह्यनन्तरभाविनी ॥

ब्रह्मणो जिज्ञासा ब्रह्मजिज्ञासा । ब्रह्मण इति कर्मणि षष्ठी, “कर्तृकर्मणोः
कृती”ति विशेषविधानात् । यद्यपि संबन्धसामान्य परिग्रहेऽपि जिज्ञा-
सायाः कर्मपिक्षत्वान्न कर्मार्थत्वसिद्धिः, तथाऽप्याक्षेपतः प्राप्तादाभि-
धानिकस्यैव ग्राह्यत्वात् कर्मणि षष्ठी गृह्यते । न च “प्रतिपद विधाना
षष्ठी न समस्यते” इति कर्मणिषष्ठ्यास्समासनिषेधश्शङ्कनीयः,
“कृद्योगा च षष्ठी समस्यते” इति प्रतिपसवसंभवात् ॥

ब्रह्मशब्देन च स्वभावतो निरस्तनिखिलदोषोऽनवधिकातिशया-
संख्येय कल्याणगुणगणः पुरुषोत्तमोऽभिधीयते । सर्वत्र बृहत्त्व-
गुणयोगेन हि ब्रह्मशब्दः । बृहत्त्वं च स्वरूपेण गुणैश्च यत्रानवधि-
कातिशयं सोऽस्य मुख्योऽर्थः, स च सर्वेश्वर एव । अतो ब्रह्म-
शब्दस्तत्रैव मुख्य वृत्तः, तस्मादन्यत्र तद्गुणलेशयोगादौपचारिकः,
अनेकार्थकल्पनाऽयोगात्; भगवच्छब्दवत्- तापत्रयातुरैरमृतत्वाय स
एव जिज्ञास्यः, अतस्सर्वेश्वर एव जिज्ञासाकर्मभूतं ब्रह्म ॥

ज्ञातुमिच्छा जिज्ञासा । इच्छायाः इष्यमाणप्रधानत्वादिष्यमाणं
ज्ञानमिह विधीयते ॥ मीमांसापूर्वभागज्ञातस्य
कर्मणोऽल्पास्थिरफलत्वात् उपरितनभागावसेयस्य
ब्रह्मज्ञानस्यानन्ताक्षयफलत्वाच्च पूर्ववृत्तात् कर्मज्ञानादनन्तरं तत एव

हेतोर्ब्रह्म ज्ञातव्यमित्युक्तं भवति । तदाह वृत्तिकारः- “वृत्तात्
कर्माधिगमादनन्तरं ब्रह्मविविदिषा” इति । वक्ष्यति च
कर्मब्रह्ममीमांसयोरैकशास्त्र्यम् । “संहितमेतच्छारीरकं जैमिनीयेन
षोडशलक्षणेनेति शास्त्रैकत्वसिद्धि”रिति । अतः
प्रतिपिपादयिषितार्थभेदेन षट्कभेदवत् अध्यायभेदवच्च पूर्वोत्तर
मीमांसयोर्भेदः । मीमांसाशास्त्रम् “अथातो धर्मजिज्ञासा” इत्यारभ्य
“अनावृत्तिशब्दादनावृत्तिशब्दात्” इत्येवमन्तं सङ्गतिविशेषेण
विशिष्टक्रमम् ॥

अधिकरण सारावलिः

स्वस्ति श्रीरङ्गभर्तुः किमपि दधदहं शासनं तत्प्रसक्त्यै
सत्यैकालम्बि भाष्यं यतिपतिकथितं शश्वदध्याप्य युक्तान् ।
विश्वस्मिन्नारूपाण्यनुविहितवता तेन देवेन दत्तां
वेदान्ताचार्यसंज्ञामवहित बहुवित् सार्थमन्वर्थयामि ॥

श्री गीतार्थसंग्रहः

नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः ।
नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः ॥
स्वधर्मज्ञानवैराग्यसाध्यभक्त्येकगोचरः ।
नारायणः परं ब्रह्म गीताशास्त्रे समीरितः ॥

श्री गीताभाष्यम्

यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्मव्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने ।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥

யத்பாடாம்புரூஹத்யானவிதவஸ்தாஸேஷகலமப: |
வஸ்துதாமுபயாதோ஽ஹ் யாமுனேய் நமாமி தம் ||

श्रियः पतिः, निखिलहेयप्रत्यनीककल्याणैकतानः, स्वेतरसमस्त
वस्तुविलक्षणानन्तज्ञानानन्दैकस्वरूपः, स्वाभाविकानवधिकातिशय
ज्ञान बलैश्वर्यवीर्यशक्तितेजः प्रभृत्यसंख्येयकल्याणगुणगणमहोदधिः,
स्वाभिमतानुरूपैकरूपाच्चित्यदिव्याद्भुत-नित्य-निरवद्य-
निरतिशयौज्वल्य-सौन्दर्य-सौगन्ध्य-सौकुमार्य-लावण्य-
यौवनाद्यनन्तगुणनिधिदिव्यरूपः, स्वोचितविविधविचित्रानन्ताश्वर्य
नित्यनिरवद्यापरिमितदिव्यभूषणः, स्वानुरूपासंख्येयाच्चित्यशक्ति
नित्यनिरवद्यनिरतिशयकल्याणदिव्यायुधः, स्वाभिमतानुरूपनित्य
निरवद्यस्वरूपरूपगुणविभवैश्वर्यशीलाद्यनवधिकातिशयासंख्येय
कल्याणगुणश्रीवल्लभः, स्वसङ्कल्पानुविधायिस्वरूपस्थितिप्रवृत्ति
भेदाशेषशेषतैकरतिरूपनित्यनिरवद्यनिरतिशयज्ञान
क्रियैश्वर्याद्यनन्तगुणगणापरिमितसूरिभिः अनवरताभिष्टुत
चरणयुगळः, वाङ्मनसापरिच्छेद्यस्वरूपस्वभावः, स्वोचितविविध
विचित्रानन्तभोग्यभोगोपकरणभोगस्थानसमृद्धानन्ताश्वर्यानन्त-
महाविभवानन्तपरिमाणनित्यनिरवद्याक्षरपरमव्योमनिलयः,
विविधविचित्रानन्तभोग्यभोक्तृवर्गपरिपूर्णनिखिलजगदुदयवि
भवलयलीलः, परंब्रह्म, पुरुषोत्तमो नारायणः,
ब्रह्मादिस्थावरान्तमखिलं जगत् सृष्ट्वा, स्वेन रूपेणावस्थितो
ब्रह्मादिदेवमनुष्याणां ध्यानाराधनाद्यगोचरः, अपारकारुण्यसौशील्य
वात्सल्यौदार्यमहोदधिः, स्वमेव रूपं तत्तत्सजातीयसंस्थानं
स्वस्वभावमजहदेव कुर्वन्, तेषु तेषु लोकेष्ववतीर्यावतीर्य,
तैस्तैराराधितस्तत्तदिष्टानुरूपं धर्मार्थकाममोक्षाख्यं फलं प्रयच्छन्,
भूभारावतरणापदेशेनास्मदादीनामपि समाश्रयणीयत्वायावतीर्योव्यां

சகலமனுஜனயனவிஷயதாं गतः, परावरनिखिलजन-
 मनोनयनहारिदिव्यचेष्टितानि कुर्वन्, पूतना-शकट-यमळार्जुनारिष्ट-
 प्रलम्ब-धेनुक-काळिय-केशि-कुवलयापीड-चाणूर मुष्टिक-कौसल
 -कंसादीन्निहत्य, अनवधिकदयासौहार्दानुरागगर्भावलोकना-
 लामापृतैर्विश्वमाप्याययन्, निरतिशयसौन्दर्यसौशील्यादिगुण-
 गणाविष्कारेणाक्रूरमालाकारादीन् परमभागवतान् कृत्वा, पाण्डु-
 तनययुद्धप्रोत्साहनव्याजेन परमपुरुषार्थलक्षण मोक्षसाधनतया
 वेदान्तोदितं स्वविषयं ज्ञानकर्मानुगृहीतं भक्तियोगमवतारयामास । तत्र
 पाण्डवानां कुरूणां च युद्धे प्रारब्धे, स भगवान् पुरुषोत्तमस्सर्वेश्वरेश्वरो
 जगदुपकृतिमर्त्यः आश्रितवात्सल्यविवशः, पार्थ रथिनमात्मानं च
 सारथिं सर्वलोकसाक्षिकं चकार । एवं ज्ञात्वाऽपि सर्वात्मनाऽन्धः
 धृतराष्ट्रः सुयोधनविजयबुभुत्सया सञ्चयं पप्रच्छ ॥

श्रीमद्रहस्यत्रयसारः

गुरुभ्यस्तद्गुरुभ्यश्च नमोवाकमधीमहे ।
 वृणीमहे च तत्राद्यौ दंपती जगतां पती ॥

आभगवत्तः प्रथितामनघामाचार्यसन्ततिं वन्दे ।
 मनसि मम यत्प्रसादाद्वसति रहस्यत्रयस्य सारोऽयम् ॥

कर्मब्रह्मात्मके शास्त्रे कौतस्कुतनिवर्तकान् ।
 वन्दे हस्तिगिरीशस्य वीधीशोधककिंकरान् ॥

मणिवर इव शौरेर्नित्यहृद्योऽपि जीवः
 कलुषमतिरविन्दन् किङ्करत्वाधिराज्यम् ।
 विधिपरीणतिभेदाद्धीक्षितस्तेन काले
 गुरुपरिषदुपज्ञं प्राप्य गोपायति स्वम् ॥

श्री पादुकासहस्रम्

सन्तः श्रीरङ्गपृथ्वीश चरणत्राण शेखराः ।

जयन्ति भुवनत्राण पदपङ्कजरेणवः ॥

भरताय परं नमोऽस्तु तस्मै प्रथमोदाहरणाय भक्तिभाजाम् ।

यदुपज्ञमशेषतः पृथिव्यां प्रथितो राघवपादुकाप्रभावः ॥

यतिराजसप्ततिः

उपवीतिनमूर्ध्वपुण्ड्रवन्तं त्रिजगत्पुण्यफलं त्रिदण्डहस्तम् ।

शरणागतसार्थवाहमीडे शिखया शेखरिणं पतिं यतीनाम् ॥

सप्ततिरत्नमालिका

भाद्रपदमासगतविष्णुविमलर्क्षे वेंकटमहीध्रपतितीर्थदिनभूते ।

प्रादुरभवज्जगति दैत्यरिपुघण्टा हन्त ! कवितार्किकमृगेन्द्रगुरुमूर्त्या ॥

श्रीमदादिवणशठकोपयतीन्द्रवैभवचन्द्रिका

श्रीमन्नृसिंहकारुण्यसुधाब्धिमथितामृतम् ।

आदिवणशठकोपाख्ययोगिवैभवमास्वदे ॥

संप्रदायप्रकाशः

अशेषचिदच्चिदवस्तुशेषिणे गुणसिन्धवे ।

नमो लक्ष्मीनृसिंहाय ब्रह्मणेऽनन्तशक्तये ॥

अहोबिले गारुडशैलमध्ये कृपावशात् कल्पित सन्निधानम् ।

लक्ष्म्या समालिंगितवामभागं लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

தீருவாய்மொழி

உயர்வற வுயர் நல முடையவன் யவனவன்
மயர்வற மதிநலமருளிணன் யவனவன்
அயர்வறுமமரர்களதிபதி யவனவன்
துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே.

பகவத் விஷயம் (உயர்வற-)

அபாகூதஸ்வாஸாதாரணதவ்யரூப பூஷணாயுதமஹிஷிபரிஜனஸ்தானவிஷிஷ்ட னாய், நி஁லிஜகதுதயவிபவாதிலீல னாயிருந்த பரமபுரூஷ னை யுள்ளபடியே ஆழ்வார், தாம் தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அனுபவித்து அவ்வனுபவஜனிதமான நிரவதிகபூரிதி யாலே அவனை யனுபவித்தபடியே பேசுகிறார்.

அஷ்டதஷபரத்யநிக மாய், “தே யே ஶத”மத்யநுகரம த்தாலே நிரதிஸயதஷாஸிரஸ்கு மாக அப்யஸ்யமான மாய் இருந்த அநந்நாத்யஸங்஁யேயகல்யாணகுணமஹாதியாய் இந்த அநந்நாதி- கல்யாணகுணகுண ங்களையுடையவனான தான் மேலே பானந்நாமாய் நானினாப் பாலே நிர்தீதுக மாகவெனக்குத் தன் திறத்தில் அஜ்நானகந்ந மில்லாததொரு படி தன்னையுள்ளபடியறிவித்துத் தன் திருவடிகளிலே நிரவதிகபக்தி யை உண்டாக்கினவிம்மஹாகுணத்தை உடையனாய், இந்த கல்யாண குணங்களையுடையனான தன்னை ஸ்வபாவத எவ நிரஸ்தஸமஸ்ததஷ ராய், அஸ்஁லிதஜ்நான ராயிருந்துள்ள ஶேஷஷேஷாஸநவீநதேயபூர்த்யஸங்஁யே தவ்யபுரூஷர் களுக்குக் குகாடுத்துக் குகாண்டிருக்கிற பரமாதார்யத்

தையுடையனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய **आश्रित
जनसमस्तदुःखापनोदनस्वभाव**மான திருவடிமலர்களிலே
सर्वदेशसर्वकालसर्वावस्थोचित सर्वशेषवृत्ति யையும் பண்ணி
உஜ்ஜீவி யென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்து
அருளிச் செய்கிறார்.

द्रमिडोपनिषत्तात्पर्यरत्नावलिः

सारस्सारस्वतानां शठरिपुभणितिः शान्ति शुद्धान्तसीमा
मायामायामिनीभिस्स्वगुण विततिभिर्बन्धयन्तीं धयन्तीम् ।
पारं पारंपरीतो भवजलधिभवन्मज्जनानां नजानां
प्रत्यक् प्रत्यक्षयेन्नः प्रतिनियतरमासन्निधानं निधानम् ॥

இங்கு திருவாய்மொழி ஸேவிப்பது - திருவாய்மொழி பூர்த்தியான பிறகு

இராமானுச நூற்றந்தாதி

முன்னைவினையகல மூங்கிற்கொடியமுதன்
பொன்னங்கழற்கமலப் போதிரண்டும் - என்னுடைய
சென்னிக்கணியாகச் சேர்த்தினேன் தென்புலத்தார்க்
கென்னுக்கடவுடையேன் யான்.

நயந்தரு பேரின்பமெல்லாம் பழுதின்றி நண்ணினர்பால்
சயந்தருகீர்த்தி யிராமாநுசமுனி தாளிணைமேல்
உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங்கத்தமுதோங்கும் அன்பால்
இயம்பும் கலித்துறையந்தாதியோத விசை நெஞ்சமே.

சொல்லின் தொகைகொண்டுனதடிப்போதுக்குத் தொண்டுசெய்யும்
நல்லன்பரேத்துமுன் நாமமெல்லாமென்தன் நாவினுள்ளே
அல்லும் பகலுமமரும்படிநல்கு அறுசமயம்
வெல்லும்பரம இராமானுச! இதென் விண்ணப்பமே.

பூமன்னுமாது பொருந்தியமார்பன் புகழ்மலிந்த
பாமன்னுமாறனடி பணிந்துய்ந்தவன் பல்கலையோர்
தாம் மன்னவந்த விராமானுசன் சரணாரவிந்தம்
நாம் மன்னி வாழ நெஞ்சே சொல்லுவோமவன் நாமங்களே.

(நூற்றந்தாதி முழுவதும் - சாற்றுப் பாசுரங்கள் நீங்கலாக)

தேசிகப்பிரபந்தம்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே யமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு.

அடைக்கலப்பத்து

பத்திமுதலாமவற்றில் பதியெனக்குக் கூடாமல்
எத்திசையுமுழன்றோடியிளைத்துவிழுங் காகம்போல்
முத்திதரு நகரேழில் முக்கியமாங் கச்சிதனில்
அத்திகிரியருளாளர்க்கு அடைக்கலம் நான் புகுந்தேனே

அதிகாரஸங்கிரஹம்

பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார், தண்
பொருநல் வருங்குருகேசன் விட்டுசித்தன்
துய்யகுலசேகரன் நம் பாணநாதன்
தொண்டிரடிப்பொடி மழிசை வந்த சோதி

வையமெலாம் மறை விளங்க வாள்வேலேந்தும்
மங்கையர்கோனென்றிவர்கள் மகிழ்ந்து பாடும்
செய்யதமிழ்மாலைகள் நாம் தெளிய வோதித்
தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே.

பிரபந்தஸாரம்

ஆழ்வார்களவதரித்த நாளுர் திங்கள்
அடைவுதிருநாமங்களவர் தாம்செய்த
வாழ்வான திருமொழிகளவற்றுட் பாட்டின்
வகையான தொகையிலக்க மற்றுமெல்லாம்
வீழ்வாக மேதினிமேல் விளங்கநாளும்
விரித்துரைக்குங் கருத்துடனே மிக்கோர்தங்கள்
நீள்பாதநிரந்தரமுந் தொழுது வாழ்த்தும்
நேசமுடனடியேன்தன் நெஞ்சுதானே.

பிள்ளையந்தாதி

சீரார் தூப்புற்பிள்ளையந்தாதியென்றுசெழுந்தமிழால்
நேராக வேதாந்த தேசிகர் தாளிணைக்கீழ் மொழிந்தான்
ஏரார் மறைப்பொருளெல்லா மெடுத்திவ்வுலகுய்யவே
சீராகிய வரதாரியன் பாதந்துணை நமக்கே.

மாமலர் மன்னிய மங்கை மகிழ்ந்துறைமார்பினன்தாள்
தூமலர் சூடியதொல்லருள் மாறன் துணையடக்கீழ்
வாழ்வை யுகக்கு மிராமானுசமுனி வண்மை போற்றும்
சீர்மையன், எங்கள் தூப்புற் பிள்ளைபாதமென் சென்னியதே.

ஸ்ரீமதாதி வண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசீகன்

அடைக்கலப்பத்து

लक्ष्मीनृसिंहवरशासनशेखरो यस्ताक्षर्येण नादमुखरेण तदुद्यमे च ।
आज्ञप्त आदिशठकोपमुनीन्द्रगाथां चक्रे परांकुशमुनीन्द्रमहं तमीडे ॥

ஒன்பது நரசிங்கனுகந்துறையுந் திருப்பதிகள்
அன்புடனே பணிசெய்யு மற்றுதனா மாசிரியன்
முன்புற்ற சடகோபன் மொய்கழலை யேத்தியெழும்
பண்புடைய பராங்குசன் தன் பாதமலர் பரவினமே.

ஆதிமறை யுருவான வாதிப்புள் வெற்பதனில்
சோதியென வுலகெல்லாஞ் சுகம்பெறவே வந்துதித்த
ஆதிசுரு நரசிங்க னருளாலே யோகியான
ஆதிவண்சீர்ச் சடகோப னடியிணை யென் முடிமணியே.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹன் அடைக்கலப்பத்து

लक्ष्मीनृसिंहमनुचिन्त्य दयांबुराशिं लक्ष्मीं तदङ्कसरसीरुहराजहंसीम् ।
लक्ष्मीचकार नरसिंहपदप्रपत्तिं यस्तं शठारियतिराजमहं तमीडे ॥

திருமந்திரத் திருப்பதியாம் மதுராந்தக நகருள்
உருவம் தனியரங்கேசச் சடகோபன் தனியருளால்
திருமந்திரவுரை சுரந்த சடகோப யதிபதி செய்
திருவந்துறை மடியுடையானடைக்கலப்பத்திதுவேயாம்.

மாமலரான் மன்னியுறை மடியுடையான் மஞ்சுறையும்
மாமலையிற் றனியிலகும் மாகுருவாய் மனுவரத்தை
மாமறையோர் வானவர்க்கும் வழங்கியருள் மாமுனியாம்
மாமதிசேர் நரசிங்கன் மலரடியை மன்னினனே.

शान्तिप्रश्न

यजुर्वेदः संहिता

हरिः ओम् (४) ॥ समुद्र उदरमन्तरिक्षं पायुर्द्यावोपृथिवी आण्डौ ग्रावा
शेफस्सोमो रेतो यज्जभ्यते तद्विद्योतते यद्विधूनुते तथस्तनयति यन्मेहति
तद्वर्षति वागेवास्य वागहर्वा अश्वस्य जायमानस्य महिमा पुरस्ताज्जायते
रात्रिरेन महिमा पश्चादनुजायत एतौ वै महिमानावश्वमभितस्संबभूवतुर्हयो
देवानवहर्वासुरान् वाजी गन्धर्वानश्वो मनुष्यान्थसमुद्रो वा अश्वस्य
योनिस्समुद्रो बन्धुः ॥

अष्टकम्

यद्वर्षपूर्णमासौ यजते। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदे पदे जुहोति । एतदनुकृति
ह स्म वै पुरा । अश्वस्य मेध्यस्य पदे पदे जुहति। यो वा अश्वस्य मेध्यस्य
विवर्तने नेत । अश्वस्यैवमेध्यस्य विवर्तने विवर्तने जुहोति । असौ वा
आदित्योऽश्वः । स आहवनीयमागच्छति। तद्विवर्तते । यदग्निहोत्रजुहोति।
अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तने विवर्तने जुहोति । एतदनुकृति हस्म वै पुरा ।
अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तने विवर्तने जुहति ।

नारायणाथर्वशिर उपनिषत्

हरिः ओम् (४) ॥ सर्वभूस्थमेकं (वै) नारायणं ।
कारणपुरुषमकारणं परं ब्रह्मोम् । एतदथर्वशिरो योऽधीयते ।
प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति । सायमधीयानो दिवसकृतं पापं
नाशयति । माध्यन्दिनमादित्याभिमुखोऽधीयानः । पञ्चमहापातकोपपातकात्
प्रमुच्यते । सर्ववेदपारायणपुण्यं लभते । नारायणसायुज्यमवाप्नोति
नारायणसायुज्यमवाप्नोति । य एवं वेद । इत्युपनिषत् ॥ हरिः ओम् (३) ॥

आपस्तम्बधर्मसूत्रम्

अथातस्सामयाचारिकान्धर्मान्व्याख्यास्यामो धर्मज्ञसमयः प्रमाणं
वेदाश्च चत्वारो वर्णा ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्रास्तेषां पूर्वः पूर्वो जन्मतः श्रेयान् ॥

श्रीमद्रामायणम्

ततस्स प्रयतो वृद्धो वसिष्ठो ब्राह्मणैस्सह ।
रामं रत्नमये पीठे सहसीतं न्यवेशयत् ॥

वसिष्ठो वामदेवश्च जाबालिरथ काश्यपः ।
कात्यायनो गौतमश्च सुयज्ञो विजयस्तथा ॥

अभ्यषिञ्चन्नरव्याघ्रं प्रसन्नेन सुगन्धिना ।
सलिलेन सहस्राक्षं वसवो वासवं यथा ॥

श्रीविष्णुपुराणम्

इति विविधमजस्य यस्य रूपं प्रकृतिपरात्ममयं सनातनस्य ।
स दिशतु भगवानशेषपुंसां हरिरपजन्मजराधिकां समृद्धिम् ॥

श्रीमद्भगवद्गीता

यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ।
तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्रुवा नीतिर्मतिमम ॥

श्रीमद्भागवतम्

कस्मै येन विभासितोऽयमतुलो ज्ञानप्रदीपः पुरा
तद्रूपेण च नारदाय मुनये कृष्णाय तद्रूपिणा ।
योगीन्द्राय तदात्मना च भगवद्राताय कारुण्यत-
स्तच्छुद्धं विमलं विशोकममृतं सत्यं परं धीमहि ॥

नमस्तस्मै भगवते वासुदेवाय साक्षिणे ।
य इदं कृपया कस्मै व्याचक्षे मुमुक्षवे ॥

योगीन्द्राय नमस्तस्मै शुकाय ब्रह्मरूपिणे ।
संसारसर्पदष्टं यो विष्णुरातममूमुचत् ॥

अहोबिलमाहात्म्यम्

न नारसिंहादधिकश्च देवो न तीर्थमन्यद्भवनाशहेतोः ।
न गारुडाद्रेरपरोऽस्ति शैलः न भक्तजन्तोरपरोऽस्ति योगी ॥

आळवन्दार् स्तोत्ररत्नम्

अकृत्रिमत्वच्चरणारविन्दप्रेमप्रकर्षावधिमात्मवन्तम् ।
पितामहं नाथमुनिं विलोक्य प्रसीद मद्வृत्तமचिन्तयित्वा ॥

श्रीभाष्यम्

यदि परमपुरुषायत्तं मुक्तैश्वर्यम्; तर्हि तस्य स्वतंत्रत्वेन
तत्सङ्कल्पान्मुक्तस्य पुनरावृत्तिसंभवाशंकेत्यत्राह -

ओम् ॥ अनावृत्तिशब्दादनावृत्तिशब्दात् ।

यथा निखिलहेयप्रत्यनीककल्याणैकतानो जगज्जन्मादिकारणं समस्तवस्तुविलक्षणस्सर्वज्ञस्सत्यसंकल्पः आश्रितवात्सल्यैकजलधिः परमकारुणिको निरस्तसमाभ्यधिकसंभावनः परब्रह्माभिधानः परमपुरुषोऽस्तीति शब्दादवगम्यते । एवमहरहरनुष्ठीयमानवर्णाश्रमधर्मानुगृहीत तदुपासनरूपतत्समाराधनप्रीतः उपासीनान् अनादिकालप्रवृत्तानन्तदुस्तर कर्मसञ्चयरूपाविद्यां विनिवर्त्य स्वयाथात्म्यानुभवरूपानवधिकातिशयानन्दं प्रापय्य पुनर्नावर्तयतीत्यपि शब्दादेवावगम्यते । शब्दश्च, “स खल्वेवं वर्तयन् यावदायुषं ब्रह्मलोकमभिसंघते, न च पुनरावर्तते न च पुनरावर्तते” इत्यादिकः । तथा च भगवता स्वयमेवोक्तम्ह

“मामुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमशाश्वतं ।

नाप्नुवन्ति महात्मानस्संसिद्धिं परमां गताः ॥

आब्रह्मभुवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन ।

मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते” ॥ इति ॥

न चोच्छिन्नकर्मबन्धस्यासंकुचितज्ञानस्य परब्रह्मानुभवैक-
स्वभावस्य तदेकप्रियस्यानवधिकातिशयानन्दं ब्रह्मानुभवतोऽन्या-
पेक्षा, तदर्थारम्भाद्यसंभवात् पुनरावृत्तिशङ्का । न च परमपुरुषस्सत्य-
संकल्पोऽत्यर्थं प्रियं ज्ञानिनं लब्ध्वा कदाचिदावर्तयिष्यति, य एवमाह-

“प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः ।

उदारास्सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ॥

आस्थितस्सहि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् ।
बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान् मां प्रपद्यते ॥

वासुदेवस्सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः” । इति ।

सूत्राभ्यासश्शास्त्रपरिसमाप्तिं द्योतयति । इति सर्वं समञ्जसम् ॥

अधिकरण सारावलिः

प्रज्ञाधम्मिल्लमल्ली परिमलमिलितप्राज्ञ सेवासमुद्यत्
शुद्धालोकोज्ज्वलं मां श्रुतिपरिषदुपस्कारि सौभाग्यवद्धिः ।
पद्यैरैतैस्स्वहृद्यैः प्रणवमहिमवत्पाञ्चजन्यक्रमेण
स्वाध्मातं रङ्गनाथस्स्वयमिति मुखरीकृत्य संमोदते स्म ॥

पाराशर्यः प्रभूतादुपनिषदमृतोदन्वतस्सारभूतं
निर्मथ्यादत्तसूत्रैरवितथनिगमाचार्यनामा मुनीन्द्रः ।
यत्तन्निष्कृष्टमित्थं यतिपति हृदयारूढमारूढताक्षर्यः
तद्वक्ता वाजिवक्त्रस्सह मम गुरुभिर्वादिहंसाम्बुवाहैः ॥

गीथार्थसंग्रहः

एकान्तात्यन्तदास्यैक रतिस्तत्पदमाप्नुयात् ।
तत्प्रधानमिदं शास्त्रं इति गीतार्थसंग्रहः ॥

श्री गीताभाष्यम्

यत्र योगेश्वरः कृष्णस्योच्चावचरूपेणावस्थितस्य चेतनस्य
अचेतनस्य च वस्तुनो ये ये स्वभावयोगाः तेषां सर्वेषां योगानामीश्वरः,
स्वसंकल्पायत्तस्वेतरसमस्तवस्तुस्वरूपस्थिति- प्रवृत्तिभेदः, कृष्णः

வசுதேவசூன: யத்ர ச பார்தோ த்நுதர்: த்திதூஷ்வசூ: புத்ர: த்தபததூதூகாசுரய:
தத்ர சூரீவீஜயோ தூதிநீதிசூ தூவா-நிசூலா-இதி ததிர்மதி ॥

சூரிதூஹசூயத்ரயசார:

விஷததூ தஹிஷூர்வந் தூரோ தஹிவிஷயாத்மகம்
பரிமீதரச-சுவாத்மபூாதி-பூயாச பராங் தூகூ: |
நிசூதி தஹானந்-தூஹானுதூதி-கூதூஹலூ
ஜகதி தஹிதா தூவாத் கசூசிஜிஹாசிதசंसூதி: ॥

நிர்விசூத்ரம் யதீசாரீவதூமவசாமாவூதிதூரியூவநம்
நிதூதீதரபாரதந்யநிரயா நூதாசூசூகூ வாசரா: |
அங்ஜீகூத்ய சதாம் பூசதிதமசதாம் தூவூஃஃபி நிர்வாபித:
சூஷாயூப்யபி சூஷிதம்பதிதயாதூகூசாமூதூகூசாமஹே ॥

ரஹசூயத்ரயசாரூஃயம் வேங்ஙூதேசவிபசூதிதா |
சாரண்யதம்பதிவிதாம் சம்தசூசமதூஹத ॥

சூரி பாதுகாசஹசூரம்

ஜயதி யதீராகசூகூதி: ஜயதி தூகூந்நதசூய பாதுகாயூகூலூ |
ததூதூதயதநாசூத்ரிவேதூமவந்ந்யயந்தூ ஜயந்தி தூவி சந்த: ॥

சந்த: சூரிரங்ஜபூதூவீச சரணத்ராண சூசூரா: |
ஜயந்தி தூவநத்ராண பதபங்ஜரேணவ: ॥

யதிராஜசமதி:

गाथा ताथागतानां गलति गमनिका कापिली क्वापि लीना
क्षीणा काणादवाणी द्रुहिणहरगिरस्सौरभं नारभन्ते ।
क्षामा कौमारिलोक्तिर्जगति गुरुमतं गौरवादूर्वान्तं
का शङ्का शङ्करादेर्भजति यतिपतौ भद्रवेदीं त्रिवेदीम् ॥

समतिरत्नमालिका

गुरौ वादिहंसांबुदाचार्यशिष्ये जना भक्तिहीना यतीन्द्राप्रियाः स्युः ।
यतीन्द्राप्रिया विष्णुकारुण्यदूराः कुतो मुक्तिवार्ता हि तादृग्विधानाम् ॥

श्रीमदादिवणशठकोपयतीन्द्रवैभवचन्द्रिका

श्रीमान् दुर्वादिदन्तीन्द्रकुलकण्ठीरवो गुरुः ।
वणशठारियतीन्द्रो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

संप्रदायप्रकाशः

संप्रदायप्रकाशोऽयं सम्यक्साधुमुदे कृतः ।
एवं वीक्ष्याभितुष्यन्तु सन्तः सद्गुणभूषणाः ॥

திருப்பாவை

சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்துன்னைச்சேவித்து, உன்
 பொற்றாமரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்,
 பெற்றம்மேய்த் துண்ணும் குலத்தில் பிறந்து, நீ
 குற்றவேல் எங்களைக் கொள்ளாமற் போகாது,
 இற்றைப் பறை கொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா,
 எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும், உன்தன்னோடு
 உற்றோமே யாவோம் உனக்கே நாமாட்செய்வோம்
 மற்றைநங்காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை,
 திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
 அங்கப்பறைகொண்டவாற்றை, அணிபுதுவைப்
 பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டாப்பிரான்கோதைசொன்ன,
 சங்கத்தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே,
 இங்கிப் பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்
 செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்,
 எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறுவரெம்பாவாய்.

பெரிய திருமொழி

நல்லை நெஞ்சே நாம் தொழுதும் நம்முடை நம்பெருமான்
 அல்லிமாதர் புல்க நின்ற ஆயிரந் தோளனிடம்
 நெல்லி மல்கிக் கல்லுடைப்பப் புல்லிலையார்த்து, அதர்வாய்
 சில்லுசில்லென்றொல்லறாத சிங்கவேள் குன்றமே.

செங்கணாளி இட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள்குன்றுடைய
 எங்களீசெனம்பிரானை இருந்தமிழ் நூற்புலவன்
 மங்கையாளன் மன்னுதொல்சீர் வண்டறைதார்க்கலியன்
 செங்கையாளன் செஞ்சொல்மாலை வல்லவர் தீதிலரே.

பந்திருக்கும் மெல்விரலாள் பாவைபனிமலராள்
வந்திருக்கும் மார்வன் நீலமேனி மணிவண்ணன்
அந்தரத்தில் வாழும் வானோர் நாயகனாயமைந்த
இந்திரற்கும் தம்பெருமான் எவ்வுள்கிடந்தானே.

இண்டைகொண்டு தொண்டரேத்த எவ்வுள்கிடந்தானை
வண்டுபாடும்பைம்புறவின் மங்கையர்கோன் கலியன்
கொண்டசீரால்தண்தமிழ்செய்மாலையரைந்தும் வல்லார்
அண்டமாள்வதானை அன்றேல் ஆள்வர் அமலருகே.

ஊணிடைச் சுவர்வைத்தென்புதூண்நாட்டி
உரோமம் வேய்ந்தொன்பதுவாசல்
தானுடைக்குரம்பை பிரியும்போது உன்தன்
சரணமேசரணமென்றிருந்தேன்
தேனுடைக்கமலத் திருவினுக்கரசே
திரைகொள்மாநெடுங்கடல் கிடந்தாய்
நானுடைத்தவத்தால் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துள் எந்தாய்.

ஏதம் வந்தணுகாவண்ணம் நாம் எண்ணி
எழுமினோ தொழுதுமென்று, இமையோர்
நாதன் வந்திறைஞ்சும் நைமிசாரணியத்
தெந்தையைச் சிந்தையுள் வைத்து
காதலே மிகுத்த கலியன் வாயொலிசெய்
மாலைதான் கற்றுவல்லார்கள்
ஓதநீர் வையகம் ஆண்டு வெண்குடைக்கீழ்
உம்பருமாகுவர்தாமே.

(பெரியதிருமொழி பூர்த்தியாய் ஸேவித்திருந்தால்)

நந்தாநரகத்தழுந்தாவகைநாளும்
எந்தாய்! தொண்டரானவர்க்கின்னருள் செய்வாய்
சந்தோகா! தலைவனே! தாமரைக்கண்ணா!
அந்தோ அடியேற் கருளாயுன்னருளே.

குன்றமெடுத்தாநிரை காத்தவன் தன்னை
மன்றில் புகழ் மங்கைமன் கலிகன்றி சொல்
ஒன்று நின்ற வொன்பதும் வல்லவர் தம்மேல்
என்றும் வினையாயின சாரகில்லாவே.

திருக்குறுந்தாண்டகம்

பிண்டியார் மண்டையேந்திப் பிறர்மனை திறிந்துண்ணும்
உண்டியான், சாபம்தீர்த்த ஒருவனூர், உலகமத்தும்
கண்டியூர், அரங்கம் மெய்யாம் கச்சிபேர் மல்லையென்று
மண்டினார், உய்யலல்லால் மற்றையார்க்கு உய்யலாமே?
வானவர் தங்கள் கோனும் மலர்மிசையயனும், நாளும்
தேமலர்தூவி யேத்தும் சேவடிச் செங்கண்மாலை
மான வேற்கலியன் சொன்ன வண்டமிழ் மாலை நாலைந்தும்
ஊனமதின்றி வல்லாரொளிவிசும்பாள்வர்தாமே.

திருநெடுந்தாண்டகம்

அன்றாயர் குலமகளுக்கரையன் தன்னை
அலைகடலைக் கடைந்தடைத்த வம்மான் தன்னை
குன்றாத வலியரக்கர் கோனை மாளக்
கொடும் சிலைவாய்ச் சரந்தூரந்து குலங்களைந்து
வென்றானை, குன்றெடுத்த தோளினானை
விரிதிரைநீர் விண்ணகரம் மருவி நாளும்
நின்றானை, தண் குடந்தைக்கிடந்த மாலை
நெடியானை அடிநாயேன் நினைந்திட்டேனே.

மின்னுமாமழை தவழும் மேகவண்ணா!

விண்ணவர்தம்பெருமானே! யருளாயென்று
அன்னமாய் முனிவரோடமரரேத்த

அருமறையை வெளிப்படுத்த வம்மான் தன்னை
மன்னுமா மணிமாட மங்கை வேந்தன்

மானவேற் பரகாலன் கலியன் சொன்ன
பன்னிய நூல் தமிழ்மாலை வல்லார் தொல்லைப்
பழவினையை முதலரிய வல்லார்தாமே.

திருவாய்மொழி

சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவில் பெரும் பாழேயோ
சூழ்ந்ததனில் பெரிய பரநன்மலர்ச் சோதீயோ
சூழ்ந்ததனில் பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ
சூழ்ந்ததனில் பெரிய என்னவாவறச் சூழ்ந்தாயே.

அவாவறச்சூழ் அரியை யயனை யரனை யலற்றி
அவாவற்று வீடு பெற்ற குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன
அவாவிலந்தாதிகளால் இவையாயிரமும் முடிந்த
அவாவிலந்தாதி யிப்பத்தறிந்தார் பிறந்தாருயர்ந்தே.

பகவத் விஷயம்

(சூழ்ந்தகன்று) இப்படி எம்பெருமானுக்கும்
மறுத்தருள வொண்ணாததொருபடி பிராட்டி திரு
வாணையையும் தன் திருவாணையுமிட்டு நிர்வந்தித்துக்
கொண்டு ஆர்த்த ஸ்வரத்தாலே கூப்பிடுமளவில், தாம்
மனரயித்தபடியே எம்பெருமானுமெழுந்தருள, அவனைக்
கண்டு, மஹதஹ்காராதி களெல்லாவற்றையும் வ்யாபித்து
அவற்றைக் காட்டிலும் பெரிதான மூல ப்ரக்ருதிக்கும்,

அத்தையும் வ்யாபித்து அதிலும் பெரிதான முக்தாத்
 மாவுக்கும், அதிலும் பெரிதான உன்னுடைய சங்கல்பஜ்ஞான
 த்துக்கும், **ஆத்மாவாயிருந்த நீ**, அந்த சங்கல்பஜ்ஞானத்திற்
 காட்டிலும் பெரிதாயிருந்த என்னுடைய விடாயெல்லாம்
 தீரும்படி அந்த **ஜகதாக்கரணாநபடியன்றியே நீயாநபடியே**
 வந்து சூழ்ந்தாய், என்னுடைய **மனோரथ**மும் ஒருபடியே
 முடிந்தது என்கிறார்.

(அவாவறச்சூழ்) **ब्रह्मरुद्रादिसर्वात्माக்களுக்கும்**
 அந்தராத்மபூதனாய், **समस्तहेयप्रत्यनीक**னாய், **अनवधिका-**
तिशयासंख्येयकल्याणगुणनिधि யாய், **अप्राकृत स्वासाधारणादिव्यरूप**
भूषणायुध महिषीपरिजनस्थानविशिष्टனாயிருந்த எம்பெருமானை
 அலற்றி (அவாவற்று) **निरस्तसमस्त प्रतिबन्धकराय** அவனைப்
 பெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன் சொன்ன அவாவிலந்
 தாதிகளாலிவையாயிரமும் அவற்றிலே தம்முடைய **अपेक्षित**ம்
 பெற்று விடாய்தீர்ந்த பத்து, இவற்றையறிந்தார் பிறந்து
 வைத்தே அயர்வறுமமரர்களுக்கும் மேற்பட்டாரென்கிறார்.

द्रमिडोपनिषत्तात्पर्यरत्नावलि:

इत्थं सत्संप्रदायक्रम समधिगताशेष वर्णाह्वेद-

श्रद्धा शुद्धाशयानामघटयदनघं कौतुकं वेङ्कटेशः ।

सम्यक्त्वे तस्य साक्षात् शठरिपुरथवा सर्वसाक्षी स साक्षी
 सावद्यत्वेऽपि सोढुं प्रभवति भजतामप्रकम्यानुकंपः ॥

शोकश्श्लोकत्वमभ्यागत इति नयतः शुद्धबोधार्णवोद्यत्

नाना कल्लोल नाथानुभवरसपरीवाहतः श्राव्य वेदात् ।

वेदान्ताचार्यक श्री बहुमत बहुविद् वेङ्कटेशोद्धृतेयं

रम्या तात्पर्यरत्नावलिरनघगुणा रञ्जनी रङ्गभर्तुः ॥

உயர்வறவுயர் நலம் (ஒரு பாசுரம் மட்டும்)
கண்ணிருண் சிறுத்தாம்பு (தனியனுடன் முழுவதும்)

இராமானுச நூற்றந்தாதி

இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம்★ மாலிருஞ்சோலையென்னும்
பொருப்பிடம் மாயனுக்கென்பர் நல்லோர்★ அவை தன்னொடும் வந்-
திருப்பிடம் மாயனிராமானுசன் மனத்தின்றவன் வந்
திருப்பிடம்★ என்றனிதயத்துள்ளே தனக்கின்புறவே.

இன்புற்றசீலத்திராமானுச★ என்றுமெவ்விடத்தும்
என்புற்றநோயுடல் தோறும் பிறந்திருந்து★ எண்ணரிய
துன்புற்று வீயினும் சொல்லுவதொன்றுண்டு உன் தொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்கும்படி★ என்னையாக்கியங்காட்படுத்தே.

அங்கயல்பாய் வயல் தென்னரங்கன்★ அணியாகமன்னும்
பங்கய மாமலர்ப் பாவையைப் போற்றுகும்★ பத்தியெல்லாம்
தங்கியதென்னத் தழைத்து நெஞ்சே! நந்தலைமிசையே
பொங்கிய கீர்த்தி★ இராமானுசனடிப் பூமன்னவே.

பூமன்னுமாது பொருந்தியமார்பன்★ புகழ்மலிந்த
பாமன்னு மாறனடி பணிந்துய்ந்தவன்★ பல்கலையோர்
தாம்மன்ன வந்த விராமானுசன் சரணாரவிந்தம்
நாம் மன்னி வாழ★ நெஞ்சே சொல்லுவோம் அவன் நாமங்களே.

தேசிகம்பிரயந்தம்

அடைக்கலப்பத்து

திருமகளுந் திருவடிவுந் திருவருளுந் தெள்ளறிவும்
அருமையிலாமையும் உறவும் அளப்பரிய வடியரசும்
கருமமழிப்பளிப்பமைப்புங் கலக்கமிலா வகைநின்ற
அருள் வரதர் நிலையிலக்கில் அம்பென நானமிழ்ந்தேனே.

ஆறு பயன்வேறில்லா அடியவர்களனைவர்க்கும்
ஆறு மதன் பயனுமிவை யொருகாலும் பலகாலும்
ஆறு பயனெனவே கண்டு அருளாளரடியிணைமேல்
கூறிய நற்குணவுரைகள் இவை பத்துங் கோதிலவே.

அதிகாரஸங்கிரஹம்

வானுள் அமர்ந்தவர்க்கும் வருந்த வருமின்னிலைகள்
தானுளனா யுகக்குந் தரமிங்கு நமக்குளதே
கூனுள நெஞ்சுகளால் குற்றமெண்ணி யிகழ்ந்திடினும்
தேனுள பாதமலர்த் திருமாலுக்குத் தித்திக்குமே.

வெள்ளைப் பரிமுகர் தேசிகராய் விரகால், அடியோம்
உள்ளத்தெழுதிய தோலையிலிட்டனம் யாமிதற்கென்
கொள்ளத் துணியினுங்கோதென்றிகழினுங்கூர்மதியீர்
எள்ளத்தனையுகவாதிகழாதெம் மெழின்மதியே.

பிரபந்தஸாரம்

வையகமெண் பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார்
மழிசையர்கோன் மகிழ்மாறன் மதுரகவி
பொய்யில்புகழ்க் கோழியர்கோன் விட்டுசித்தன்
பூங்கோதை தொண்டரடிப்பொடி பாணாழ்வார்
ஐயனருட்கலிய னெதிராசர் தம்மோடு
ஆறிருவரோ ரொருவரவர் தாஞ் செய்த
துய்யதமிழ் இருபத்துநான்கின் பாட்டின்
தொகை, நாலாயிரமுமடியோங்கள் வாழ்வே.

அந்தமிலா வாரண நாலாகி நின்ற
அதன் கருத்தை யாழ்வார்களாய்த் தெடுத்துச்
செந்தமிழாலருள் செய்த வகை தொகையும்
சிந்தாமலுலகங்கள் வாழ்வென்று
சந்தமிகு தமிழ்மறையோன் தூப்புல் தோன்றும்
வேதாந்தகுரு மொழிந்த ப்ரபந்தசாரம்
சிந்தையினாலனுதினமுஞ் சிந்திப்போர்க்குச்
சேமமதாந் திருமால் தன் கருணையாலே.

பிள்ளையந்தாதி

தொண்டருகக்குந் துணையடி வாழி, நின் தூமுறுவல்
கொண்டமுகம் வாழி, வாழி வியாக்கியா முத்திரைக் கை,
வண்திருநாமமும் வாழி, மணிவடமுப்புரி நூல்
கொண்டசீர்த்தூப்புல் குலமணியே வாழி நின்வடிவே.

வடிவழகார்ந்த வண்தூப்புல் வள்ளல் மென்மலரடிமேல்
அடியவரோத வந்தாதி இருபது மாய்ந்துரைத்தேன்
திடமுடனிதைத் தினந்தொறும் ஆதரித்தோதும் அன்பர்
முடியிடை நேர்படுந் தூப்புலம்மான் பதமாமலரே.

மாமலர் மன்னிய மங்கை மகிழ்ந்துறை மாப்பினன் தாள்
தூமலர் சூடிய தொல்லருள் மாறன் துணையடிக்கீழ்
வாழ்வையுக்க்கும் இராமாநுசமுனி வண்மை போற்றும்
சீர்மையன், எங்கள் தூப்புற்பிள்ளைபாதமென் சென்னியதே.

ஸ்ரீமதாதிவண்சடகோய யதீந்தர மஹாதேசீகன்

விஷயமான அடைக்கலப்பத்து

அகலாமே மாறனுறை யருத்தமுடன் அனைவர்க்கும்
தகவாலே யுரைக்கின்ற தன்மையுள்ள மாமுனியைப்
புகலாலே பற்றினார்க்குப் புரக்கின்ற நரசிங்கன்
தகவாலே முடிசூடித் தரித்தாரைப் பற்றினனே.

பத்தியுள்ள சீநிவாச பரயோகிதன் பதத்தில்
பத்திபெறும் யோகியெனும் பராங்குசன்றன் சீருரையாம்
எத்திசையுமேத்த நின்ற சடகோபனந்தாதி
முத்திதரு நரசிங்கன் முன்னருளுக்கா தினமே.

ஆதிமறை யருவான ஆதிப்புள் வெற்பதனில்
சோதியென வுலகெல்லாஞ் சுகம்பெறவே வந்துதித்த
ஆதிசுரு நரசிங்க னருளாலே யோகியான
ஆதிவண்சீர்ச் சடகோபனடியிணையென் முடிமணியே.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹன் அடைக்கலப்பத்து

பத்துருவா யுலகளித்த பரமனுரு வென்பதையும்
பத்துருவாய்ப் பணிந்து நின்ற பரமகுரு தனியருளால்
பத்துருவாம் நரசிங்கன் பதக்கமலம் பற்றுமுறை
பத்துருவாம் பாட்டுரைத்துப் பரமபதம் பணிந்தேனே.

அனைத்துலகம் வாழ்வந்த ஆதி நரசிங்கனடி
தினைத்தனையு மறவாத சிந்தையுள்ள சடகோபன்
தனத்துறையுமுடையவருந்தாங்குமுரை மாமுனிவன்
மனத்து வைப்பாரீரைந்தும் மன்வாழ்வாரிவ்வுலகே.

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு

பலகோடி நூறாயிரம்

மல்லாண்ட திண்டோள் மணிவண்ணா - உன்

சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு.

அடியோமோடும் நின்னோடும் பிரிவின்றியாயிரம் பல்லாண்டு
வடிவாய் நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டு
வடிவார் சோதி வலத்துறையும் கூடராழியும் பல்லாண்டு
படைபோர் புக்குமுழங்கும் அப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டே

ஸம்பாவனைகள்

(ஸ்ரீ ஸந்திதியில் நடந்துவரும் கிரமப்படி)

பெருமாள் ஸம்பாவனை

தद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः । दिवीव चक्षुरातंतम् ।
तद्विप्र्रासो विपन्यवो जागृवा सस्समिन्धते । विष्णोर्यत्परमं पदम् ॥
हीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ । अहोरात्रे पार्श्वे । नक्षत्राणि रूपम् । अश्विनौ
व्यात्तम् । इष्टं मनिषाण । अमुं मनिषाण । सर्वं मनिषाण ॥
श्रीभूमिनीळासमेत श्रीलक्ष्मीनृसिंहस्वामि संभावना ॥

ஸ்ரீ ஆண்டாள் ஸம்பாவனை

(மார்கழி மாதமாயிருந்தால்)

गृणाहि । घृतवती सवितराधिपत्यैः पयस्वतीरन्तिराशां नो अस्तु ।
ध्रुवा दिशां विष्णुपत्न्यघोऽरास्येशाना सहसो या मनोता ।
बृहस्पतिर्मतिरिष्वोत वायुस्सन्धुवाना वाता अभि नो गृणन्तु ।
विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी ॥

சூடிக் கொடுத்த நாச்சியார் சம்பாவனை

பராங்குஸ பரகாலயதிவராதிகள் ஸம்பாவனை

चरणं पवित्रं वित्तं पुराणम् । येन पूतस्तरति दुष्कृतानि । तेन पवित्रेण
शुद्धेन पूताः । अतिपाप्मानमरातिन्तरेम । लोकस्य द्वारमर्चिमत्पवित्रम् ।
ज्योतिष्मत्भ्राजमानं महस्वत् । अमृतस्य धारा बहुधा दोहमानम् ।
चरणन्नो लोके सुधितान्दधातु ॥

न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वामानशुः । परेण नाकं
निहितं गुहायां विभ्राजते यद्यतयो विशन्ति ॥

वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः सन्न्यासयोगाद्यतयश्शुद्धसत्त्वाः । ते
ब्रह्मलोके तु परान्तकाले परामृतात् परिरमुच्यन्ति सर्वे ॥

दहं विपाप्यं परवेश्मभूतं यत्पुण्डरीकं पुरमध्यसुस्थम् । तत्रापि दहं
गगनं विशोकस्तस्मिन् यदन्तस्तदुपासितव्यम् ॥

यद्वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः ।

तस्यै प्रकृतिं लीनस्य यः परस्स महेश्वरः ॥

பராங்குஸ பரகாலயதிவராதிிகள் சம்பாவனா

தூப்புல் ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகன் ஸம்பாவனை

चरणं पवित्रं..... सुधितान्दधातु ॥

श्रीमद्वेदमार्गप्रतिष्ठापनाचार्य, सर्वतन्त्रस्वतन्त्ररोभयवेदान्ताचार्य,
श्रीभगवद्रामानुजसिद्धान्तनिर्धारणसार्वभौम, श्रीवेदान्तदेशिकन्
संभावना ॥

ஸ்ரீமதாதிவண் ஈடகோபயதீந்த்ர மஹாதேசிகன் ஸம்பாவனை

चरणं पवित्रं.....सुधितान्दधातु ॥

न कर्मणा.....यः परस्स महेश्वरः ॥

श्रीमद्वेदमार्गप्रतिष्ठापनाचार्य, परमहंसपरिव्राजकाचार्य,

சர்ததந்ந சுவதந்நரஃபயவெதாந்தாசார்ய,
ஸ்ரீபஃகவதராமானுசசி஢்டாந்தநிதரணசார்வஃமஃ,
ஸ்ரீமதாதிவணசுதகஃபயதீந்ந்ரமஹா஢ெசிகந் சஃபாவநா ॥

25-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசீங்கர்

சரணம் பவித்ரம்.....சுதிதாந்ததாது ॥

ந கர்மணா.....ய: பரஸ்ஸ மஹேஸ்வர: ॥

ஸ்ரீமத்ரெதமார்ட்.....சார்வஃமஃ

ஸ்ரீவணசுதகஃப ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாசயதீந்ந்ரமஹா஢ெசிகந் சஃபாவநா ॥

27-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசீங்கர்

சரணம் பவித்ரம்.....ய: பரஸ்ஸ மஹேஸ்வர:

ஸ்ரீமத்ரெத:..... சார்வஃமஃ

ஸ்ரீவணசுதகஃப ஸ்ரீரங்நாதயதீந்ந்ரமஹா஢ெசிகந் சஃபாவநா ॥

33-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசீங்கர்

சரணம் பவித்ரம்.....ய: பரஸ்ஸ மஹேஸ்வர:

ஸ்ரீமத்ரெத.....சார்வஃமஃ

ஸ்ரீவணசுதகஃப ஸ்ரீவீரரஃபவவெதாந்தயதீந்ந்ரமஹா஢ெசிகந் சஃபாவநா ॥

34-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசீங்கர்

சரணம் பவித்ரம்.....ய: பரஸ்ஸ மஹேஸ்வர: ॥

ஸ்ரீமத்ரெத.....சார்வஃமஃ

ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ரீசி஢்டி஢்டிவ்ய பாதுகாசெவக ஸ்ரீவணசுதகஃப
ஸ்ரீசுதகஃபராமானுசயதீந்ந்ரமஹா஢ெசிகந் சஃபாவநா ॥

38-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

चरणं पवित्रं.....यः परस्स महेश्वरः ॥

श्रीमद्वेद.....सार्वभौम,

श्रीवणशठकोप श्री श्रीनिवासशठकोप

यतीन्द्रमहादेशिकन् संभावना ॥

40-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

चरणं पवित्रं....यः परस्स महेश्वरः ॥

श्रीमद्वेद.....सार्वभौम

श्रीलक्ष्मीनृसिंहदिव्यपादुकासेवक श्रीवणशठकोप

श्रीरङ्गनाथशठकोप यतीन्द्रमहादेशिकन् संभावना ॥

41-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

चरणं पवित्रं.... यः परस्स महेश्वरः ॥

श्रीमद्वेद.....सार्वभौम,

श्रीवणशठकोप श्रीलक्ष्मीनृसिंहशठकोप

यतीन्द्रमहादेशिकन् संभावना ॥

42-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

चरणं पवित्रं.... यः परस्स महेश्वरः ॥

श्रीमद्वेद.....सार्वभौम,

श्रीलक्ष्मीनृसिंह दिव्यपादुकासेवक श्रीवणशठकोप

श्रीश्रीरङ्ग शठकोप यतीन्द्रमहादेशिकन् संभावना ॥

43-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

चरणं पवित्रं.... यः परस्स महेश्वरः ॥

श्रीमद्वेद.....सर्वभौम,

श्रीवणशठकोप श्रीवीरराघव शठकोप यतीन्द्रमहादेशिकन् संभावना ॥

44-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

चरणं पवित्रं.... यः परस्स महेश्वरः ॥

श्रीमद्वेद.....सर्वभौम,

श्रीवणशठकोप श्रीवेदान्तदेशिक यतीन्द्रमहादेशिकन् संभावना ॥

45-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

चरणं पवित्रं.... यः परस्स महेश्वरः ॥

श्रीमद्वेदमार्गप्रतिष्ठापनाचार्य, परमहंसपरिव्राजकाचार्य,

सर्वतन्त्रस्वतन्त्रोभयवेदान्ताचार्य श्री भगवद्रामानुज सिद्धान्त-

निर्धारण सर्वभौम श्रीलक्ष्मीनृसिंहदिव्यपादुकासेव श्रीवणशठकोप

श्री नारायण यतीन्द्रमहादेशिकन् संभावना ॥

46-வது பட்டம் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்

चरणं पवित्रं वित्तं पुराणं । येन पूतस्तरति दुष्कृतानि । तेन पवित्रेण

शुद्धेन पूताः । अतिपाप्मानमरतिन्तरेम । लोकस्य द्वारमर्चिमत्पवित्रं ।

ज्योतिष्मत्भ्राजमानं महस्वत् । अमृतस्य धारं बहुधा दोहमानम् ।

चरण्नो लोके सुधितान्दधातु ॥

न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागैके अमृतत्वामानशुः । परेण नाकं
निहितं गुहायां विभ्राजते यद्यतयो विशन्ति ॥

वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः सन्न्यासयोगाद्यतयश्शुद्धसत्त्वाः । ते
ब्रह्मलोके तु परान्तकाले परामृतात् परिरमुच्यन्ति सर्वे ॥

दहं विपाप्मं परवेश्मभूतं यत्पुण्डरीकं पुरमध्यसंस्थम् । तत्रापि दहं
गगनं विशोकस्तस्मिन् यदन्तस्तदुपासितव्यम् ॥

यद्वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्तो च प्रतिष्ठितः ।

तस्यै प्रकृतिलीनस्य यः परस्स महेश्वरः ॥

श्रीமದ್ವೇದமಾರ್ಗಪ್ರதிஷ்டಾಪನಾಚಾರ್ಯ, ಪರಮಹಂಸಪರಿವ್ರಾಜಕಾಚಾರ್ಯ,
ಸರ್ವತನ್ತ್ರಸ್ವತನ್ತ್ರೋಭಯವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜ ಸಿದ್ಧಾಂತ-ನಿರ್ಧಾರಣ
ಸಾರ್ವಭೌಮ ಶ್ರೀವಣಶಠಕೋಪ ಶ್ರೀ ರಙ್ಗನಾಥ ಯತೀನ್ದ್ರಮಹಾವೇಶಿಕನ್ ಸಂಭಾವನಾ ॥

शुभमस्तु ॥

அநுபந்தம்

பாகம் 6

ஸ்ரீ ஸக்ஷமீ ந்ருஸிம்ஹ ப்ரபத்தி

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ மங்களம்

ஸ்ரீ நவநாரஸிம்ஹ மங்களம்

ஸ்ரீ ரங்கநாத மங்களம்

ஸ்ரீ ஆராவமுதன் மங்களம்

ஸ்ரீ கண்ணன் மங்களம்

ஸ்ரீ ராமபத்ர மங்களம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீநீவாஸ மங்களம்

சதுஸ்ப்ஸலோகீ

ஸ்தோத்ர ரத்நம்

ஸ்ரீஸ்துதி

கோதாஸ்துதி

வாடினேன் வாடி

ஸ்ரீ ஸந்நீதி விஸ்தாரத்தனியன்கள்

श्री लक्ष्मीनृसिंह प्रपत्तिः

(श्रीमद्भिः श्रीवण् शठकोप श्री पराङ्कुशयतीन्द्र महादेशिकैरनुगृहीतम्)

श्री श्रीनिवासाह्वय योगिवर्यं
नारायणं योगिवरं तथैव ।

श्री योगिवर्यं रघुवीर वेद-
कोटीरसंज्ञं गुरुमाश्रयामि ॥

१

अहोबिले गारुडशैलमध्ये
कृपावशात् कल्पित सन्निधानम् ।

लक्ष्म्या समालिङ्गित वामभागं
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

२

श्रीवण् शठाराति यतीन्द्रमाद्यं
प्रेम्णा स्वयं प्रेषमनुं प्रदाय ।

स्वाराधने प्रेरयति स्म यस्तं
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

३

सर्वस्य लोकस्य समीहितानां
प्रदान दीक्षा वशतस्सदैव ।

श्रिया समेतं श्रितदोषहन्त्रया
लक्ष्मी नृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

४

यस्याभवत् भक्तजनार्तिहन्तुः
पितृत्वमन्येष्वविचार्य तूर्णम् ।

स्तम्भेवतारस्तमनन्यलभ्यं
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

५

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ ப்ரபத்தீ

(ஸ்ரீ வண்புடகோப ஸ்ரீ பராங்குஸ யதீந்த்ர மஹாதேஸிகன் அருளியது)

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸாஹ்வய யோகிவர்யம்
நாராயணம் யோகிவர்யம் ததைவ |
ஸ்ரீ யோகிவர்ய ரகுவீர வேத-
கோடர ஸம்ஜ்ஞம் குருமாஸ்ரயாமி || 1

அஹோபிலே காருடஸைல மத்யே
க்ருபாவஸாத் கல்பித ஸந்நிதாநம் |
லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹம் வாஸகம்
லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 2

ஸ்ரீவண் ஸடாராதியதீந்த்ரமாத்யம்
ப்ரேம்ணா ஸ்வயம் ப்ரேஷமநும் ப்ரதாய |
ஸ்வாராதநே ப்ரேயதி ஸம் யஸ்தம்
லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே | 3

ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ஸமீஹிதாநாம்
ப்ரதாந தீக்ஷா வஸதஸ்ஸதைவ |
ஸ்ரீயா ஸமேதம் ஸ்ரித தோஷஹந்தர்யா
லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 4

யஸ்யாபவத் பக்த ஜநார்த்திஹந்து:
பித்ருத்வமந்யேஷ்வவிசார்ய தூர்ணம் |
ஸ்தம்பேவதாரஸ் தமநந்ய லப்யம்
லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே || 5

यमीक्षितुं देवगणोऽतिरुष्टं

शत्रौ न शक्नोति चतुर्मुखादिः ।

प्रसादितो भक्तजनेन यस्तं

लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

६

वामत्वमद्य त्यज संश्रितेषु

नास्तीह कश्चित्किल नापराधी ।

लक्ष्म्येति वामाङ्गयोच्यमानं

लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

७

श्री वीरवद्राधव वेदमौलिं

योगीन्द्रक्लृमैशुभतापपुण्ड्रैः ।

नामादिभिर्मा युतमातनोद्य-

स्तं श्रीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

८

श्रीमद्रहस्यत्रयसारपाठ-

प्रारंभकाले तव सर्वसिद्धिः ।

स्यादित्युपश्रुत्यभिधायकं मे

लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

९

भाष्यप्रदानावसरे तु वीर-

रघुद्वहाम्नायशिखार्य रूपी ।

स्वप्नागतो भाष्यमदत्त यो मे

तं श्री नृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

१०

யம்க்ஷிதும் தேவ கணோ஽திருஷ்டம்

ஸத்ரௌ ந ஸக்நோதி சதுர்முகாதி: |

ப்ரஸாதிதோ பக்தஜநேந யஸ்தம்

லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

6

வாமத்வ மத்ய த்யஜ ஸம்ஸ்ரிதேஷு

நாஸ்தீஹ கஸ்சித் கில நாபராதீ |

லக்ஷ்மீயேதி வாமாங்ககயோச்யமாநம்

லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

7

ஸ்ரீ வீரவத்ராகவ வேதமௌலிம்

யோகீந்த்ர க்லுப்தைஸ் ஸுபதாப புண்ட்ரை: |

நாமாதிபிர்மாம் யுத மாதநோத்ய:

தம் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

8

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸார பாட-

ப்ராரம்ப காலே தவ ஸர்வஸித்தி: |

ஸ்யாதித்யுபஸ்ருத்யபிதாயகம் மே

லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

9

பாஷ்யப்ரதாநாவஸரே து வீர-

ரகூத்வஹாம்நாயஸிகார்ய ரூபி |

ஸ்வப்நாகதோ பாஷ்ய மதத்த யோ மே

தம் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே||

10

यच्छ्रीनिवासाख्य मुनीन्द्रतो मां
संप्राप्त वेदान्तयुगं व्यतानीत् ।
तदर्पितं स्वीकृतमद्भरं तं
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

११

स्वप्ने रमावासमुनीन्द्ररूपी
स्वयं समागत्य ममापि देवः ।
त्रिदण्डकाषायमदान्मुदा य-
स्तं श्रीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

१२

आराधनं स्वस्य कथं मयेति
भीतं सदा पद्मलता मुखेन ।
आश्वास्य मामप्यकरोत् कृतार्थं
लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

१३

शठारिनारायणयोगिवर्य-
पराङ्कुशस्वामि पराङ्कुशाद्यैः ।
यः पूजितः श्रीनिधियोगिमुख्यैः
तं श्रीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

१४

नारायण श्रीरघुवीर वेद-
कोटीर नारायण मानिवासैः ।
योगीश्वरैरन्वहमर्चितो य-
स्तं श्रीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

१५

யத் ஸ்ரீநிவாஸாக்க்ய முநீந்த்ரதோ மாம்

ஸம்ப்ராப்த வேதாந்தயுகம் வ்யதாநீத் |

ததர்ப்பிதம் ஸ்வீக்ருத மத்பரம் தம்

லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

11

ஸ்வப்நே ரமாவாஸ முநீந்த்ர ரூபீ

ஸ்வயம் ஸமாகத்ய மமாபி தேவ: |

த்ரிதண்ட காஷாய மதாந் முதா ய:

தம் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

12

ஆராதநம் ஸ்வஸ்ய கதம் மயேதி

பீதம் ஸதா பத்மலதா முகேந |

ஆஸ்வாஸ்ய மாமப்யகரோத் க்ருதார்த்ததம்

லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

13

ஸடாரி நாராயண யோகி வர்ய:

பராங்குஸ ஸ்வாமி பராங்குஸாத்யை: |

ய: பூஜிதஸ் ஸ்ரீநிதி யோகி முக்க்யை:

தம் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

14

நாராயண ஸ்ரீரகுவீரவேத-

கோடர நாராயண மாநிவாஸை: |

யோகீஸ்வரைரந்வஹமர்ச்சிதோய:

தம் ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

15

त्वद्दत्तवाचा तव किंकरेण

त्वत्प्रीतिकामेन मया कृतेन ।

स्तोत्रेण लक्ष्मीनृहरेः स विष्णुः

प्रीतो भव त्वं करुणार्द्रदृष्टिः ॥ १६ ॥

पराङ्मुखाख्येन तपोधनेन

भक्त्या नृसिंहस्य कृता प्रपत्तिः ।

पापठ्यते येन भवेत् स तस्य

पूर्णं कृपापूर्णकटाक्षपात्रम् ॥ १७ ॥

த்வத் தத்த வாசா தவ கிங்கரேண

த்வத் ப்ரீதிகாமேந மயா க்ருதேந

ஸ்தோத்ரேண லக்ஷ்மீந்ருஹரேஸ் ஸவிஷ்ணு:

ப்ரீதோ பவ த்வம் கருணார்த்ர த்ருஷ்டி:

16

பராங்குஸாக்க்யேந தபோதநேந

பக்த்யா ந்ருஸிம்ஹஸ்ய க்ருதா ப்ரபத்தி:

பாபட்யதே யேந பவேத் ஸ தஸ்ய

பூர்ணம் க்ருபாபூர்ண கடாக்ஷ பாத்ரம்

17

श्री लक्ष्मीनृसिंह मङ्गलम्

(श्रीमद्भिः श्रीवणशठकोप श्री श्रीनिवास यतीन्द्रमहादेशिकैरनुगृहीतम्)

अपारकरुणासिन्धो निवारणपरातिमान् ।

विदारय हिरण्याक्षविदारण नकायुधैः ॥

सर्ववेदान्तवेद्याय कारणाय महात्मने ।

सर्वलोकशरणाय श्रीनृसिंहाय मङ्गलम् ॥

शेषिणे सर्ववस्तूनां वाञ्छितार्थप्रदायिने ।

संश्रितानां सदा भूयात् श्रीनृसिंहाय मङ्गलम् ॥

पवित्राणां पवित्राय प्रापकाय फलात्मने ।

भद्राणामपि भद्राय श्रीनृसिंहाय मङ्गलम् ॥

आदिवण् शठकोपाख्यैर्मुनिवर्यैर्महात्मभिः ।

समर्चिताय नित्याय श्रीनृसिंहाय मङ्गलम् ॥

जगज्जन्मादिलक्ष्याय स्वेच्छास्वीकृतमूर्तये ।

विध्वस्ताखिलहेयाय श्रीनृसिंहाय मङ्गलम् ॥

ज्ञानानन्दस्वरूपाय ज्ञानशक्त्यादिसिन्धवे ।

बन्धवे सर्वलोकानां श्रीनृसिंहाय मङ्गलम् ॥

कायाधव परित्राण भावित स्तंभ जन्मने ।

ब्रह्मेन्द्रादिस्तुताय स्यात् श्रीनृसिंहाय मङ्गलम् ॥

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ மங்களம்

(ஸ்ரீ வண்புடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ர மஹாதேஸிகன் அருளியது)

அபார கருணாஸிந்தோ நிவாரண பராதிமாந் |
விதாரய ஹிரண்யாசக்ஷவிதாரண நகாயுதை: ||

ஸர்வ வேதாந்த வேத்யாய காரணாய மஹாத்மநே |
ஸர்வலோக ஸரண்யாய ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாய மங்களம் ||

ஸேஷிணே ஸர்வ வஸ்தூநாம் வாஞ்ச்சிதார்த்தப்ரதாயிநே |
ஸம்ஸரிதாநாம் ஸதா பூயாத் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாய மங்களம் ||

பவித்ராணாம் பவித்ராய ப்ராபகாய பலாத்மநே |
பத்ராணாமபி பத்ராய ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாய மங்களம் ||

ஆதிவண்புடகோபாக்க்யைர்முநிவர்யைர்மஹாத்மபி |
ஸமர்ச்சிதாய நித்யாய ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாய மங்களம் ||

ஜகஜ்ஜந்மாதி லக்ஷ்யாய ஸ்வேச்ச்சாஸ்வீக்ருத மூர்த்தயே |
வித்த்வஸ்தாகிலஹேயாய ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாய மங்களம் ||

ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபாய ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிஸிந்தவே |
பந்தவே ஸர்வலோகாநாம் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாய மங்களம் ||

காயாதவ பரித்ராண பாவிதஸ்தம்ப ஜந்மநே |
ப்ரஹ்மேந்த்ராத்ரி ஸ்துதாய ஸ்யாத் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாய மங்களம்||

गुणलेशविहीनस्य सर्वहियास्पदस्य मे ।

मन्तून् क्षन्त्रेप्यनन्तान् स्यात् श्रीनृसिंहाय मङ्गळम् ॥

श्रीनिवास यतीन्द्रोक्तं लक्ष्मीनृहरि मङ्गळम् ।

ये पठन्ति महात्मानस्तेषां भूयात् तु मङ्गळम् ॥

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ மங்களம்

குணலேஸவிஹீநஸ்ய ஸர்வஹேயாஸ்பதஸ்ய மே ।
மந்தூந் ஶுந்த்ரேப்யநந்தாந் ஸ்யாத் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாய மங்களம் ॥

ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ரோக்தம் லக்ஷ்மீந்ருஹரி மங்களம் ।
யே படந்தி மஹாத்மாநஸ் தேஷாம் பூயாத்து மங்களம் ॥

नवनारसिंह मङ्गळम्

(श्रीमद्भिः श्रीवष् शठकोप श्री श्रीनिवास महादेशिकैरनुगृहीतम्)

श्रीपराङ्कुशयोगीन्द्र शठारिप्रमुखान् गुरून् ।
मङ्गळाशासनपरान् महिताननिशं भजे ॥

जगज्जन्मादिलीलाय जगदानन्दहेतवे ।
जगच्चक्षुर्निवासाय श्रीनृसिंहाय मङ्गळम् ॥

हिरण्यस्तम्भसंभूतिप्रख्यात परमात्मने ।
प्रह्लादार्तिमुषे ज्वालानारसिंहाय मङ्गळम् ॥

गरुडाद्रिगुहागेहे गजकुण्डसरस्तटे ।
हिरण्यस्थाण्वहंकारहारि सिंहाय मङ्गळम् ॥

वारिजावारित भयैः वाणीपतिमुखैस्सुरैः ।
महिताय महोदार मालोलायास्तु मङ्गळम् ॥

वराहकुण्डे मेदिन्यै वराहार्थप्रदायिने ।
दन्तलग्न हिरण्याक्ष दंष्ट्र सिंहाय मङ्गळम् ॥

गोभूहिरण्यनिर्विण्ण गोभिलज्ञानदायिने ।
प्रभञ्जन शुनासीर रञ्जकायास्तु मङ्गळम् ॥

भार्गवाख्य तपस्वीश भावना भावितात्मने ।
अक्षय्य तीर तीरस्थ भार्गवायास्तु मङ्गळम् ॥

ஸ்ரீ நவநாரஸீம்ஹ மங்களம்

(ஸ்ரீ வண்டகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ர மஹாதேஸிகன் அருளியது)

ஸ்ரீ பராங்குஸயோகீந்த்ர ஸடாரிப்ரமுகாந் குருந் |
மங்களாஸாஸநபராந் மஹிதாநநிஸம் பஜே ||

ஜகஜ்ஜந்மாதிலீலாய ஜகதாநந்த ஹேதவே |
ஜகச்சக்ஷுர்நிவாஸாய ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹாய மங்களம் ||

ஹிரண்ய ஸ்தம்ப ஸம்பூதிப்ரக்க்யாத பரமாத்மநே |
ப்ரஹ்லாதார்த்தி முஷே ஜ்வாலாநாரஸிம்ஹாய மங்களம்||

கருடாத்ரி குஹாகேஹே கஜகுண்டஸரஸ்தடே |
ஹிரண்ய ஸ்த்தாண்வஹங்கார ஹாரி ஸிம்ஹாய மங்களம்||

வாரிஜா வாரித பயை: வாணீபதி முகைஸ்ஸுரை |
மஹிதாய மஹோதார மாலோலாயாஸ்து மங்களம் ||

வராஹகுண்டே மேதிந்யை வராஹார்த்தப்ரதாயிநே |
தந்தலக்ந ஹிரண்யாக்ஷ தம்ஷ்ட்ரஸிம்ஹாய மங்களம் ||

கோபூஹிரண்ய நிர்விண்ண கோபில ஜ்ஞாநதாயிநே |
ப்ரபஞ்ஜந ஸுநாஸீர ரஞ்ஜகாயாஸ்து மங்களம் ||

பார்கவாக்க்ய தபஸ்வீஸ பாவநா பாவிதாத்மநே |
அக்ஷய்யதீர தீரஸ்த்த பார்கவாயாஸ்து மங்களம் ||

चतुरानन चेतोब्ज चित्रभानुस्वरूपिणे ।
वेदाद्रि गह्वरस्थाय योगानन्दाय मङ्गळम् ॥

हाहाहूहाख्य गन्धर्वनृत्त गीत हृतात्मने ।
भवहन्तृतटच्छत्रवट सिंहाय मङ्गळम् ॥

भारद्वाजमहायोगि महापातक हारिणे ।
तापनीय रहस्यार्थ पावनायास्तु मङ्गळम् ॥

श्रीशठारि यतीन्द्रादि योगिहृत्पद्म भानवे ।
सर्वत्र परिपूर्णायाहोबिलेशाय मङ्गळम् ॥

मङ्गळाशासनमिदं मानिवास मुनीरितं ।
महनीयं पठन् शृण्वन् मङ्गलायतनं भवेत् ॥

சதுராநந சேதோப்ஜ சித்ரபாநு ஸ்வரூபினே |
வேதாத்ரி கஹ்வரஸ்த்தாய யோகாநந்தாய மங்களம் ||

ஹாஹாஹுஹ்வாக்ய கந்தர்வ ந்ருத்த கீத ஹ்ருதாத்மநே |
பவஹந்த்ருதடச்ச்சத்ர வடஸிம்ஹாய மங்களம் ||

பாரத்வாஜ மஹாயோகி மஹாபாதக ஹாரினே |
தாபநீய ரஹஸ்யார்த்தத்த பாவநாயாஸ்து மங்களம் ||

ஸ்ரீ ஸடாரி யதீந்த்ராதி யோகி ஹ்ருத் பத்ம பாநவே |
ஸர்வத்ர பரிபூர்ணாயாஹோபிலேஸாய மங்களம் ||

மங்களாஸாஸநமிதம் மாநிவாஸ முநீரிதம் |
மஹநீயம் படந் ஸ்ருண்வந் மங்களாயதநம் பவேத் ||

श्री रङ्गनाथ मङ्गलम्

(श्रीमद्भिः श्रीवणशठकोप श्री श्रीनिवास यतीन्द्र महादेशिकैरनुगृहीतम्)

श्रीनिवास यतीन्द्रादीन् गुरुन्नत्वा महात्मनः ।

तत्कृपापरतन्त्रोऽहं कुर्वे यत्नं हरिस्तुतौ ॥

श्रीरङ्गे राजते योऽसौ श्रीरङ्गे यश्च जायते ।

तस्य श्रीरङ्गनाथस्य स्तवं कुर्वे यथामति ॥

श्रीहस्तलालनानन्दि मृदु पाद सरोरुहे ।

सर्वोत्तुङ्गाय नित्यं स्यात् श्रीरङ्गेशाय मङ्गलम् ॥

श्रीनिवास यतीशान गुरुवर्यमवेक्ष्य मे ।

सर्वापराधान् क्षन्त्रे स्यात् श्रीरङ्गेशाय मङ्गलम् ॥

श्रीमत्कौस्तुभरत्नाभा भासुरायासुरारये ।

भूयात् श्रीवत्सवक्षाय श्रीरङ्गेशाय मङ्गलम् ॥

श्रीरङ्गस्थल वास्तव्य भव्यभाग्य फलात्मने ।

आत्मने सर्वतो भूयात् श्रीरङ्गेशाय मङ्गलम् ॥

श्रीमद्वेङ्कटनाथार्य स्तुतिप्रीत हृदेऽनिशम् ।

निशीशाय सदा भूयात् श्रीरङ्गेशाय मङ्गलम् ॥

श्रीमदिक्ष्वाकुवंश्यानां कुलार्थाय महात्मनाम् ।

सर्वदायार्थिनां भूयात् श्रीरङ्गेशाय मङ्गलम् ॥

ஸ்ரீ ரங்கநாத மங்களம்

(ஸ்ரீ வண்படகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ர மஹாதேஸரிகன் அருளியது)

ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ராதீந் குருந் நத்வா மஹாத்மந: |
தத்க்ருபா பரதந்த்ரோஹம் குர்வே யத்நம் ஹரே: ஸ்துதௌ ||

ஸ்ரீரங்கே ராஜதே யோஸௌ ஸ்ரீரங்கே யஸ்சஜாயதே |
தஸ்ய ஸ்ரீரங்க நாதஸ்ய ஸ்தவம் குர்வே யதாமதி ||

ஸ்ரீஹஸ்தலாலநாநந்தி ம்ருதுபாத ஸரோருஹே |
ஸர்வோத்துங்காய நித்யம் ஸ்யாத் ஸ்ரீரங்கேஸாய மங்களம் ||

ஸ்ரீநிவாஸ யதீஸாந குருவர்யமவேக்ஷயமே |
ஸர்வாபராதாந் க்ஷந்த்ரே ஸ்யாத் ஸ்ரீரங்கேஸாய மங்களம் ||

ஸ்ரீமத் கௌஸ்துபரத்நாபா பாஸுராயாஸுராரயே |
பூயாத் ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷாய ஸ்ரீரங்கேஸாய மங்களம் ||

ஸ்ரீரங்கஸ்த்தல வாஸ்தவ்ய பவ்ய பாக்யபலாத்மநே |
ஆத்மநே ஸர்வதோ பூயாத் ஸ்ரீரங்கேஸாய மங்களம் ||

ஸ்ரீமத் வேங்கட நாதார்ய ஸ்துதி ப்ரீதஹ்ருதேநிஸம் |
நிஸீஸாய ஸதா பூயாத் ஸ்ரீரங்கேஸாய மங்களம் ||

ஸ்ரீமதிக்க்வாகு வம்ஸ்யாநாம் குலார்த்தாய மஹாத்மநாம் |
ஸர்வதாயார்த்திநாம் பூயாத் ஸ்ரீரங்கேஸாய மங்களம் ||

श्रीमते निगमान्तैकवेद्यायाशेषशेषिणे ।
प्राप्याय प्रापकाय स्यात् श्रीरङ्गेशाय मङ्गळम् ॥

श्री पराङ्कुशयोगीन्द्र पदपद्म निषेवणात् ।
लब्धात्मना मयाऽकारिश्रीरङ्गेश्वर मङ्गळम् ॥

श्रीनिवास यतीन्द्रोक्तं श्रीरङ्गेश्वर मङ्गळम् ।
ये पठन्ति महात्मानस्तेषां भूयात् तु मङ्गळम् ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தைக வேத்யாயாஸேஷ ஸேஷிணே ।
ப்ராப்யாய ப்ராபகாய ஸ்யாத் ஸ்ரீரங்கேஸாய மங்களம் ॥

ஸ்ரீபராங்குஸ யோகீந்த்ர பதபத்ம நிஷேவணாத் ।
லப்தாத்மநா மயா஽காரி ஸ்ரீரங்கேஸ்வர மங்களம் ॥

ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ரோக்தம் ஸ்ரீரங்கேஸ்வர மங்களம் ।
யேபடந்தி மஹாத்மாநஸ்தேஷாம் பூயாத்து மங்களம் ॥

श्री आरावमुदन् मङ्गळम्

(श्रीमद्विः श्रीवणशठकोप श्री श्रीनिवास यतीन्द्र महादेशिकैरनुगृहीतम्)

मदीयरक्षणैकान्त स्वान्तवृत्तियुजेऽनिशम् ।

मदीयप्राणनाथाय मङ्गळं शार्ङ्गधन्वने ॥

निस्तुलानन्द सौन्दर्यसार साक्षात्कृते सदा ।

विस्मयानन्दमूलाय मङ्गळं शार्ङ्गधन्वने ॥

श्रीवण् शठारिप्रमुखैः पूर्वाचार्यैः प्रपत्तितः ।

वशीकृताय नित्यं स्यात् मङ्गळं शार्ङ्गधन्वने ॥

अत्यन्ताश्चर्यवर्याय सर्वसंपत्प्रदायिने ।

नित्यं श्रिया समेताय मङ्गळं शार्ङ्गधन्वने ॥

श्रीमत् कनक कंजात सरस्तीरे सतां मुदे ।

नित्यक्लृप्त निवासाय मङ्गळं शार्ङ्गधन्वने ॥

श्रीमत् कोमलवल्लयाख्य कान्ताय करुणात्मना ।

समाश्रिताय साकूतं मङ्गळं शार्ङ्गधन्वने ॥

कनकाचलसंकाश चक्रश्रीरथवासतः ।

राजते चैत्रचित्राय मङ्गळं शार्ङ्गधन्वने ॥

सोपानक्रयचातुर्य निस्तुलानन्द दायिने ।

सर्वेषामविशेषेण मङ्गळं शार्ङ्गधन्वने ॥

ஸ்ரீ ஆராவமுதன் மங்களம்

(ஸ்ரீ வண்படகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ர மஹாதேஸிகன் அருளியது)

மதீய ரக்ஷணைகாந்த ஸ்வாந்தவ்ருத்தியுஜேநிஸம் |

மதீய ப்ராண நாதாய மங்களம் ஸார்ங்க தந்வநே ||

நிஸ்துலாநந்தஸௌந்தர்ய ஸார ஸாக்ஷாத்க்ருதே ஸதா |

விஸ்மயாநந்த மூலாய மங்களம் ஸார்ங்கதந்வநே ||

ஸ்ரீவண் ஸடாரிப்ரமுகை: பூர்வாசார்யை: ப்ரபத்தித: |

வஸீக்ருதாய நித்யம் ஸ்யாத் மங்களம் சார்ங்கதந்வநே ||

அத்யந்தாஸ்சர்ய வர்யாய ஸர்வ ஸம்பத்ப்ரதாயிநே |

நித்யம் ஸ்ரியா ஸமேதாய மங்களம் ஸார்ங்கதந்வநே ||

ஸ்ரீமத் கநக கஞ்ஜாத ஸரஸ்தீரே ஸதாம் முதே |

நித்ய க்லுப்த நிவாஸாய மங்களம் ஸார்ங்க தந்வநே ||

ஸ்ரீமத் கோமளவல்லயாக்க்ய காந்தாய கருணாத்மநா |

ஸமாஸ்ரிதாய ஸாக்ஷதம் மங்களம் ஸார்ங்க தந்வநே ||

கநகாஸல ஸங்காஸ சக்ர ஸ்ரீரத வாஸத: |

ராஜதே சைத்ர சித்ராய மங்களம் ஸார்ங்கதந்வநே ||

ஸோபாந க்ரய சாதூர்ய நிஸ்துலாநந்த தாயிநே |

ஸர்வேஷாமவிஸேஷேண மங்களம் ஸார்ங்கதந்வநே ||

ज्ञानशक्तिबलैश्वर्य वीर्य तेजोम्बुराशये ।
निरस्ताखिलदोषाय मंगळं शार्ङ्गधन्वने ॥

संप्राप्ताखिलकामाय जगज्जन्मादि हेतवे ।
सेतवे सर्वलोकानां मङ्गळं शार्ङ्गधन्वने ॥

श्रीनिवास यतीन्द्रोक्तं मङ्गळं शार्ङ्गधन्वनः ।
ये पठन्ति महात्मानस्तेषां भूयात् तु मङ्गळम् ॥

ஜ்ஞாநஸக்தி பலைஸ்வரீய வீரீய தேஜோம்புராஸயே |
நிரஸ்தாகில தோஷாய மங்களம் ஸாரங்கதந்வநே ||

ஸம்ப்ராப்தாகில காமாய ஜகஜ்ஜந்மாதி ஹேதவே |
ஸேதவே ஸர்வலோகாநாம் மங்களம் ஸாரங்கதந்வநே ||

ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ரோக்தம் மங்களம் ஸாரங்கதந்வந: |
யே படந்தி மஹாத்மாநஸ்தேஷாம் பூயாத்து மங்களம் ||

श्रीकृष्ण मङ्गलम्

(श्रीमद्भिः श्रीवणशठकोप श्री नारायण यतीन्द्र महादेशिकैरनुगृहीतम्)

गीतोपनिषदाचार्ये मम यामुनदेशिके ।
यतीन्द्रे चागमान्तार्ये भक्तिर्भद्राय वर्धताम् ॥
सच्छिष्याद्युपदेश्याय देहात्मभ्रमघातिने ।
आदिष्टकर्मयोगाय गीताचार्याय मङ्गलं ॥
उक्त सर्वात्मसाम्याय जीव योग विधायिने ।
साक्षिणे ज्ञानिनि श्रेष्ठक्रियावेद्याय मङ्गलम् ॥
साङ्गभक्ति समादेष्ट्रे निस्सीमगुण भूतये ।
सुचक्षुर्दानदक्षाय क्रमोपास्याय मङ्गलम् ॥
गीतक्षेत्रज्ञतत्त्वाय त्रिगुणद्रव्यवादिने ।
चेतनाचेतनेशाय शास्त्रवेद्याय मङ्गलम् ॥
त्रेधाविभक्त धर्माय सारोपायप्रदर्शिने ।
भक्तिप्रपत्तिलभ्याय गीताचार्याय मङ्गलम् ॥
नारायणेन मुनिना कृतं गीतार्य मङ्गलम् ।
आशास्तेऽनुदिनं सोऽपि भवेन्मङ्गलभाजनम् ॥

கண்ணன் மங்களம்

(ஸ்ரீ வண்டகோப ஸ்ரீ நாராயண யதீந்த்ர மஹாதேஸிகன் அருளியது)

கீதோபநிஷதாசார்யே மம யாமுந தேஸிகே |

யதீந்த்ரே சாகமாந்தார்யே பக்திர்பத்ராய வர்த்ததாம் ||

ஸச்ச்சிஷ்யாத்யுபதேஸ்யாய தேஹாத்மப்ரம காதிநே |

ஆதிஷ்டகர்மயோகாய கீதாசார்யாய மங்களம் ||

உக்த ஸர்வாத்ம ஸாம்யாய ஜீவயோக விதாயிநே |

ஸாக்ஷிணேஜ்ஞாநிநி ஸ்ரேஷ்ட்டக்ரியாவேத்யாய மங்களம் ||

ஸாங்கபக்திஸமாதேஷ்ட்ரே நிஸ்ஸீம குணபூதயே |

ஸுசக்ஷுர்தாநதக்ஷாய க்ரமோபாஸ்யாய மங்களம் ||

கீதக்ஷேத்ரஜ்ஞ தத்த்வாய த்ரிகுணத்ரவ்ய வாதிநே |

சேதநாசேதநேஸாய ஸாஸ்த்ரவேத்யாய மங்களம் ||

த்ரேதா விபக்த தர்மாய ஸாரோபாயப்ரதர்ஸிநே |

பக்திப்ரபத்தி லப்யாய கீதாசார்யாய மங்களம் ||

நாராயணேந முநிநா க்ருதம் கீதார்ய மங்களம் |

ஆஸாஸ்தே஽நுதிநம் ஸோ஽பி பவேந்மங்கள பாஜநம் ||

श्रीरामभद्र मङ्गलम्

(श्रीमद्भिः श्रीवणशठकोप श्री श्रीनिवास वेदान्त यतीन्द्र महादेशिकैरनुगृहीतम्)

शरणागत सन्त्राण निपुणाय महात्मने ।
अयोध्याजन भाग्याय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
कौसल्यानन्द कन्दाय कल्याणगुणसिन्धवे ।
शरण्याय वरेण्याय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
कौशिकाख्य महायोगि सन्देशसफलीकृतौ ।
कृतिने नतितुष्टाय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
वैदेही वदनाम्भोज लोलंबायितचेतसे ।
भद्राणामपि भद्राय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
गौतमाश्रम साफल्य निदानपदपांसवे ।
दाशकीशादिमित्राय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
महापातक निर्मुक्तिहेतु सेतुविधायिने ।
शिक्षिताशरजालाय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
विभीषण परित्राण संहृष्ट मनसेऽनिशम् ।
प्राप्तसीताय रामाय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
प्राप्तराज्याय रामाय भरताभीष्टदायिने ।
सर्वबन्धुसमेताय रामभद्राय मङ्गलम् ॥
श्रीनिवासयतीन्द्रोक्तं सीतावल्लभ मङ्गलम् ।
ये पठन्ति महात्मानः तेषां भूयात् तु मङ्गलम् ॥

ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித்திருமகன் மங்களம்

(ஸ்ரீ வண்படகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ வேதாந்த யதீந்த்ர மஹாதேஸிகன் அருளியது)

ஸரணாகத ஸந்த்ராண நிபுணாய மஹாத்மநே |
அயோத்யா ஜந பாக்யாய ராமபத்ராய மங்களம் ||

கௌஸல்யாநந்த கந்தாய கல்யாணகுணஸிந்தவே |
ஸரண்யாய வரேண்யாய ராமபத்ராய மங்களம் ||

கௌஸிகாக்க்ய மஹாயோகி ஸந்தேஸ ஸபல்க்ருதௌ |
க்ருதிநே நதிதுஷ்டாய ராமபத்ராய மங்களம் ||

வைதேஹீ வதநாம்போஜ லோலம்பாயிதசேதஸே |
பத்ராணாமபி பத்ராய ராமபத்ராய மங்களம் ||

கௌதமாஸ்ரமஸாபல்ய நிதாந பத பாம்ஸவே |
தாஸகீஸாதி மித்ராய ராமபத்ராய மங்களம் ||

மஹாபாதக நிர்முக்தி ஹேதுஸேதுவிதாயிநே |
ஸிக்ஷிதாஸரஜாலாய ராமபத்ராய மங்களம் ||

விபீஷண பரித்ராண ஸம்ஹ்ருஷ்ட மநஸேநிஸம் |
ப்ராப்த ஸீதாய ராமாய ராமபத்ராய மங்களம் ||

ப்ராப்த ராஜ்யாய ராமாய பரதாபீஷ்டதாயிநே |
ஸர்வ பந்து ஸமேதாய ராமபத்ராய மங்களம் ||

ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ரோக்தம் ஸீதாவல்லபமங்களம் |
யேபடந்தி மஹாத்மாந: தேஷாம் பூயாத் து மங்களம் ||

श्री श्रीनिवास मङ्गलम्

(श्रीमद्भिः श्रीवणशठखोप श्री श्रीनिवास वेदान्त यतीन्द्र महादेशिकैरनुगृहीतम्)

सर्व मङ्गलसंभूतिस्थान वेङ्कट भूधरे ।

नित्यक्लृप्त निवासाय श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥

आश्रितार्थतकल्पाय कौस्तुभालंकृतोरसे ।

ज्ञानशक्त्यादिपूर्णाय श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥

नित्य निर्द्धूतहेयाय दिव्यमङ्गलमूर्तये ।

अञ्जनाचलभूषायै श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥

वेद वेदान्तवेद्याय कारणाय महात्मने ।

प्राप्याय प्रापकाय स्यात् श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥

सर्वलोक शरण्याय चिदचिद्वस्तु शेषिणे ।

श्रीवत्साङ्कितवक्षाय श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥

स्वीय घण्टांश वेदान्तदेशिकानन्दहेतवे ।

सेतवे सर्वलोकानां श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥

वाणी वल्लभमुख्यार्चा तोषिताय महात्मने ।

विविधाश्चर्य वर्याय श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥

दिव्यसूरि समाक्रान्त निजवासादि कोट्ये ।

निकृष्टोत्कृष्ट तुल्याय श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ மங்களம்

(ஸ்ரீ வண்புடகோப ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ வேதாந்த யதீந்தர மஹாதேஸிகன் அருளியது)

ஸர்வமங்கள ஸம்பூதிஸ்த்தாந வேங்கடபூதரே |
நித்யக்ஷுப்தநிவாஸாய ஸ்ரீநிவாஸாய மங்களம் ||

ஆஸ்ரிதார்த்தித கல்பாய கௌஸ்துபாலங்க்ருதோரஸே |
ஜ்ஞாந ஸக்த்யாதி பூர்ணாயஸ்ரீநிவாஸாய மங்களம் ||

நித்ய நிர்த்தூத ஹேயாய திவ்யமங்கள மூர்த்தயே |
அஞ்ஜநாஸல பூஷாயை ஸ்ரீநிவாஸாய மங்களம் ||

வேத வேதாந்த வேத்யாய காரணாய மஹாத்மநே |
ப்ராப்யாய ப்ராபகாய ஸ்யாத் ஸ்ரீநிவாஸாய மங்களம் ||

ஸர்வலோகஸரண்யாய சித்சித்வஸ்துஸேஷிணே |
ஸ்ரீவத்ஸாங்கித வக்ஷாய ஸ்ரீநிவாஸாய மங்களம் ||

ஸ்வீய கண்டாம்ஸ வேதாந்த தேஸிகாநந்த ஹேதவே |
ஸேதவே ஸர்வலோகாநாம் ஸ்ரீநிவாஸாய மங்களம் ||

வாணீவல்லப முக்க்யார்ச்சா தோஷிதாய மஹாத்மநே |
விவிதாஸ்சர்ய வர்யாய ஸ்ரீநிவாஸாய மங்களம் ||

திவ்யஸுரிஸமாக்ராந்த நிஜ வாஸாதி கோடயே |
நிக்ருஷ்டோத்க்ருஷ்டதுல்யாய ஸ்ரீநிவாஸாய மங்களம் ||

चतुःश्लोकी

(भगवद्यामुनमुनिभिरनुगृहीता)

यत्पदाम्भोरुहध्यानविध्वस्ताशेषकल्मषः ।
वस्तुतामुपयातोऽहं यामुनेयं नमामि तम् ॥

कान्तस्ते पुरुषोत्तमः फणिपतिः शय्यासनं वाहनं
वेदात्मा विहगेश्वरो यवनिका माया जगन्मोहिनी ।
ब्रह्मशादिसुरब्रजस्सदयितस्त्वद्दासदासीगणः
श्रीरित्येव च नाम ते भगवति! ब्रूमः कथं त्वां वयम् ॥

१

यस्यास्ते महिमानमात्मन इव त्वद्बल्लभोऽपि प्रभुः
नालं मातुमियत्तया निरवधिं नित्यानुकूलं स्वतः ।
तां त्वां दास इति प्रपन्न इति च स्तोष्याम्यहं निर्भयः
लोकैकेश्वरि! लोकनाथदयिते! दान्ते दयां ते विदन् ॥

२

ईषत् त्वत्करुणानिरीक्षणसुधासन्धुक्षणाद्रक्ष्यते
नष्टं प्राक् तदलाभतस्त्रिभुवनं संप्रत्यनन्तोदयम् ।
श्रेयो न ह्यरविन्दलोचनमनः कान्ताप्रसादादृते
संसृत्यक्षरवैष्णवाध्वसु नृणां संभाव्यते कर्हिचित् ॥

३

शान्तानन्तमहाविभूति परमं यद्ब्रह्म रूपं हरेः
मूर्तं ब्रह्म ततोऽपि तत्प्रियतरं रूपं यदत्यद्भुतम् ।
यान्यन्यानि यथासुखं विहरतो रूपाणि सर्वाणि ता-
न्याहुः स्वैरनुरूपरूपविभवैर्गाढोपगूढानि ते ॥

४

சதுஸ்பஸ்லோகீ

(ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளியது)

யத்பதாம்போருஹத்த்யாந வித்த்வஸ்தாஸேஷகல்மஷ: |
வஸ்துதாமுபயாதோ஽ஹம் யாமுநேயம் நமாமி தம் ||

* * *

காந்தஸ்தேபுருஷோத்தம: பணிபதிஸ்யயாஸநம் வாஹநம்
வேதாத்தமா விஹகேஸ்வரோ யவநிகா மாயா ஜகந்மோஹிநீ |
ப்ரஹ்மேஸாதி ஸுரவ்ரஜஸ்தயிதஸ்த்வத்தாஸதாஸ்கண:
ஸ்ரீநீத்யேவ சநாம தே பகவதி! ப்ரம: கதம் த்வாம் வயம் || 1

யஸ்யாஸ்தே மஹிமாநமாத்மந இவ த்வத்வல்லபோ஽பி ப்ரபு:
நாலம் மாதுமியத்தயா நிரவதிம் நித்யாநுகூலம் ஸ்வத: |
தாம் த்வாம் தாஸ இதி ப்ரபந்ந இதி ச ஸ்தோஷ்யாம்யஹம் நிர்பய:
லோகைகேஸ்வரி! லோகநாத தயிதே! தாந்தே தயாம் தே விதந் || 2

ஈஷத் த்வத்கருணாநிர்ஷணஸுதாஸந்துக்ஷணாத்ரக்ஷயதே
நஷ்டம் ப்ராக் ததலாபதஸ்த்ரிபுவநம் ஸம்ப்ரத்யநந்தோதயம் |
ஸ்ரேயோநஹ்யரவிந்தலோசநமந: காந்தாப்ரஸாதாத்ருதே
ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்வஸுந்ருணாம்ஸம்பாவ்யதே கர்ஹிசித் || 3

ஸாந்தாநந்த மஹாவிபூதி பரமம் யத்ப்ரஹ்மரூபம் ஹரே:
மூர்த்தம் ப்ரஹ்ம ததோபி தத்பிரியதரம்ரூபம் யதத்யத்புதம் |
யாந்யந்யாநி யதாஸுகம் விஹரதோ ரூபாணி ஸர்வாணி தாந்-
யாஹு: ஸ்வைரநுரூபரூபவிபவைர்காடோபகூடாநி தே || 4

* * *

स्तोत्ररत्नम्

(श्रीमद्यामुन मुनिभिरनुगृहीतम्)

स्वादयन्निह सर्वेषां त्रय्यन्तार्थं सुदुर्ग्रहम् ।
स्तोत्रयामास योगीन्द्रस्तं वन्दे यामुनाह्वयम् ॥

नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः ।
नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः ॥

नमोऽचिन्त्याद्भुताक्लिष्टज्ञानवैराग्यराशये ।
नाथाय मुनयेऽगाधभगवद्भक्तिसिन्धवे ॥

१

तस्मै नमो मधुजिदङ्घ्रिसरोजतत्त्व-
ज्ञानानुरागमहिमातिशयान्तसीम्ने ।
नाथाय नाथमुनयेऽत्र परत्र चापि
नित्यं यदीयचरणौ शरणं मदीयम् ॥

२

भूयो नमोऽपरिमिताच्युतभक्तितत्त्व-
ज्ञानामृताब्धिपरिवाहशुभैर्वचोभिः ।
लोकेऽवतीर्णपरमार्थसमग्रभक्ति-
योगाय नाथमुनये यमिनां वराय ॥

३

तत्त्वेन यश्चिदचिदीश्वरतत्त्वभाव-
भोगापवर्गतदुपायगतीरुदारः ।
संदर्शयन् निरमिमीत पुराणरत्नं
तस्मै नमो मुनिवराय पराशराय ॥

४

ஸ்தோத்ர ரத்நம்

(ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளியது)

தனியன்கள்

ஸ்வாதயந்நிஹ ஸர்வேஷாம்த்ரய்யந்தார்த்தம் ஸுதுர்க்ரஹம் |
ஸ்தோத்ரயாமாஸ யோகீந்த்ரஸ்தம் வந்தே யாமுநாஹ்வயம் ||

நமோ நமோ யாமுநாய யாமுநாய நமோ நம: |
நமோ நமோ யாமுநாய யாமுநாய நமோ நம: ||

* * *

நமோ஽சிந்த்யாத்புதாக்லிஷ்டஜ்ஞாநவைராக்யராஸயே |
நாதாய முநயே஽காத பகவத் பக்திஸிந்தவே || 1

தஸ்மை நமோ மதுஜிதங்க்ரிஸரோஜதத்தவ-
ஜ்ஞாநாநுராகமஹிமாதிஸயாந்தஸீநே |
நாதாய நாதமுநயே஽த்ர பரத்ர சாபி
நித்யம் யதீயசரணௌ ஸரணம் மதீயம் || 2

பூயோ நமோ஽பரிமிதாச்யுத பக்திதத்தவ-
ஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி பரிவாஹஸுபைர்வசோபி: |
லோகே஽வதீர்ண பரமார்த்தஸமக்ரபக்தி-
யோகாய நாதமுநயே யமிநாம் வராய || 3

தத்தவேந யஸ்சிதசிதீஸ்வரதத்ஸ்வபாவ-
போகாபவர்க ததுபாய கதீருதார: |
ஸந்தர்ஸயந் நிரமிமீத புராணரத்நம்
தஸ்மை நமோ முநிவராய பராஸராய || 4

माता पिता युवतयस्तनया विभूतिः
 सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम् ।
 आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुलाभिरामं
 श्रीमत् तदङ्घ्रियुगळं प्रणमामि मूर्ध्ना ॥

५

यन्मूर्ध्नि मे श्रुतिशिरस्सु च भाति यस्मिन्
 अस्मन्मनोरथपथस्सकलस्समेति ।
 स्तोष्यामि नः कुलधनं कुलदैवतं तत्
 पादारविन्दमरविन्दविलोचनस्य ॥

६

तत्त्वेन यस्य महिमार्णवशीकराणुः
 शक्यो न मातुमपि शर्वपितामहाद्यैः ।
 कर्तुं तदीयमहिमस्तुतिमुद्यताय
 मह्यं नमोऽस्तु कवये निरपत्रपाय ॥

७

यद्वा श्रमावधि यथामति वाऽप्यशक्तः
 स्तौम्येवमेव खलु तेऽपि सदा स्तुवन्तः ।
 वेदाश्चतुर्मुखमुखाश्च महार्णवान्तः
 को मज्जतोरणुकुलाचलयोर्विशेषः? ॥

८

किञ्चैष शक्त्यतिशयेन न तेऽनुकम्प्यः
 स्तोताऽपि तु स्तुतिकृतेन परिश्रमेण ।
 तत्र श्रमस्तु सुलभो मम मन्दबुद्धे-
 रित्युद्यमोऽयमुचितो मम चाब्जनेत्र! ॥

९

மாதாபிதா யுவதயஸ்தநயா விபூதி:
 ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் |
 ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர்வகுளாபிராமம்
 ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா || 5

யந்மூர்த்நி மே ஸ்ருதி ஸிரஸ்ஸு ச பாதி யஸ்மிந்
 அஸ்மந்மநோரதபதஸ்ஸகலஸ்ஸமேதி |
 ஸ்தோஷ்யாமி ந: குலதநம் குலதைவதம் தத்
 பாதாரவிந்தமரவிந்தவிலோசநஸ்ய || 6

தத்தவேந யஸ்ய மஹிமாண்ணவஸீகராணு:
 ஸக்யோ ந மாதுமபி ஸர்வபிதாமஹாத்யை: |
 கர்த்தும் ததீயமஹிமஸ்துதிமுத்யதாய
 மஹ்யம் நமோஸ்து கவயே நிரபத்ரபாய || 7

யத்வா ஸ்ரமாவதி யதாமதி வாப்யஸக்த:
 ஸ்தெளம்யேவமேவ கலு தே஽பி ஸதா ஸ்துவந்த: |
 வேதாஸ்சதுர்முகமுகாஸ்ச மஹாண்ணவாந்த:
 கோ மஜ்ஜதோரணுகுலாசலயோர்விஸேஷ: ? || 8

கிஞ்சைஷ ஸக்த்யதிஸயேந நதே஽நுகம்ப்ய:
 ஸ்தோதாபி து ஸ்துதிக்ருதேந பரிஸ்ரமேண |
 தத்ர ஸ்ரமஸ்து ஸுலபோ மம மந்தபுத்தே:
 இத்யுத்யமோ஽யமுசிதோ மம சாப்ஜநேத்ர! || 9

नावेक्षसे यदि ततो भुवनान्यमूनि
 नालं प्रभो! भवितुमेव कुतः प्रवृत्तिः? ।
 एवं निसर्गसुहृदि त्वयि सर्वजन्तोः
 स्वामिन्! न चित्रमिदमाश्रितवत्सलत्वम् ॥ १०

स्वाभाविकानवधिकातिशयेशितृत्वं
 नारायण! त्वयि न मृष्यति वैदिकः कः? ।
 ब्रह्मा शिवः शतमुखः परमस्वराडि-
 त्येतेऽपि यस्य महिमार्णवविप्रुषस्ते ॥ ११

कश्श्रीः श्रियः? परमसत्त्वसमाश्रयः कः?
 कः पुण्डरीकनयनः? पुरुषोत्तमः कः?
 कस्यायुतायुतशतैककलांशकांशे
 विश्वं विचित्रचिदचित्प्रविभागवृत्तम्? ॥ १२

वेदापहारगुरुपातकदैत्यपीडा-
 द्यापद्धिमोचनमहिष्ठफलप्रदानैः ।
 कोऽन्यः प्रजापशुपती परिपाति? कस्य
 पादोदकेन स शिवः स्वशिरोधृतेन? ॥ १३

कस्योदरे हरविरिञ्जमुखः प्रपञ्चः?
 को रक्षतीमम्? अजनिष्ट च कस्य नाभेः? ।
 क्रान्त्वा निगीर्य पुनरुद्गिरति त्वदन्यः
 कः? केन वैष परवानिति शक्यशङ्कः? ॥ १४

நாவேக்ஷஸே யதி ததோ புவநாந்யமூநி
 நாலம் ப்ரபோ! பவிதுமேவ குத: ப்ரவ்ருத்தி: |
 ஏவம் நிஸர்க ஸுஹ்ருதி த்வயி ஸர்வஜந்தோ:
 ஸ்வாமிந்! ந சித்ரமிதமாஸ்ரிதவத்ஸலத்வம் || 10

ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஸயேஸரித்ருத்வம்
 நாராயண! த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதிக: க:? |
 ப்ரஹ்மா ஸிவஸ் ஸதமக: பரமஸ்வராடித்-
 யேதே஽பி யஸ்ய மஹிமாண்ணவவிப்ருஷஸ்தே || 11

கஸ்ப்ஸீ: ஸ்ரிய:? பரமஸத்த்வஸமாஸ்ரய: க:?
 க: புண்டரீகநயந:? புருஷோத்தம: க:? |
 கஸ்யாயுதாயுத ஸதைககலாம்ஸகாம்ஸே
 விஸ்வம் விசித்ரசிதசித் ப்ரவிபாக வ்ருத்தம்? || 12

வேதாபஹார குருபாதக தைத்யபீடா-
 த்யாபத்விமோசந மஹிஷ்ட்டபலப்ரதாநை: |
 கோ஽ந்ய: ப்ரஜாபஸுபதீ பரிபாதி? கஸ்ய
 பாதோதகேந ஸ ஸிவஸ்ஸ்வஸிரோத்த்ருதேந? || 13

கஸ்யோதரே ஹரவிரிஞ்சமுக: ப்ரபஞ்ச:?
 கோ ரக்ஷதீமம் அஜநிஷ்ட ச கஸ்யநாபே:? |
 க்ராந்த்வாநிகீர்ய புநருத்திரதி த்வதந்ய:
 க: கேந வைஷ பரவாநிதி ஸக்யஸங்க:? || 14

त्वां शीलरूपचरितैः परमप्रकृष्ट-
सत्तवेन सात्त्विकतया प्रबलैश्च शास्त्रैः ।
प्रख्यातदैवपरमार्थविदां मतैश्च
नैवासुरप्रकृतयः प्रभवन्ति बोद्धुम्॥ १५

उल्लङ्घित त्रिविधसीमसमातिशायि-
संभावनं तव परिब्रढिमस्वभावम् ।
मायाबलेन भवताऽपि निगूह्यमानं
पश्यन्ति केचिदनिशं त्वदनन्यभावाः॥ १६

यदण्डमण्डान्तरगोचरं च यत्
दशोत्तराण्यावरणानि यानि च ।
गुणाः प्रधानं पुरुषः परं पदं
परात्परं ब्रह्म च ते विभूतयः॥ १७

वशी वदान्यो गुणवानृजुः शुचिः
मृदुर्दयालुर्मधुरः स्थिरः समः ।
कृती कृतज्ञस्त्वमसि स्वभावतः
समस्तकल्याणगुणामृतोदधिः॥ १८

उपर्युपर्यब्जभुवोऽपि पूरुषान् ?
प्रकल्पय “ते ये शतम्” इत्यनुक्रमात् ।
गिरस्तवदेकैकगुणावधीप्सया
सदा स्थिता नोद्यमतोऽतिशेरते॥ १९

த்வாம் ஸீலரூபசரிதை: பரமப்ரக்ருஷ்ட-
ஸுத்தவேந ஸாத்த்விகதயா ப்ரபலைஸ்சஸாஸ்த்ரை: |
ப்ரக்ஃயாததைவ பரமார்த்தவிதாம் மதைஸ்ச
நைவாஸுரப்ரக்ருதய: ப்ரபவந்தி போத்த்தும் || 15

உல்லங்கித த்ரிவிதஸீமஸமாதிஸாயி-
ஸம்பாவநம் தவ பரிப்ரடிமஸ்வபாவம் |
மாயாபலேந பவதா஽பி நிகூஹ்யமாநம்
பஸ்யந்திகேசிதநிஸம் த்வதநந்யபாவா: || 16

யதண்டமண்டாந்தர கோசரம் ச யத்-
தசோத்தராண்யாவரணாநி யாநி ச |
குணா: ப்ரதாநம் புருஷ: பரம் பதம்
பராத்தபரம் ப்ரஹ்ம ச தே விபூதய: || 17

வஸீவதாந்யோ குணவாந் ரூஜுஸ்சுசி:
ம்ருதுர்தயாலுர்மதுர: ஸ்த்திரஸ்ஸம: |
க்ருதீ க்ருதஜ்ஞஸ்த்வமஸி ஸ்வபாவத:
ஸமஸ்தகல்யாணகுணாம்ருதோததி: || 18

உபர்யுபர்யப்ஜ புவோபி பூருஷாந்
ப்ரகல்ப்ய தே யே ஸதம் இத்யநுக்ரமாத் |
கிரஸ்த்வதேகைக குணாவதீபஸயா
ஸதா ஸ்த்திதா நோத்யமதோ஽திஸேரதே || 19

त्वदाश्रितानां जगदुद्भवस्थिति-
प्रणाशसंसारविमोचनादयः ।

भवन्ति लीलाविधयश्च वैदिका-
स्त्वदीयगम्भीरमनोऽनुसारिणः ॥

२०

नमो नमो वाङ्मनसातिभूमये
नमो नमो वाङ्मनसैकभूमये ।
नमो नमोऽनन्तमहाविभूतये
नमो नमोऽनन्तदयैकसिन्धवे ॥

२१

न धर्मनिष्ठोऽस्मि न चात्मवेदी
न भक्तिमांस्त्वच्चरणारविन्दे ।
अकिञ्चनोऽनन्यगतिश्शरण्य!
त्वत्पादमूलं शरणं प्रपद्ये ॥

२२

न निन्दितं कर्म तदस्ति लोके
सहस्रशो यन्न मया व्यधायि ।
सोऽहं विपाकावसरे, मुकुन्द!
क्रन्दामि सम्प्रत्यगतिस्तवाग्रे ॥

२३

निमज्जतोऽनन्तभवार्णवान्त-
श्चिराय मे कूलमिवासि लब्धः ।
त्वयाऽपि लब्धं भवगन्निदानी-
मनुत्तमं पात्रमिदं दयायाः ॥

२४

த்வதாஸ்ரிதாநாம் ஜகதுத்பவஸ்த்திதி-
 ப்ரணாஸ ஸம்ஸார விமோசநாதய: |
 பவந்தி லீலாவிதயஸ்ச வைதிகா:
 த்வதீய கம்பீர மநோநுஸாரிண: ||

20

நமோ நமோ வாங்மநஸாதிபூமயே
 நமோ நமோ வாங்மநஸைகபூமயே |
 நமோ நமோநந்த மஹாவிபூதயே
 நமோ நமோநந்த தயைகஸிந்தவே ||

21

நதர்மநிஷ்ட்டோஸ்மி ந சாத்மவேதீ
 ந பக்திமாந் த்வச்சரணாரவிந்தே |
 அகிஞ்சநோநந்ய கதிஸ்பரணய!
 த்வத்பாதமூலம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

22

ந நிந்திதம் கர்ம ததஸ்தி லோகே
 ஸஹஸ்ரஸோ யந்ந மயா வ்யதாயி |
 ஸோஹம் விபாகாவஸரே, முகுந்த!
 க்ரந்தாமி ஸம்ப்ரத்யகதிஸ்தவாக்ரே ||

23

நிமஜ்ஜதோநந்த பவார்ணவாந்த:
 சிராய மே கூலமிவாஸி லப்த: |
 த்வயாபி லப்தம் பகவந்நிதாநீம்
 அநுத்தமம் பாத்ரமிதம் தயாயா: ||

24

अभूतपूर्व मम भावि किं वा
सर्वं सहे मे सहजं हि दुःखम् ।
किं तु त्वदग्रे शरणागतानां
पराभवो नाथ! न तेऽनुरूपः ॥

२५

निरासकस्यापि न तावदुत्सहे
महेश! हातुं तव पादपङ्कजम् ।
रुषा निरस्तोऽपि शिशुः स्तनन्धयो
न जातु मातुश्चरणौ जिहासति ॥

२६

त्वामृतस्थन्दिनि पादपङ्कजे
निवेशितात्मा कथमन्यदिच्छति?
स्थितेऽरविन्दे मकरन्दनिभरे
मधुव्रतो नेक्षुरकं हि वीक्षते ॥

२७

त्वदङ्घ्रिमुद्दिश्य कदाऽपि केनचित्
यथा तथा वाऽपि सकृत् कृतोऽञ्जलिः ।
तदैव मुष्णात्यशुभान्यशेषतः
शुभानि पुष्णाति न जातु हीयते ॥

२८

उदीर्णसंसारदवाशुशुक्षणिं
क्षणेन निर्वाप्य परां च निर्वृतिम् ।
प्रयच्छति त्वच्चरणारुणाम्बुज-
द्वयानुरागमृतसिन्धुशीकरः ॥

२९

அபூதபூர்வம் மம பாவி கிம் வா
 ஸர்வம் ஸஹே மே ஸஹஜம் ஹி துஃக்கம் |
 கிந்து த்வதக்ரே ஸரணாகதாநாம்
 பராபவோ நாத! ந தே஽நுரூப: || 25

நிராஸகஸ்யாபி ந தாவதுத்ஸஹே
 மஹேஸ! ஹாதும் தவ பாதபங்கஜம் |
 ருஷா நிரஸ்தோ஽பி ஸிஸுஸ்தநந்தத்தயோ
 நஜாது மாதுஸ்சரணௌ ஜிஹாஸதி || 26

தவாம்ருதஸ்யந்திநி பாதபங்கஜே
 நிவேஸிதாத்மா கதமந்யதிச்ச்சதி? |
 ஸ்த்திதே஽ரவிந்தே மகரந்தநிர்பரே
 மதுவ்ரதோ நேஷுரகம் ஹி வீக்ஷதே || 27

த்வதங்க்ரிமுத்திஸ்ய கதாபி கேநசித்
 யதா ததா வாபி ஸக்ருத் க்ருதோஞ்ஜலி: |
 ததைவ முஷ்ணாத்யஸுபாந்யஸேஷத:
 ஸுபாநி புஷ்ணாதி ந ஜாது ஹீயதே || 28

உதீர்ணஸம்ஸாரதவாஸுஸுக்ஷணிம்
 க்ஷணேந நிர்வாப்ய பராம் ச நிர்வ்ருதிம் |
 ப்ரயச்ச்சதி த்வச்சரணாருணாம்புஜ-
 த்வயாநூராகாம்ருதஸிந்துஸீகர: || 29

विलासविक्रान्तपरावरालयं
नमस्यदार्तिकषपणे कृतक्षणम् ।

धनं मदीयं तव पादपङ्कजं
कदा नु साक्षात्करवाणि चक्षुषा ? ॥

३०

कदा पुनः शङ्करथाङ्गकल्पक-
ध्वजारविन्दाङ्कुशवज्रलाञ्छनम् ।
त्रिविक्रम! त्वच्चरणाम्बुजद्वयं
मदीयमूर्धानमलङ्करिष्यति ॥

३१

विराजमानोज्ज्वलपीतवाससं
स्मितातसीसूनसमामलच्छविम् ।
निमग्ननाभिं तनुमध्यमुन्नतं
विशालवक्षस्थलशोभिलक्षणम् ॥

३२

चकासतं ज्याकिणकर्कशैः शुभै-
श्चतुर्भिराजानुविलम्बिभिर्भुजैः ।
प्रियावतंसोत्पलकर्णभूषण-
श्लथालकाबन्धविमर्दशंसिभिः ॥

३३

उदग्रपीनांसविलम्बिकुण्डला-
लकावलीबन्धुरकम्बुकन्धरम् ।
मुखश्रिया न्यकृतपूर्णनिर्मला-
मृतांशुबिम्बाम्बुरुहोज्ज्वलश्रियम् ॥

३४

விலாஸவிக்ராந்த பராவராலயம்
 நமஸ்யதார்த்தி க்ஷபணே க்ருதக்ஷணம் |
 தநம் மதீயம் தவபாதபங்கஜம்
 கதா நு ஸாக்ஷாத்கரவாணி சக்ஷுஷா? || 30

கதா புநஸ்பாங்க்கரதாங்ககல்பக-
 த்வஜாரவிந்தாங்குஸவஜ்ரலாஞ்ச்சநம் |
 த்ரிவிக்ரம! த்வச்சரணாம்புஜத்வயம்
 மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி? || 31

விராஜமானோஜ்ஜ்வலபீதவாஸஸம்
 ஸ்மிதாதஸீஸௌநஸமாமலச்ச்சவீம் |
 நிமக்நநாபிம்தநுமத்யமுந்நதம்
 விஸாலவக்ஷஸ்ஸ்த்தலஸோபிலக்ஷணம் || 32

சகாஸதம் ஜ்யாகிணகர்கஸைஸ்பஸுபைஸ்ப-
 சதுர்பிராஜாநுவிலம்பிபிர்புஜை: |
 ப்ரியாவதம்ஸோத்பலகர்ணபூக்ஷண-
 ஸ்லதாலகாபந்தவிமர்தஸம்ஸிபி: || 33

உதக்ரபீநாம்ஸவிலம்பிகுண்டலா-
 லகாவலீபந்துரகம்புகந்தரம் |
 முகஸ்பரியா ந்யக்க்ருதபூர்ணநிர்மலா-
 ம்ருதாம்ஸுபிம்பாம்புருஹோஜ்ஜ்வலஸ்பரியம் || 34

प्रबुद्धमुग्धाम्बुजचारुलोचनं
सविभ्रमभ्रूलतमुज्ज्वलाधरम् ।
शुचिस्मितं कोमलगण्डमुन्नसं
ललाटपर्यन्तविलम्बितालकम् ॥

३५

स्फुरत्किरीटाङ्गदहारकण्ठिका-
मणीन्द्रकाञ्चीगुणनूपुरादिभिः ।
रथाङ्गशङ्खासिगदाधनुर्वरैः
लसत्तुलस्या वनमालयोज्ज्वलम् ॥

३६

चकर्त्त यस्या भवनं भुजान्तरं
तव प्रियं धाम यदीयजन्मभूः ।
जगत्समस्तं यदपाङ्गसंश्रयं
यदर्थमम्भोधिरमन्थ्यबन्धि च ॥

३७

स्ववैश्वरूप्येण सदाऽनुभूतया-
ऽप्यपूर्ववद्विस्मयमादधानया ।
गुणेन रूपेण विलासचेष्टितैः
सदा तवैवोचितया तव श्रिया ॥

३८

तया सहासीनमनन्तभोगिनि
प्रकृष्टविज्ञानबलैकधामनि ।
फणामणित्रातमयूखमण्डल-
प्रकाशमानोदरदिव्यधामनि ॥

३९

ப்ரபுத்தமுக்தாம்புஜசாருலோசநம்
 ஸவிப்ரமப்ரூலதமுஜ்ஜ்வலாதரம் |
 ஸுசிஸ்மிதம் கோமளகண்டமுந்நஸம்
 லலாடபர்யந்த விலம்பிதாலகம் || 35

ஸ்புரத்திரீடாங்கதஹாரகண்டிகா-
 மணீந்த்ரகாஞ்சீகுண நூபுராதிபி: |
 ரதாங்கஸங்க்காஸி கதாதநூர்வரை:
 லஸத்துலஸ்யா வநமாலயோஜ்ஜ்வலம் || 36

சகர்த்த யஸ்யாபவநம் புஜாந்தரம்
 தவ ப்ரியம் தாம யதீயஜந்மபூ: |
 ஜகத்ஸமஸ்தம் யதபாங்கஸம்ஸ்ரயம்
 யதர்த்தம் அம்போதிரமந்த்யபந்தி ச || 37

ஸ்வவை ஸ்வரூப்யேணஸதாநுபூதயா-
 ப்யபூர்வவத் விஸ்மயமாததாநயா |
 குணேந ரூபேண விலாஸசேஷ்டிதை:
 ஸதா தவைவோசிதயா தவ ஸ்ரியா || 38

தயா ஸஹாஸீநமநந்தபோகிநி
 ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநபலைகதாமநி |
 பணாமணிவ்ராத மயூகமண்டல-
 ப்ரகாசமானோதரதிவ்யதாமநி || 39

निवासशय्यासनपादुकांशुको-
पधानवर्षातपवारणादिभिः ।
शरीरभेदैस्तव शेषतां गतैः
यथोचितं शेष इतीरिते जनैः ॥

४०

दासस्सखा वाहनमासनं ध्वजो
यस्ते वितानं व्यजनं त्रयीमयः ।
उपस्थितं तेन पुरो गरुत्मता
त्वदङ्घ्रिसंमर्दकिणाङ्कशोभिना ॥

४१

त्वदीयभुक्तोज्झितशेषभोजिना
त्वया निसृष्टात्मभरेण यद्यथा ।
प्रियेण सेनापतिना न्यवेदि तत्
तथाऽनुजानन्तमुदारवीक्षणैः ॥

४२

हताखिलक्लेशमलैः स्वभावतः
त्वदानुकूल्यैकरसैस्तवोचितैः ।
गृहीततत्तत्परिचारसाधनैः
निषेव्यमाणं सचिवैर्यथोचितम् ॥

४३

अपूर्वनानारसभावनिर्भर-
प्रबुद्धया मुग्धविदग्धलीलया ।
क्षणानुवत् क्षिप्तपरादिकालया
प्रहर्षयन्तं महिषीं महाभुजम् ॥

४४

நிவாஸஸய்யாஸந பாதுகாம்ஸுகோ-
பதானவர்ஷாதபவாரணாதிபி: |

ஸாரீரபேதைஸ்தவஸேஷதாம் கதை:
யதோசிதம் ஸேஷ இதீரிதே ஜநை: ||

40

தாஸஸ்ஸகா வாஹநமாஸநம் த்வஜோ
யஸ்தே விதாநம் வ்யஜநம் த்ரயீமய: |
உபஸ்த்திதம் தேந புரோ கருத்மதா
த்வதங்க்ரிஸம்மர்தகிணாங்கஸோபிநா ||

41

த்வதீயபுக்தோஜ்ஜிதஸேஷபோஜிநா
த்வயா நிஸ்ருஷ்டாத்மபரேண யத்யதா |
ப்ரியேண ஸேநாபதிநா ந்யவேதி தத்-
ததாநுஜாநந்தமுதாரவீக்ஷணை: ||

42

ஹதாகிலக்லேஸமலை: ஸ்வபாவத:
த்வதானுகூல்யைகரஸைஸ்தவோசிதை: |
க்ருஹீததத்தத் பரிசாரஸாதநை:
நிஷேவ்யமாணம் ஸசிவைர்யதோசிதம் ||

43

அபூர்வநாநாரஸபாவநிர்பர-
ப்ரபுத்தயா முக்த்த விதக்த்தலீயா |
க்ஷணாணுவத் க்ஷிப்தபராதிகாலயா
ப்ரஹர்ஷயந்தம் மஹிஷீம் மஹாபுஜம் ||

44

अचिन्त्यदिव्याद्भुतनित्ययौवन-
स्वभावलावण्यमयामृतोदधिम् ।
श्रियः श्रियं भक्तजनैकजीवितं
समर्थमापत्सखमर्थिकल्पकम् ॥

४५

भवन्तमेवानुचरन् निरन्तरं
प्रशान्तनिश्शेषमनोरथान्तरः ।
कदाऽहमैकान्तिकनित्यकिङ्करः
प्रहर्षयिष्यामि सनाथजीवितः ॥

४६

धिगशुचिमविनीतं निर्दयं मामलज्जं
परमपुरुष! योऽहं योगिवर्याग्रगण्यैः ।
विधिशिवसनकाद्यैर्ध्यातुमत्यन्तदूरं
तव परिजनभावं कामये कामवृत्तः ॥

४७

अपराधसहस्रभाजनं
पतितं भीमभवार्णवोदरे ।
अगतिं शरणागतं हरे!
कृपया केवलमात्मसात्कुरु ॥

४८

अविवेकधनान्धदिङ्मुखे
बहुधा सन्तत दुःखवर्षिणि ।
भगवन्! भवदुर्दिने पथः-
स्खलितं मामवलोकयाच्युत! ॥

४९

அசிந்த்ய திவ்யாத்துதநித்யயௌவந-
 ஸ்வபாவ லாவண்யமயாம்ருதோத்திம் |
 ஸ்ரியஸ்ஸ்ரியம் பக்தஜநைகஜீவிதம்
 ஸமர்த்தமாபத்ஸகமர்த்ததிகல்பகம் || 45

பவந்தமேவாநுசரந் நிரந்தரம்
 ப்ரசாந்த நிஸ்சேஷ மநோரதாந்தர: |
 கதாஹமைகாந்திகநித்யகிங்கர:
 ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி ஸநாதஜீவித: || 46

திகஸூசிமவிநீதம் நிர்தயம் மாமலஜ்ஜம்
 பரமபுருஷ! யோஹம் யோகிவர்யாக்ரகண்யை: |
 விதிஸிவஸநகாத்யைர்த்யாதுமத்யந்ததூரம்
 தவ பரிஜநபாவம் காமயே காமவ்ருத்த: || 47

அபராதஸஹஸ்ரபாஜநம்
 பதிதம் பீமபவார்ணவோதரே |
 அகதிம் ஸரணாகதம் ஹரே!
 க்ருபயா கேவலமாத்தமஸாக்குரு || 48

அவிவேககநாந்ததிங்முகே
 பஹுதா ஸந்தத து:க்கவர்ஷிணி |
 பகவந்! பவதுர்திநே பத:-
 ஸ்க்கலிதம் மாமவலோகயாச்யுத! || 49

न मृषा परमार्थमेव मे
 श्रृणु विज्ञापनमेकमग्रतः ।
 यदि मे न दयिष्यसे ततो
 दयनीयस्तव नाथ! दुर्लभः ॥

५०

तदहं त्वदृते न नाथवान्
 महते त्वं दयनीयवान् न च ।
 विधिनिर्मितमेतदन्वयं
 भगवन्! पालय मा स्म जीहपः ॥

५१

वपुरादिषु योऽपि कोऽपि वा
 गुणतोऽसानि यथातथाविधः ।
 तदयं तव पादपद्मयोः
 अहमद्यैव मया समर्पितः ॥

५२

मम नाथ यदस्ति योऽस्म्यहं
 सकलं तद्धि तवैव माधव!
 नियतस्वमिति प्रबुद्धधीः
 अथवा किं नु समर्पयामि ते? ॥

५३

अवबोधितवानिमां यथा
 मयि नित्यां भवदीयतां स्वयम् ।
 कृपयैवमनन्यभोग्यतां
 भगवन्! भक्तिमपि प्रयच्छ मे ॥

५४

ந ம்ருஷா பரமார்த்தமேவ மே
 ஸ்ருணு விஜ்ஞாபநமேகமக்ரத: |
 யதி மே ந தயிஷ்யஸே ததோ
 தயநீயஸ்தவ நாத! துர்லப: || 50

ததஹம் த்வத்ருதே ந நாதவாந்
 மத்ருதே த்வம் தயநீயவாந்ந ச |
 விதிநிர்மிதமேததந்வயம்
 பகவந்! பாலய மா ஸ்ம ஜீஹப: || 51

வபுராதிஷ்யோ஽பி கோ஽பி வா
 குணதோ஽ஸாநி யதாததாவித: |
 ததயம் தவ பாதபத்மயோ:
 அஹமத்யைவ மயா ஸமர்ப்பித: || 52

மம நாத யதஸ்தி யோ஽ஸ்ம்யஹம்
 ஸகலம் தத்தி தவைவ மாதவ! |
 நியதஸ்வமிதி ப்ரபுத்த தீ:
 அதவா கிம் நு ஸமர்ப்பயாமி தே? || 53

அவபோதிதவாநிமாம் யதா
 மயிநித்யாம் பவதீயதாம் ஸ்வயம் |
 க்ருபயைவமநந்யபோக்யதாம்
 பகவந்! பக்திமபி ப்ரயச்ச ச மே || 54

तव दास्यसुखैकसङ्गिनां
भवनेष्वस्त्वपि कीटजन्म मे ।
इतरावसथेषु मा स्म भू-
दपि मे जन्म चतुर्मुखात्मना ॥

५५

सकृत् त्वदाकारविलोकनाशया
तृणीकृतानुत्तमभुक्तिमुक्तिभिः ।
महात्मभिर्मामवलोक्यतां नय
क्षणेऽपि ते यद्विरहोऽतिदुस्सहः ॥

५६

न देहं न प्राणान् न च सुखमशेषाभिलषितं
न चात्मानं नान्यत् किमपि तव शेषत्वविभवात् ।
बहिर्भूतं नाथ! क्षणमपि सहे, यातु शतधा
विनाशं तत् सत्यं मधुमथन! विज्ञापनमिदम् ॥

५७

दुरन्तस्यानादेरपरिहरणीयस्य महतो
निहीनाचारोऽहं नृपशुरशुभस्यास्पदमपि
दयासिन्धो! बन्धो! निरवधिकवात्सल्यजलधे!
तव स्मारं स्मारं गुणगणमितीच्छामि गतभीः ॥

५८

अनिच्छन्नप्येवं यदि पुनरितीच्छन्निव रज-
स्तमश्छन्नश्छद्मस्तुतिवचनभङ्गीमरचयम् ।
तथाऽपीत्थं रूपं वचनमवलम्ब्यापि कृपया
त्वमेवैवंभूतं धरणिधर! मे शिक्षय मनः ॥

५९

தவ தாஸ்ய ஸுகைக ஸங்கிநாம்
பவநேஷ்வஸ்த்வபி கீடஜநம் மே |
இதராவஸதேஷு மாஸ்ம பூத்
அபி மே ஜநம் சதுர்முகாத்மநா ||

55

ஸக்ருத் த்வதாகார விலோகநாஸயா
த்ருணீக்ருதாநுத்தம புக்திமுக்திபி: |
மஹாத்மபிர்மாமவலோக்யதாம் நய
க்ஷணேபி தே யத்விரஹோ஽திதுஸ்ஸஹ: ||

56

ந தேஹம் ந ப்ராணாந் ந ச ஸுகமஸேஷாபிலஷிதம்
ந சாத்மாநம் நாந்யத் கிமபி தவ சேஷத்வ விபவாத் |
பஹிர்பூதம் நாத! க்ஷணமபி ஸஹே யாது ஸததா
விநாஸம் தத் ஸத்யம் மதுமதந! விஜ்ஞாபநமிதம் ||

57

துரந்தஸ்யாநாதேரபரிஹரணீயஸ்ய மஹதோ
நிஹீநாசாரோஹம் ந்ருபஸுரஸுபஸ்யாஸ்பதமபி |
தயாஸிந்தோ! பந்தோ! நிரவதிகவாத்ஸல்யஜலதே!
தவ ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் குணகணமிதீச்ச்சாமி கதபீ: ||

58

அநிச்ச்சந்நப்யேவம் யதி புநரிதீச்ச்சந்நிவ ரஜஸ்-
தமஸ்ச்சந்நஸ்ச்சத்மஸ்துதிவசநபங்கீமரசயம் |
ததா஽பீத்த்தம் ரூபம் வசநமவலம்ப்யாபி க்ருபயா
த்வமேவைவம்பூதம் தரணிதர! மே ஸிக்ஷய மந: ||

59

पिता त्वं माता त्वं दयिततनयस्त्वं प्रियसुहृत्
 त्वमेव त्वं मित्रं गुरुरसि गतिश्चासि जगताम् ।
 त्वदीयस्त्वद्भृत्यस्तव परिजनस्त्वद्गतिरहं
 प्रपन्नश्चैवं सत्यहमपि तवैवास्मि हि भरः ॥

६०

जनित्वाऽहं वंशे महति जगति ख्यातयशसां
 शुचीनां युक्तानां गुणपुरुषतत्त्वस्थितिविदाम् ।
 निसर्गादिव त्वच्चरणकमलैकान्तमनसाम्
 अधोऽधः पापात्मा शरणद! निमज्जामि तमसि ॥

६१

अमर्यादः क्षुद्रश्चलमतिरसूया प्रसवभूः
 कृतघ्नो दुर्मानी स्मरपरवशो वञ्चनपरः ।
 नृशंसः पापिष्ठः कथमहमितो दुःखजलधेः
 अपारादुत्तीर्णस्तव परिचरेयं चरणयोः? ॥

६२

रघुवर! यदभूस्त्वं तादृशो वायसस्य
 प्रणत इति दयालुर्यच्च चैद्यस्य कृष्णः ।
 प्रतिभवमपराद्धुर्मुग्ध! सायुज्यदोऽभूः
 वद किमपदमागस्तस्य तेऽस्ति क्षमायाः? ॥

६३

ननु प्रपन्नः सकृदेव नाथ!
 तवाहमस्मीति च याचमानः ।
 तवानुकम्प्यः स्मरतः प्रतिज्ञां
 मदेकवर्जं किमिदं व्रतं ते? ॥

६४

பிதா த்வம் மாதா த்வம் தயித தநயஸ்த்வம் ப்ரியஸுஹ்ருத்
 த்வமேவ த்வம் மித்ரம் குருரஸி கதிஸ்சாஸி ஜகதாம் |
 த்வதீயஸ்த்வத்ப்ருத்யஸ்தவ பரிஜநஸ்த்வக்கதிரஹம்
 ப்ரபந்நஸ்சைவம் ஸத்யஹமபி தவைவாஸ்மி ஹி பர: ||60

ஜனித்வாஹம் வம்ஸே மஹதி ஜகதி க்க்யாதயஸஸாம்
 ஸுசீநாம் யுக்தாநாம் குணபுருஷதத்த்வஸ்த்திதிவிதாம் |
 நிஸர்காதேவ த்வச்சரண கமலைகாந்தமநஸாம்
 அதோ஽த: பாபாத்மா ஸரணத! நிமஜ்ஜாமி தமஸி || 61

அமர்யாத: க்ஷுத்ரஸ்சலமதிரஸுயாப்ரஸவபூ:
 க்ருதக்நோ தூர்மாநீ ஸ்மரபரவஸோ வஞ்சநபர: |
 ந்ருஸம்ஸ: பாபிஷ்ட்ட: கதமஹமிதோ து:க்கஜலதே:
 அபாராதுத்தீர்ணஸ்தவ பரிசரேயம் சரணயோ:? || 62

ரகுவர! யதபூஸ்த்வம் தாத்ருஸோ வாயஸஸ்ய
 ப்ரணத இதி தயாலுர்யச்ச சைத்யஸ்ய க்ருஷ்ண: |
 ப்ரதிபவமபராத்தூர்முக்த்த! ஸாயுஜ்யதோ஽பூ:
 வத கிமபதமாகஸ்தஸ்ய தே஽ஸ்தி க்ஷமாயா:? || 63

நநு ப்ரபந்நஸஸக்ருதேவ நாத!
 தவாஹமஸ்மீதி ச யாசமாந: |
 தவாநுகம்ப்யஸ்ஸமரத: ப்ரதிஜ்ஞாம்
 மதேக வர்ஜம் கிமிதம் வ்ரதம் தே? || 64

अकृत्रिमत्वच्चरणारविन्द-
प्रेमप्रकर्षावधिमात्मवन्तम् ।
पितामहं नाथमुनिं विलोक्य
प्रसीद मदवृत्तमचिन्तयित्वा ॥

६५

यत्पदाम्भोरुहध्यान विध्वस्ताशेषकल्मषः ।
वस्तुतामुपयातोऽहं यामुनेयं नमामि तम् ॥

श्रीमद्यामुनमुनये नमः ।

அக்ருத்ரிம த்வச்சரணாரவிந்த-
ப்ரேம ப்ரகர்ஷாவதிமாத்மவந்தம் |
பிதாமஹம் நாதமுநிம் விலோக்ய
ப்ரஸீத மத்வ்ருத்தமசிந்தயித்வா ||

65

யத்பதாம்போருஹ த்த்யாந வித்த்வஸ்தாஸேஷ கல்மஷ: |
வஸ்துதாமுபயாதோஹம் யாமுநேயம் நமாமி தம் ||

ஸ்ரீமத் யாமுந முநயே நம:

श्रीस्तुतिः

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

मानातीत प्रथित विभवां मङ्गळं मङ्गळानां
वक्षः पीठीं मधु विजयिनो भूषयन्तीं स्वकान्त्या ।
प्रत्यक्षानुश्रविक महिम प्रार्थिनीनां प्रजानां
श्रेयो मूर्तिं श्रियमशरणस्त्वां शरण्यां प्रपद्ये ॥ १

आविर्भावः कलश जलधावध्वरे वापि यस्याः
स्थानं यस्याः सरसिजवनं विष्णुवक्षः स्थलं वा ।
भूमा यस्या भुवनमखिलं देवि दिव्यं पदं वा
स्तोकप्रज्ञैरनवधि गुणा स्तूयसे सा कथं त्वम् ॥ २

स्तोतव्यत्वं दिशति भवती देहिभिः स्तूयमाना
तामेव त्वामनितर गतिः स्तोतुमाशंसमानः ।
सिद्धारम्भः सकलभुवन श्लाघनीयो भवेयं
सेवापेक्षा तव चरणयोः श्रेयसे कस्य न स्यात् ॥ ३

यत्सङ्कल्पान्द्रवति कमले यत्र देहिन्यमीषां
जन्मस्थैमप्रलय रचना जङ्गमाजङ्गमानाम् ।
तत् कल्याणं किमपि यमिनामेकलक्ष्यं समाधौ
पूर्णं तेजः स्फुरति भवती पादलाक्षारसाङ्गम् ॥ ४

ஸ்ரீ:ஸ்குதி

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேதாந்தாசார்யவார்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

மாநாதீத ப்ரதித விபவாம் மங்களம் மங்களாநாம்
வக்ஷ: பீடம் மதுவிஜயினோபூஷயந்தீம் ஸ்வகாந்த்யா |
ப்ரத்யக்ஷாநுஸ்ரவிக மஹிம ப்ரார்த்தத்திநீநாம் ப்ரஜாநாம்
ஸ்ரேயோ மூர்த்திம் ஸ்ரியமஸரணஸ்த்வாம் ஸரண்யாம் ப்ரபத்யே || 1

ஆவிர்பாவ: கலஸ ஜலதாவத்வரே வாபி யஸ்யா:
ஸ்த்தாநம் யஸ்யா :ஸரஸிஜவநம் விஷ்ணுவக்ஷ: ஸ்த்தலம் வா |
பூமாயஸ்யா புவநமகிலம் தேவி திவ்யம் பதம் வா
ஸ்தோக ப்ரஜ்ஞைரநவதி குணா ஸ்தூயஸே ஸா கதம் த்வம் || 2

ஸ்தோதவ்யத்வம் திஸுதி பவதீ தேஹிபி: ஸ்தூயமாநா
தாமேவ த்வாமநிதர கதி: ஸ்தோதுமாஸம்ஸமாந: |
ஸித்தாரம்ப: ஸகல புவந ஸ்லாகநீயோ பவேயம்
ஸேவாபேக்ஷா தவ சரணயோ: ஸ்ரேயஸே கஸ்ய ந ஸ்யாத் || 3

யத்ஸங்கல்பாத் பவதி கமலே யத்ர தேஹிந்யமீஷாம்
ஜந்ம ஸ்த்தேம ப்ரளய ரசநா ஜங்கமாஜங்கமாநாம் |
தத் கல்யாணம் கிமபி யமிநாமேகலக்ஷயம் ஸமாதெள
பூர்ணம் தேஜ: ஸ்ப்புரதி பவதீ பாத லாக்ஷா ரஸாங்கம் || 4

- निष्प्रत्यूह प्रणय घटितं देवि नित्यानपायं
 विष्णुस्त्वं चेत्यनवधिगुणं द्वन्द्वमन्योन्य लक्ष्यम् ।
 शेषश्चित्तं विमलमनसां मौलयश्च श्रुतीनां
 संपद्यन्ते विहरण विधौ यस्य शय्या विशेषाः ॥ ५
- उद्देश्यत्वं जननि भजतोरुज्झितोपाधि गन्धं
 प्रत्यग्रूपे हविषि युवयोरेक शेषित्व योगात् ।
 पद्मे पत्युस्तव च निगमैर्नित्यमन्विष्यमाणो
 नावच्छेदं भजति महिमा नर्तयन् मानसं नः ॥ ५
- पश्यन्तीषु श्रुतिषु परितः सूरि बृन्देन सार्धं
 मध्ये कृत्य त्रिहुण फलकं निर्मित स्थान भेदम् ।
 विश्वाधीश प्रणयिनि सदा विभ्रम द्यूतवृत्तौ
 ब्रह्मेशाद्या दधति युवयोरक्षशारप्रचारम् ॥ ६
- अस्येशाना त्वमसि जगतः संश्रयन्ती मुकुन्दं
 लक्ष्मीः पद्मा जलधितनया विष्णुपत्नीन्दिरेति ।
 यन्नामानि श्रुति परिपणान्येवमावर्तयन्तो
 नावर्तन्ते दुरित पवन प्रेरिते जन्मचक्रे ॥ ६
- त्वामेवाहुः कतिचिदपरे त्वत्प्रियं लोकनाथं
 किं तैरन्तः कलहमलिनैः किञ्चिदुत्तीर्य मग्नैः ।
 त्वतंसप्रीत्यै विहरति हरौ संमुखीनां श्रुतीनां
 भावारूढौ भगवति युवां दम्पती दैवतं नः ॥ ७

நிஷ்ப்ரத்யூஹ ப்ரணய கடிதம் தேவி நித்யாநபாயம்
 விஷ்ணுஸ்த்வம்சேத்யநவதி குணம் த்வந்த்வமந்யோந்ய லக்ஷ்யம் |
 ஸோஷஸ்சித்தம் விமல மநஸாம் மௌலயஸ்ச ஸ்ருதீநாம்
 ஸம்பத்யந்தே விஹரண விதௌ யஸ்ய ஸய்யா விஸோஷா: ||5

உத்தேஸ்யத்வம் ஜநநி பஜதோருஜ்ஜிதோபாதி கந்தம்
 ப்ரத்யக்ரூபே ஹவிஷி யுவயோரேகஸோஷித்வ யோகாத் |
 பத்மே பத்யுஸ் தவ ச நிகமைர் நித்யமந்விஷ்யமானோ
 நாவச்ச்சேதம் பஜதி மஹிமா நார்த்தயந் மாநஸம் ந: || 6

பஸ்யந்தீஷு ஸ்ருதிஷு பரிதஸ்ஸுரிப்ருந்தேந ஸார்த்தம்
 மத்யே க்ருத்ய த்ரிகுண பலகம் நிர்மித ஸ்த்தாந பேதம் |
 விஸ்வாதீஸ ப்ரணயிநி ஸதா விப்ரம த்யூத வ்ருத்தௌ
 ப்ரஹ்மேஸாத்யா தததி யுவயோரக்ஷஸாரப்ரசாரம் || 7

அஸ்யேஸாநா த்வமஸி ஜகத: ஸம்ஸ்யந்தீ முகுந்தம்
 லக்ஷமீ: பத்மாஜலதிதநயா விஷ்ணுபத்நீந்திரேதி |
 யந்நாமாநி ஸ்ருதி பரிபணாந்யேவமாவர்த்தயந்தோ
 நாவர்த்தந்தே துரித பவந ப்ரேரிதே ஜந்மசக்ரே || 8

த்வாமேவாஹு:கதிசிதபரே த்வத்ப்ரியம் லோகநாதம்
 கிம் தைரந்த: கலஹ மலிநை: கிஞ்சிதுத்தீர்ய மக்ரை: |
 த்வத்ஸம்ப்ரீத்யை விஹரதி ஹரௌ ஸம்முகீநாம் ஸ்ருதீநாம்
 பாவாருடௌபகவதி யுவாம் தம்பதீ தைவதம் ந: || 9

आपन्नार्ति प्रशमन विधौ बद्ध दीक्षस्य विष्णोः

आचख्युस्त्वां प्रिय सहचरीमैकमत्योपपन्नाम् ।

प्रादुर्भावैरपि सम तनुः प्राध्वमन्वीयसे त्वं

दूरोत्क्षिमैरिव मधुरता दुग्धराशेस्तरङ्गैः ॥

८

धत्ते शोभां हरि मरकते तावकी मूर्तिराद्या

तन्वी तुङ्ग स्तनभरनता तप्त जाम्बूनदाभा ।

यस्यां गच्छन्त्युदय विलयैर्नित्यमानन्द सिन्धौ

इच्छा वेगोल्लसित लहरी विभ्रमं व्यक्तयस्ते ॥

९

आसंसारं विततमखिलं वाङ्मयं यद्विभूतिः

यद्भूभङ्गात् कुसुम धनुषः किंकरो मेरु धन्वा ।

यस्यां नित्यं नयनशतकैरेक लक्ष्यो महेन्द्रः

पद्मे तासां परिणतिरसौ भाव लेशैस्त्वदीयैः ॥

१०

अग्रे भर्तुः सरसिजमये भद्रपीठे निषण्णाम्

अम्भोराशेरधिगत सुधा संप्लवादुत्थितां त्वाम् ।

पुष्पासार स्थगित भुवनैः पुष्कलावर्तकाद्यैः

क्लृमारम्भाः कनक कलशैरभ्यषिञ्चन् गजेन्द्राः ॥

११

आलोक्य त्वाममृतसहजे विष्णु वक्षःस्थलस्थां

शापाक्रान्ताः शरणमगमन् सावरोधाः सुरेन्द्राः ॥

लब्ध्वा भूयस्त्रिभुवनमिदं लक्षितं त्वत्कटाक्षैः

सर्वाकार स्थिरसमुदयां संपदं निर्विशन्ति ॥

१२

ஆபந்நார்த்தி ப்ரஸமந விதௌ பத்த தீக்ஷஸ்ய விஷ்ணோ:
 ஆசக்க்யஸ்த்வாம் ப்ரிய ஸஹசரீமைகமத்யோபபந்நாம் |
 ப்ராதூர்பாவைரபி ஸம தநு: ப்ராத்வமந்வீயஸே த்வம்
 தூரோதக்ஷிப்தைரிவ மதூரதா துகத்தராஸேஸ்தரங்கை: || 10

தத்தே ஸோபாம் ஹரி மரகதே தாவகீ மூர்த்திராத்யா
 தந்வீதுங்க ஸ்தநபரநதா தப்தஜாம்பூநதாபா |
 யஸ்யாம் கச்ச்சந்த்யுதய விலயைர்நித்யமாநந்த ஸிந்த்தௌ
 இச்ச்சா வேகோல்லஸித லஹரீ விப்ரமம் வ்யக்தயஸ்தே || 11

ஆஸம்ஸாரம் விததமகிலம் வாங்மயம் யத்விபூதி:
 யத்ப்ரூபங்காத் குஸும தநுஷ: கிங்கரோ மேரு தந்வா |
 யஸ்யாம் நித்யம் நயந ஸதகைரேக லக்ஷயோ மஹேந்த்ர:
 பத்மே தாஸாம் பரிணதிரஸௌ பாவ லேஸைஸ்த்வதீயை: || 12

அக்ரே பர்த்துஸ்ஸரஸிஜமயே பத்ரபீடே நிஷண்ணாம்
 அம்போ ராஸேரதிகத ஸுதா ஸம்பல்வாதுத்திதாம் த்வாம் |
 புஷ்பாஸார ஸ்த்தகித புவநை: புஷ்கலாவர்த்தகாத்யை:
 க்லுப்தாரம்பா: கநக கலஸைரப்யஷிஞ்சந் கஜேந்த்ரா: || 13

ஆலோக்ய த்வாமம்ருத ஸஹஜே விஷ்ணுவக்ஷ: ஸ்த்தலஸ்த்தாம்
 ஸாபாக்ராந்தா: ஸரணமகமந் ஸாவரோதாஸ்ஸுரேந்த்ரா: |
 லப்த்வா பூயஸ்த்ரிபுவநமிதம் லக்ஷிதம் த்வத்கடாஸை:
 ஸர்வாகார ஸ்த்திர ஸமுதயாம் ஸம்பதம் நிர்விஸந்தி || 14

आर्तत्राण व्रतिभिरमृतासार नीलाम्बुवाहैः

अम्भोजानामुषसि मिषतामन्तरङ्गैरपाङ्गैः ।

यस्यां यस्यां दिशि विहरते देवि दृष्टिस्त्वदीया

तस्यां तस्यामहमहमिकां तन्वते संपदोघाः ॥

१३

योगारम्भ त्वरित मनसो युष्मदैकान्त्य युक्तं

धर्मं प्राप्तुं प्रथममिह ये धारयन्ते धनायाम् ।

तेषां भूमेर्धनपतिगृहादम्बरादम्बुधेर्वा

धारा निर्यान्त्यधिकमधिकं वाञ्छितानां वसूनाम् ॥

१४

श्रेयस्कामाः कमलनिलये चित्रमाम्नाय वाचां

चूडापीडं तव पदयुगं चेतसा धारयन्तः ।

छत्रच्छाया सुभग शिरसश्चामर स्मेर पार्श्वः

श्लाघाशब्द श्रवण मुदिताः स्रग्विणः सञ्चरन्ति ॥

१५

ऊरीकर्तुं कुशलमखिलं जेतुमादीनरातीन्

दूरीकर्तुं दुरित निवहं त्यक्तुमाद्यामविद्याम् ।

अम्ब स्तम्बावधिक जनन ग्राम सीमान्त रेखाम्

आलम्बन्ते विमलमनसो विष्णुकान्ते दयां ते ॥

१६

जाताकाङ्क्षा जननि युवयोरेक सेवाधिकारे

मायालीढं विभवमखिलं मन्यमानास्तृणाय ।

प्रीत्यै विष्णोस्तव च कृतिनः प्रीतिमन्तो भजन्ते

वेलाभङ्ग प्रशमन फलं वैदिकं धर्मसेतुम् ॥

१७

ஆர்த்த த்ராண வ்ரதிபிரம்ருதாஸார நீலாம்புவாஹை:
அம்போஜாநாமுஷஸி மிஷதாமந்தரங்கைரபாங்கை: |
யஸ்யாம் யஸ்யாம் திஸி விஹரதே தேவி த்ருஷ்டிஸ்த்வதீயா
தஸ்யாம் தஸ்யாமஹமஹமிகாம் தந்வதே ஸம்பதோகா: ||15

யோகாரம்ப த்வரித மநஸோ யுஷ்மதைகாந்த்ய யுக்தம்
தர்மம் ப்ராப்தும் ப்ரதமமிஹ யே தாரயந்தே தநாயாம் |
தேஷாம் பூமேர்தநபதி க்ருஹாதம்பராதம்புதேர்வா
தாரா நிர்யாந்த்யதிகமதிகம் வாஞ்ச்சிதாநாம் வஸூநாம் || 16

ஸ்ரேயஸ்காமா: கமலநிலயே சித்ரமாம்நாய வாசாம்
சூடாபீடம் தவ பத யுகம் சேதஸா தாரயந்த: |
சத்ரச்சாயா ஸுபக ஸிரஸஸ்சாமர ஸ்மேர பார்ஸ்வா:
ஸ்லாகாஸப்த ஸ்ரவண முதிதா: ஸ்ரக்விணஸ்ஸஞ்சரந்தி || 17

ஊகீகர்த்தும் குஸலமகிலம் ஜேதுமாதீநராதீந்
தூகீகர்த்தும் தூரித நிவஹம் த்யக்துமாத்யாமவித்யாம் |
அம்ப ஸ்தம்பாவதிக ஜநந க்ராம ஸீமாந்த ரேகாம்
ஆலம்பந்தே விமல மநஸோ விஷ்ணுகாந்தே தயாம் தே ||18

ஜாதாகாங்க்ஷா ஜநநி யுவயோரேக ஸேவாதிகாரே
மாயாலீடம் விபவமகிலம் மந்யமாநாஸ்த்ருணாய |
ப்ரீத்யை விஷ்ணோஸ்தவ ச க்ருதிந: ப்ரீதிமந்தோ பஜந்தே
வேலாபங்க ப்ரஸமந பலம் வைதிகம் தர்மஸேதும் || 19

सेवे देवि त्रिदश महिला मौलि मालार्चितं ते
 सिद्धि क्षेत्रं शमित विपदां संपदां पादपद्मम् ।
 यस्मिन्नीषन्नमित शिरसो यापयित्वा शरीरं
 वर्तिष्यन्ते वितमसि पदे वासुदेवस्य धन्याः ॥ १८

सानुप्रास प्रकटित दयैः सान्द्र वात्सल्य दिग्धैः
 अम्ब स्निग्धैरमृत लहरी लब्ध सब्रह्मचर्यैः ।
 घर्मे तापत्रय विरचिते गाढतप्तं क्षणं माम्
 आकिञ्चन्य ग्लपितमनघैरार्द्रयेथाः कटाक्षैः ॥ १९

संपद्यन्ते भवभयतमी भानवस्त्वत्प्रसादात्
 भावाः सर्वे भगवति हरौ भक्तिमुद्वेलयन्तः ।
 याचे किं त्वामहमिह यतः शीतलोदार शीला
 भूयो भूयो दिशसि महतां मङ्गलानां प्रबन्धान् ॥ २०

माता देवि त्वमसि भगवान् वासुदेवः पिता मे
 जातः सोऽहं जननि युवयोरेकलक्ष्यं दयायाः ।
 दत्तो युष्मत्परिजनतया देशिकैरप्यतस्त्वं
 किं ते भूयः प्रियमिति किल स्मेर वक्त्रा विभासि ॥ २१

कल्याणानामविकल निधिः काऽपि कारुण्य सीमा
 नित्यामोदा निगम वचसां मौलि मन्दार माला ।
 संपद् दिव्या मधुविजयिनः सन्निधत्तां सदा मे
 सैषा देवी सकल भुवन प्रार्थना कामधेनुः ॥ २२

ஸேவே தேவி த்ரிதஸ மஹிளா மௌலி மாலார்ச்சிதம் தே
ஸித்தி க்ஷேத்ரம் ஸமித விபதாம் ஸம்பதாம் பாத பத்மம் |
யஸ்மிந்நீஷந்நமித ஸிரஸோ யாபயித்வா ஸரீரம்
வர்த்திஷ்யந்தே விதமஸி பதே வாஸுதேவஸ்ய தந்யா: || 20

ஸாநுப்ராஸ ப்ரகடித தயை: ஸாந்த்ர வாத்ஸல்ய திக்ததை:
அம்ப ஸ்நிக்ததைரம்ருத லஹரீ லப்த்த ஸப்ரஹ்மசர்யை: |
கர்மே தாப த்ரய விரசிதே காட தப்தம் க்ஷணம் மாம்
ஆகிஞ்சந்ய க்லபிதமநகைரார்த்ரயேதா: கடாக்ஷை: || 21

ஸம்பத்யந்தே பவ பய தமீ பாநவஸ்த்வத்ப்ரஸாதாத்
பாவாஸ்ஸர்வே பகவதி ஹரௌ பக்திமுத்வேலயந்த: |
யாசே கிம் த்வாமஹமிஹ யத: ஸீதலோதார ஸீலா
பூயோ பூயோ திஸஸி மஹதாம் மங்களாநாம் ப்ரபந்தாந் || 22

மாதா தேவி த்வமஸி பகவாந் வாஸுதேவ: பிதா மே
ஜாத: ஸோஹம் ஜநநி யுவயோரேகலக்ஷயம் தயாயா: |
தத்தோ யுஷ்மத்பரிஜநதயா தேஸிகைரப்யதஸ்த்வம்
கிம் தே பூய: ப்ரியமிதி கில ஸ்மேர வக்த்ரா விபாஸி || 23

கல்யாணாநாமவிகல நிதி: கா஽பி காருண்ய ஸீமா
நித்யாமோதா நிகம வசஸாம் மௌலி மந்தார மாலா |
ஸம்பத் திவ்யா மதுவிஜயிந: ஸந்நிதத்தாம் ஸதா மே
ஸைஷா தேவீ ஸகல புவந ப்ரார்த்தத்தநா காமதேநு: || 24

श्रीस्तुतिः

उपचित गुरु भक्तेरुत्थितं वेङ्कटेशात्
कलिकलुषनिवृत्त्यै कल्पमानं प्रजानाम् ।
सरसिज निलयायाः स्तोत्रमेतत् पठन्तः
सकल कुशल सीमा सार्वभौमा भवन्ति ॥

२५

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

உபசித குரு பக்தேருத்திதம் வேங்கடேஸாத்
கலி கலுஷ நிவ்ருத்யை கல்பமாநம் ப்ரஜாநாம் |
ஸரஸிஜநிலயாயா: ஸ்தோத்ரமேதத் படந்த:
ஸகல குஸல ஸீமா ஸார்வபௌமா பவந்தி ||

25

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஸராலிநே |
பூநீமதே வேங்கடேஸாய வேதாந்த குரவே நம: ||

गोदास्तुतिः

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

श्रीविष्णुचित्त कुलनन्दन कल्पवल्लीं
श्रीरङ्गराज हरिचन्दन योग दृश्याम् ।
साक्षात् क्षमां करुणया कमलामिवान्यां
गोदामनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये ॥

१

वैदेशिकः श्रुति गिरामपि भूयसीनां
वर्णेषु माति महिमा न हि मादृशां ते ।
इत्थं विदन्तमपि मां सहसैव गोदे
मौन द्रुहो मुखरयन्ति गुणास्त्वदीयाः ॥

२

त्वत्प्रेयसः श्रवणयोरमृतायमानां
तुल्यां त्वदीय मणि नूपुर शिञ्जितानाम् ।
गोदे त्वमेव जननि त्वदभिष्टवार्हा
वाचं प्रसन्न मधुरां मम संविधेयाः ॥

३

कृष्णान्वयेन दधतीं यमुनानुभावं
तीर्थैर्यथावदवगाह्य सरस्वतीं ते ।
गोदे विकस्वर धियां भवती कटाक्षात्
वाचः स्फुरन्ति मकरन्द मुचः कवीनाम् ॥

४

கோதாஸ்துதி

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த குலநந்தந கல்பவல்லீம்

ஸ்ரீரங்கராஜ ஹரிசந்தந யோக த்ருஃயாம் |

ஸாக்ஷாத் க்ஷமாம் கருணயா கமலாமிவாந்யாம்

கோதாமநந்யஸரண: ஸரணம் ப்ரபத்யே ||

1

வைதேஸிக: ஸ்ருதிகிராமபி பூயஸீநாம்

வர்ணேஷு மாதி மஹிமா ந ஹி மாத்ருஸாம் தே |

இத்தம் விதந்தமபி மாம் ஸஹஸைவ கோதே

மௌநத்ருஹோ முகரயந்தி குணாஸ்த்வதீயா: ||

2

த்வத்ப்ரேயஸ: ஸ்ரவணயோரம்ருதாயமாநாம்

துல்யாம் த்வதீய மணி நூபுர ஸிஞ்ஜிதாநாம் |

கோதே த்வமேவ ஜநநி த்வதபிஷ்டவார்ஹாம்

வாசம் ப்ரஸந்ந மதுராம் மம ஸம்விதேயா: ||

3

க்ருஷ்ணாந்வயேந தததீம் யமுநாநூபாவம்

தீர்த்ததையதாவதவகாஹ்ய ஸரஸ்வதீம் தே |

கோதே விகஸ்வர தியாம் பவதீ கடாக்ஷாத்

வாச: ஸ்ப்புரந்தி மகரந்த முச: கவீநாம் ||

4

- अस्मादृशामपकृतौ चिर दीक्षितानां
 अहाय देवि दयते यदसौ मुकुन्दः ।
 तन्निश्चितं नियमितस्तव मौलि दाम्ना
 तन्त्री निनाद मधुरैश्च गिरां निगुम्भैः ॥ ५
- शोणाऽधरेऽपि कुचयोरपि तुङ्गभद्रा
 वाचां प्रवाहनिवहेऽपि सरस्वती त्वम् ।
 अप्राकृतैरपि रसैर्विरजा स्वभावात्
 गोदाऽपि देवि कमितुर्नु नर्मदाऽसि ॥ ६
- वल्मीकतः श्रवणतो वसुधात्मनस्ते
 जातो बभूव स मुनिः कवि सार्वभौमः ।
 गोदे किमद्भुतमिदं यदमी स्वदन्ते
 वक्त्रारविन्द मकरन्द निभाः प्रबन्धाः ॥ ७
- भोक्तुं तव प्रियतमं भवतीव गोदे
 भक्तिं निजां प्रणय भावना गृणन्तः ।
 उच्चावचैर्विरह संगमजैरुदन्तैः
 शृङ्गारयन्ति हृदयं गुरवस्त्वदीयाः ॥ ८
- मातः समुत्थितवतीमधि विष्णुचित्तं
 विश्वोपजीव्यममृतं वचसा दुहानाम् ।
 तापच्छिदं हिमरुचेरिव मूर्तिमन्यां
 सन्तः पयोधि दुहितुः सहजां विदुस्त्वाम् ॥ ९

அஸ்மாத்ருமபக்ருதௌ சிர தீக்ஷிதாநாம்
 அஹ்நாய தேவி தயதே யதஸௌ முகுந்த: |
 தந்நிஸ்சிதம் நியமிதஸ்தவ மௌளிதாம்நா
 தந்தீ நிநாத மதுரைஸ்ச கிராம் நிகும்பை: || 5

ஸோணாதரே஽பி குசயோரபி துங்கபத்ரா
 வாசாம் ப்ரவாஹ நிவஹே஽பி ஸரஸ்வதீ த்வம் |
 அப்ராக்ருதாரபி ரஸைர்விரஜா ஸ்வபாவாத்
 கோதா஽பி தேவி கமிதுர்நநு நம்மதாஸி || 6

வல்மீகத: ஸ்ரவணதோ வஸுதாத்மநஸ்தே
 ஜாதோ பபூவ ஸ முநி: கவிஸார்வபௌம: |
 கோதே கிமத்புதமிதம் யதமீ ஸ்வதந்தே
 வக்த்ராரவிந்த மகரந்த நிபா: ப்ரபந்தா: || 7

போக்தும் தவ ப்ரியதமம் பவதீவ கோதே
 பக்திம் நிஜாம் ப்ரணய பாவநயா க்ருணந்த: |
 உச்சாவசைர்விரஹ ஸங்கமஜைருதந்தை:
 ஸ்ருங்காரயந்தி ஹ்ருதயம் குரவஸ் ஸ்த்வதீயா: || 8

மாத: ஸமுத்தத்திதவதீமதி விஷ்ணுசித்தம்
 விஸ்வோபஜீவ்யமம்ருதம் வசஸா துஹாநாம் |
 தாபச்ச்சிதம் ஹிமருசேரிவ மூர்த்திமந்யாம்
 ஸந்த: பயோதிதுஹிதுஸ்ஸஹஜாம் விதுஸ்த்வாம் || 9

तातस्तु ते मधुभिदः स्तुतिलेशवश्यात्
 कर्णामृतैः स्तुति शतैरनवाप्त पूर्वम् ।
 त्वन्मौलि गन्ध सुभगामुपहृत्य मालां
 लेभे महत्तर पदानुगुणं प्रसादम् ॥ १०

दिक् दक्षिणाऽपि परि पक्त्रिम पुण्य लभ्यात्
 सर्वोत्तरा भवति देवि तवावतारात् ।
 यत्रैव रङ्गपतिना बहुमानपूर्वं
 निद्रालुनापि नियतं निहिताः कटाक्षाः ॥ ११

प्रायेण देवि भवती व्यपदेश योगात्
 गोदावरी जगदिदं पयसा पुनीते ।
 यस्यां समेत्य समयेषु चिरं निवासात्
 भागीरथी प्रभृतयोऽपि भवन्ति पुण्याः ॥ १२

नागेशयः सुतनु पक्षिरथः कथं ते
 जातः स्वयंवरपतिः पुरुषः पुराणः ।
 एवं विधाः समुचितं प्रणयं भवत्याः
 संदर्शयन्ति परिहास गिरः सखीनाम् ॥ १३

त्वद्भुक्त माल्य सुरभीकृत चारु मौळेः
 हित्वा भुजान्तर गतामपि वैजयन्तीम् ।
 पत्युस्तवेश्वरि मिथः प्रतिघात लोलाः
 बर्हातपत्र रुचिमारचयन्ति भृङ्गाः ॥ १४

தாதஸ்து தே மதுபித: ஸ்துதி லேஸ வஸ்யாத்
 கர்ணாம்ருதை: ஸ்துதி ஸதைரநவாப்த பூர்வம் |
 த்வந்மௌலி கந்த ஸுபகாமுபஹ்ருத்ய மாலாம்
 லேபே மஹத்தர பதாநுகுணம் ப்ரஸாதம் || 10

திக் தக்ஷிணா஽பி பரிபக்த்ரிம புண்ய லப்யாத்
 ஸர்வோத்தரா பவதி தேவி தவாவதாராத் |
 யத்ரைவ ரங்கபதிநா பஹுமாந பூர்வம்
 நித்ராஞ்நாபி நியதம் நிஹிதா: கடாக்ஷா: || 11

ப்ராயேண தேவி பவதீ வ்யபதேஸ யோகாத்
 கோதாவா ஜகதிதம் பயஸா புநீதே |
 யஸ்யாம் ஸமேத்ய ஸமயேஷு சிரம் நிவாஸாத்
 பாகீரதீ ப்ரப்ருதயோ஽பி பவந்தி புண்யா: || 12

நாகேஸயஸ்ஸுதநு பக்ஷிரத: கதம் தே
 ஜாதஸ்ஸ்வயம்வரபதி: புருஷ: புராண: |
 ஏவம் விதாஸ்ஸமுசிதம் ப்ரணயம் பவத்யா:
 ஸந்தர்ஸயந்தி பரிஹாஸ கிர: ஸகீநாம் || 13

த்வத்புக்த மால்ய ஸுரபீக்ருத சாரு மௌளே:
 ஹித்வா புஜாந்தர கதாமபி வைஜயந்தீம் |
 பத்யுஸ்தவேஸ்வரி மித: ப்ரதிகாத லோலா:
 பர்ஹாதபத்ர ருசிமாரசயந்தி ப்ருங்கா: || 14

- आमोदवत्यपि सदा हृदयंगमाऽपि
 रागान्विताऽपि ललिताऽपि गुणोत्तराऽपि
 मौळि स्रजा तव मुकुन्द किरीट भाजा
 गोदे भवत्यधरिता खलु वैजयन्ती ॥ १५
- त्वन्मौळि दामनि विभोः शिरसा गृहीते
 स्वच्छन्द कल्पित सपीति रस प्रमोदाः ।
 मञ्जु स्वना मधु लिहो विदधुः स्वयं ते
 स्वायंवरं कमपि मङ्गळ तूर्य घोषम् ॥ १६
- विश्वायमान रजसा कमलेन नाभौ
 वक्षःस्थले च कमला स्तन चन्दनेन ।
 आमोदितोऽपि निगमैर्विभुरङ्घ्रि युग्मे
 धत्ते नतेन शिरसा तव मौळि मालाम् ॥ १७
- चूडापदेन परिगृह्य तवोत्तरीयं
 मालामपि त्वदलकैरधिवास्य दत्ताम् ।
 प्रायेण रङ्गपतिरेष बिभर्ति गोदे
 सौभाग्य संपदभिषेक महाधिकारम् ॥ १८
- तुङ्गैरकृत्रिम गिरः स्वयमुत्तमाङ्गैः
 यं सर्वगन्ध इति सादरमुद्ग्रहन्ति ।
 आमोदमन्यमधिगच्छति मालिकाभिः
 सोऽपि त्वदीय कुटिलालक वासिताभिः ॥ १९
- धन्ये समस्त जगतां पितुरुत्तमाङ्गे
 त्वन्मौळि माल्य भर संभरणेन भूयः ।
 इन्दीवर स्रजमिवादधति त्वदीयानि
 आकेकराणि बहुमान विलोकितानि ॥ २०

ஆமோதவத்யபி ஸதா ஹ்ருதயங்கமா஽பி
 ராகாந்விதா஽பி லலிதா஽பி குணோத்தரா஽பி |
 மௌளி ஸ்ரஜா தவ முகுந்த கிரீட பாஜா
 கோதே பவத்யதரிதா கலு வைஜயந்தீ || 15

த்வந்மௌளி தாமநி விபோ: ஸிரஸா க்ருஹீதே
 ஸ்வச்சந்த கல்பித ஸபீதி ரஸ ப்ரமோதா: |
 மஞ்ஜு ஸ்வநா மது லிஹோ விததுஸ்ஸ்வயம் தே
 ஸ்வாயம்வரம் கமபி மங்கள தூர்ய கோஷம் || 16

விஸ்வாயமாந ரஜஸா கமலேந நாபௌ
 வக்ஷ: ஸ்த்தலே ச கமலா ஸ்தந சந்தநேந |
 ஆமோதிதோ஽பி நிகமைர்விபுரங்க்ரி யுக்மே
 தத்தே நதேந ஸிரஸா தவ மௌளி மாலாம் || 17

சூடாபதேந பரிக்ருஹ்ய தவோத்தரீயம்
 மாலாமபி த்வதலகைரதிவாஸ்ய தத்தாம் |
 ப்ராயேண ரங்கபதிரேஷ பிபர்த்தி கோதே
 ஸௌபாக்ய ஸம்பதபிஷேக மஹாதிகாரம் || 18

துங்கைரக்ருத்ரிம கிர: ஸ்வயமுத்தமாங்கை:
 யம் ஸர்வகந்த இதி ஸாதர முத்வஹந்தி |
 ஆமோதமந்யமதிகச்சதி மாலிகாபி:
 ஸோ஽பித்வதீய குடிலாலக வாஸிதாபி: || 19

தந்யே ஸமஸ்த ஜகதாம் பிதுருத்தமாங்கே
 த்வந்மௌளி மால்யபர ஸம்பரணேந பூய: |
 இந்தீவர ஸ்ரஜமிவாதததி த்வதீயாநி
 ஆகேகராணி பஹுமாந விலோகிதாநி || 20

- रङ्गेश्वरस्य तव च प्रणयानुबन्धात्
 अन्योन्य माल्य परिवृत्तिमभिष्टुवन्तः ।
 वाचालयन्ति वसुधे रसिकास्त्रिलोकीं
 न्यूनाधिकत्व समता विषयैर्विवादैः ॥ २१
- दूर्वादल प्रतिमया तव देह कान्त्या
 गोरोचना रुचिरया च रुचेन्दिरायाः ।
 आसीदनुज्झित शिखावल कण्ठ शोभं
 माङ्गल्यदं प्रणमतां मधुवैरि गात्रम् ॥ २२
- अर्च्यं समर्च्यं नियमैर्निगमप्रसूनैः
 नाथं त्वया कमलया च समेयिवांसम् ।
 मातश्चिरं निरविशन् निजमाधिराज्यं
 मान्या मनु प्रभृतयोऽपि महीक्षितस्ते ॥ २३
- आर्द्रापराधिनि जनेऽप्यभिरक्षणार्थं
 रङ्गेश्वरस्य रमया विनिवेद्यमाने ।
 पार्श्वे परत्र भवती यदि तत्र नासीत्
 प्रायेण देवि वदनं परिवर्तितं स्यात् ॥ २४
- गोदे गुणैरपनयन् प्रणतापराधान्
 भ्रूक्षेप एव तव भोग रसानुकूलः ।
 कर्मानुबन्धि फलदानरतस्य भर्तुः
 स्वातन्त्र्य दुर्व्यसन मर्म भिदा निदानम् ॥ २५

ரங்கேஸ்வரஸ்ய தவ ச ப்ரணயாநுபந்தாத்
 அந்யோந்ய மால்ய பரிவ்ருத்திமபிஷ்டுவந்த: |
 வாசாலயந்தி வஸுதே ரஸிகாஸ்த்ரிலோகீம்
 ந்யூநாதிகத்வ ஸமதா விஷயைர்விவாதை: || 21

தூர்வாதள ப்ரதிமாய தவ தேஹ காந்த்யா
 கோரோசநா ருசிரயா ச ருசேந்திராயா: |
 ஆஸீதநுஜ்ஜித ஸிகாவல கண்ட்ட ஸோபம்
 மாங்கல்யதம் ப்ரணமதாம் மதுவைரி காத்ரம் || 22

அர்ச்சயம் ஸமர்ச்சய நியமைர்நிகம ப்ரஸூரை:
 நாதம் த்வயா கமலயா ச ஸமேயிவாம்ஸம் |
 மாதஸ்சிரம் நிரவிஸந் நிஜமாதிராஜ்யம்
 மாந்யா மநு ப்ரப்ருதயோ஽பி மஹீக்ஷிதஸ் தே || 23

ஆர்த்ராபராதிநி ஜநே஽ப்யபிரக்ஷணார்த்தம்
 ரங்கேஸ்வரஸ்ய ரமயா விநிவேத்யமாநே |
 பார்ஸ்வே பரத்ர பவதீ யதி தத்ர நாஸீத்
 ப்ராயேண தேவி வதநம் பரிவர்த்திதம் ஸ்யாத் || 24

கோதே குணைரபநயந் ப்ரணதாபராதாந்
 ப்ரூக்ஷேப ஏவ தவ போக ரஸாநுகூல: |
 கர்மாநுபந்தி பலதாநரதஸ்ய பர்த்து:
 ஸ்வாதந்தர்ய தூர்வ்யஸந மர்மபிதா நிதாநம் || 25

रङ्गे तटिद्गुणवतो रमयैव गोदे

कृष्णाबुदस्य घटितां कृपया सुवृष्ट्या ।

दौर्गत्य दुर्विष विनाश सुधा नदीं त्वां

सन्तः प्रपद्य शमयत्यचिरेण तापान् ॥

२६

जातापराधमपि मामनुकम्प्य गोदे

गोप्त्री यदि त्वमसि युक्तमिदं भवत्याः ।

वात्सल्य निर्भरतया जननी कुमारं

स्तन्येन वर्धयति दष्टपयोधराऽपि ॥

२७

शतमख मणि नीला चारु कल्हार हस्ता

स्तन भर नमिताङ्गी सान्द्र वात्सल्य सिन्धुः ।

अलक विनिहिताभिः स्रग्भिराकृष्ट नाथा

विलसतु हृदि गोदा विष्णुचित्तात्मजा नः ॥

२८

इति विकसित भक्तेरुत्थितां वेङ्कटेशात्

बहुगुण रमणीयां वक्ति गोदास्तुतिं यः ।

स भवति बहुमान्यः श्रीमतो रङ्गभर्तुः

चरण कमल सेवां शाश्वतीमभ्युपैष्यन् ॥

२९

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।

श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥

ரங்கே தடித்குணவதோ ரமயைவ கோதே
 க்ருஷ்ணாம்புதஸ்ய கடிதாம் க்ருபயா ஸுவ்ருஷ்ட்யா |
 தெளர்கத்ய தூர்விஷ விநாஸ ஸுதா நதீம் த்வாம்
 ஸந்த: ப்ரபத்ய ஸயந்த்யசிரேண தாபாந் || 26

ஜாதாபராதமபி மாமநுகம்ப்ய கோதே
 கோப்தரீயதி த்வமஸி யுக்தமிதம் பவத்யா: |
 வாத்ஸல்ய நிர்பரதயா ஜநநீ குமாரம்
 ஸ்தந்யேந வர்த்தத்யதி தஷ்ட பயோதரா஽பி || 27

ஸதமகமணிநீலா சாரு கல்ஹார ஹஸ்தா
 ஸ்தந பர நமிதாங்கீ ஸாந்த்ர வாத்ஸல்ய ஸிந்து: |
 அளக விநிஹிதாபிஸ்ஸரக்ப்பிராக்ருஷ்ட நாதா
 விலஸது ஹ்ருதி கோதா விஷ்ணுசித்தாத்மஜா ந: || 28

இதி விகஸித பக்தேருத்திதாம் வேங்கடேஸாத்
 பஹுகுண ரமணீயாம் வக்தி கோதாஸ்துதிம் ய: |
 ஸ பவதி பஹுமாந்ய: ஸ்ரீமதோ ரங்கபர்த்து:
 சரண கமல ஸேவாம் ஸாஸ்வதீமப்யுபைஷ்யந் || 29

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஸாலிநே |
 ஸ்ரீமதே வேங்கடேஸாய வேதாந்த குரவே நம: ||

திருமங்கை ஆழ்வார் அருளிச் செய்த
பெரிய திருமொழி (1.1)

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்,
பெருந் துயர் இடும்பையில் பிறந்து,
கூடினேன் கூடி இளையவர் தம்மோடு
அவர் தரும் கலவியே கருதி
ஓடினேன் ஓடி உய்வதோர் பொருளால்
உணர்வெனும் பெரும் பதம் தெரிந்து
நாடினேன் நாடி நான் கண்டுகொண்டேன்
நாராயணா வென்னும் நாமம்.

1

ஆவியே! அமுதே! என நினைந்துருகி
அவரவர் பணை முலை துணையாப்
பாவியேன் உணராத்தெத்தனை பகலும்
பழுதுபோயொழிந்தன நாட்கள்
தூவிசேர் அன்னம் துணையொடும் புணரும்
சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுது, என்
நாவினால் உய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணா வென்னும் நாமம்.

2

சேமமே வேண்டித்தீவினை பெருக்கித்
தெரிவைமார் உருவமே மருவி
ஊமனார் கண்ட கனவிலும் பழுதாய்
ஒழிந்தன கழிந்த அந்நாட்கள்

காமனார் தாதை நம்முடை அடிகள்
தம் அடைந்தார் மனத்திருப்பார்
நாமம் நான் உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்
நாராயணா வென்னும் நாமம்.

3

வென்றியே வேண்டி வீழ் பொருட்கிரங்கி
வேற்கணார் கலவியே கருதி
நின்றவா நில்லா நெஞ்சினையுடையேன்
என் செய்கேன்! நெடு விசம்பணவும்
பன்றியாய் அன்று பாரகம் கீண்ட
பாழியான் ஆழியானருளே
நன்று நான் உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்
நாராயணா வென்னும் நாமம்.

4

கள்வனானேன் படிந்து செய்திருப்பேன்
கண்டவாதிரிதந்தேனேலும்
தெள்ளியேனானேன் செல்கதிக்கமைந்தேன்
சிக்கெனத் திருவருள் பெற்றேன்
உள்ளெலாம் உருகிக் குரல் தழுத்தொழிந்தேன்
உடம்பெலாம் கண்ண நீர் சோர
நள்ளிருளாவும் பகலும் நான் அழைப்பன்
நாராயணா வென்னும் நாமம்.

5

எம்பிரான், எந்தை, என்னுடைச் சுற்றம்,
எனக்கரசென்னுடை வாழ்நாள்,
அம்பினால் அரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி,
அவர் உயிர் செகுத்த எம் அண்ணல்;
வம்புலாம் சோலை மாமதிள், தஞ்சை
மாமணிக் கோயிலே வணங்கி,
நம்பிகாள்! உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்
நாராயணா வென்னும் நாமம்.

6

இற்பிறப்பறியீர், இவரவரென்னீர்,
இன்னதோர்தன்மை யென்றுணர்ரீர்,
கற்பகம், புலவர் களைகண், என்றுலகில்
கண்டவா தொண்டரைப் பாடும்
சொற் பொருளாளீர்! சொல்லுகேன் வம்மின்
சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுமின்
நற்பொருள் காண்மின் பாடி நீர் உய்ம்மின்
நாராயணா வென்னும் நாமம்.

7

கற்றிலேன் கலைகள் ஐம்புலன் கருதும்
கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தை
பெற்றிலேன் அதனால் பேதையேன் நன்மை
பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாம்

செற்றமே வேண்டித்திரிதர்வேன் தவிர்ந்தேன்
செல்கதிக்குய்யுமாறெண்ணி
நற்றுணை ஆகப் பற்றினேன் அடியேன்
நாராயணா வென்னும் நாமம்.

8

குலம் தரும், செல்வம் தந்திடும், அடியார்
படு துயராயின வெல்லாம்
நிலந்தரம் செய்யும், நீள் விசும்பருளும்,
அருளொடு பெரு நிலமளிக்கும்,
வலம் தரும், மற்றும் தந்திடும், பெற்ற
தாயினும் ஆயின செய்யும்
நலம் தரும் சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன்
நாராயணா வென்னும் நாமம்.

9

மஞ்சலாம் சோலை வண்டறை மாநீர்
மங்கையார் வாள் கலிகன்றி
செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வ நன்மாலை
இவை கொண்டு சிக்கெனத் தொண்டர் !
துஞ்சும்போதழைமின் துயர் வரில் நினைமின்
துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றாம்
நஞ்சுதான் கண்டர் நம்முடை வினைக்கு
நாராயணா வென்னும் நாமம்.

10

ஸ்ரீ ஸந்நிதி ஸேவோபக்ரமம்

விஸ்தாரத் தனியன்கள்

ஸ்ரீமதாதிவண் ஸடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்
முதல் 24வது பட்டம் ஸ்ரீமதழுகியசிங்கர் வரையிலான

ப்ரத்யேகத் தனியன்கள்

1. ஸ்ரீமதாதிவண் ஸடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

கேசவாரீ க்ரூபாபாத்ர ஢ிசமாடி஑ுணார்பவம் |

ஸ்ரீ ஶதாரி யதீசானம் ஢ேசிகேந்ரமஹம் ஢ஜே ||

ப்ரபத்யே நிரவத்யானாம் நிஷத்யாம் ஑ுணஸ்பதாம் |

ஸரணம் ஢வ ஢ீதானாம் ஶதகோபமுநீஸ்வரம் ||

2. ஸ்ரீமந் நாராயண யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

ஸ்ரீ ஶதாரியதீசான பதபட்யுஜஸ்த்பதம் |

ஸ்ரீமந்நாராயணமுநி ஶ்ரயே ஶ்ரீ஢ாப்யதேசிகம் ||

3. ஸ்ரீ பராங்குஸ யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

ஸ்ரீமந்நாராயண முநே: பத பட்யுஜஸ்த்பதம் |

பரா஢்ய஑ுணஸ்பந்நம் பரா஢்யஸமுநி ஢ஜே ||

4. ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

ஸ்ரீ பரா஢்யஸயோ஑ிந்ர ஢ரணா஑ுஜஸ்த்பதம் |

ஸ்ரீநிவாஸமுநி வந்஢ே ஶ்ரீ஢ாப்யாமுதஸா஑ரம் ||

5. ஸ்ரீ ஸடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

श्रीनृसिंह दयापात्रं परवादिगजाङ्कुशम् ।
सर्वतन्त्रस्वतन्त्रार्यं शठकोपमुनिं भजे ॥

6. ஸ்ரீ ஷஷ்ட்ட பராங்குஸ யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

श्रीमच्छठारि मुनिपाद सरोजहंसं
श्रीमत्पराङ्कुश तपोधन लब्धबोधम् ।
श्रीमन् नृसिंह वरदार्य दयावलम्बं
श्रीमत्पराङ्कुशमुनिं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥

7. ஸ்ரீ ஸடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

श्रीपराङ्कुशयोगीन्द्र चरणाम्बुजशेखरम् ।
समस्तशास्त्रपारीणं शठकोपमुनिं भजे ॥

8. ஸ்ரீ பராங்குஸ யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

शठकोपयतिश्रेष्ठ पदपङ्कजषट्पदम् ।
सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं पराङ्कुशमुनिं भजे ॥

1 முதல் 8-ம் பட்டம் வரையிலான
ஸ்ரீமத் அழகிய சிங்கர்களின் ஸங்க்ரஹத் தனியன்:

शठारि नारायण संयमीन्द्र-
परांकुश श्रीनिधि वण् शठारीन् ।
परांकुश श्री शठकोप योगि-
परांकुशांश्चादिगुरून् भजामः ॥

9. ஸ்ரீமந் நாராயண யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

श्रीमन् नृसिंहवरद परांकुश कृपाश्रयम् ।
श्रीमन्नारायणमुनिं श्रये श्रीभाष्यदेशिकम् ॥

10. ஸ்ரீ ஸடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

वरदार्यगुरुत्तंस चरणाम्बुजषट्पदम् ।
शठकोपमुनिं वन्दे शठारिप्रवणं सदा ॥

11. ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

परांकुश शठाराति पदाम्बोजैक धारकम् ।
श्रीनिवासमुनिं वन्दे मादृशामपि तारकम् ॥

12. ஸ்ரீ நாராயண யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

श्रीपरांकुश योगीन्द्र श्रीनिवासपदाश्रयम् ।
श्रीमन्नारायणमुनिं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ॥

13. ஸ்ரீ வீரராகவ யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

श्रीमन्नारायणमुनेः पदपङ्कजहंसकम् ।
वीरराघवयोगीन्द्रं वन्दे वरगुणाकरम् ॥

9 முதல் 13-ம் பட்டம் வரையிலான ஸ்ரீமத் அழகிய
சிங்கர்களின் ஸங்க்ரஹத் தனியன்

प्रणम्य नारायण वण् शठद्विषव्-
रमानिवासाननघान् मुनीश्वरान् ॥
नमामि नारायण योगि तद्भुजं
तदादिमं वीररघूद्वहं गुरुम् ॥

14. ஸ்ரீ நாராயண யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

श्री वीरराघवमुनेर्विरिक्स्यैक जीवनम् ।
समाश्रयेमहि श्रीमन्नारायण मुनीश्वरम् ॥

15. ஸ்ரீ கல்யாண வீரராகவ யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

श्रीनारायण योगीन्द्र पदाम्बोजैक जीवनम् ।
भजे श्रीरङ्गकल्याण वीरराघव योगिनम् ॥

16. ஸ்ரீ ஸடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

कल्याणराघवमुनेः कृपापात्रं दयानिधिम् ।
सर्वशास्त्रार्थ तत्त्वज्ञं शठकोपमुनिं भजे ॥

17 . ஸ்ரீ வீரராகவ வேதாந்த யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

श्रीमन्नारायणमुनिं श्रीशठारिपदाश्रयम् ।
श्री वीरराघवमुनिं वन्दे वेदान्तदेशिकम् ॥

18 . ஸ்ரீ நாராயண யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

வீரரா஘வ வேதாந்த முனிவர்ய பதாஶ்ரயம் ।
ஸ்ரீமந்நாராயணமுனி ஶ்ரயே ஶ்ரீஶாப்யதேசிகம் ॥

19 . ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

ஸ்ரீமந்நாராயண முநே: பதபத்நசமாஶ்ரயம் ।
ஸ்ரீநிவாஸமுனி வந்நே வேதாந்தத்யதேசிகம் ॥

20 . ஸ்ரீ வீரராகவ யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

ஸ்ரீநிவாஸ முநிஶ்ரேஷ்டாலுப்தவேதாந்தஸ்பதம் ।
ஸ்ரீ வீரரா஘வமுனி கல்யாணகுணமாஶ்ரயே ॥

21 . ஸ்ரீ பராங்குஸ யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

வேதாந்தோத்தர வீரரா஘வ முநேநாராயண ஶ்ரீநிதி-
ஸ்ரீமத்வீரர஘ூஹ்லஶ்ய யமிநா கல்யாணவீக்ஷாஸ்பதம் ।
விஜ்ஞாதோபய வேதமௌஹிஹதயம் வித்யக்ஷிரோஶூஷணம்
வந்நேயானுதிநம் பராங்குஸமுனி வீரா஘்யஶக்த்யந்விதம் ॥

22 . ஸ்ரீமந் நாராயண யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

வித்யாஶ்வோதி பராங்குஸஶ்ய முநிராங்஘ித்யயிஸங்க்ரிதம்
த்ரய்யந்நாமூத வர்ஷிணம் தநுஶ்ரீதா த்ராணாய ஜாதோதயம் ।

क्षोण्यां ख्यातसमस्ततन्त्रकुशलं व्याख्यातृताशालिनं
श्रीनारायण योगिवर्यमनिशं कारुण्यपूर्णं भजे ॥

23. ஸ்ரீ வீரராகவ யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

वीरराघव वेदान्त नारायण पदाश्रयम् ।
श्रीवीरराघवमुनिं संश्रये श्रितवत्सलम् ॥

24. ஸ்ரீ பராங்குஸ ராமாநுஜ யதீந்த்ர மஹாதேசிகன்

श्रीवीरराघवमुनि श्रुतिमौळिसूरि-
श्रीमत्पदाम्बुज समाश्रय लब्धसत्त्वम् ।
श्रीवीरराघवमुनीन्द्र कृपावलम्बं
श्रीमत्परांकुश यतीन्द्र मुनिं भजामः ॥

14-ம் பட்டம் முதல் 24-ம் பட்டம் வரையிலான
ஸ்ரீமதழகியசிங்காக்களின் ஸங்க்ரஹத் தனியன்கள்

மூன்று ஸ்லோகங்களில்:-

श्रीनारायण कल्याण वीरराघव योगिनौ ।

शठजिद्वीररघुराट् वेदमौळि मुनीश्वरौ ॥

नारायण श्रीनिवास वीरराघव योगिनः ।

परांकुशमुनि श्रीमन्नारायण मुनीश्वरौ ॥

वीरराघव योगीन्द्रं वीतरागशिखामणिम् ।

परांकुशयतीशानमुनिं चानिशमाश्रये ॥

